

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

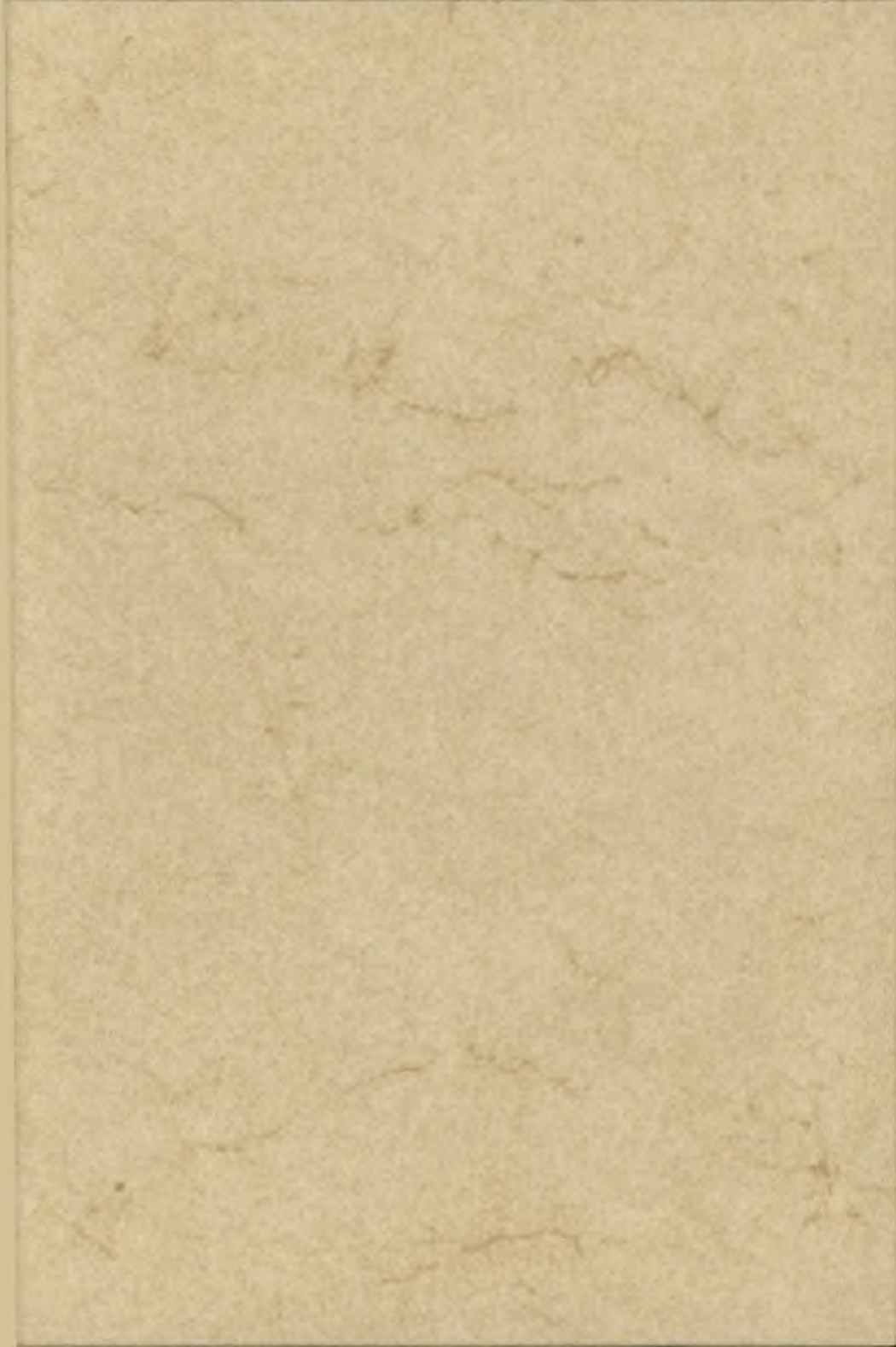
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Danmarks
Riges
Krønike

Arild Huitfeldt

Danmarks Riges Krønike

Fra Kong Dan indtil Knud VI

1603

ROSENKILDE OG BAGGER

KØBENHAVN 1978

DANMARKS RIGES KRØNIKE
er genoptrykt i fotolitografi
af Strauss & Cramer, Leutershausen,
og indbundet af Karl Schaumann, Darmstadt,
Vesttyskland

Printed in Germany

Danmarks Rigs

Kronike / fran Kong Dan den
første / oc indtil Kong Knud den 6,
som er redigerit til visse
Aar oc Tid /

Ved

Arild Huitfeldt / D. R. G.

At leffue vdi Tiden / oc icke vide Ti-
den / er / som icke at vere til.

Prentet vdi Kjøbenhavn.

M. DC. III.

Stormectigste / Høy-

baarne Første oc Herre / Her Christtan
den Tjerde / met Guds Naade / Danmarckis /
Norgis / Wendis oc Gottis Konning / Hertug vdi Slesvig
Holsten / Stormarn / oc Diemersen / Grefue vdi
Oldenborg oc Delmenhorst / Min naas
digste Herre / ynster ieg

Welsærd / Lycke oc Velsignelse / aff Gud
vor H E R R E / etc.

Sormectigste Høybaarne Før-
ste / Allernaadigste Herre / oc Konge /
naar ieg mig betencker / huorledis ieg
kunde vel fortiene om mit Fæderne
land / som hassuer giffuet mig Liff / Leffnet /
Stand / Ophold / Gods oc Blering / siunis mig
det nogerledis at kunde skee / om ieg dess Histori
er ordentligen lod forfatte oc vdgaa / Nar fra
Nar / Thi wi met Sandhed maa bekjende / at
wi derfor indtil diss hassue haft stor Mangel oc
Defect, ick aff dennem som hassue gjort mande-
ligt / men aff dennem / som det skulle skriffue oc
sammensætte. *Saxo Grammaticus* fast ene hassu-
er ladet sig bruge vdi denne Materj / hans stils

Fortalen.

oc Oration er meget herlig oc skøn i Latine sprock/
oc derfaare høyt berømmis aff *Erasmo Roteroda-*
mo oc andre Lærdemend / som forundre dem om
saadan en Danske mands veltalende i de Da-
ge / der Sprocket oc Lærdommen afftog / oc it
Barbariske væsen igten tilvoxsie. Dog er an-
dre / som *Ludouicus Vives*, oc flere / hullede lader
dem ilde befalde / hues *Materi Saxo* hand *tracte-*
re, vdi det de sigte dennem naar de læse hannem/
icke at vdi / heller de læse en Histori / det er en
Gjerning der er skeed / heller en Fabel oc Dict.
Saxoni fattis til met offuer all hans Histori / en
viff Fortegnelse / paa huad huert Aar oc Dag
skeed er / huad først oc huad sidst bedreffuet er/
hulleket er Historiens Plus oc Lessuet. Til met
siden *Saxo* døde oc slap sin Histori / som skede vnder
Canuto 2. oc indtil *Fridericum* 2. ere forløben/
400. Aar / it ringere / huilcken Mangel ingen til
diss haffner fuldendt oc *complerit*. Den Defect
oc Mangel paa vore Historier at erstade / haff-
uer ieg sat mig faare / oc haffuer det / Gud loff/
nogerledis fuldkomet / Thi ieg haffuer sammen-
sancket aff *Documenter Archiuer*, vdlendiske Hi-
storier / oc gamle *Annales*, Den 400. Aars Hi-
stori / som fattis siden *Saxo* døde / oc er fuldent
vdi tre Parter / paa de Konger / som haffuer re-
gæret

gæret siden Saxo døde / oc vdi 5. Bøger / vnder
de 5 Konger aff det Oldenborgiske Stamme/
huilcke Bøger allerede er *divulgerit* oc vdgang-
ne paa Tryck / Eders Mænestat tilskreffuet.

Men der ieg saae dette mit Arbejde / gaat
Solk at teckis oc behage / er mig voxst Hu oc
Sind til / hues Saxo haffuer skreffuet *per Annos
& tempora at redigere*, det er / at tilfætte den Hi-
storie som hos *Saxone* findis / Aar / Dag / Tid oc
Sted / huilcket ieg haffuer *complerit*, oc fuldkom-
met vdi en *Thomo*, som er den 9. oc den sidste / fra
Kong Dan / aff huilcken Danmarks Rige /
sigis at hafft sin Begyndelse / oc indtil Kong
Knuds den andens tide / vnder huilcken Saxo
sin Histori haffuer fuldendt / huilcken hand oc
haffuer *dedicerit* oc tilskreffuet samme sit Arben-
de. Vdi den sidste Part at sammensætte / er mig
hendtis det som times Skippere oc Styrmand /
at naar de seyle paa vbekiente Stæder / maa de
løbe varlige / indtage oc sætte paa deris Eengl /
løbe paa Lod oc Quintin / at de icke skulle komme
paa Grund oc farlige steder / Saa haffuer ieg
oc her maat giort / ieg haffuer her fuld huad ieg
haffuer fundet for mig / hos *Authores*, intet aff
mit tilfat eller tillegget / Der offuer er samme
Opus mere contraherit, end de andre. Vore For-
a tij fædre

fædre haffue oc meget veret forfømmelige / at
 antegne / huad som forduimme tîme mandeligen
 aff dennem er giort / Eaa p̄delagdis oc mange
 Skriffter oc Bøger aff waetsomhed / der Religi
 onen først bleff *reformerit* her vdi Riget / vdi Kir
 cker / Klostere / Cappelle / som mig her til haffde
 veret tlenlige / det volte oc / at ieg her vdi er korte
 re / end mig ellers burde / Thi wi haffue den for
 rige Alder oc Passuedomme mesten at betacke /
 hues end opstreffuet findis / oc her til er brugt.
 At ieg icke vdi alting haffuer effterfuld *Saxonem* /
 forseer ieg mig til / den gunstige Læsere / haffuer
 mig wfortenckt vdi / Thi Fabel oc Euentyr haff
 uer ieg vdeluckt / oc fuld allene det som troligt
 vaar / hos hannem / Ellgt haffue andre oc saa
 giort for mig / som haffue *castrerit* oc forkortet
Martialem , oc andre *Authores* , oc sat allene det
 som gaat vaar i dennem / Vil nogen Fabel oc
 Euentyr læse / maa hand søge dem paa andre
 Stæder. At ieg oc saa nogensteds haffuer vde
 lat nogen Konger / som Saxo haffuer sat / for
 seer ieg mig til / at den gunstige Læsere / haffuer
 mig vndskyldet vdi / ieg vdi de maade haffuer eff
 terfuld den Bremiske Krønike / huilcken Kircke
 wi vdi forduimme vaare vndergiffuen / oc andre
Francfeste Annales , som indeholde Lars tallet /
 oc Tb

oc Tiden/naar huer Konge haffuer regarit. hel-
 let end ieg der vdi haffuer vilde følge *Saxonem*,
 som intet *Narstal* haffuer / heller giør *Vnder-*
stæed paa de Konger / som haffue sammen regæ-
 ret / eller vde veret vdi *Ledings færd* / at *Fran-*
ckertige eller *Engeland* / Dog haffuer ieg mest
 vdi dette mit *Arbeyde* brugt disse *effterstreffne*
Authores, *Saxonem Grammaticum*, *Crantzium*, *Flo-*
rentium Vigorniensem, en *Engelst* / den *Bremiske*
Krønike / *Albertum Abbatem Stadensem*, *Thomam*
Valsingham, *Mester Nogens Natssøns opteg-*
nelser / *Bisp vdi Lund* / oc nogle andre vore *An-*
nales, huilket dennem til ære formeldis. Aller-
 naadigste Herre oc Konge / I/ sampt mine gode
Landmend / vilde dette mit ringe *Arbeyde* tage
 til tacke / skreffuet mit *Fæderne land* til ære/oc
 Loff / effter den Forstand Gud haffuer giffuet
 mig / oc icke som det burde at skriffues / Huem
 nu fremdelis vil skriffue vore *Danske Historier* /
 oc dennem forforte eller formere *ex gestis Nor-*
mannorum, oc andre *Authoribus*, den er det nu læt
 faare / mig haffuer veret nock / at brut *Ifen* for
 dem / at *redigere* vor *Handel* til visse *Nar*. Den
 Allmeectigste Gud giffue Eders *Mayestat* sin
Aand oc *Naade* / at see oc effterfølge / huad vdi
 disse *Krønicker* er antegnet / det som *Christeligt* /
 loffligt

Fortalen.

---

loffligt og bestandigt er/ og at sky og vndfly huud
som Eders Mayestat / Eders Mayestatz Lan-
de/ Riger/ lasteligt og skadeligt land vere/ Han-
nem vil ieg haffue Eders Mayestat til it lang-
uarende lycksaligt Regimente/ Gud Allmechtig-
ste befalet / og dette mig til en Thukommelse eff-
terlat. Aff Eders Naadis Slaat Drags-
holm/ Paaske aften/ Aar 1603.

E. Mayestatz

Underdanige tro
Tjener

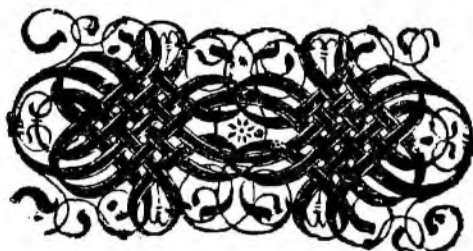
Arild Huitfeldt.

CATALOGVS, eller et Re- gister paa Kongerne / som vdi denne Bog indeholdis

D an den	I.	Haraldus 1.	xxx.
H umblus	II.	Frotho 5.	xxxI.
L oetherus	III.	Haldan 2.	xxxII.
S kioldus	IIII.	Haraldus 2.	xxxIII.
G ram	V.	Bnguinus	xxxIIII.
S uibdagerus	VI.	Sigualdus 1.	xxxv.
G uthormus	VII.	Sigarus	xxxvi.
H addingus	VIII.	Sigualdus 2	xxxvII.
F rotho 1.	IX.	Haldanus 3.	xxxvIII.
H aldanus	X.	Haraldus 3.	xxxix.
R oe	XI.	Olo seu Olavus 2.	XL.
H elge	XII.	Omundus	XLI.
R olffo	XIII.	Siuardus 1.	XLII.
H oetherus	XIV.	Buthlus	XLIII.
K rich	XV.	Jarmericus	XLIV.
V icklet	XVI.	Broderus	XLV.
B ermundus	XVII.	Sigualdus 3.	XLVI.
B ffo	XVIII.	Snio	XLVII.
D an 2.	XIX.	Biorno	XLVIII.
H uglet	XX.	Haraldus 4.	XLIX.
F rotho 2	XXI.	Gorm.	L.
D an 3.	XXII.	Gottrick	LI.
F ridlæuus 1.	XXIII.	Olavus 3.	LII.
F rotho 3.	XXIV.	Henningus	LIII.
H iarne	XXV.	Siuardus 2.	LIV.
F ridlæuus 2.	XXVI.	Reqnerus	LV.
F rotho 4.	XXVII.	Harald Klack	LVI.
I ngellus	XXVIII.	Erich Kings Søn/Haralds	
D laus 1.	XX XI.	Broder	LVII.

Erich Barn	LVIII.	Haraldus 7.	LXVI.
Frotho haarde Snude	LIX.	Canutus 4.	LXVII.
Gorm Engelder	LX.	Olavus Suendsson 4.	LXVIII.
Harald Gormsson	LXI.	Ericus 2.	LXIX.
Suend Detho eiler Tiffues	LXII.	Nicolaus	LXX.
steg	LXIII.	Ericus 3.	LXXI.
Canutus Magnus Da-	LXIV.	Ericus 4. Lam	LXXII.
niae & Angliae Rex	LXV.	Rong Suend	LXXIII.
Magnus Noruegiae &	LXVI.	Rong Knud	LXXIV.
Daniae	LXVII.	Rong Boldemar	LXXV.
Suend	LXVIII.		

Om den Hedenſke oc gamle
Religion.

Nad den Hedenſke Religion haſſuer
veret vdi forduimme Dage / oc huorledis den er
betient / veed wi nu en ſøye ting aff. Den Chriſti-
ne Religion / ſom eſſterfulde den Hedenſke / haſſ-
uer alle de Ceremonier vdflyct / fordylget oc ne-
derlagd / ſom da brugtis / Ja ſaaledis / at hun haſſuer bore-
taget den gamle Skriffte oc Ronebogſtaffuer / oc indført off
vdi ſtedet en ny Skriffte / ſom er Latine Bogſtaffuer / dog er
troligt / at wi haſſue haſſte de ſamme Affguder / ſom andre
Hedninge i andre Lande / Soel / Maane / Martem, Mer-
curium, louem, Venerem, Der eſſter wi haſſue kallet
Dagene om Vgen / til en Amindelle / Søndag / Monday /
Tiſdag / Onsdag / Torsdag / Fredag / oc Løffuerdag /
ſom deris Kænſelſis Dag / for de løffue oc toede demnem /
Særdelis haſſue de vdi diſſe Norderlande / holt meget aff
Thor / ſom ſkal vere Jupiter / aff huilcken Tormaancet oc
Torsdag ere neffnde / Hans Eſſterlignelle vaar it Menni-
ſke / ſiddendis paa 3. Hønder / vdi en Stoel / haſſde en Kro-
ne paa / oc en Spir vdi Haanden. Dernæſt haſſue de æret
Bothan / ſom er Mars, huor aff Onsdag er neffnd / hand
haſſde i Haanden Vaaben oc Berge / oc ſad Lord paa den
høyre ſide. Den tredie de æret vaar Frigga / ſom Fredag er
neffnd eſſter / hun haſſde vdi Haanden Vaaben oc Berge /
oc vnder til vaar vdflyct / it Menniſkis naturlige Lem.
Naar mand nu vilde haſſue Thorver eller Regn / eller ſtor
Torden oc Liunet vaar / offrede de Thor. Naar de ſkulle
drage vdi Krig / offrede de Bothan / oc ſpurde hannem til
Raads. Naar de ſkulle giſſte dem / eller vilde haſſue Børn /
offrede de Frigga / De huer Gud haſſde ſin ſærdelis Preſte.
De haſſue æret oc tilbedet diſſe Guder vdi Offene mark / oc
har dem vdi i Marken / naar Offer ſkulle holdis / menendis
b ij at det

at det vaar deris Guder til Forkleinelse / om de skulle indeluckis eller tilbedis / vdi Kircker eller Huse. Paa disse Bierge / som ere omfattede med Stene / sammenskom Almuen / oc paa de Stene inden faare / som ere vellet paa huer andre / der stode Blothan eller Offeret / som de offrede deris Affguder. Disse Bierge vaar dem vdi Kircker stied / oc strecket dem aff Vster vdi Vester. Vdi de næste Lunde eller Skowe der hos / ophengde de deris Offer / som skulle brendis / Oc de Skowe / Lunde oc Stæder / vaar actet hellige / for de betienste til deris Affguds dyrckelse / oc bleff kallet effter Affgudernis naffn. Men paa de Bierge / som strecket sig aff Sønder vdi Nør / omfattede oc saa med Rampe stene / der haaffde de deris Begræffuelser vdi / Oc haaffde de mange saadanne Begræffuelser / mesten huert Slect sit sted.

En tid vaar brugeligt / at mand begroff Riemper / heele oc holden / oc lagde deris Berge hos dem / som mange saadan Græffue siden ere opgræffne oc funden / Men siden kom det vdi en anden Brug / at de opbrende Legemet / oc kom Afken vdi store Krucker / oc nedersatte dem vdi Jorden / som wi oc mange saadanne haaffue seet oc funden.

Til Upsal vaar alleniste vdi disse tre Norderlande / en Kircke / den vaar forgylt inden vdi / huor vdi sad Thor vdi hans Herlighed / med en Krone paa / oc en forgylt Spjir vdi Haanden / hand haaffde paa den ene side Dethin eller Bosthan / Marten med forgylt Vaaben oc Berge / oc Frigge paa den anden side / vdi lige maade med forgylt Due oc Berge i Henderne / sampt en Mandes Hemmelighed vnder vdræffuen / oc det fordi / at Quindelighet vdi fordumme dage / droge med vdi Krig. Trint omkring fornæssnde Kircke paa Taarnene / vaar hengd en Guldkiede / som gaff en herlig Glans fra sig / effter at Kircken laa paa en slet Plaz / oc haaffde Bierge rundt omkring hos. Vden for Kirckedøren stod it stort Tæ / med brede Blad / mand veed icke huad slags

flags Træ det vaar / grønne Vinter oc Sommer. Presterne som betiente samme Kircke/boede der strax hos. Ved Kircken vaar en Brønd eller Kilde/ der kastedis det Menniske vdi / som skulle offeris / Døde hand snart/da vdlagde Presterne det saaledis / at det Offer vaar Gud behageligt.

Deris Manneer oc Fazon at offre vaar saaledis : Vdi 9. Dage offerede de 9. slags Dyr for Alteret / oc huer Dag lagde de it Menniske til / De gik Lod paa Mennisten huem der skulle slactis / Den Lodden falt paa / forment sig salig offuer den Gierning. Der vaar ingen forskonet for Lodden i. Le end Kongerne selff / som lod dennem affliffue for Folck oc Landsens Belfærd. Hoffuedet aff disse Dyr bleff offeret / Kroppen bleff ophengd vdi næste Skoffue oc Lunde/ paa nogen Dage / saa lenge Presterne vilde. Der vaar endda Mennister / som vilde at dennem skulde tilegnis delig Tieniste/ enten formedelst Troldom eller andet Spøgerij de brugte / som Meotothiam, huilcken met Bedrageri kom Folck til at offre sig / Hand lærde / at Guderne skulle offeris vdi seer / icke vdi Almind. Hollerus vilde oc vere holden for en Gud / hand kunde fortrolle it Been / som hand brugte for it Skib. Vagnostus oc Hading / vilde oc vere holden for Guder / oc at kunde hielpe vdi Krig. Rostofus en Jindst Karl / vilde oc vere holden for en Gud / at hand kunde forre sig / huad skee skulde. Vdi den Julinske Historie / neffnis en skal haffue heed Hellig Thorgiorde / vaar æret aff de Norske / skulde kunde giøre Storm oc Vuær. Hos offer her i Danmark / gaff Ochinus sig vd for en Gud / som skal haffue funderit Døhense by. De Nyanser de ærede særdelis Kadogast. Somme Vender ærede Triglaff / som vaar Diana / haffde try Hoffueder / oc saadanne mange andre. Disse bleffue vdsende aff Constantinopel eller Bizanz, huor deris Offuerste boede / som saarestod Religionen / lige som Romere Passue endnu saarestaar det Geistlige.

læsts i S. Sluffs Historie / at vere baaren til Ting / oc des
 aff S. Sluff spnderhuggen / oc der hand hug paa hannem /
 skal en heel hob Mus. oc Kotter vere løbber aff hannem.
 Der foruden vaar Hedningene meget tilgiffuen Lodder at
 laste / oc Fugle skrig. De star en Quist aff it ferste Trøe /
 oc den Green atter atskilde de vdi Ledene / oc star paa huert
 Led nojen visse Mercker / dem kaste de paa it huiet Kløede /
 Vaar det nu it almindelige Raadslag / som skulle faaretas
 gis / da skulle en Prest der til / Vaar det oc it særligt Raads
 slag / da skulle Hofbonden i Huset der til / Hand tilbad Gu
 derne / seendis op til Himmelen / De siden tog hand try Led
 op tilsammens / dem vdlagde hand effter det Mercke / før
 vaar antegnet paa dem / Men om de icke kom offuer eens /
 skulle intet om det ærende den Dag faaretagis. Fugle ryst
 oc slyg / haffdis oc meget vdi Act / Til met Heste vrinsten oc
 Skrig / som baade de store oc smaa iblant Folcket meget fors
 lod dem til. Til met naar de vilde forsøge / huad Eycke de
 skulle haffue vdi Krig / tog de en Fange / den skulle vebnet
 Naes inod en aff deris eget Folk / oc huem der vant / den
 holt de for Seyeruindere / at skulle bliffue. Denne Affs
 guds tieniste vaar holden baade hos de Saxer / Bender /
 Danske oc Suenste. De haffde der foruden visse Dage
 vdi Maanedens begyndelse de Ende / naar noget skulle faa
 retagis / Huilcket alt ieg forbi gaar / tackendis Gud / wi ere
 komne fra den Forblindelse.

ALPHABETICVM GOTHICVM.

De gamle Ronebogstassuet / som ere afflagde.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	N	O
ⱦ	Ⱨ	ⱨ	Ⱪ	ⱪ	Ⱬ	ⱬ	Ɑ	Ɱ	Ɐ	Ɒ	ⱱ	Ⱳ	ⱳ
P	Q	R	S	T	V	X	Y	Z	Æ				
ⱴ	Ⱶ	ⱶ	ⱷ	ⱸ	ⱹ	ⱺ	ⱻ	ⱼ	ⱽ				

Denne

Denne Skriffte succederede, oc efterfulde
 Rone bogstaffuer / vaar gemeentlig vdi Dan-
 marck / Suerige / Norge / Engeland / Island /
 oc findis endnu mange Bøger skreffne med den-
 ne Litter / Men ere oc saa nu nogerledis foran-
 dret.

A	a	l	l	p	w
b	b	o	m	x	x
c	c	n	n	y	y
d	d	o	o	æ	æ
e	e	p	p	æ	æ
f	f	q	q	ð	th
g	g	r	r	þ	th
h	h	s	s	ʒ	and
i	i	t	t	ʒ	tha:
k	k	u	u		

Dan den 1.

Anmarckis første Konge / sigis at
 haffue veret en / kaldis Dan / Humbles
 Søn / Aff hannem skal Riget haffi sit naffn /
 oc begyndelse. Somme giøre denne Hum-
 ble / Dans Fader / til en almindelige Dom-
 mere offuer Sieland / som wi kalde Landsdommer / Oc aff
 hannem at vere næfnd Humble ore. Andre giøre hannem
 til Vpfaller Konning / som haffuer raad offuer gantske Suer-
 rige / Sigis at haffue haffi fire Sønner / Snore / Dan / V-
 sten / Enguld / Oc Humble at haffue sat hans Søn Den /
 til en Regentere offuer Sieland / Næn / Falster / Laaland /
 oc alle de Ansuler / vnder it almindeligat Naffn / at vere kal-
 det Wietheslet. Denne Dan skal først haffue bygt Leys-
 slaat eller By / som Konningsædet vaar for dummie tid / oc
 Affgudstienisten eller Blothen i disse Land opholtis. Det
 Naffn Wietheslet bemercker / de Wiether deris Plas eller
 Sæde. Beda siger / dette at vere de Wiether / som wi nu
 kalde Nether. Der oc vel de som mener / at skulle læsis Gu-
 the for Nether / apud Bedam. De lige som vdi Suerige /
 er Ostregynland oc Vestregynland / saa her at boe Nørre oc
 Søndre Gotther eller Juder / som indtoge Cimbrorum se-
 des oc Boninge / der de andre vddroge / foruden oc at de
 bruge eens Sprock oc Tungemaal. Saxonem at giffue
 tilkiende / lib. 1. cap. 1. at Dan tog Judland fran de End-
 ske / der hand begynte hans Regimente. Leysre slaattis byg-
 ning tilskriffue somme R. Rolff / som vaar den 13. Konge /
 Andre tillegget hans Faderbroder Kong Koes samme Slaat
 at haffue bygt. Begge Meninge kand vere rette / naar den
 ene forstaacs at haffue sunderet Leysre / den anden at forogt
 det med ny Bygning. Iohannes Gochus vdi hans Got-
 tiske

Manuscri-
 pti codices
 in Mem-
 brana.

Cambde-
 nus.

disse oc Sueniske Histori skriffuer / Humble at haffue veret
 Bysalle Konning / vdi tallet den 16. oc hannem at haffue
 haffe 3. Sønner / Dan/ Angul oc Nore/ aff huilcke disse tro
 Riger/ Danmark/ Engeland oc Norge ere neffnde / Dog
 hannem sinis troligere / Norrig at vere kaldet der aff / for
 det ligger i Nord. Norus sinis at vere den samme/som
 aff andre kaldis Snore/ etc. Saxo formener aff Angul/
 Engeland at vere kaldet/ Hannem er imod Cranzius oc
 andre/ som ville at de Angelboer vdi Sønderjudland/ heller
 skulde veret kominen aff hannem/ end Angli Britanici,
 Men Saxo siger her / at Angels effterkommere / de Angel
 boer/ icke hand self/ gaff Engeland ste Rassin. Cambdenus
 en Engelste Skribent siger / At de Angelboer vdi Jlenstors
 rig ampt / met de Saxer / foer ind vdi Britanien, dem til
 Vndføetning/ De Engelste som vaare de fleste/at vere bleff
 uen der vdi Landet/ oc aff dennem Landet vere kaldet Enge
 land. Achilles Gassarus vdi hans Krønnicke hoden
 fører Kong Dans Regimente til 600. Aar for Christi fød
 sel / paa huilcke tide er vitterligt / Daniele m at haffue veret
 nasskundig vdi Babylon / vdi Media Kong Astiagen/ oc
 vdi Græcia Thaletem Melælium, ved det Babyloniske
 Fængsels tid. Andre haffue for gaat anseet / at forlengte
 Danmarks Rigs begyndelse til Sarug / Abrahams O
 befaders tide/ huilcket andre heller om de Gotthers herkomst
 først vdi disse Riger/ som ere komne aff Magog meener ret
 tere skal forstaaes/ end at Dan noget Regimente skal haffue
 begynt. Sarug er syd siden Verden stabeis 1820. Da
 Daniel haffuer veret nasskundig / vdi det Verdens Aar/
 mand streff 3450. Der imellem paa den Kegnig / factis
 1680. Aar/ Nu fran Sarug til Christum ere 2140. effter
 M. Luthers Kegnig. Andre lader dem befalde / At vdi
 det 20. Bedeons Aar/ skal Dan haffue regeret offuer Sie
 land

I.

II.

III.

land/ Falster/ Laaland/ Wden/ som før er sagt/ huilken eff-
 eer mange merkelige Gierninger/ befynderligen effter hand
 haffde offueroundet de Tydske (forstaa allene de Saxer)
 er paa det sidste vdi det 18. Tholæ, den Israelitiske Dom-
 meris tid/ icke alleniste bleffuen de Sielandsfar/ Falstringe/
 Laalandste/ Wdenske/ men oc de Juders oc de Frieser
 deris Konge. Item Fyens/ Slaane/ Halland/ oc ganeste
 Danmarckis Rigis Konge/ huilken Vduelgelse skeede vdi
 Judland/ hos en stor Steen/ paa den Hede/ som effter den
 Hendelse er kaldet Danerlung. Det 20. Gedeonis Aar/
 indfalder paa Verdsens Aar 2673. effter Lutheri oc Fun-
 cij Regning/ Andre sætte dette Verdsens Aar 2740. saa at
 imellem Gedeonis det 20. oc Tholæ det 18. ere 40. Aar/
 saa er Tholæ det 18. fra Verdsens Skabning 2714. for
 Troja bleff indtaget/ 70. eller dess omtrent/ For Christi
 Fødsel 1247. Der er endda andre/ som referere oc hens-
 føre Danmarckis Rigis begyndelse til Kong Davids tide/
 huilken er vitterligt at haffue efftersult Kong Saul/ som
 døde Anno Mundi, 2890. før Christus bleff fød 1070.
 Sigtridus Petrus Leuardienlis, en Frisike Stribenter/
 saer/ Kong Dans Regimente at indfalde 308. Aar/ for
 Christi Fødsel. Saaledis findis atskillige Meninge/ om
 Danmarckis Rigis begyndelse/ men huilken slunjs retust/
 skal her effter vnder Frothone III. giffuis tilkiende.

Dans Hustru vdi gamle Antegnelser/ kaldis aff some-
 me Dargina/ aff andre Bretha eller Brytha/ fød i Saxon/
 at det slunis hand haffuer hafft to Hustruer/ eller en ved tu
 Nassn kaldet/ Oc effter at Dan døde/ skal hand vere lagt
 vdi en Høj hos Lenre. Vdi hans tid skal Cimbrer først ve-
 re vdfaren aff Cimbrica Chersoneso. Thi mand finder in-
 genstedes Chersonesum her i Nord/ vden i Judland/ huor
 saare endog Folket kand for andre sig/ oc drage paa andre

III.

V.

Stæder / Dog bliffuer Stædernis naffn / saa at Cimbrer for haffue boed vdi Judland / huor samme enge Haff / oc omflodne Land findis / Huad heller de nu haffue brugt is Sprock met Tydske / de vaare landfeste met / eller icke / det er vbeuist. Saxo bekiender / at Dan tog den Ordsland / som de Sønneriuder oc Nørrejuder nu beboe / først fran Saren / enten Goethi nu haffde forjaget de Cymbrer / eller de haffue indtaget Cymbrorum ledes , deris Lande oc Boninge / som vaare leddige / oc kaldet sig Sønneriuder / oc Nørreinder / lige som de vdi Suerige bo / vdi Vstregylland oc Vestregylland / kalde dem Vstre oc Vestregnyder / det er saa meget som Guther / Rand vel giettis til / men intet vist / met Skriffte beuist / thi Historien icke er saa gammel. At de Juther oc Guther er it Folk / land vel met Sprocket beuist / thi det Goethiske sprock / vdi Suerige oc Danmark / er offeens imellem / dog dette er atskilde Riger. Andre regne Cimbrorum vdgang / fran Anno Mundi 1891.

II. Humblus.

Humblus Dans Søn / aff Grytha / givris til Konge / Hetter Faderen / Hand affstod siden Riget / til hans Broder Lothar / enten veluilligen / som nogle meene / Eller som andre ville / ihieslagen aff hannem. Iuxta illud, Nulla fides regni socijs.

III Lotharus.

Lotharus den anden Kong Dans Søn / bleff ihieslagen aff hans egne Vndersaatter / for hans Tyranni skuld.

IIII. Skioldus.

Skiold Lothers Søn / elskede Retfærdighed. Den
 hand vaar en Dreng / sigis / hannem at haffue møt en
 Bispn / som hand fangede / oc sic hans Staldbrødre
 at ihiesla. De Saxer eller Lydske gjorde hand sig Skat
 skyldige / ihieslaendis deris Første Skato / vdi en Kamp /
 døde siden hen factmodeligen. Aff hannem kaldis Danste
 Konger Skioldunger. Hans Hustru hed Aluide / eller som
 nogle kalde hende Bluide / huilcken hand tog fran Skato /
 hans Retbeplere oc Vole.

Saxo.

V. Gram.

Gram Skioldssøn Danmarckis Konge / siden hand
 ihieslog Sigrug / en Suenst / Suerigis Konge.
 Hand bleff ihieslagen aff Suibdager Konge i Nor
 de / aatte Hustruer / Bro oc Signe / aff den vaar Sigrug /
 Suerigis Konge / aff denne vaar Synble / Kongen aff
 Findlands Daatter. Gram sigis at haffue ihieslaget en
 Første aff Saxen / ved naffn Henrich / som hand holt Bryl
 lup / oc en Jette aff Suerige / met 16. hans Brødre.

VI. Suibdagerus

Suibdager først Norgis Konge / siden hand ihieslog
 Gram / hues Suoger hand vaar (eller som andre
 meene hans Søn) Danmarckis oc Suerigis Konge /
 Vaar den første Konge offuer disse try Nordriger / bleff
 ihieslaget aff Hadding.

VII. Guthormus.

A iij

Gut:

Codices
M. S.

Guttorm Grams Søn / vaar Kong Suibdager aff
Norge Skatshyldige / hannem mener Bassarus at
haffue regeret for Christus bleff fød 464. Aar / huad
saa er eller icke / det haffuer sit vord.

VIII. Haddingus.

Hadding anden Grams Søn / ihiesløg Suibdager / oc
met hannem hans Søn Asmund / Hand ihiesløg oc
saa Kongen aff Suerige / Ofte Asmundsøn / oc sætte
denne Hunding igien / met huilken Hadding hote it gaat
Venstæff / saa at der hand spurde hans Død / omkom hand
sig self. Somme vilde siige / at denne Hundingus vaar
Kong Sigifridi aff Saxens forðum Søn / som effterfulde
Henrich / hues Fader slogs met Hadding / oc erlangede en
stor Victori, men om siden denne Seueruinding imellem
Hadding oc Sigefrid / som offuervant hans Søn / haffuer
veret sliigt it stort Venstæff / at hand haffuer effterlat denne
Haddinge Suerige / oc vilde det skulde vere hannem vnder
giffuen / er tuiffuel om. Hos Saxone læsis / Hadding at
haffue forsøgt sin Lycke paa en aff de Hellsfontiske Konger /
huilken hand oc offuervant / huilcket stunnis Cranzio vsans
særdigt at vere. Haddings Hustru vaar en heed hart Grop
pa / Bagentop Jettis Daatter / den anden vaar Regnildis
Kong Naagens Daatter aff Norge / Frodis Moder.

Frotho 2. Rex IX.

Frotho Haddings Søn / aff Regnildis / som kaldis
den runde eller Frecker / hand sigis først at haffue
opaaført dem vdi Østerleden boendis / en Krig / som
ere de Churlender oc Ryger / Hand skal oc haffue forsøgt de
Friser / til met Britanien / indtagendis deris Hoffuetstad / som
vden

uden tuiffuel nu er Lunden. Der haad nu haafde i sinde at
forffige in Enke paa Suerige / døde hand naturlig Død.
Andre striffue / hand skal vere bleffren vdi den Suerste
Krig. Frotho sigis at haaffue haafft en Gysler / heed Aluila
da / som hand haaffuer giffuet en heed Scoto / til Hufru / oc
met hende til Neegiffu / Skotland / som siden aff denre Sco
to er kaldee Skotland / Men Troen maa vere hos dem sligt
haaffuer streffuet. Hand aatte der foruden en Gysler heed
Suanuitha / som siet Kong Regner aff Suerige.

Haldanus X.

Haldan / Frothis Søn / hand ihieslog to sine egne Brø
dre / Roe oc Scatum / Hand døde siden Straadp.

Roe XI.

Roe Haldans Søn / den Fredførdige / hand bygde
Kostilde hos Iffestor / oc ødelagde Hagebiing / for
at det skal haaffue ligget icke langt fra Hagebiing / som
vaar noget lenger fra Stranden. Achilles Gallarus
henfører Kostilde vere byg d 3530. eller dess omtrent. Er det
Sanden som disse Bers / der almindelige omfæris / huilke
stode vdhuggene paa Søborg port meefører.

Vixit Aristoteles, & Alexander dominatur,

Dum per Gentiles Castrum Søborg fabricatur.

Da haaffuer der veret imellem Kostilde oc Søborg vdi Sie
land er byg d / 40. eller 50. Aar / thi Alexandri Magni
Regimente indfalder siden Berden bleff skadt / 3630.

Helge XII.

Helge den anden / Haldans Søn / hand siet hans Tils
naffn aff / at hand ihieslog Hunding oc Hothbrod.
Hun

Hunding vaar Sigfrids Søn / som før sage er / men som andre ville / hit icke Kongen aff Saxens Søn / men Høchbrod vaar Suanhuides / oc Kong Regners Søn aff Suerige. Helge vaar en Seyerfelig Konge / offueruant oc Skalck Konge aff Venden / saa vel som de Suenste / Siden sale hand vdi Blodskam met hans egen Daatter Hysa / eller som Saxo kalder hende Yrsa (som hand fødte aff Kolff Carlssøns Daatter aff Hallind) drog saa friuillig aff Landet vandringsvijs / oc slog sig selff ihjel. Men Helge vaar Konge / skal Iudland vere indtagen aff de Saxer / dog igien vunden vnder de Danste. Mand finder vdi nogle Krønicker fast lige ved Luctani narrationibus, oc Fabler / veed icke huore sant / At der Helge vaar død / da skal de Danste aff Kong Haagen vdi Suerige / diff midler tid vere sat en Hund offuer til Konge / met den Betsked / Om nogen sagde hannem død / skulle det koste hans Liff / huilcken siden der hand bleff ihjelressuen aff andre Hunde / da skal haffue boee paa den De Lessøe (som der aff haffuer fanget Nassin) En Jette eller Trolld / meget stor / skrekkelig oc forførdelig / som vidste meget hemmelige / oc huad forborgen vaar / Denne brugte Snio / oc lod tilkiende giffue Hundens død / oc dog vndskyede den Straff der vaar hos lagt. Første hand kom vdi Suerige / spurde hannem Haagen at / huad mand giorde vdi Danmark / Hand suarede: Dierne suerme vden nogen Giennere. Der aff forskod hand Hundens vaar død / oc vndskyede icke alleniste Liffs straff / men bleff til met begaffuet aff Kong Haagen / met Danmarks Rige / som hand siden Tyranneligen oc wretførdeligen skal haffue regerit. Fornestinde Haagen skal siden haffue sendt til Kong Snio nogen Handste / oc der hand drog dem paa / skal hand paa it almindelige Viborg Landsting vdi Iudland / bleffuet saa fuld aff Luff / at de oede hannem op / oc lod Kolff til

Efter

Efterkommere. Denne Fabel haffuer Iohannes Gorhus lib. 2. cap. 21. indføre vdi sin Krønnicke / aff it vnmættelige Had imod de Danske / men hand rører kun it Ord eller try/ om dette Eucuryr / som den der icke heller nocksom (som hand siger) her vdi troer de Danske oc Sueniske Historier/ hand effterfølger / Men Gorhus kalder icke den Sueniske Konge Haagen/ som skal haffue giort de Danske den spot/ Men Atislum / huilcken Eransius oc Saxo kalder Atisla- um/ huilcken dog aldelis intet formelder om denne Hund/ at vere sat til Konge.

Kolffo XIII.

Kolff/ eller Koe saa kaldet / for hans Hønhed sk: lb/ at hand vaar voren som Stæg oc høye Træ/Mur- mestere sætte op til Hus / huor paa de giøre Lad oc Lætter/ at opstige. Helgonis aff Vrfa eller Vrfa Søn/hand vaar Rund / bleff forrædeligen ihjelslagen / paa Eeyreslaat/ som hand self / eller hans Faderbroder / der oc heed Kolff/ haffde bygd eller forbedret. Andre ville / at hand skal vere ihjelslagen aff Hothbrode/Kong Regners Søn i Suerige/ den stund Hothbrodus aatte Danmark. Hiortwar haffde til Ecce Schuldarn / Helgis Daatter / som vaar Kolffs sy- ster eller Fadersyster. Effter Kolff vaar slagen/ holt sig en heed Hiortwar for Danmarkis Konge at vere / men bleff strax aff en heed Hacke/ som vilde heffne Kolffs Død / Eller kand stee stundede effter Riget igien/ ihjelslucken. Der er oc de som sige Hiortwar oc Hacke/ at vere Dødre sammens/ Naar det gielder om Riget / forligis Medbrodre ilde sam- mens/ Hacke bleff siden aff Fredleff Kolffs Suoger/ som oc formentie sk: Kettighed til Riget/ ihjelslagen. Men hos Sa- xonem finder vi intet voerd er / huercken om Hacke eller Fredleff / Saxo kalder den Viggonem som ihjelslo Hiort- war

Hocherus XLIII.

Hocherus Konge i Danmark oc Suerige/Hochbrodi
 Søn/ men Frothonis før neffnde / aff hans Søster/
 Suanitha Synnesøn/ Kong Atteflai for dum Konge
 i Suerigis Broder / Hand kunde vel quæde eller stunge/
 bleff ihjelslagen aff Voe/ Balders Broder / som Hotther
 før ihjelslog/ dog icke til forgefuis / thi Voe self vdi Sla-
 get met Hotther bleff dødelig saar. Denne Hotther vil Gal-
 larus skal haffue regerit for Christi Jødsel/ 300. Aar / yder-
 mere Voes oc hans Broder Balder / aff huilken den sidste
 Baldersund kaldis / som wi nu kalde Belt / oc Balders
 brønde paa Roskilde hede. Formen is at haffue veret Se-
 m-dei, Halffguder / Dithini Søner. Paa de tider / eller
 icke langt før / vdi Haddings tide / formeent is nogen Guder
 at haffue veret til vdi Europa / Dithin / Thor / Froe / eller
 Frigga / Dithins Hustru/ oc andre flere/ oc aff Dithin / som
 mesten holt Hus til Bysaule/ skal Onsdag sigis/ oc Dithense
 by/ huor hand sigis slagen. Til it herligt Guddoms vid-
 nesbyrd. Aff Thor som er Iupiter, skal Torsdag sigis/ oc
 Torden met Liunet / lige som Tords liud oc brasende / Aff
 Froe eller Frigga/ skal vere neffnd Freddag / Saa at Dithin
 er den samme som Mercurius, Frigga Venus etc. Io-
 hannes Gothus rører her om vdi hans første Historibog 9.
 cap. oc mener hand/ at disse formente Guder haffue veret til i
 660. Aar / for Danmarkis begyndelse / oc Gedeonis tide/
 De icke alleniste Torsdag oc Fredag at vere neffnde aff
 Thor oc Frigga / men oc aff hannem en Maanet vdi Aaret/
 oc aff hende nogen Stierner paa Himnelen / Thi Marks
 maanet kalde wi Tordmaanet. Dithin affinaler Gothus
 icke heller wlig ved Marte. Orionis Belte / kalde Mathe-
 matici de Stierner / som heder paa Danske / Friggerok oc
 Teen/ aff Frigga/ det er Venere, Men siden wi ere bleffuen
 Corystz

Christine/ haffue de kaldet Friggeroet / Mariroet / aff Maria. Der er oc de som regne Valder oc Rithin vnder Kongerne/ aff huilcke hand aff de Sielandssar skal vere kiend for Konge / aff menige Danske / Men hos Saxoner finde wi intet her om / som ey heller om Habord eller Harkhardo/ som nogle her antegne vnder Kongerne / hues Dronning skal haffue veret Sculda/ som før er sagt / Den som kaldis Hioreuard/ den samme sammesteds læsis Habord/ at haffue veret/ en Tydske Gressue / som haffde Skaane statskyldige aff Kolff.

Roricke XV.

Roricke eller Rodericus, tilnaffn Slyngebaand eller Slengebaand / for hand kaste hans Armsbaand vdi Stranden. Andre kalde hannem Roricke hin Rorke/ eller Rager/ for hand vaar høy oc stor / Natthers Søn aff Nauna. Nanna vaar Kong Geuari Daatter aff Norge/ Denne bleff vald til Konge men hans Fader leffde/ Faderen samtyckendis/ døde vden synderligt bedriffte/ Denne Roricke Daatter Gerutha/ haffde en hed Horuendillus/ Amlethi fader/ huilcken Horuendillum met hans Broder Fegzone (aff huilcken kaldis Feggesund) Andre opregne vnder Danske Konger. Horuendillus bleff slagen aff hans Broder Fegge som stod effter Riget/ met sin Broder. Fegge tog siden Horuendille hans Broders Hustru til Ecte / for huilcken Blods skam hand siden bleff straffet. Fegge bleff ihuelslagen aff Amletho hans Brodersøn/ huilcket skal vere skeet til Viborg/ vndermere fordi Amleth vaar Kong Roricke Brodersøn/ da er der de som regne hannem vnder Danske Konger/ Hand stilsede sig gallen en tid lang / til hand haffde ihuelslaget hans Faderbroder Fegge. Gallarus refererer Horuendilli drab/ til 246. Aar for Christi Fødsel/ som er Verdsens Aar 3717. det Persiske Riges i det 1. effter Finncij regning.

Billet XVI.

Billet Koricke Søn / ihieslog Amleth / hans Syster Søn vdi en Niche / oc tog sig til Hustru / Giermetrus den Amlethis Hustru / fordum Skotlands Dronning. Paa andre stieder læsis om denne Billetho / hand haffde Fred oc Raade i sine Dage. Andre mene / at denne Billetho vaar Amlethi Steffader / icke Moderbroder / Hans Hustru kaldis sommesteds Anna / sommesteds Nauna eller Nanna / saa kand stee / at det ene Naun er sat for det andet i Skrifften / Eller Billetho haffuer haffte to Hustruer / oc den som Hothe haffde / Koricke Moder / Nauna eller Nanna / haffuer oc veret Billethi Hustru.

Bermundus XVII.

Bermund Billethi Søn / tilkaldet hin Blinde / hand Regerede længe / hand bleff aff de Saxer for hans Alder oc Blindhed foract / dog døde hand roligere. Denne satte til Slesuig en Hertug heed Frouinus, en merkelig Mand / Hans Daatter / effter hand haffde kiendt hendis Dyd oc Fromhed / lod hand troloffue sin Søn Vffoni. Cassarus henfører Bermundi Kegering til 190. Aar / for Christi Fødsel.

Vffo XVIII.

Vffo Bermundi Søn / hand heffnede herligen hans Faders foract / hand sloes ene med tu Saxe Remp / oc dennem offueruant / Huor med hand gjorde sig oc hans Fader de Saxe Skatshldige. Der hans Suoger Frouinus bleff slagen vdi Suerige / da gjorde hand Frouini Søn / Ertho / Hertug til Slesuig / Denne kaldis aff somme Olavus hin spage Mansuetus, at hand en tidlang haffuer

haffuer stüntis / som hand icke kunde tale / oc vduelig til all
Bedriffte / Aff andre kaldis hand Vffo hin stercke.

Dan 2. Rex X / X.

An den anden Vffonis, (som vaar nassnkundig / oc
vride berzmt hans Søn) men icke cereværdig / eller
Faderen lig / dog vaar hand stolt oc Hoffærdig.

Huqlet XX.

Et er wuist / enten hand vaar Dans Broder eller
Søn / hand bleff kaldet den Lille / Hand sigis at haff
ue ihieflaget til Skibs / to suare store Suenste Rems
per / Homoth oc Hogen / hand er aff intet andet berzmt
vdi Historien. Denne sættis aff Gaisaro til det Aar før
Christus vaar fød / 82.

Frotho 2. den XXI.

Frotho den anden (Andre ville Dethini Søn) tillald
det hin stercke oc hin Fracke / alias storlemede / effter
hand haffde ihieflaget 12. Norske Vffuerste oc Fjær
ster / slog hand paa det sidste Frogerum Konge aff Norge
ihiel / vdi en færdelis Kamp.

Dan 2. Rex XXI / I

An den tredie / Frothonis Søn / den stille kaldet / hand
vundersuang de Saxer igien / som vaare fransaldne.
Aff ingen anden ting nassnkundig.

Fridleuus 1. Rex XXI / I

Fridleuus Dans Søn / kaldet hin Snare / hand
vnderuanga sig Engeland oc Hyberneland / Sigis
at haffte Forbunt met Iulio Casare, (huore ret /

maa hand suare/ det haffuer antegnet vdi vore Danste Krøn-
ni. (Ker) Gallarus refererer denne Konge hen til 37. Aar/
for Christum. Hans Hustrue hecd Faleha. Om dette Jors
bunt met Iulio Cæsare, findis icke et Ord vdi Saxone, el-
ser Crantzio.

Frotho 3. Rex XXIIII.

Sub hoc re-
ge facien-
da est are-
nalis, nam
pleriq; scri-
ptores con-
veniunt in
eo quod re-
gnauerit
tempore
natiuitatis
Christi.

Frotho den 3. kaldet hin Fredgode / Fredleui Søn / Hans
Gidris til Konge/ der hand vaar kun 7. Aar gammel / dog
haffde hand Formyndere / som Niget saarestod / til hand
kom til stiels Aar/ En lofflig Første i alle ting. Vdi hans
Tid/ er Christus Guds Søn fød aff Maria. Skal mand
tro de almindelige Vers/ som vancke / da er ved dette Vass/
Helsingborg slaat bygd / ved det enge Igiennem lob/ imel-
lem Slaane oc Sieland/ huor Vestersjen flyder vd i Øster
søn. Frotho haffde to Hustruer/ først Hamundam/ Kon-
gen aff Nimer eller Vngern hans Daatter / huilcken hand
forstod/ oc tog sig igien Kong Gothars aff Norge Daatter.
Frotho leffde lunge / oc bleff Vasskundig/ aff mange Ses-
neruindinge. Hans Suoger Kongen aff Vngern/ de Sa-
xer/ Engelske oc Irlander/ nødde hand til at suare sig. Si-
den hand haffde bekrigede de Suencke / saette hand dennem
Erich den første kaldet / den Vise oc Talende/ til Konge/
Men Gothus gior denne Ericum til den tredie / Siden er
hand aff en Judsk Frolldquind / som vdi en Koes Eignelse/
haffde forskabt sig / bleffuen ihuelstucken / ved Verebro vdi
Sieland/ der hand haffde regerit vdi 40. Aar. Hans Dod
bleff skule for det almindelige Folk / vdi 3. Aar / Frolld-
quinden skal haffue hecd Trygle. Her vil den gode Læsere
offuerueye oc see / de Aarsmaal som Gallarus sør haffuer
antegnet til Danmarckis begyndelse/ Nu vi regne paa huer
Konge

Ronge/ lige mange Aar / indtil dess/ da falder huer Ronge til / at haffue regerit 25. Aar / eller der omtrent. Skal oc Danmarckis Rigis begyndelse regnis fran Kong Davids tid/ da skal huer Ronge haffue regerit 46. Aar. Om wi skal efterfølge deris Mening / som forsøye Danmarckis begyndelse til Gedeonis oc Tholæ Israeltiske Dommere deris tide/ da vil huer Ronge tilfalde 50. Aar. Ville wi videre forstrecke diss Rigis begyndelse til Sarug / Abrahams Oldefaders tide / da skal huer aff de fornessade Konger tilfalde 80. paa 90. Aar/ huilket er wtroligt / Derfaare maa wi enten siye nogle Konger at vere forbigangen oc glemde in Cathalogo, eller dem paa de tider / at haffue leffo lengre end andre Menninger / Oc lige som disse to første Meninger icke aldelis ere at forskiude / saa stunis oc den tredie Gallari Mening / mest sanden / thi at iblant forrige opteguede Konger / da er huer tredie enten ihuelslagen / eller forkortet sine rette Alder/ saa de icke alle haffue naacde 25. Aar / men somme mere/ somme mindre. Effter Sigfridi Petri computatz, skal huer Ronge hid / tilfalde / vngesærlig noget mere end 12. Aar. In Summa, her om kand intet vist Aars tal sættis eller giøris. Vi vide intet / huorledis vore Forfædre haffue regnet deris Aar. Det vide wi / at de haffue atskilde Aaret ved Vinter oc Sommer / oc sat / da vaar gangen saa mange Vintere / men huad Tid oc Dag de haffue regnet Aarene fran / til huad Tid de igien haffde endet dem/ veed wi icke. Iulianus annus vaar icke heller endda indsat. Til met er off Ronebogskaffuer / oc den gammel Skriffte oc Liter/ som brugtis vdi forduumne Dage / affskaffet aff demnem/ som førde off den Christelige Tro paa / oc disse Latine Bogskaffue vdi skedet / Saa wi icke vide/ noget enkende om de gamle Antiquiteter.

Starno

Hiarno XXV.

Hjarne kaller Skiald / vaar en Almuesmand / alleniste
 Snaffnkundig / for hand gjorde Frothoni en Graffskriff /
 Skaldnaffn eller Epitaphium, Hand vaar icke Loff-
 lig aff andre stycker end for hans Rim / en stor Belønning / ic
 Kongerige / for en lille Lieniste / Hand bleff ihjelslagen aff
 Fridleff / Frothonis Søn / vdi en Kamp / der hand vand-
 drendis hjemkom / Aff hannem skal vere neffnde Hiernge / oc
 Hierumhøye.

Fridleuus 2. Rex XXVI.

Fridleff den anden / aff somme kaldet den Kasse / Fro-
 thonis Søn / der hand igien hjemkom aff Rygland /
 da antog hand hans Fæderne rige / oc ihjelslog Hiar-
 ne / hand slog siden 12. Kemper ihjel i Norge / oc der for-
 den Asmund Konge / sammesteds tog hans Hustru Fro-
 gertha til Hustru / Andensheds kaldis hans Hustru Frytha /
 Siden dper hand fredeligen / Effeerladendis Riget hans
 Søn.

Frotho 4. XXVII.

Frode den fjerde / tilnaffn den haarde (eller for hans runde
 Giffuenhed / hin Fretter) Fredleui Søn aff Frogertha / da
 Asmundi / eller som Saxo haffuer Amundi / ihjelslagne Kon-
 ge aff Norgis Daatter / hand effterfulde hans Fader vdi
 Regimentet. Denne Frotho ihjelslog en Konge aff Sa-
 ren / vdi ic Giestebud / dog icke til forgeffuis / thi hand selff
 met bleff slagen. Vdi Frothis tid leffde mange Kemper
 eller Jetter / iblant dem den naffnkundigste oc aff stoer Man-
 dom vdi de berømmet Sterckoder / som siges at haffue leffde
 try Menniskis Alder vd / Hand vnder denne Frothone sloes
 imod en heed Hammo / huor aff Hamborg menis at vere
 neffud /

neffnde/huileken hand nederlagde. Samme tid slogs Frotho/ met en anden Tydsk Kempe eller Fiende / heed Hanevus, huor aff Hanower by er neffnd / De effter hand haffde offuerrundet hannem/ drog hand hiem igien. Andre striffe ue/ at hand strax bleff slagen met. Aff Hane oc Frothons skal vere neffnd Hanestor. Nogensteds læsis / at Kønser Carolus Magnus haffuer bygd ie Slaat / imod de Danske/ hos Elffuen / heed Hohenburg / Det Slaattis Nassin kommer fast offuer eens met Hamborg byes Nassin/ som aff første haffuer veret ie Slaat/ oc en By hos/ Heller end Hamborg skal haffue ste Nassin aff Hammone, Her om maa huer tro huad hannem lystet / Wi tro vndertiden det som mest falste er/ allerniste/ for det slunis/ at medspøe nogen Gammelhed..

Ingelus/ den XXVIII.

Ingel / kallet Vendemod/ Frothes Son/ hand duede intee/ vaar tilgiffuen Belyst. Dog heffnet hand hans Faders død/ men icke før hand bleff paamint aff Starcathere. Hand aatte til Hustru Surtha / Suerte Konge aff Saxens Daatter. Begraffuen til Lepre. Cassarus striffuer hannem at haffue regeret Anno Domini. 91.

Olavus I. Rex XXIX.

Oluff Ingelssøn aff Surtha / Men som andre meene Brodersøn / efftersølger Ingel. Aff hannem veed miand intee mere end Nassnet / vden at hand imellem beage hans Børn/ Harrild oc Frothe/ saaledis haffuer stiffe Riget/ At den ene skulle haffue Verne oc Stranden / Den anden skulle haffue / huad Landsatt Jord vaar. Hans Hustru skal haffue heed Alloga.

Haraldus 1. Rex XXX.

Harald Oluffssøn / bleff ihjelslagen aff hans Broder Frothone. Hand haffde til Hustru / Signe / Den Gottiste Jørstis Caroli Daatter / som Crankius striffuer.

Frotho 5. Rex XXXI.

Frotho den 5. Oluffs / den anden Søn / kaldis Korbakene / eller Freckne. Hand bleff paa hans Kongelige hus indebrent / aff hans Brødreborn / Harralds Sønner / Haldan oc Harrald / met hans Dronning Bluilda / fød i Suerige / oc døde vdi Jld / Kog oc Duale.

Haldan 2. XXXII.

Haldan kallet Biergram / for at hand vdi en Scrid aff sit Bierge / haffuer kast met store Stene / Eller aff som andre mene / Bigrgram / at hand skal haffue veret saagram som en Bigrn. Effter somme deris Mening Frothonis / men effter Crankij / Harralds Søn / aff Signe / en Suenst. Der hand haffde regæret 3. Aar (den almindelige Krønicle holder 10. Aar) affstod hand Danmark for sin Broder. Hand selff falder Suerige an / oc indtager det / oc forjager Ericum 2. eller effter Gothi Mening den 4 / hans Faderbroder / huilken hand oc siden ihjelskog / vnder Guds Aar 180. Denne Haldan fødte Asmund / huor aff siden Norste Konger lang tid haffue haffe deris Herkomst. Aatte til Hustru Thore eller Torild / Kong Hathers aff Norge Daatter / Asmunds Moder. Gallarus sætter Haldanum til det Aar / 178.

Harraldus 2. XXXIII.

Harral,

HArald den 2. efftersolger hans Broder. Haldan / hand
bleff paa det sidste ihjelslagen aff hans Faderbroder søn/
Frothonis den 5. Søn. Somme regne denne icke vdi Konge-
gernis tal. Nogle giøre en heed Hochinus hin huffuiste/
til Frothonis den 5. Søn/ som skal haffue effterfuld sin Bro-
der Haldan/ hues Hustru skal haffue heed Hylde / De Ho-
chino skal haffue effterfuld hans Søn Asmund. Men om
disse to Konger/rører huercken Saxo eller Crankius.

Vnguinus Rex XXXIV.

Vnguini / huilcken somme giøre til Haldans Broder
søn/Andre til hans Suoger. Hand vaar først de Goe-
ther deris Konge / Men! Haldan hans Suoger skal
vdi sit Testament offuergiffuet hannem Danmark / Hand
bleff siden ihjelslagen aff en Suenst Tyran/ heed Raguald.
Andre ville siige / hand vaar Konge / land stee hand vaar
Hotheri Søn / huilcket ieg bestinder nogle at haffue ladet
sig befalde.

Sigualdus 1. Rex XXXV.

Siguald / kallet Børnesorg / Vnguini Søn. Hand
lod troloffue sin Daatter Gyretham / som vaar be-
trøst aff særdelis ærlighed oc Kyfthed / til en Kempe
heed Otharus / hues hielp hand brugte til at heffne hans Fa-
ders Død. Samme Otharus / effter hand haffde ihjels-
slaget Regnoldum, jagede hand mere end 40. Kemper/
iblant huilcke vaar Sterckoder / Det skal vere skeed 220.
Aar effter Christi Fødsel. Siguald aatte til Hustru Suare-
tham / Aff huilcken hand skal haffue affled Sigarum.
Somme sette næst Vnguino Suertham, Men hannem
intet at haffue bedreffue / det tør veret Sigualds Tilnaffny
aff Skriffuerens forseelse / set Suert for Siuert.

Sigarus XXXVI.

Sigarus Siualdssøn / fødte Segne / som bleff voldtagen aff Habord / som hand lod henge / hand bleff ihjelslagen vdi en Strid aff Habords Broder Hagen / eller Age / paa ic sted heden Waldbrunde. Aff denne Sigaro / er den Dy Sigersted hos Ringsted kallet / huor hos Habord bleff hengd / paa ic Bierge heder Habordskøp. Andre ville dette skal vere skeed vdi Hallind / icke langt fra Falckenberge. Sigarus regerede / effter Gallari mening / Aar 241. Vdi denne Sigari tide / vaare til nogen Skoldmøer / iblant dem vaar Aluida den fornemste / som vaar den Gottiske Kongis Daatter / de førde Skolde som de Amazones , Om deris Begyndelse se Bedriffe / læss Iustinum lib. 11.

Siualdus 2. Rex XXXVII.

Sigualdus / Sigari Søn / bleff vdi en Strid / sampe Haagen hans Faders Manddraber / Hand haffde til Broder Alf / hues Daatter Guiritha / allene vaar offuerbleffuen aff det Kongelige Sleete / saa gridste slogs de imod Haagen / Hun stcl siden Haldan / Siualds efftersølgere. Landsfolket regerede siden Riget / saa at huert Land haffde sine Hoffuismend / aff Alinues folck. Ostmar raade de offuer Slaane / Hunding offuer Sieland / Hane offuer Foen / Kyrick offuer Nørrejudland / Hather offuer Synderjudland / som bygde Haderstef. Andre ville Haderstef skal vere neffnd aff Hather som der bleff slagen. Ostmar sigte somme / at haffue haffte Siualdi Daatter / Thalia eller Thale. Gallarus sætter / at de haffue haffte Jørster aff Folckee / det Aar mand streff 300. Noгле regne iblant Kongerne den Alf / før omtalet er / se en heed Kegner / som ihjelslog

Alf.

Alff. Aff Regner oc hans Hustru Kettha / skal vere fød disse
 Reggerings Herrer / som vaar offuer Danmark / diff mid-
 ler tid ingen Konger vaare til / De gifuis dem disse Nassu-
 nogerledis forandrit fra de forrige: Dutharus / Hundinz /
 Hancuard / Agner oc Koriel. Dutharus skal haffue raad
 offuer Slaane / Hundinz offuer Sieland / Hancuard offe-
 uer Fyen / Agner offuer Judland / Koriel offuer Laaland.
 Mand maa tro der aff saa meget som mand lyffer.

Haldanus 2. Rex XXXVII.

Haldan den 3. kallet den sterke. Hans Moder vaar
 Drosche / Kong Regnolds Daatter aff Norge / Hans
 Fader vaar Borchard / en Slaansk Herremand.
 Andensteds finder mand Kong Regnold aff Norge / at vere
 ihjelslagen aff en Kempe / heed Gumer / hies Daatter hand
 tog til Hustru / De sette de Norste en Hund til Konge. Gu-
 mer bleff ihjelslagen aff en Staaming / heed Vicker / oc Vi-
 cker fødte aff Kongens aff Norge Daatter / Haldan. Hal-
 dan tog til Hustru Guiritha Alffs Daatter / Kong Sigers
 Syfterdaatter / met huiliken hand afflede Harraldum / hans
 effterfølger vdi Riget. Andre skriffue om Guiritha / At
 effterd hun allene til vaar / aff det Kongelige Sleete oc Linie
 da skal de Danske haffue ladet dem befalde / At huem hun
 tog til Husbonde / den vilde de tage til Konge / De den tid
 hun holt Bryllup met Sigvare / en Kongelige Mand aff
 Saren / da skal Haldan / som vaar aff det Danske Konge-
 lige Sleete / vyligen vere hjemkomnen / aff England / som
 vdi Bryllupsdagene ihjelslog Smarum / oc tog Guiritam
 til Hustru.

Harraldus 2. Rex XXXIX.

Harrald den tredie / Hyldeand kallet / fordi hand haffde
 myst nogen Tander / som en heed Bisctus hannem vde
 C iij floe

floz/ Haldans Søn/ hang sit Riget effter sin Fader/ Hans
 Hustru heed *Refa*/ Hand skal haffue leffd vdi *Kenfer* *Bo-*
tentini tide / huilcken *Harrald* skal haffue offuervundet.
Valens sigis at vere offuervunden Anno Christi 382. Im-
 perii 15. *Andre* mener/ *Harild* at haffue veret *Alarich*/ den
 Gøttiske Konge/ wuist huore sant. *Alaricut* den 1. Gøttis-
 ske Konge vaar til 20. *Aar* effter *Kenfer* *Valentis* Dgd.
Harrald haffuer veret *Seyerfuld*/ floz ocsaa *Wisetum* ihiel
 omster. Vdi den Krig hand førde imod hans Systersøn/
Kong *King* *Ingelssøn*/ som hand haffde sat offuer *Sueriger*
Bleff hand ihieffslagen/ den tid hand haffde regerit 50. *Aar*.
Iblant *Danske* Konger regnis ocsaa *Kong* *King* aff *Sues-*
rige / *Harralds* Systersøn / aff de *Suenste* kallet *Hogert*
King/ Endog *Iohannes* *Gochus* vdi hans *Suenste* Hi-
 storie/ wil/ at den icke skal haffue veret *Ingelli* Søn / men
 hans *Synnesøn*/ fød aff *Biermino* / huilcken der sætte *O-*
lonem siue *Olavum* 2. til en *Regenter* offuer *Slaaner*
Men *Hetha*/ en *Jomfru*/ offuer den anden part aff *Dan-*
mark. *Kong* *Kings* *Regimente* fører *Gallar*us hen til
 Christi *Aar* 367.

Hetha/ en *Stioldmø* / bleff paa det sidste / formedelst *D-*
lonis velgierning/ en *Regent* offuer *Tudland* allene &
Hun haffuer bygd *Slesuig*/ oc kallet det *Hethaby*,

Olo / seu *Olavus* 2. *Rex* *XL* 1.

Lo/ eller *Oluff* den anden/ kallet hin *Fracker* / *Hæ-*
raldi Systersøn/ Siden ihieffslagen aff *Eterckoder*
 1. for hans *Tyranni* / Hand slog *King* ihiel / er der
 aff kallet *Kingsbane*. *Gallar*us sætter hannem Anno
 Christi 388.

Dunum

Omundus XLII.

OMund eller Emund/Kong Oluffs Søn / hand slo Norste Kong King ihiel/ oc tog hans Daatter **E**lsa til Hustru. Vdi hans Dage / tog Sterctoder flux til at celdris/ at Siunen forzielt hannem/saa hand leedjs ved at lessue/ oc lod sig goduilligen ihielsla / aff Hatther **E**ni Søn/ hues Fader hand tilforne haffde ihielslaget/ oc gaff hannem Penninge til mee / at hand den Sierning skulle begaa/ Hand skal ligge begraffuen ved Kallung. Andre striffue/ At Omund skal haffue slaget hannem ihiel / Oc at hand ligger begraffuen vdi Slaane / hos Vellingebro. Henrich **E**meltoyr skal haffte hans Land / den vaar tollf Tomek slagre omkring.

Siuardus I. Rex XLIII.

Suert Omundssøn / hand vaar fast vlycksalig. Gassarus sætter hannem Aar 432. at vere bleffuen Konge/ vdi hans Faders sted. Vdi hans time toge de Suenste Slaane. De Saxer Iudland bort/saa hand haffde kun nogen Der/ at raade offuer. Der hand vilde føre Krig imod Suerige/ for Slaane skyld / myste hand baade Liffue oc Regimentee.

Buthlus XLIII.

Buthle den anden Omundi Søn / der Broderen vaar død / antog hand Regimentee / huilcket hand siden offuergaff til Jarmerich/ oc lessde siden enlig.

Jarmericus XLV.

Jarmerich Siuerdssøn / aff en Fange / bleff hand Danmarkis oc Wendis Konge / Hand aatte til Hustru/ Suanuildam aff Gretzen / huilcken hand siden

siden effter Biconis, en Liffendist Kongis Sønns Raadt
for Mistanke om Skarlessnet / haardeligen lod straffe /
Hand bleff siden ihjelslagen aff hendis Broder / nogle skiff
ue / at hand først bygde Slaat paa Hielm / huor hand oc
bleff slagen.

Broderus XLVI.

Broder / Jermerichs Søn / kom effter hans Fadre til Ni
get / Hand vaar aldelis vduelig til noget Regimente / oc
derfor icke naffnkundig.

Stualdus 3. Rex XLVII.

Stuald den 3. regæret nogen tid / ved Aar 475. som Gal
larus vil / Men huad hand haffuer giort / oc huad Sleet
hand haffuer veret aff / finder mand intet.

Ento XLVIII.

Rong Snie Stualdssøn / hand vaar visde berømtmetz
Vdi hans tid faldt den store Hungers tid ind / at de
Longobarder siden kallet / ere dragen aff Skaane / Sa
ro naffngiffuer deris Førster / Aage oc Ebbe / en fornemme
Quindis Gambaruce Sønner. Den første de Longobard
der deris vdgang / haffuer Crantzius, efftersølgendis Eu
sebius, giort meget ældre / siger den at vere steed 384.
den tid Haraldus den 3. regærede i Danmark. Siden den
tid haffue de lenge siddeet paa Lante Apen / indtil Aar 476.
at de vnder denne Snione haffuer begiffuet dem hen til det
Vand Dohna / oc indtoze Lante Ungern. Aff første haff
de icke de Longobarder noget vist Stæde / men boede i Tyndst
land / stundum her / stundum der / indtil paa det sidste 568.
de ere komne vdi Italiu at bo / som Volfgangus Lazius
tilkiende giffuer 12. lib. At M. Christen Pederssøns Arde
nicke paa Kim / formelder de Longobarders Vdgang vere
stied /

Reed/ Aar 686. Det refererer oc bekeer Iohannes Gothus
vdi hans Sueniske oc Gothiske Historie bog/ 2. Capis.

Om deris Vdgang er funden paa Goiland disse
gamle Rim.

Ebbe oc Aage de Helde saa froe/
Siden de for Hunger aff Slaane droe/
Da reddis de næst varum gathe Gudland/ -
Mee gamle oc vngum/ Quinde oc Mand/
Derum Sneler varum halue sterdum stie/
De hundrede Mandum inden huerum di/
De næstde sig Binnelinder / iact sig Land/
Efter Ebbe/ huilken kom aff Vendelbo land/
Dog de varum badum Gdinge Kuningum/
Meden Aage vor eniste Motters Sonnum/
Wir esgum til werge badum sture oc smaa /
Ac de skullum icke lenzan genum naa/
De bade oss allum mee quidendum Koff/
Hæd wir willum komne dennum til Troff/
Wir to Lum til Giffel/ Hoffuismendenum badum/
Ac de skullum icke for mæket radum/
So duelde de næst Vff/ Maanedum toe/
De varum der veder saa meckue froe/
Wir lodum dennem folgum med Sneler thj/
De hundredum Mandum indum huerum di/
Til Rylandum lodum de skandum da/
Iact Land mede Sandenum sigum fraa/
Derum Race kundum ingen skandum moed/
De vundum hæd Landum vnder derum Foed/
Oc andrum Landum/ huilketum der logum næst/
For Lycken vaar dennum allum tidum best/
Der Hoffuismendenum aff Dødem varum quald/
Gaffue de sig icke til lengrum Tol

D

Meden

Wæden waldbum til Konning einum fræcker Mand/
 Halgelmunder hand hæd / Jack sigeland/
 De slogum de Longobarder indum derum Land/
 Der bleff ickel leffuende einum eniste Mand/
 Saa lodum de siel Longumbardum kallum/
 Pannonien bestriddum de oc med allum/
 De togum saa indum Vallandum dernæst/
 Der tiinedis dennum Eyckum allumbest/
 Hæd jer vel streffuet / hæd jer vel spurt/
 Huad de hæffde sidum Mandelicckum giore/
 De mest siden de indum Vallandum kom/
 Hæd jer vel kynde allum Vereldum om/
 Fordi aff dennum leed mangum Mand Wæde/
 Til Karl Keyser hin stur a siel lagd dennum þde.

Huad deris Bedriffe hæffuer veret siden de droge aff Landet/
 der om skal læsis de Longobardiske Historier / Paulus
 Diaconus oc andre / oc kommer intet dette sted ved / thi wi
 off hæffue faaresæt allene indlendiske Historier at tractere.

Biorno XLIX.

Ex Gre-
 gorio Tu-
 ronensis
 Historia-
 rum lib. 3.
 cap. 3. In
 manuscri-
 pto est
 Gothista-
 lus in im-
 pressio
 Chochis-
 laicus.

Biørn Jernside / Snies Søn / oc hans Efttersølgere
 i Riget / Om hannem ved mand ickel mere end hans
 Søns Naffn. Gallarus vil hand skal hæffue regeret sig /
 huilcket Aar / eller to Aar før / forteller Tilius en Dansk
 Konge / Chlochilaum , aff de Frangoser / huilcke hand met
 en Skibsflaade hæffde anfaldet / at vere forjaget. Den
 Frangosiske Krønike indeholder / Theodobertum Theo-
 doricis Kongis Søn / at vere met Søger offuer Chlochil-
 laum igientkommen til Vtrick til sin Fader. Huem denne
 Chlochillaus hæffuer veret / kand mand ickel leeteligen vide /
 gierne skal det hæffue veret en aff de Kongebørn / som vdsøere
 til Spueris / at forsøge deris Eyck / naar andre deris Brødre
 bleffue

bleffue ved det haarde Land. Circa annum Christi 500. Rodolphus in Italiam relicto regno, ad Theodericum Gothorum regem concessit, Paulus Diaconus.

Haraldus 4. Rex LI.

HArald den 4. Wigorns Søn / bleff Konge effter hans Fader. Huad hand haffuer bedreffuet / er icke optegnet. Gaffarus referer hannem til Guds Aar 711. Her om trent fattis mange Danske Kongers naffn oc bedriffe / huilket er klarere / end det kand imod sigis / besynderligen om mand vil see hen til de Longobarders vdgang / oc vandring aff Slaane / huor om før er talet / oc til Tydsklands omuendelse til den Christelige Tro / som indfalder vdi det Aar effter Christi fødset 720. effter Funcij regning / endog der findes andre som skriffue Tydskland at vere omuent Aar 750. Men imellem den de Longobarders vdgang / oc denne Tydsklands omuendelse / haffuer der i det ringeste veret 300. Aar / vdi huilken tid er troligt flere Konger at haffue regeret vdi Danmark / end tre allene. Om Wigorn oc Harald den 4. haffuer ingen Konge imellem veret effter Gassari mening / da skal huer disse haffue regeret 180. Aar / huilket icke kand vere sanden. Derfaare maa vi bekiende denne mangel / Defect oc Kessue / vdi voris Historier / oc beklage det Jeyl / som vi icke kand fylde. Huad Tydsklands omuendelse sig belanger / da sigis Gregorius 2. Romere Bisp / at haffue send en Muncck vdi Tydskland / som skulle lære dem Troen / Hand bleff sticket effter Erchebisp til Mens / si. t til met Hirsfeld Biscopps dømmne. Hamborg oc Erfordt / bleff siden aff de Africaner, til huilcke hand vaar dragen at lære / som Sabellicus skriffuer lib. 7. Eneados, ihuelslagen. Andre skriffuer hannem slagen aff de Fræsser / Jeg tencker / det er forskreffuet / oc sat Africa for Frisia eller Frisland.

O u

Gormo

Defect vdi
Cathalogo
Regum nor
scorum.

Gormo Rex L I.

Gormo/den ældre kalleet/ Haraldsøn/ regeriet effter
 Faderen. Gallarus fører hans Regering hen til
 Christi Aar/ 740. Vdi hans tide/ iblant andet
 Torckild **A**er merckens voerd/ huad som talis om en heed Torckild Adels
 velfar. far/ der meget haffde vandret i fremmede Land oc Stæder/
 Thi siden vand lenge før/ haffde brugt Sengling Nord
 paa/ som hand oc vdi Tndskland paa det sidste / oc forsoer/
 at Tndskland vaar omuent til en anden Tro / end de haffde
 vdi Danmark/ som vaar den Christelige / Hand vnderstod
 sig derfaare / at omuende hans Fæderne land / De begynte
 iblant sine bekendte / at vdspreede nogen Gudfructigheds
 Sæd / Men dette hans gode Forsæt bleff forhindret/ ved
 Gormonis død/ De at Torckild icke lenge effter hand aff
 Tndskland hjemkom / ved Døden affgick. Dog saadan
 god Mening formedelst Sabel er forblindet.

Gotrick L II.

Gotrick eller Godfred/ den Kunde / Gorms Søn/
 oc efftersølger i Riget/ Hand refereris aff Gallaro
 til Christi Aar 774. Andre / som Francius ville/
 Kong Gode **h**and skal haffue regeriet Christi Aar 796. eller dess om-
 fred aff **h**anmark. erent. Hand aatte en Broder heed Sigefred / som haffde
 Geua **e** en Søn effter sig heed Henning / oc en Daatter heed Geua/
 hende haffde Hert. Videlind aff Saxon/ de leffde 777. Aar
 Hans Broder Kong Gotrick haffde skiffe halffte Riget med
 hannem / De til Sigefrido / drog Hertug Videlind / der
 hand flyde for Keyser Karl.

Vdi det Aar 771 siet Carolus Magnus Liende/ at
 hans Broder Carolomanus vaar død / Hans Hustru
 Bertha/ oc hans Børn vaar flydde til Desyderium, den
 Longobardijske Konge/ saa Carolus begynte at regere allene.

Aar 772. anfale Carolus Magnus først Lante Saxon/oc
 afflasset den Gulle/ som deris Affguderi vaare for dum hoh
 den saare / kaldis Irmindful / Scaffnab: Crans: Frant:
 Aar 774. bleff Deliderius den Longobardiske Konge faru
 gen/ oc forjagen / Saa kom det Longobardiske Rige / til de
 Franker / 206. Aar effter / de Longobarder vaare komne vdi
 Italien/Sigebertus, Regino. Aar 775. dher Constan
 tinus Compronimus, Keyser vdi Orient, Draco. Hans
 Søn Leo, bleff Keyser effter hannem. Aar 777. stiftede ^{Ossenbrygge}
 Carolus Magnus det Biscopsdomme til Ossenbrygge i ge ^{stiftet.}
 Westphalen/ oc siden det Biscopsdomme til Halberstad.

Videkindus der hand haffde Krig med Keyser Ca
 rolo Magno, flyde hand ind vdi Danmark / til hans ^{Sertug vdi}
 Soger Sigefridum, to ganze / De saa tilig Keyser Karl ^{Defenshaft}
 drog aff Saxon/ kom hand tilbage / oc nødde dem til at for ^{de Sige}
 lade Troen/ Det skal vere skeed Aar 778. effter den ^{freds daan}
 ste Krønike. For Videkindus kom vdi det Danske Suo
 gerstift/ da vaare der idelige Krig imellem de Danske oc de
 Saxer/saa vel som imellem de Danske oc de Fræser.

Aar 780. dher Keyser Leo aff Orient / hans Modet
 Irene met hendis Søn 10. Aar gammel / anammede Ke
 gimentet igien.

Aar 782. drog Keyser Karl offuer Rinen / ved Lippers
 heim/ der hørde hand Kong Sigefrid aff Danmarks ser
 debud/ som vaare komne til hannem (land stec/ om Fred/
 for Suogeren oc de Saxer at erholde) saa vel som de Bru
 gerste deris Sendebud/ aff Lagano oc lugaro, oc der effter
 drog hand igien at Franckerige.

Aar 782. drager Keyser Karl til Rom / der bleff hans
 Søn Carolomanus døbe/ huilken Adrianus Paffue/
 lod kalde Pipinum.

Aar 783. døde Hildegardis Dronning/ lod effter sig 3.

Sønner / Carolum, Pipinum oc Ludouicum. Kønser
Karl tog igien Fastradam til Hustru / hun vaar Hertug
Rodolphi Daatter aff Ostfranken. Samme Aar døde
Kønserens Moder / Bertrada.

Hertug Vi/
dekind 881
ble.

Aar 785. ophørde de Saxer at frij / begærede Naade oc
Benskaft aff Kønser Karl / oc met deris Første Videkindo
bleffue døbte oc christne / Kønser Karl vaar selff hans Guds
fader. Regino : Franck : Crantzius refererer de Saxis
ste Førster for Daaben at haaffue først en sort Hest / siden
Daaben / en huud.

Saxer vaar
ben for
Daaben.

Første Koff
nere Skibe
aff Dan-
mark vdi
Engeland.

Anno Christi 787. haaffuer Brithricus Konge / taget
sig til Hustru / Edburgam. Kong Wffis / de Westsaxer
hans Daatter. Vdi denne Kongis tid / ere try Skibe aff
Danmark kommen ind i Engeland / at røffue / Der det rve-
tedis paa Landet / da haaffuer Landherren / met nogle andre
aff Indbyggerne / hasteligen holt sig disse Fremmede imod /
De som hand paa det sidste / vilde nøde oc tuinze dennem til /
at de skulle gaa til Kongens Gaard / da er hand aff dem
bleffuen ihjelslaen. Disse vaare de første som komme aff
Danmark til Engeland / Florentius, Vigorniensis.

Saxen
giort til en
Prouins.
Bremer
Erkebiscop
domme skiff
121.

Aar 788. haaffuer Carolus giort Saxen / effter gaaet
Romere vijs / vdi en Prouins / oc sig Skatshyldig / Da for
ordnede oc indskickede hand Bremerstiffe / oc satte der Vil-
hadum til første Erkebisp.

Aar 789. førde Kønseren Krig imod de Wilker / hand
lod bygge to Broer offuer Elffuen / oc for begge sider Broer-
ne / giøre Vold oc Torn / oc offuerdrog dem saa lenge / til
de gaff sig.

Aar 793. lod Kønseren sig offuertale / at mand leetelig
gen skulle kunde senale / aff Dunskræmmen ned i Rijn / om
mand imellem disse tuende Vand / Radantia oc Almona
lod kasse en Grøfft / saa bred / som Skib kunde gaa igiennem /
Fordi

For di disse to Flode/den ene løber vdi Rinsstrømmen/den anden vdi Dohna/ Dette Arbejde bleff forsøgt/oc er gaffuen 2000. Føder vdi Lengden/ oc 200. Føder vdi Bredden/men daar alt til forgeffuis.

Aar 801. bleff Carolus Magnus kronet til Rom / aff Leone Paffue / oc bleff aff Menigheden vdraabt / Carolo Magnus kronet.
Augusto, a Deo coronato, magno & pacifico Romanorum imperatori, vita & victoria.

Aar 804. holt Keyser Karl Winterleyre til Acten/ om Sommeren besøel hand alle de Saxer / som boede paa dens ne side Elffuen/ det er vdi Lante Holffen / at fare i Franckerisge/ deris Boninge gaff hand de Obotriter oc Bender / nu kallet de Melborger / Si de soere der hen/ ved en 10000. Mand. Kong Godofred aff Danmark / kom vdi Egnen imod Saxen/til Diesdorp/ oc skulle tale med Keyseren / som loffuet vaar/ Men hand torde icke/ dog sende hand hans seruedbud til hannem/ til Oldensee hos Elffuen. Aar 808. sende Keyser Karl sin Søn Carolum imod Kong Godofred aff Danmark/ som bekrigede de Obotriter eller Melborger. Kongen aff Danmark hand slo nogen de Obotiters Heer oc Forsamlinge/ Paa det sidste drog hand tilbage/ icke heller vden skade/ thi hand myste hans Brodersøn Reinhold. Der faare fryctet mand vdi Danmark/ storre velsøffthged/ imellem Keyseren oc Kongen aff Danmark / Keyseren bleff til Acten / oc haffde tenckt at draget imod Danmark / Men hand stck Tiender / 200 Normends skibe at vere kommen til Frisland/ de haffde leyret dennem paa Vesseren / oc forsøffuede effter Kong Godofred / som lod sig høre/ hand vilde offentlig slaes med Keyseren / Siden kommer der andre atskillige Tiender/ at Godofred vaar dragen tilbage igien/ De enten aff en hans egen Drabantere / eller egen Søn / hues Moder hand tilforne haffde forlat / oc igientaget en anden at vere ihjelslagen.

Carolos magnus oc K. Godofred wens.

Reinhold) K. Godofreds Brodersøn bleff

200. Danske Skibe paa Vesseren.

K. Godofred ihjelslugt. ma i ste.

Item

Albertus
Abbas Gra-
uens.

Item/ det Slaat oc Fleck Hochbirri / nu lallet Hamborg/
vdi huilket Fleck Keyserens Sendebud vaare/at vere indta-
gen aff de Wiser / De hans Søn Pipinum / 8. Ihus Iulij
at vere død.

Hamborg
Kircke først
bygt aff Ca-
rols 8. tages
no.

Keyser Karl som nu haffde vnderuunget Saxon / oc først
dennem til Christi Kundskaff / haffde actet det samme at
giøre ved de Selauer / oc derfaare haffde hand laded bygge
en Kircke til Hamborg / oc forordnet en lært Mand Heri-
dagum did / som hand vilde giøre til Bisp / huilcken hand

Heridagus.

befoel samme Kircke / hand gaff hannem oc ic Kloster ind-
vdi Franckerige / heed Rodnach / huor hand vnder tiden kun-

Rodnach
Kloster.

de vere/oc tage sig Medhielpere aff / vdi HExrens Vins-
gaard / oc haffde actet at giøre Hamborger Kircke til en
Hoffueckircke for de Selauer / oc de Danske / Men det gode
Forsæt bleff forhindret / ved Heridagi død / oc Keyserens
andre store Bestillinge.

S. Villeric
cus predi-
cet for det
folck paa
Elffuen bo-
endis/for
Ansgarius
kom.

S. Villericus aff Bremen / pre-
dicet oc for det folck / som bo Norden Elffuen/for S. An-
charius kom til de Lande / oc besøgte offte den Kircke til
Wældorp vdi Diemersten / indtil Hamborg / bleffen Hoff-
ueckircke. Den sidste Krig Carolus førde / vaare med de

De Friesser
Obotriter/
eller Sela-
uer oc Nor-
dalsinger /
vaare Kong
Godefred
vnder gifne
for Carolus
Magnus
den første
Danevircke
bygt efter
den gamle
ke Serben
teermeur

Danske / oc det folck som bo Norden for dem / huilcke alle
Kaldis Nordmend / deris Konge vaare Godefred / Hand
haffde tilforn vnderuunget sig de Fræser / Nordalbingew
Obotriter / oc andre Selauer / oc truede nu Keyser Karl / med
en Krig. Denne wenighed / forhindrede mest Keyserens

gode Forsæt oc Vilie / om Hamborrig. De Fransosiske
Historier / som Ammonius fornielder / At vdi Godefreds
tids/ Aar 808. da skal Danevircke vere bygd. Vore Ser-
ben

henter tillegge den Bygning Tyre Danebod / Gorm den
fredies Husfru / som Valdemarus den første skal haffue med
en Mur aff Tegel forbedret / Huor om sindis videre her esse
ter vdi Hattaldo 6. oc Valdemars 1.

Olavus

Olavus 3. Rex LIII.

Olavus den 3. kallet Goddrenge / Gottricks Søn / Tager vdi
 regæredede 1809. hand lod rette alleniste den / hans Særo tæler
 Fader ihuelstog / Førde ingen Krig / Leffde kun itom denne
 Aar / Begræffuen til Leyre / som endda vaar Kongesædet / Kongen som
 Hand aatre en Syster / hues Naffn er vbeuist / hæffde Kong Gottrick
 Siguort vdi Norge / oc ved hende affledis Sigefred / terlet.
 som vaar Kongs eller Annulonis Modstandere. Hand
 hæffde der foruden / tho Brødre / Haldan oc Helge.
 Denne Konning Oluff neffnis icke vdi de Frankoske Hi-
 storier / men de sætter effter Godefred / Henning. Det same
 me giør den Bremiske Histori / Oc Albertus Abbas Scra-
 denlis, fand stee / de viste icke aff Olao at siige / for hand re-
 gæred saa fore. Saa liuder Annales Bremensium :
 Tandem extincto cœlius Godefredo, Henningus
 patruelis eius, successit, qui mox pacem. Cum Im-
 peratore faciens, Eidoram fluuium regni sui termi-
 num accepit. Det er : At siden Godefred / aff Guds fors-
 sun omkom / Da bleff hans Brodersøn Henning Konge /
 huilken strax giorde Fred med Keyseren / oc bekiende Eydes-
 ren for hans Rigis Grense.

Henningus LIIII.

Henning / aff andre kallet Hungerus, hand vaar Si-
 gfreds Kong Gottricks Brodersøn / som findis hos
 de Frankosiske Skribenter / Hand giorde Fred oc
 Anstand med Ludouico pio, Caroli Søn. Aar 815.
 giørendis Eyderen til en Grense / imellem Danmark oc
 Holsten / Dog vaar denne Fredstale begynt vdi Caroli
 Magni tide,

Egenhar-
dus in vi-
ta Caroli.

Eyderen
giertis til
Skjel imel-
lem Dan-
marck oc
Saxen.

Es wirdt Friede / zwischen dem Keyser Carolo Magno,
vnd Königin in Dennemarcken/Henningo. Wegen des
Ungeſtume oc hefftiges Winters/ ihn dem lengen / bey ein-
ander kommen / zehen Graffen auff den Franken / Wal-
lach / Burchard / Ebbe / Ostbach / Wigman / Winroth/
Wdo / Eckbert / Theodorich / vnd Sigman / auff der eine
seiten / Auff der ander / Haquin vnd Andgaudeo / die Bräu-
dere Henningij, Dffert / Turdimulo / Warstew / Suni/
Orm / Dfferdt / Helge / Assmund von Schonaffe / Wbbi
vnd Dffue / ober dem Wasser Eyndora / vnd betrefstigen den
Friede / mit Eynde vnd Pliche / Bricffe vnd Ziegeln. Zu Aken
heldt der Keyser ein Reichsdag / vnd sendet drey Heer auff
seinen Lendern / das eine ober die Elbe / wieder die ahn die
Elb Helinones, welche sie gar veruust / vnd die Bestung
Harborch / Lowenburg / Hohenburg (oder Hamborch) so
ihm forrigen Ihar von dem Wilsis ahn vffer der Elb zer-
schleiffet war / bawet ehr wieder auff / Das andere Heer ihm
Osterreich / das dritte wieder die Britones. Det er.

Der giordis Fred imellem Keyser Carolo Magno,
oc Henningo Konge i Danmark. For den haarde oc store
Winter / som indfalt / om Vaaren / Samme tid er sam-
menskommen disse deris Sendebud / Aff de Franckiske
Greffuer / Wallach / Borchart / Ebbe / Ostbach / Wigman/
Winroth / Wdo / Eberhard / Theodoricus / oc Sigman/
paa Keyserens vegne / paa den ene / oc Haquin / oc Andgau-
deo / Henningij Brødre / Dfferde / Turdimulo / Warstew/
Suni / Orm / Dfferdt / Helge / Asmund von Schonaffe/
Wbbi oc Dffue / paa Kongen aff Danmarkis vegne / paa
den anden side / hos det Vand Eyndora / oc met Sed / Plic/
Dress oc Segel / stadfeste oc betrefstede samme Fred oc For-
handeling. Til Aken holder Keyseren en Reichsdag / oc vds-
stirter trende Heer / aff sine Lande / Den ene offuer Elffuen /
imod

imod de Elbinger eller Helinones, huilcken der ødelagde/oc forvuste forneffnde Land/ med de Festsninge/ Harborg/ Løwenborg/ Hohenborg (eller Hamborg) huilcket Fleck til forne aff de Wikher offuer Elben boendis / vaare ødelagde/ disse bygde de op igien. Den anden Hob forstickedede hand vdi Østerrige. Deu tredie imod de Britones.

Somme meue at denne Henningus skal haffue veres Holger Danske/huilcket icke saa er/ læss der om Historiam Turpini Archiepiscopi Remensis, da findis Holger Dansk met Koland/ at haffue veret en Dansk Krigsmand/ vnder Carolo Magno, imod de Saracener, icke nogen Konge/ Den Histori wi haffue om hannem / er først vdsat aff Frankoske paa Danske/aff W. Christen Pederssøn/dog der i meget er wtroligt.

Åar 811. Nonas Decembris, dør Karl Keyserens ^{Keyf. Karls} Søn Carolus ^{Søn Carolus} doer.

Åar 813. til Aken / kalder Keyser Karl / Førsterne til Ludouens sammens / oc lader hans Søn Loduig / kronis til Riget / kronis. Hans Sønnesøn Pipini Søn/ Bernhardum / gir hand til Konge vdi Italien.

Samme Åar brende den herlige Trebro aff/som Keyser ^{En Trebro} haren haffde giort offuer Rijn ved Mens/ vdi Marmaonet/ ^{affbrend off} paa tre Timer / aff Vaade ild / som mand haffde tenckt/ ^{uer Rijn/} Keyseren skulle standee til Euig tid / saa intet bleff igien standendis/ ^{haffde byg} vden huad i Vandet staaendis vaar.

Vdi samme Time/ Åar/ 814. 5. Calendas Feb. til ^{Carolus ma} Aken dør Carolus Magnus, i det Komerste Rigs hans ^{gnus doer.} 14. hans Alders 72. Åar.

Henningus sigis at vere død/ Åar 816. da vaar Røsimeneet indkommen paa Kong Sigefreds Aftom / Kong Godofred hans Systrebørn. Vdi denne Kongis tid/ først de Nordmend/ eller Normanni vd/ som vaar it samlet

Om de Nor
manners
vdraget
stillig
me
ning.

Golck / aff alle disse 3. Riger / lige som de Longobarder.
Andre henspore deris Vdsærd til Kong Erichs tid / som vaas
Kong Harald Klacks Broder / som de oc regner vnder Kong
gerne. Andre forlunge dette vdsærd videre / til Erich Si
uordson / som kaldis Barn / eller til hans Sønns tid Knuds /
hvilken ale land vere sanden / Thi de Nordmend vdi man
ge Nar hassue offuerfaret Spen / oc Søkanten / nu dette Land
nu det andet / nu vdi denne Lune veret mindre grum / nu
mere / indtil 70. Nar effter deris første Vdsærd / de slinge ic
vist Sæde vdi Franckerige / oc bleffue omuende Nar 901. I
den Christus bleff fød / som Bucolcerus vil.

Edwardus 2 Rex LV.

Vdi den
1107ste Kro
nicks findis
en hed Siff
uad Stor /
paa Kinges
rige / hand
haff de A.
Lodbrogs
sonne daa
ret / Land
Eand det ic
ke hassue ve
ret (Nam
tempora no
cōcūlunt)
eller vaar
der mange
Rouger vdi
1107ge paa
de tide.

Suard den anden / Andre neffne hannem Sigefred
Gottricks Systersøn / Hans Fader vaar Siffuard
en Norck / hand raade kun offuer Slaane oc Sices
land / Offuer de Juder oc Synderjudland raade King eller
Annulo Oluffson / Hand vaar oc Gottrick Systersøn /
aff en anden Systersøn / Hand kaldis aff de Fransosiske Skri
benter Amilo, vdi stedit for Annulo, Latinen sat for Dan
sten. Andre giore hannem til Oluffs Søn / saa Siffuert
oc King hassue veret Sydstinde børn. Siffuert drog vd
til Spen / som brug vaar vdi de Dage / at røffue oc tage /
Midler tid vnderstod sig King eller Annulo Oluffson / at
indtage det heele Rige. De Sielandesfar goduilligen anto
ge King. Dinsten kom Siguard tilbage / oc da sloes de to
Sydstindebørn / King oc Siffuert en stor Strid sammens /
oc der falt 11000. Mand / oc de begge med / vnder Guds
Nar / 817. Disse to Sydstindebørn regerede icke offuer ic
Nar / Men lige som de snart komme til Regimentet / saa sive
ge de oc en snar Afszang. Andre ville at Siffuardus skal
hassue veret Henningis Søn / hvilcket findis anderledis / thi
hand

hand naar Kong Gottricks Daatters Søn/som før er sagt. Saaledis holder Albertus Abbas Stadensis, her om/ saa vel som den Bremiske Krønike. Per idem tempus, Henningo Danorum Rege, mortuo, Sigefrid & Annulo nepotes Godefridi, cum inter se de primatu regni convenire non possent, prælo sceptrum diviserunt, in qua congressione undecim millia hominum interemptis, Reges ambo ceciderunt, pars Annulonis cruenta victoria potita, Regensfridum & Haraldum in Regnum posuerunt, moxq̄ Regensfredus ab Haraldo pulsus, pyriticam exercuit, Haraldus vero cum imperatore foedus iniit. Det er sagt saa meget: At der Henning eller Heming døde / oc Sigefred oc King Sønskindebørn effter Kong Sigefred / icke kunde forenis om Riget / da stiftte de Riget forinedelst it Slag / huos 11000. bleff / sampt begge Konger / Dog beholt Kings partz thi Offuerhaanden / Det volte at Regensfred oc Harald / komme baade til Regimentet / oc bleff Konger / Men Regensfrid bleff siden foriagen aff Harald / De begynte strax der effter Sprøffueri / De Harald gjorde Fred met Keiser Lodwig. Sigefridus & Annulo eidem, qui Saxoni Siuardus & Ringo, ambo Gotrici nepotes, sed eorum alter ex filia, cuius nomen ignoratur, nupta tamen Siuardo Norvago, alter ex filio Olao, ita tucri possumus adsertionem Saxonis, Sed discrepant annales Francorum, quæ faciunt Annulonem Haraldus Regis nepotem. Sigefrid oc Annulo ere de samme / som Saxoni Siffuert oc King / baade Gotrici Medforuandte / den ene aff en Sønster / hues Nassn mand icke veed / hun aatte dog Kong Siuard Norbagge / den anden aff en Søn Olao, Saa kand vi nozerledis concordere det sanden at vere / som Saxo siger. Men her imod er de Francæste

Annales, som giør Annulonem til Haralds Syffersøn.
Ludouicus pius Kæiser / hand glemte hans Herres
faders gode Forsæt / om Hamborger kircke / oc besøel Wispen
aff Bremen oc Jerden / de Lande som iaa offuer Elffuen.

Vdi de Dage vaar Ebbe Erchebisp til Rhemis / ifferig
for Hedningene deris Salighed / Hand tog Bestilling aff
Palschali papa, at skulle met Hærugario, forfordre den
Christelige Religion / vdi disse Norder Lande / huilcket S.
Anfgarius siden stitteligen fuldkom.

Regnerus LVI.

Regner Siuardssøn / eller Sigefridssøn / som andre
kalde Regensfred / for at hand hæffde ladet befryse
sine Klæder / at de saae vd som en Iis / kallet Lods
brog / Begynte hans Regimente Aar 818. Leffde til Aar 865
bleff gammel 85. Aar. Hand aatte til Brødre / Harald /
Heming / Erich oc Regensfred. Met Regner kiffuedis om
Riget / Harald Klack / Regners Brodersøn / Kings Søn /
for di hand meente sig en Arffuepart aff Riget at tilkomme /
effter sin Fader. De vaare vdi vendring tre gange met huer
andre / altid tabte Harald / Paa det sidste gaff Harald Klack
sig til Kæiser Lodvings pñ hielp oc Befordring / Det er vel
troligt / at hand formedest Kæiserens forhandling / behole
Slesvig Hertugdomme / kaldis nu Sønderjudland / Reg-
ner den anden part aff Riget.

Harald Klack. LVII.

Harald Regners Broder / Kong Kings eller Annu-
lonis Søn / som bleff ihicelstagen aff Siguort / Hæff-
de til Brødre / Erich / Heming / King Regensfred / som
for er sagt. Til Hustru / Thore / oc Suanclertha / De leff-
de effter hand bleff døbt til Kæng 20. Aar.

**R. Haralds
Brødre.**

Hos Florentio Vigorais en Engelske Scribent, som ieg R. Harald
 her vdi/oc i mange andre stycker haffuer fuld/ særdelis huad oc hans Tro
 Engelsk handel er belagendis/ der staar saaledis: 827. (In der Rich
 uoltris Analibus læsis 826.) Her R. Harald aff Danm: met dahte til
 sin Dron: sampt hans Broder Erich/ met mange andre for- mens 116.
 nestle folck i Danmark/ døbte paa den De Ingelheim/ som er
 hos Mens/ vdi S. Albani Kircke. Keyser Loduig løfte Keyseren oc
 hannem aff Daaben / men Keyserens Gemahl Juditha/ hans Ge-
 vaar Vidnesbyrd oc Fadder til Dronningen. Keyseren vil- mahl Judt
 de intet haffue met hannem at handle / som den der vaar aff ha vaare
 en anden Tro/ for hand lod sig døbe / Der hand drog hiem/
 bezaffuede Keyseren hannem met en Forskening offuer Elff Saodere
 uen (maa stec Holsten) Oc hans Broder Erich gaff hand Keyserens
 en part aff Jrisland / for at hand skulle hindre oc inodstaa Auchb. d
 Sørffuere. Andensteds / in gestis S. Ansgarij, læsis/
 hannem at vere bezijuet met Dorkaren si agro in Frilla. mod Erich.
 Oc fordi at Keyser Loduig vilde/ at den Christne Tro skul- Keyser Lod
 le forfremmis i disse Norderlande / huor ved hand forhaabe- ing handtes
 dis stor Fortieniste hos Gud / handlet hand met S. Ansga- met S. Ansg
 rio, en Mun. aff Corbeia vdi Franckerige / at hand met ario oc
 hans Staldbroder Auchberto, vilde drage vdi Dan- Auchberto/
 mark. Di se toge sig offuer / oc bleffue hos Kong Harald at de skulle
 2. Aar/ som Adamus Bremenlis oc Albertus Staden- drage vdi
 sis skriffuer/ oc vaar der som Keyserens Sendebud vdi An- Danmark
 seende/ baade hos Regnero oc Harald / Midler tid lærde at prebick.
 de Sproget/ oc omuende mange til den Christen Tro / ind- dem befal
 til de bleff fordret tilbage aff Keyseren/ Da bleff dem befalet at drage
 at drage vdi Suerige/ som til det sidste folck/ dem til Chris- Suerige.
 sto at omuende/ huort heden S. Ansgarius wforfærder her Gyslema
 drog/ villig til at lide for Guds Raffen skyld / oc tog sig til- rus oc Vith
 Staldbrødre / Gyslemarum oc Vithmarum, De som marus S.
 me vdi Danmark/ der lod hand Gyslemarum hos Kong Ansgarij
 Harald/ Stalbrodre

R. Björn i Suerige. Harald / Hand met Vithmaro drog vdi Suerige / huor hand vel bleff vndfangen / aff Kong Björn / Oc hannem tilsteddis offentlig at predicke Guds Ord / Hand omuende manze paa it Aars tid / hand vaar der / I blant andre Herigarium Foget oc befalningsmand til Bircke / huilcken mand vil sige oc at haffue giort mange Mirackel / siden hand bleff omuend / Offuer denne hans lykfsalige Reyse / glædde sig Kayseren / met hans gantse Hoff. Oc disse to Apostle dræge glade til Corbeiam, som de der haffde vundet en stor Triumph, Dette skeede Aar 828.

Corbey Kloster i Saxen. Samme Aar funderede Kaysen Loduig vdi Saxen / it nyt Kloster / som oc kaldis Corbeia, oc bleff der tagen Gudfryctige Munkke aff Corbeykloster i Franckerige / oc satte der / huor iblant S. Ansgarius vaar den fornemste / vdi Leerdom oc Leffnet.

Aar 830. haffuer Abbi Regners meete Søn / men Faderen vaar behaffiet met den Biarmiske Krig / vnderstandet sig at indtage Faderens Riger oc Lande / Men hand fant dog siden Naade hos hannem.

Aar 832. tog Kaysen hans Søn Björn fra Suerige / oc sætte hannem til Konge i Norge.

Erich Konge i Norge. Aar 833. tog hand hans Søn Erich / oc sætte til Konge vdi Suerige.

S. Ansgari. Der S. Ansgarius vaar kommen tilbage aff Danmark oc Suerige / Aar 834. haffuer Kaysen Loduig Karls Søn / paa hans salige Herrefaders gode Forsæt at efterkomme / forordnet S. Ansgarium til en Erchebisp aff Hamborg / at hand kunde vere diss noermere disse Norderlande / saa vel som de Bender / Oc giorde forneffnde Bp til it Erchebisp søede / for Danske / Suenste / Sclauer / Strickfirder / Grønlender / oc andet mere Folk omkring boendis / Hand bleff vied aff Drogonen Erchebisp til Rex / Kaysereus Broder /

Broder hos vrendis / Odgario Erchebisp til Mentz / Eb-
 bone aff Remis / Hettzi aff Trier / oc flere / Villerico aff
 Bremen / oc Halgaud aff Jerden / der vdi samtyckendis / Turholtz
 som tilforne. Hand gaff hannem der til it Kloster vdi Slandern/
 Franckerige / heed Turholt / hand kunde tage Brodre aff / Indgiftis
 at bruge vdi sin Bestilling oc Embede / Hans friheds oc ind- / S. Ansgar
 sticckelse Bress / vaar saa liudendis. / cio.

IN nomine Dei , & salvatoris nostri Iesu Christi.
 Ludovicus divino favore, & propitiante clementia,
 Imperator Augustus. Si specialibus cuiusq; fide-
 lum nostris necessitatibus prospectiue subveniendum
 esse, temporalis authoritas monstrat, quanto magis
 ad debitam generalitatis providentiam, æquum dig-
 numq; pertinet, ut & Ecclesiæ Catholicæ, atq; Apo-
 stolice, quam Christus suo præcioso sanguine rede-
 mit, eamq; nobis regendam tuendamq; commisit, pi-
 am & sollicitam in cunctis oportet gerere curam, & ut
 in eius profectu vel exaltatione, congruam exhibea-
 mus diligentiam, novis ad eius necessitatem vel utili-
 tatem atq; dignitatem pertinentibus rebus, nova imo
 necessaria & utilia provideamus instituta. Idcirco
 sanctæ Dei Ecclesiæ filiis præsentibus scilicet & futu-
 ris, Certum esse volumus, qualiter divina ordinante
 gratia, nostris in diebus, aquilonaribus in partibus,
 scilicet in gentibus, videlicet Danorum, Sueonum,
 Norvagorum, Fariæ, Gronlandorum, Helsinglan-
 dorum; Islandorum, Scrickindorum, & omnium se-
 ptentrinnalium & orientalium nationum, magnum
 cœlestis gratiæ prædicationis, siue acquisitionis pa-
 tefecit ostium, ita ut multitudo hinc in vered fidem
 Christi conversa, mysteria cœlestia Ecclesiasticæq;

Keyf. Lods
 nigs obne
 Bress paa
 S. Ansgar
 bestilling |
 hvor vj de
 hans Biscop
 domme oc
 Befalning
 sig forstæe
 det.

sublidia, desiderabiliter expeteret, unde Domino Deo nostro laudes immensas persolventes, extollimus, qui nostris temporibus & studijs, sanctam Ecclesiam sponsam videlicet suam, in locis ignotis sinit dilatari atq; profiteri, Quamobrem una cum sacerdotibus, cæterisque imperij nostri fidelibus, hanc Deo dignam cernentes causam, valde necessariam atq; futuræ Ecclesiæ dignitati proficuum, dignum duximus, ut locum aptum nostris in sinibus, evidentius eligeremus, ubi sedem Archiepiscopalem, per hoc nostræ autoritatis præceptum statueremus, unde omnes illę Barbaræ nationes, æternæ vitæ pabulum, facilius uberiusq; capere valerent, & sitientes salutis gratiam præ manibus vel oculis haberent, Insuper & magnorum progenitorum nostrorum sacra lucrandi studia, nostris in diebus nunquam deficerent, progenitor enim noster gloriosæ memoriæ Carolus, omnem Saxoniam Ecclesiasticæ religioni subdidit, jugumq; Christi adusq; terminos Danorum atq; Sclauorum corda ferocia, ferro perdomans, docuit ubi inter has utrasq; gentes Danorum siue Vinnedorum, ultimam Saxonie partem sitam, in diversis periculis temporalibus, videlicet & spiritualibus, interjacentem perspiciens, Pontificalem ibidem sedem fieri decrevit, Transalbiam, unde postquam terram transalbinorum laxata captivitate, quam ob multam perfidiam in ipsis Christianitatis initijs patratam, per septennium passa est, ne locus ille à Barbaris invaderetur, Ekeberto Comiti restituere præceperat, non iam vicinis Episcopis committere voluit, sed ne quisquam eorum hanc sibi deinceps Parochiam vendicaret, & è remotis Gallie partibus, quendam Episcopum Ansharium

charium nomine, direxit, qui primitivam Ecclesiam ibidem consecraret, sed & eidem Ecclesiæ sacras reliquias, ac plura Ecclesiastica munera, pia largitate, specialiter destinare curavit, postmodum vero captivis optatam ad Parochiam, undique confluentibus, eandem Parochiam, cuidam præbytero Herodach nomine, specialiter commendavit, quem universæ Transalbinorum Ecclesiæ, ne ad ritum relaberentur gentilium, vel quia lucrandis adhuc gentilibus locus ille reddebatur aptissimus, disposuerat consecrari Episcopum, ut ipsa occasione vel autoritate, summa in ipsis terminis gentium, sedulitate prædicandi, sancta multiplicaretur Ecclesia, dum vicinorum ipsius novitatis Episcoporum multa latitudinis cura non sufficiebat discurrere per omnia, Delegavit etiam eidem præbytero quandam Ecclesiam Rodnach vocatam, quatenus eidem loco periculis circumdato, fieret supplementum, sed quia consecrationem iam dicti viri, velox ex hac luce transitus, pñ genitoris nostris fieri prohibuit, Ego autem quem divina clementia in sedem Regni eius adsciverat, cum in multis Regni negotijs insisterem hoc quoq; prædictum patris mei studium, velut Regni in finibus, minus caute attenderem, prædictam Parochiam vicinis Episcopis interim commendaui, Nunc autem propter supradicta Ecclesiastica lucra in gentibus demonstrata, quam & propter votum pñ genitoris nostri, ne eius studium infectum remaneat, statuimus unâ cum consensu Ecclesiastico, præfata vltima in regione Saxonica, transalbiam in loco nuncupato Hammenburg, cum universa Transalbinorum Ecclesia, proprii vigoris constituere sedem Archiepiscopalem,

cui ut primum præesse atq; solenniter consecrari per manus Drogonis Metensis & summi sanctæ palatiing præsulis Anscharium, fecimus Archiepiscopum, adstantibus Archiepiscopis, Ebbone Remensi, Hattone Treuirensis, Ottigario Moguntinensis, cum plurimis alijs, generali in conuentu totius imperij nostri præsulibus, congregatis, adstantibus, quoq; specialiter ac consentientibus atq; consecrantibus, Helingaudo siue Villerico Episcopis, à quibus tam dictæ Parochiæ partes à nobis, & à patre nostro, sibi olim commendatas recepimus cui videlicet Anschario, tam nostra quam sancta Romana autoritate, hanc Deo dignam, præfatis gentibus commisimus Legionem, ac proprii vigoris ascribere decreuimus. Et quia casus præteritorum cautos nos facit in futura, ne quisquam Episcopum aliquam sibi Transalbam, vel alicubi in Parochia vindicet potestatem, certo limite circumscriptum esse volumus, videlicet ab Albio flumine deorsum vsq; ad mare Oceanum, & sursum, per omnem Sclauorum prouinciam, vsq; ad mare quod Orientale vocant, & per omnes prædictas nationes septentriones, omnes quoq; paludes, infra siue iuxta Albiam positas, cultas & incultas, infra terminos eiusdem Parochiæ ponimus, ut Transalbiani se & sua ab incurso Pagnorum, qui sæpe timendus est, securius in his locis occultare queant, & ut hæc noua constructio, periculosis in locis cœpta, subsistere valeat, Quandam cellom Turholt vocatam, tam huic nouæ, quam eiusdem Archiepiscopi successorumque suorum in gentibus, legationi permittere seruituram, ad nostram nostræque sobolis perpetuam mercedem, & diuinæ offerimus Majestati,

Res

Res itaq; præfatæ sedis, & iam dicti monasterij, sub
 plenissima defensione, & immunitatis tuitione, vo-
 lumus ut consistant ut liceat venerabili Archiepisco-
 po prædicto, suisq; successoribus, ac omni clero sub
 eorundem regimine constituto, quiete in Dei servi-
 tio degere, & pro nobis, proleq; nostra, atq; statu to-
 tius imperij nostri, divinam misericordiam exorare,
 Et ut hæc auctoritas sui vigoris perpetuam obtineat
 firmitatem, manu propria subter eam firmavimus, &
 Sigilli nostri impressione signari iussimus, Hirnima-
 rus notarius ad vicem Theodori recognovit. Data
 Idus Maij, Anno 21. Imperij Romani Ludouici pñsi-
 mi Augusti, Indictione 15. Actum Aquisgrani palla-
 tio Regio, in Dei nomine feliciter, Amen. Anno
 Domini nostri Iesu Christi, 824.

Det er saa meget sagt: At Kæiser Loduig plus Karls
 Søn/ giorre S. Ansgarium til en Erchebisp / Legat oc Pre-
 dicke / vdi disse Norderlande / offuer Danmark / Suerige /
 Norge / Helsingeland / Benden / Jindmarcken / Ferro / Grøn-
 land / oc vdi Sclauen / at predicke den Christelige Tro / oc
 Hamborger by til it Erchebiscopsdømme / de skulke vnder-
 vere. S. Ansgarius effter denne hans Bestilling oc Les-
 gation / til Hedningene / besøgte vnder tiden Danmark /
 stundum det Folck Norden Elffuen boendis / oc førde man
 ge dennem til den Christne Tro. Men naar hand icke kunde
 predicke / for Hedningens deris Offuerfald oc Grumhed / da
 forholu hand sig met sine Disciple til Turholt. Ebbe Er-
 chebisp til Remis i Franckerige / om huiltet før er talet / bleff
 hannem met forordnet / for en Medhjelpere / vdi hans Bes-
 stilling / Hand enten for hans Liffs suazhed / eller for hand
 elskede mere Verden / end at lide noget / sende vdi sit sted /
 hans Systersøn Gaudbertum, huiltet. de begge indviede
 til

Secessus
 in Turholt.
 Ebbo Rem-
 mensis vild
 icke vogte sig
 lunde i sit
 hed Gaud-
 bertum blef
 tallet. Sio
 mon. oc Pom-
 til Suerige

til Biscop/ oc kallede hannem Simonem, hannem besocht de Guds Naade / oc sende hannem vdi Suerige / De fordi de Danske Sørøffuere vdi de Dage / vaare fast myndige / oc alluegne indfalt / befryctet hand / At hues Helligdom / som Ebbe / Erchebisp til Remis haaffde hannem giffuet / kunde aff dennom borttagis / Huorfaare hand tiltenckte paa nogen trygge Støeder / den at foruare oc forsøctte / Thi tog hand S. Materniani Legeme / oc førde det til helliglands sted offuer Elffuen. Sixti oc Sinicij Legeme / lagde hand til Hamborg. Selff vaar hand vnder tiden til Hamborg / oc fuldgiorde hans Legation / baade met Prediken / Formvning / oc Naandgierning / at Kircken kunde bliffue bygd / vnder tiden vaar hand vdi Franckerige til Turholt / huor hand vnderuiste Brødrene / baade met Ord oc Exempel / den rette Vey / De vdi det ærlige Broderskaff vaar den hellige Rembertus, oc haaffde veret aff Barnsbeen / huilcken S. Ansgarius holt for sin Søn / oc aff en Prophetiisk Vand spaade / hand skulle bliffue en sijn Mand / oc hans Efferkommere vdi Sædet / som oc stede.

**S. Materni
mar i Legem
n. 6.**

**Alle Zelgen
dag indstift
tet.**

Åar 835. indstiftede Passue Gregorius alle Helgen dag / at skulle holdis den 1. Nouemb.

**R. Regner
Lodbrok
hans Sel
skaff begiff
ue dem til
Søes.**

Rong Regner Lodbrod / om huilcken før er hørt / haaffde da begiffuet sig til Søes met it heelt Selkaff / aff Danske / Sueniske oc Norske / at opsøge ny oc bedre Lande / oc til at røffue oc tage / huad de kunde offuerkomme / Thi vdi fordimme vaar det saa Brug vdi disse Norderlande / naar flere Kongebørn vaare til / at de haaffue stift dennem Land oc Vand imellem / saa den ene skulle regøre mæn Landet / de andre skulle drage til Søes / oc forsøge Lycken / somme vdi Vester / andre vdi Øster. Hand satte vdi hans Franerelse / hans Søn Giffuord Snogøye / til Hoffuiskmand offuer Danmark / saa kallet / for nogen Pricker hand haaffde omring

kring hans Døne. Vdi hans tid vaar altingest stille vdi Danmark / hand paaførde ingen nogen Krig / icke heller paaførdis hannem / Hand regnis icke for Konge / thi Faderen endda leffde. Om hannem taler Saxo oc siger / At hand met hans Broder vaar vdi Engeland / at hessne hans Faders død. Noget tilregne hannem 14. Aar / at haffue regæret.

Aar 835. haffuer Paffue Gregorius den 4. som sad vdi 17. Aar / stadfest S. Ansgario fornessude Biscoops dømme til Hamborg / ved sligt icke Bress.

Gregorius Episcopus, Seruus seruatorum Dei, omnium fidelium, dignoscentiae, certum esse volumus, quater beate memoriae, praecellentissimus Rex Carolus, tempore praedecessorum nostrorum, diuino afflatus spiritu, gentem Saxonum, sacro cultui subdidit, iuzumq; Christi quod suauē ac leue est, ad usq; terminos Danorum, siue Sclauorum, cordi ferocia ferro perdomans, docuit, vltimamq; regni ipsius partem transalbam, inter mortifera paganorum pericula constitutam, videlicet ne ad ritum relaberetur gentilium, vel etiam quia lucrandis ad huc gentibus aptissima videbatur, proprio Episcopali rigore fundare decreuerat, sed quia mors effectum prohibuerit, succedente eius praecellentissimo filio, Ludouico imperatore Augusto, pium studium sacri genitoris sui, efficaciter impleuit, quae ratio nobis per venerabiles, Rocolsum siue Vernoldum Episcopos, nec non Geroldum Comitem, vel missum venerabilem, relata est confirmanda, Nos igitur omnem ibi Deo dignam statutam prouid-

Paffue Gregorij bulla for S. Ansgario.

providentiam cognoscentes, instructi etiam presentia
 fratris filij nostri *Anscharyj*, primi *Nordalbingorum*
Episcopi, per manus *Drogonis Metensis Episcopi* con-
 secrati, sanctum studium magnorum Imperatorum: tam
 presentia auctoritate, quam etiam pallij datione, more pre-
 decessorum nostrorum, roborare decrevimus, quatenus
 tanta auctoritate fundatus predictus filius noster, eiusque
 successores, lucrandis plebibus insistentes, aduersus
 tentamenta *Diaboli*, validiores existant, ipsum filium
 nostrum iam dictum *Anscharium*, & successores eius,
 legatos in omnibus circumquaque gentibus, *Danorum*,
Sueonum, *Noruegorum*, *Farriae*, *Gronlandorum*, *Hel-*
singlandorum, *Islandorum*, *Skrichfindorum*, *Sclano-*
rum, nec non omnium septentrionalium & orientalium
 nationum, quocumque modo nominantur, delegamus, &
 posito capite & pectore, super corpus & confessione san-
 cti *Petri Apostoli*, sibi suisque successoribus vicem no-
 stram perpetuo retinendam, publicamque evangelizandi,
 tribuimus auctoritatem, ipsamque sedem *Nordalbingorum*
Hammenborg dictam, in honore saluatoris, eiusque inle-
 meratae genetricis *Mariae*, consecratam, *Archiepiscopa-*
lem esse decrevimus, consecrationem vero sacerdotum
 donec consecrantium numerus ex gentibus augeatur sa-
 crae *Palatinae* providentiae interitus committimus strenui
 vero praedicatoris persona, tantoque officio apta, in succes-
 sione semper eligatur, omnia vero a venerabili principe
 ad hoc Deo dignum officium deputata nostra etiam au-
 ctori-

et oritate, pro eius vota firmamus, omnemq; resistantem vel contradicentem, atq; pijs nostris bis studiis quolibet modo insidiantem, anathematis mucrone percutimus, atq; perpetua ultione reos diabolica sorte damnamus, Ut culmen Apostoli cum more prædecessorum nostrorum, causam Dei pio effectu zelantes, ab aduersis hinc inde partibus tutius muniamus. Et quia te charissime fili Anshari, diuina clementia noua in sede disposuit, esse Archiepiscopum, nos pallium ad missarum solennia celebranda tribuimus, quod tibi in diebus tuis uti largimur. Sancta Trinitas vitam tuam conseruare dignetur incolumen, atq; post seculi amaritudinem, ad perpetuam perducatur beatitudinem, Amen. Datum 835.

Passue Sergius / som vaar den første aff Passuerne / Passue Plus confis
 der optog sig andet Nassin / der hand bleff Passue / end hand mer et S.
 haffde tilforne / (nam alias parum honeste os porci di- Insgario sit
 cebatur) det er Guinemud / huor aff den Brug siden er Biscopdom
 kommen / at naar nogen ny Passue bliffuer / faar hand it me.
 nye Nassin / stadseste S. Anshario. Hamborger Erchebis-
 scopsdomme / met de Lande. oc terminis, som Gregorius
 tilforne haffuer der tillagd. Item / hand giffuer hannem
 Mact at bære Staff oc Raars for sig / oc at bære en Bi-
 scops Lue / Item / sender hannem pallium eller Chorkaabe /
 oc forskriffuer hannem huad hellige Dage / hand skulle bæ-
 re den / Hand stadseste all den Giffte / som en Christen Off-
 rigthed haffuer der tillagt / sub Banno excommunicatio-
 nis, Datum Anno 843. Mense Aprili, Indictione 5.

Var 835. ere de Danske met en stor Slibsslaade landet De Danske
 Vesten vdi Britania, Mand kalder den Lands ort Curuar giæter indi
fald vdi: Cur
lia, rualis.

Elbertus
saer de Dan
sic til Hen
gisdune.

lia, Men de Britaner gaffue gode Ord / De forligte sig
met disse Danske Røffuere / Dog saa / at de maatte følge
de Danske ind i Westsaxen / huor de røffuede oc stiene als
huad faarekom / Da vaar Kong Ekbertus icke seen / at
samle Krigsmact / oc holt en Slactning met dem / paa en
Plas kaldis Hengisdune / huor mange aff dem ere slagene/
de andre flyde oc vndkomme.

Zerr. Abel
mundus a ff
Westfaren/
slagen.

Mar 837. stod it Slag inellem Hertug Adelmun-
dus oc de Danske / i det Rige kaldis Port / Hertugen stæ
til Hielp de Dorcestenser / men maatte dog giffue tabt / oc er
i Flucten selff ihjelslagen / De Danske beholt Mar.ken.

Zerr. Zerr
reben sla-
gen aff de
Danste vdi
Meris.

Næst efftersølgendis Mar / er Hertug Herebrieth / met man-
ge andre Mercurijs, ihjelslagen / aff de Danske vdi Ost
Engeland vdi Lindisse. Item vdi Cantia, ere oesaa man-
ge nederlagde aff den samme Danske mact.

Mar 838. døer Pipinus Kæser Luduigs Søn.

Siden S. Ansgarius haffde faaet Kæserens oc Passi-
uens befalning / omuende hand oc Anshbertus en heel hob
aff de Danske / saa vel som aff de Bender / oc det Folk /
som ligge paa hin side Elffuen / Nordalbinger kallet / oc an-
dre / saa vjide fornessnde hans Biscopsdømme oc iurisdic-
tion forstrecter sig / som er / fran Elffuen / oc Øster vdi at i Pos-
mern / indtil Pønesslod.

Hamborrig
Biscopsds-
me Grenze

De Danske
forjagis aff
Northumber
laud ved de
Westfaret.

Samme Mar / skal de Westfaret deris Konge i Enge-
land / forjaget de Danske aff det Northumberland / oc lagde
laud ved de fornessnde Hertugdømme vnder it / som Funcius vil.

De Tori
mend fare
atit til sa-
esopbrende
Samborg
oc besatte
Swaaland.

Mar 840. vdsalder de Nordmend til Szes / røffue
oc plyndre alleuegne. De Fræser maatte giffue dem Skat.
Samme tid op at Elffuen / brende de Hamborg / Byen bleff
plyndret / en deel brent / Kirken / Klosteret oc Liberiet / sam-
let met stor Omkostning / bleff ødelagd. S. Ansgarius
vndkom nøgen met de hellige Wends veen oc Leffninge / hans
uem vaar giffuen aff Ebbone Kementli. Sam

Samme Aar bleff Gaudbertus Bisp/ som vaar for-
send at Suerige/ forjaget vdaß Riget/ oc hans Caplan/
Nithart/ met flere bleff marterede/ for det Jffer skyld / Heds
ningene bar til deris gainle Tro / De siden den tid haßde
Suerige ingen resl derende Bisp/ vdi 7. Aar. Kong A-
mund bleff oc forjaget aff Riget / hand forfølgede de Christs
ne paa det heftigste.

Gaudbertus oc Nithart aff de Suenste marterede.
A. Amund i Suerige forjagen.

Herigarius Foget til Birte/ hand allene opholt Chri-
stendommen der/ Hans Tro formaatte saa meget / at hand
oc gjorde Mirackel/ oc formedelst sin Formaning / omuen-
de mange tusinde Hedninge.

Herigarius foget i Suerige gjorde Mirackel.

Aar 840. hos Caruan/ holt Ethelwulphus aff West-
saxen/ it Slag imod den Danske Flaade / stercke paa 35.
Skibe/ men Kongen er offuervunden / De Danstr beholt
Plasen.

De Danske offuervunden A. Adelulff aff Westsaxen.

Aar 840. døde Ludouicus Imperator, 20. Iuni,
64. ætatis Begravuen til Mens.

A. Ludouig dør.

Aar 841. bleff Ludouicus den forrige Kong Loduigs
Søn/ Konge/ rezerede 36. Aar. Siden Loduigs Død/
kom Lotharius/ Keyser Loduig den yngres Broder/ aff Ita-
lien/ oc Pipinus/ Pipini Søn/ hans Faderbroder aff Aquitania,
oc vilde skille Carolum Caluum ved den pære Faderen
tilforne haßde forunt hannem / oc vilde skifte Riget
vnder dennem/ vdi tre Parter/ effter Caroli Magni Testa-
mente/ De sloes hos Anceliodorum, en stor Strid / huor
den største de Francers mact bleff nederlaagd / Dog den ene
haßde icke noget vundet aff den anden. Erchebisp Ebbo til
Remis/ bleff forskyle forre / at haßsue opuaect denne Wenig
hed/ imellem Brodrene / som oc tilforne bleff beskyle forre/
at hand kom Børnene til at sætte dem imod Faderen / hand
bleff beklaget for Passue Gregorio, oc affsat / kom dog se
den til Hildeshem. Somme vndskyldet hannem/ som icke/

Wentig hed vnder Keyser Baris affuilde.

Erchebisp Ebbo til Remis icke skyldis for det oprør/ oc affsat.

Paffue Ser
gius forlig
re Brødre
ne/oc Kijst
skiffis i 4.
deele.

S. Ansharius holt dog it gaat **Venstlaff** met hannem/ som hand **haffde giort** før. **Paffue Sergius** forligte **Brødrene** siden/ saa **Rigerne** bleff **skiffi** vdi 4. deele / **Lotharius** beholt **Italien**/ met **Keysernaffnet** / **Ludouicus** **Lydsland** / **Pipinus** **Aquitaniens** / **Karl** **Frankerige**. **Saaledis** stik **Karl** **Turholt** fra **S. Anshario** / huor met hand dog lod sig **ne**. Siden hende det sig / at **Ansharius** stik aff en **æddel** **Frue** / it **Gods** heder **Kamsola** / hun heed **Ydde** / tre **Mijl** fran **Hamborg** / i det **Stiffe** eil **Ferden** / Det gjorde den

Stift oc Se
ntes Leges
me til Kam
sola.

Herigarthus
en Eremit
forjend til
Danmark
oc Suerige.

Guds mand til it **Kloster** / did førde hand **Sixti** oc **Senicij** **Legome** / som hand førde fra **Hamborg** / der hand **flyede**. Der **samledis** oc de **Brødre** / som vaare **forjagede** aff **Hedningene**. Fran det sted / **besøgte** hand offte **Hamborg Kirke** / oc **samlede** de **Nordalbinger** igien til **Troen** / som den **forrige** **Meleggelse** **haffde** **forfærdet** / Da sende hand oc **saa** **Herigarthum** en **Eremit** vdi **Suerige** / oc andre til **Danmark** / at **Troen** icke skulle **forkiøp** / Hand drog oc **selff** til **Bremen** / bleff der icke **vel** **antagen** for hannem bleff **misunt** hans **Lycke**.

Aar 841. bleff **Carolus** **Calvus** **Ronge** vdi **Frankerige** / **regærede** 38. **Aar**. **Paffue** **Sergius** **smurde** oc **kronede** **Ludouicum** **Lotharij** **Søn** / 843. som bleff **send** til hannem aff **Faderen** / paa det hand igien aff hannem **maatte** **stadfestis** til **Romere** **Bisp**.

Ludolphus
Sets. Brø
rons Søn
aff Saxon.

Samme **Aar** bleff **Ludolphus** / **Hertug** **Brunonis** **Søn** / **Hertug** **offuer** all **Saxen** / Hans **Hustru** heed **Oda** **Villichisis**.

Aar 845. **haffuer** **Ludouicus** **Ronge** i **Lydsland** / **igien** **vndertuunget** sig de **Obotriter** / eller **Meckelnborger** / som vaare hannem **fransaldne**.

Paffue **Leo** som sad **Anno 846.** **haffuer** vdi lige **maade** **stadfest** **S. Anshario** **forneffnde** **Erchebiscops** **omme** til **Hamb**

Hamborrig / oc Legationem ad gentes , met hues der er
giffuen til Hamborger Biscopsdomme / cum exhortatio-
ne, at hand slitteligen skal staa hans Embede saare. Actum
mensale Martio, Indictione 12.

Siuord Snoggye / Kong. Regner Lodbrogs Søn i ^{Stuor} ^{frog}
Danmarck / dder / Hand aatte en Søn / heed Erich / den vaar ^{dyr} ^{der}.
kun liden / oc saa gaat som it Barn. Formedelst at Kong.
Regner met it stort Selstaff aff Danmark oc Norge / vaar
vddragen til Sdes / da tractet Erich Haralds Broder hans
nem effter Riget / oc lod hannem omkomme / huorfaars
hand icke regnis vnder Kongermis tal.

Erich / Kings Søn / Haralds
Broder. LVIII.

 Rich Kings Søn / Haralds Broder / regæret 36.
Aar / Begynte hans Regimente / Aar 846. hand
vaar sør døbt til Mens / met Haralds.

Aar 846. haffue de Normend plyndret Aquitanni-
am vdi Franckerige / Der offuer vdi 10. Aar vd paa red
haffuer Carolus Calvus sørt Krig met dem / men icke lyck-
saligen. Blondus, Æmilius, Ammonius. Samme
Aar bleff Rabbanus Abbet til Fulde / Erchebisp til Mens.

Dense ptyu
bring et
steed ved
Konger Lod-
brock.
Rabbanus
Erchebisp
Mens.

Aar 846. ynckedis Kaysar Loduig Loduigssøn / offuer
Hamborger Kirckis ødeleggelse / Oc fordi at Bremer kircke
vaar bleffuen lediz Aaret tilforne / formedelst Leuderici
død / da forlænte hand Anshario met Bremer kircke / Hand
vegret sig hare der vdi lang tid / Paa det sidste stæde det
met allis gode Vilie oc Samtycke / Hand bleff indført aff
Alderico Clerico, oc Gress Regenbold / Anno Ludou-
ci secund: 9. Der vaar lang tid inellem hand haffde an-
nammet begge Stiffe / sør Passue Nicolaus det samtyckte.
Hand vaar til Bremen vdi 18. Aar / oc sør til Hamborrig

Kaysar Lodu-
ig Loduig
søn den god-
de forlænt
S. Anshario
met Bre-
mer Stiffe
til Hambors-
rig.

S. Anshari
rtus i Dan
marck.

vdi 16. Aar/ giør tilhobe 34. Aff denne Kønserens velgierting bleff den Guds Mand meget glad / drog strax vdi Danmark / Da regerede Kong Erich Haralds Broder/ som daar døbt til Menz / som før er sagd / oc hannem haaffde

K. Erich til
Heder Chri
stendommen.

hand Kundskaff met / Hand formaatte saa meget hos hannem/ at hand lod offentlig Mandat vdgaa/ At h em som

K. Erich op
bygger Sles
vig Domkirk
ke.

vilde bliffue Christen aff hans Vndersaatte / skulle det vere dennem frit saare. Forneffnde Kong Erich opbygde først Slesvig Domkirke/ da vden Byen staaendis.

Aar 847. haaffuer Kong Eduoldus aff Engeland/ huad som icke tilforne aff hans Rige gaff Skat til Passuen/ giort Skatsholdig.

Nicolaus
Papa

Aar 848. bleff Nicolaus Passue effeer Leone / hand sad vdi 11. Aar. S. Ansharius iffrede endnu for de Sueniske deris Salighed/ huorfaare hand holt raad met Bisp Gaudberto/ huem der skulle tage sig denne Kense offuer/ for Christi skold. Men hand bad S. Ansharium drage/ oc vndskyldet sig/ Hand drog strax i Danmark / oc begærede Kong

S. Anshari
us vdi Saer
rige.

Erichs Tende oc Pasbord/ hand maatte vbehindret seynle vdi Suerige / huilcken hand oc fick / oc kom til Suerige/

K. Oluff i
Saerige.

huor Kong Oluff da holt Hoff til Bircke oc vaar icke almindeligt Landsting / huilcken hand formedelt Guds Naade

Kircke bygt
til Bircke i
Suerige oc
Erimberto
befalet.

befant sig saa gunstig / at formedelt hans Befalning / Almuens beuilling / oc Loder som bleff last / om Affgudernis Gienstuar/ strax bleff bygd en Kircke / oc Daaben alle tilsted/ Der det vaar giort/ befoel hand Erimberto den Sueniske Kircke/ oc drog selff tilbage.

Erætte for
Bremer Kir
cke i Tylo be
gyet / dog
forligt.

Midler tid vdi det Franckeske Rige / bleff disputerte meget/ om Bremer Discopsdomme/ S. Anshario til Affvind oc Fortraad / Men Kønser Loduig fordrog den Tuist/ Scerdelis met Erchebisp Gynter aff Colne / huos Suffragan Kircke Bremen vaar tilforne / Saa der bleff sendt til

Passue

Paffue Nicolao / Hand samtyctte / at begge Kircker / Bres
men oc Hamborrig / skulle annexeris, oc Anſcharius oc
hans Eſſterkommere / ſtulle vere Paſſuens Legater oc Sen-
debud vdi diſſe Riger / oc hos de Sclauer.

Paffue Ni-
colaus ſam-
tyctter ver
Bremen oc
Hamborrig
ere annees
tſt.

Paa de Eider Aar 858. vaar de Normend kommen
op at Ligerim / oc brende Lurs / de oplomme ad ſequanam
oc belagde Paris / Carolus aff Fryet for dem / forunder
dennem Plashos ſig / at boe paa / De offuerdrage ſamme
tid Locharingam, oc vndertuang Fryſland.

De Norm-
mend ver is
bedriffet
Francrige.

Siden kom de indbyrdis vdi Krig ſammens / Gorm
Haralds Søn / ſom vaar vdfaren met de Normend / hand
formente ſig eſſter ſin Fader Harald / oc de andre Forſter /
eſſter Kong Regnar deris Fader / ſaa god Kettiſhed / at
paſſue til Danmark / ſom Harald Klacks Broder Erich /
Da offuerfulde de forneffinde Erich / oc ſlog hannem ihjel /
in ſua victrici converſi viſcera dextra. Her bleff
vdi Riget ſaadant ie Bloddad / baade aff Almues Folck /
oc Herrerne / at ingen igien bleff leffuendis / aff det gantſke
Kongelige Slecte / kun ie Barn / ſom oc heed Erich.

De Norm-
mend was
indbyrdis
om Danmark
dis Regne-
mente.
E. Erich /
Haralds
Broder ſaa
gen.

Erich Barn. LIX.

Erich Barn bleff glort til Konge / Aar 856. regerede
45. Aar. Det er twiſſuel / om denne Erich vaar E-
richs Søn / eller Siguord Snogones / Hand tog ſiden til
Nuſtru Kong Gothorms Daatter. Denne Erich aatte
en Daatter / heed Ragnild / hende ſid Kong Harald Hare-
ſagre vdi Norge.

Regners Sønner brugte Søn / ſom tilforne / for det
rentet noget / oc hialp dennem met Sørffueri vdi 45. Aar /
ſtundum anfalt de Engeland / ſtundum Francerige / oc toge
huad de kunde ſaa / icke giorendis dennem Samuittighed
om nogenhaande ting.

Konjer

Rangernis børn pleyede vdi forduumme Dage/at stiffe den
 nem Land oc Vand imellem/ saa den ene regærede moen
 Landet/ de andre til Vands/ De naar de droge vd / kallede
 den som deris offuerste Hoffuet vaar / sig Konge / de andre
 deris Offuerste kallede dem Hertuger/ eller Jarler/ det er saa
 meget som Gressuer. Denne Erich Barn/ første der hand
 antog Riget / wuttede oc tyrannizerede hand offuermaade/
 offuer de Christne/ hand forjaget Præster / oc lod lucke Kir-
 ckerne/ Dog skæde icke S. Ansgarius at drage til hannem/
 fuld aff Guds Naade oc Distand / hand gjorde den grum-
 me Tyran saa mild / at hand antog Christendommen/ oc
 befoel hans at giøre det samme/ Hand befoel til Ribe at byg-
 gis en Kircke/ som vaar den anden der bleff bygd her i Riget/
 efter Slesvig. S. Ansgarius befalet S. Remberto for-
 nessade Kircke til Ribe. Siden drog hand til Hamborg / oc
 straffede de Nordalbinge/ for at de solde Christen Folck / oc
 de Præster/ for de icke holt deris Søndag hellig / Vand søe
 te oc nogen/ som icke vilde lade dem stige / Naar hand vaar
 ledig oc fri / oc icke vdi nogen Sending til Hedningene / da
 hæffde hand Omsoerg for de Klostere oc Brøderkaff / hand
 hæffde stiftet/ som sagd er. Den første Forsamling hæffde
 hand til Ramsola/ som sagd er / siden den første Forsyrring
 stede aff Hegninge.- Anden hæffde hand til Bremen / aff
 Geistlige mend/ som vaare vel Regelbunden/ som Canicker/
 men leffde indeluct som Munkæ. Den tredie Forsamling
 aff Kloster Jomfruer vdi Brixij / stik hand icke forsamlet/
 Men den Gudfrættige Quinde Ludgardis / gaff der siden
 til alt sit Arffue oc Jorstendomme. Hand funderic oesaa
 Hospitaler mangeskeds/ til fattige Folck deris Underhold-
 ning / Søerdelis ic fornemme til Bremen / huor hand kom
 en gang om Dagen / oc skanmede sig intet Personligen at
 tiene dunnem/ Huor hand oc mange sigis at hæffue helbredig
 giort/ met Ord oc paarørelse. Kong

**Kircke til
Ribe bygt.**

**Kircke til
Ribe befa-
lis S. Rem-
berto.**

**S. Ansgari-
us stiffer
nogen for-
samlinge.**

Ramsola.

Bremis.

**S. Brixij
Kloster.**

**Hospital til
Dreuen.**

Kong Harald Harfagre vdi Norge / aatte sex Hustru ^{vorste Ar}
er / oc mange Børn / men met Ragnild Kong Erichs daat ^{nide.}
ter / afflede hand en Søn / heed Erich Blodøxe / huilken re-
gørede met Faderen Kong Harald Harfagre / nogen Aar
før end hand døde / De leffde kun it Aar effter Faderen.
Vdi hans Time vaar til Roguald Jarl vdi Norge / som
vaar den Kolffs Fader / som indfick Normandien.

Aar 261. lod S. Ansgarius forstøtte S. Vilhadi Le-
gome fran det Søndre Bedehus / huor det vaar lagt aff
Billerico / oc lod det legge vdi S. Peders Kircke / som er
Hoffuetskircken.

Siden Harald Klack døde / som vaar Aar 846 / paa ^{Secundus}
20. Aar effter hand vaar døbt til Mens / oc til Harald ^{defectus}
Blaatand vaar til / som vaar 949. Da opregner Saxo ^{& scrupu-}
Grammaticus vor Historistriffuer / en heel hob Konger / ^{lus in no-}
skal haffue veret vdi Danmark / Siguord Snogøpe / R. ^{stris hito}
Kongers Søn / Erich hans Søn / som bleff ihjelslagen aff ^{rijs.}
Haralds Broder / Erich / Erich Haralds Broder / som bleff
ihjelslagen aff Gutthorm Haralds Søn / Kong Erich Si-
uordssøn / Knud den lille / Frode hin Fridske / Gorm Eng-
lender / Harald Gormssøn den gamle / oc Harald Blaa-
tand / huilken Opregning oc Histori er vden nogen viffe
Aars antegnelse / huore lenge oc naar huer Konge haffuer bes-
gynnt at regøere / oc naar de ere død / Det kand icke vel vere
mueligt / at paa saa en staekt tid / saa mange Konger vdi soer ^{Mangel i}
en effter anden / haffue regøeret / met mindre / nogle haffue re- ^{vore Danfke}
gøeret sammens / oc Landene haffue veret dem stiffe imellem / ^{Historier oc}
Eiler en part disse Konger / haffue veret vde paa Fribyttteri / ^{nogen Rom}
vd at Franckerize oc Engeland / som nesse Konger oc Hoff- ^{get volat /}
uikmend / som før fortelt er. Men vdi den Bremiske Ar- ^{som findis i}
nide / huilken Kircke vi vdi fordim vaare vndergiffuen / ^{Saxone / oc}
vdi det Geistlige / finder ieg kun imellem Harald Klac oc ^{huorfaare.}

D

Harald

Harald Blaatand / disse Konger / oc der hos en Fortegnelse paa deris Regerings tide. Først forneffnde Harald Klak som er døbt Aar 826. Erich Haralds Broder / som opbygde Slesvig Kircke / som bleff Konge Aar 846. Erich Barn / som bleff Konge Aar 856. som opbygde Niber Domkircke / Frotho som bleff Konge Aar 901. som bygde Kircke vdi Aarhus / Gorm som bleff Konge 931. oc Harald Blaatand som bleff Konge 949. De effterdi ieg finder her / en viif Aarlig fortegnelse / paa huer Kongis tid / som oc stemmer offuer ens met Engelske / oc andre vdlendiske Historier / Saa vil ieg vdi de maader efftersølge den Bremiske Krønike / oc lade de andre smaa Konger bliffue / Saxo taler om / som enten haffue regceret met de andre / oc mindre veret anseet / eller veret Konger i Engeland / til Søes / oc i Rdfærd / Doz huor Leyligheden sig begiffuer / vil ieg tale noget om huer dem / saa vilde ieg finder Beskeed for mig / vdi Indlenske oc vdlendiske Historier.

Aar 850. tog Lotharius sin Søn Ludouicum met sig vdi Regering.

Aar 851. haffue de Normend plyndret Flandern / oc mange andre steder. Midler tid Aar 851. samler sig atter det Selskaff aff de Normend / som før vaar seyntlet til Søes vnder Engeland / til en De kaldis Skeppe / paa Danke / Faarege / huor de komme met 350. Skibe / oc haffde der de vnder Skeris Vinterleire. Strax der effter røffuede de Cantuariam oc Lundoniam, Men de Mercier deris Konge Vertulfus reyfte sin Krigsmact / oc kom dem imod / dog maatte hand giffue tabt. Siden droge de paa deris faaretagen oc erinde / at røffue / indtil Sutregiam, huor dennem møder Edelwiff / de Westsaxers Konge / oc hans Søn Edelbaldus / besterkede met en stor Krigshær / Da møttis begge Parter paa en Plak kaldis Aellen / huor de mandeligen huer forsvarede

*Flanderen
plyndret.
De Danske
haffue oeris
vnder Skeris
oc 350. Skibe
bestet.*

*Adelwiff / oc
Adelbald
Sønner off
kerende de
Danke oc
Norse til
Aellen.*

suarede sig/ Men effter it languarendis Blodbad paa begge sider/ ere dog de Danske oc Norske / saa mangfoldige dræbte/ at mand icke sør/ eller siden haffuer hørt saa mange ned^{De Norske} derlagde paa en Dag / i noget Rige. Samme Aar er emend lide i Cantia, paa det sted kaldis Sanduig / mange aff dem^{nederlag/ hos Sanduig.} ihjelslagen/ dog deris Skibe ere vndkommen moxen vden 9. utg.

Aar 853. haffuer Gressue Alkier met de aff Cantuaria/ oc Huda / met Sut Regijs / samptligen holt en Slactning^{De Danske} imod de Danske/ paa den De/kaldis paa Britanste Røim, offuer vnde paa Saxiste Tenet, I Begyndelsen holt Lycken met de^{hos Tenet.} Christine/ oc mange fulde paa begge sider / Ere oc saa druck^{Gr. Alkier} nede mange/ Dog begge Gressuer maatte bukte oc dræbis. slagen.

Aar 853. haffue de Normend indtaget Nantes i Franckrige/ oc ihjelslog Bispen/ som hand holt Messe/ Dernæst indtaer de Turs/ oc Angiers/ oc brende dem i Aske.

Aar 856. bleff Benedictus den 3. Passue / hand sad^{Benedictus} vdi 3. Aar / Hannem tilskriffuis de Aar / som Johanna it^{Papa.} Quindsofel sad/ fordi at Nicolaus begynte at sidde vdi det andet Kenfer Loduigs Aar / Men Scribenterne ere icke ens vdi Passuernes Aar/ indtil denne Nicolaum, huilken somme tilregne 7. Andre 9. Aar/ Somme 8. Aar. Scedet skal haffue veret ledigt nogen tid / Men her effter sindis en viss^{Quind Eriks} Regning paa Passuerne. Cranzius vil / at Knud Eriks^{sen.} søn skal paa disse tide haffue regeret i Danmark / men saare vng.

Aar 860. kom atter en stor Skibsflaade offuer Søen/ met Danske/ de forrige deris Anhang oc Parthi vdi Engeland/ til Vndsetning / Aarsagen vaar / de hørde Engeland^{De Danske} vaar it gaat Land / oc deris Staldbrødres forbedring / De lide neders droge ind vdi Wirthoniam / huilken By de røffuede oc^{lag aff Gr.} plyndrede / Men som de søger til deris Skibe igien/ met it^{Skibe aff} stort Ross oc Dytte/ møder dem Gressue Osricus aff Han-^{Lathune oc} wiff.^{Gressu Alkier}

tunc, met hans/ oc Gressue Adelfffuis/ met de Barocens
fers Krigsmact/ De mange aff dennem ihjelslog de/ saa de
andre maatte giffue Plucten/ de Christné beholte Plazen/ thi
de vaare forsuage at imodstaa/ den Krigsmact. Samme
Aar haffuer Bruno Ludolphi Søn funderit Brunsvig.

**Brunsvig
fundetis.**

**De Nor/
mend Vin/
terleye dem
paa Tenet.**

Aar 864. haffde de Danske deris Vinterleyre paa den
De fornessnde Tenet eller Ruim, huor de ere forligte met
de Cantuarijs om Fred/ paa en viss Sum Penninge/ som
dennem er tillsagt aff Cantuarijs, men fordi de kunde fors
huerffue mere ved Plyndring/ oc Koff at tage/ end som for
nessnde Summa Penninge/ kunde opløbe/ Da haffue de
brut deris Loffte/ oc dragen aff Leyret/ om Natter tide/ som
en hob Blffue/ skende oc røffuede ost Cantiam, alleuegne
igiennem.

**Ost Cantia
plyndetis.**

**S. Ansha/
rius d. 2. ec.**

Under denne Kong Erich Barn/ Aar 865. dør S.
Ansharius, Om hannem er en heel Bog skreffuen/ hedes
Vita & gesta S. Ansharij, Hand sad vdi 34. Aar/ Men
siden Bremen oc Hamborg bleffue annexerede vdi 18.
Aar/ Begraffuen til Bremen/ vdi S. Peders Kirke/ som
er Hoffueckirken/ for vor Frue Altere/ Hans Nedsettels
Dag holdis 3. Non. Feb. S. Rembertus Dezen bleff
vduald effter hannem til Erchebisp/ aff Gud oc Folket/
Hand sad vdi 24. Aar/ bleff ordinerit til Menz/ aff Er
chebisp Ludberto/ Chorkaaben fik hand aff Passue Nicolao/
oc Staffuen aff Kønser Loduig.

**S. Rember/
tus Erche/
bisp til Bre/
men.**

**K. Regner
Lodbrog oc
dødet.**

Aar 865. skal Kong Regner Lodbrog/ som vaar vdi
dragen aff Danmark til Soes/ vere fangen oc omkommen
vdi Hyberneland/ sat vdi Ormetaarn/ oc sueltet ihjel/ som
vore Annales formelde. Polydorus Virgilius vdi hans
Engelste Histori/ lib. 4. ex vita S. Edmundi, forteller
hans Affgang noget anderledis. Hand kalder hannem
Lodbrichium, oc siger hand skal haffue veret en god Vep
demand

demand / Oc paa en tid sat sig vdi en Baad / huor hand
 vaar effter Ender eller Giess / oc aff Storm oc Vuær /
 bleff hand trengd oc dresfuen vnder ost Engeland / der kom
 hand vdi Kong Edmunds tieniste / huor hand bleff sat til
 en anden Kongens Julefengere at paauare / Der hans Konft
 bleff formeret / bær den gamle Julefengere hannem Had oc
 Afuind til huilken oc hemeligen skal haffue slaget hannem
 ihuel / huorfaare hand dog maatte rømme Landet / Hand er
 siden kommen vdi Danmarck / Der haffuer hand ladet hans
 Ord staa / At Kong Edmund skulle ladet Lodbrichium aff
 liffue / Da haffuer hans Sonner / Agner eller Issuer oc Vbe
 bi / rust dennem / oc met it heelt Selstæff ere kommen aff
 Danmarck / oc haffuer først send en Spender til Kongens
 Baard / oc befalet hannem at vdspende Kongen / oc si /
 Hand skulle giffue deris Hertuz Penninge / eller Fetalie /
 eller vere hans Fange / Huor til hand skal haffue suaret /
 Hand viste de Danske intet til vilie / som icke vaare cens tro
 met hannem / Strax skal hans Børn / Issuer oc Vbbi / eff
 terfuld oc fanget hannem / huilken de først slog met Kniple /
 siden hudstrøg / paa det sidste ihuelstød / oc halshugget / huil
 Quo de
 cket skal vere skeed Aar 865. som forneffnde Polydorus capite ei^r
 meeuer / Men Florentius Vigornienis refererer S. loquuto
 Edmunds Martyrium, til Aar 870. fem Aar effter at post mor
 vere skeed. temincre-

Aar 867 drog forbeneffnde Danske deris Krigsmact /
 fran ost Engeland / til Eboracum, Paa den tid vaaren de Danske
 stor indbyrdis Wsandreectighed / imellem de Northumber for Eborac.
 selstæff / thi de haffde noget tilforne affsat aff Kongelige voer
 dighed / deris rette Herre oc Konge / Osbryum, oc den
 nem i zientaget en Tyrann ved Naffn Ella, den de gjorde til
 Konge / dog icke fød aff Kongelige Stamme / Men da nu
 de Danske tilkommelse rytedis i Landet / samlede oc sam
Kong Ella
in Northum
brius.

bore disse to Konger dennem/ Osbrytus oc Ella/ met all den
 Maect de kunde sancke / oc droge for Eboracum , imod des
 ris Lands fiender/ Strax rycker Fienderne ind i Staden/ der
 dennem diß bedre at foruare/ De andre som vaare Borgere
 oc Induaanere vdi Byen inodstaa de Danske / oc neders
 bryde Muren/ at de andre deris Anhang kunde indkomme/
 oc heffne dennem offuer disse Røffuere / Der disse Danske
 fornumme/ at ingen Raad vaar til at vndkomme / toge de
 Sind oc Mod til sig / oc star ihiel den første Part aff alle
 dennem/ som vaare inden oc vden Staden/ saa begge Kon
Begge Kon ger/ Osbrytus oc Ella/ ere ihieflagen / De huiltke offuers
get slagen. bleffue/ maatte vere vdi deris Fienders minde oc vilie / De
 giorde Fred met de Vhrifne.

Saaledis holde vore Annales der om :

Hisc temporibus erant crudelissimi Principes
 Danorum , sijn Regneri Lodbrog / quorum nomina
 hæc sunt, Erich, Orduig, Godefred, Inguar, Rodolf,
 Iuar, Vbbi, Viff, Biorn. Isti fratres, Duce Inguaro,
 qui crudelissimus omnium fratrum fuit , primum
 Noruegiam sibi subjecerunt, deinde ad Angliam ve
 niunt, & duos Reges Northumbrorum, Ellam vide
 licet & Osbertum, occiderunt, & alij duo Echeuold,
 & Benthiuold, fugam inierunt. Det er saa meget sagt:
 At vdi de Dage / skulle veret de allergrummeste Danske
 Førster til/ Kong Regner Lodbrogs Sonner / Erich / Ordu
 uig / Godefred / Inguar / Randulff / Iuar / Vbbi / Viff /
 Biorn. Disse Brødre haffuendis til Høffuismend / Inguar
 som vaar den grummeste vnder dennem / indtog først Nor
 ge / siden komme de til Engeland / oc ihiefløg to de Nors
 thumbers Konger / Ellam oc Osbertum / oc to andre Ethel
 uold oc Benteuold / de slyer. Noгле regne vlane Kongers
 ne / Regneri Søn Inguar / huiltken somme kallet Yffuer /
 Poly-

Polydorus kalder hannem Agnerum, oc sætter hannem for Siguard / Om hannem skal fremdelis talis / vnder Anno 871. hand haffuer veret den grummeſte aff alle Regneri Dørn/ Hand vaar kun en Høffnismand offuer det folk som bleff send at Engeland/ icke nozen indlendiste regørens dis Ronge/ oc regnis derfor icke.

Ar 868. drog forneffnde den Danſke Krigsmact/fran Northamtimbria, ind vdi Merciam, huor de holt deris Vinterleyre/ vdi Snotingaham, Paa Latine heder denne ſted/ Domus speluncarum, (Britanice Tigguoceburg) Rongen i Mercia/ Burhedus, ſender ſtrax Bud til Ethelulphum de Deſſfaxers Ronge/ oc hans Broder Alffred/ om Viſtand imod diſſe Køffuere / De ſtrax haffuer hand ſaacet huad hand begøeret / Thi begge diſſe Brødre komme til Snotingaham / med en ſtor hob Folk / de Danſke at vdi jage oc dræbe / Huilcke effterdi de haffde it Slaat inde / paa ſteden/ ſaa mand dennem icke lettelligen kunde ſlade / en vaare heller de andre gode forre/ at nedbrude Muren / paa ſamme Hus de indehaffde. Da bleff der giort Fred oc Stilleſtand imellem de Mercier / oc Danſke / De andre droge hjem igien.

De Danſke vdi Mercia til Snotingaham.

Sted imellem de Danſke oc de Mercier.

Ar 869. vddroge atter de Danſke til Eboracum paa Deſte/ huor de bleffue liggendis it Ar omkring.

De Danſke ligge til Eboracum Ar omkring.

Ar 870. vddroge forneffnde Danſke igiennem Merciam/ ind vdi oft Engeland / oc Vinterleyrede dennem paa den ſted ſom kaldis Thetenſfiord.

Samme Ar / er den fromme oc Loſſvoerdige Ronge i oft Engeland/ Kong Edmundus / ynckeligen marterizerit, den 19. Nouemb. paa en Spndag / vdaſſ Inguaro Rege paganisimo. Vore Annales holde ſaaledis der om : Etiam Edmundus Rex ſanctus, ab Inguaro captus, ligatus, & flagellatus, ad ultimum decollatus eſt,

R. Edmund ſlagen vdi oft Engeland.

est, Hæc prima Danorum plaga taliter in Anglia gesta est. Kong Edmund den hellige / er fangen / bunden oc hudstrugen / aff Juaro / paa det sidste halshuggen / Saaledis er denne de Danstis plage / de Engellske offuergangen.

Lothartus
døct.

Aar 870. dier Kenser Lotharius til Placens / hans Brødre Ludouicus oc Carolus senior, skifte hans Rige / Karl siet Heristallum Pallas / Ludouicus siet Aken til sit Pallas.

De Danste
i Vestfaxen.

Aar 871. forlod fornessinde Danste Krigshær ost Engeland / oc drogi Vestfaxen / kom til Kongens hus Raading som ligger Sonden Themsen / til en Landsby ved Nassin / Bearroscire, De strax paa tredie Dag / vdrider aff dennem

Slag paa
Englefeld /
aff Gressue
Edelulff oc
de Danste.

tho Gressuer at røffue oc plyndre / de andre dissimellem forstanker sig / imellem tuende Vand / som er / Themsen oc Kirthan / som ligger paa den høyre Haand samme By. Gressue Ethelulff aff samme Landsby / møder disse Røffuere / met en temmelig hob Folck / paa en Plas kaldis Engzefeld / huor de slogs mandelige / Paa det sidste bleiffen aff de Røffueris Gressuer ihieflagen / saa maatte de andre giffue

Kong Edel-
red oc Alff-
redus.

Fluct / saa mange icke vaare dræbte aff Gressue Edelulffs mact. Fire Dage der effter kom Ethelredus met sin Broder Alffredus / til fornessinde Kongelige Hus oc Slaat / meget sterck / met Krigsfolck / at vdiage disse Hedenste Røffuere / oc giffue dennem strax imod Slaakporten / dræber oc ihieflaar / huor de for Fode kom / aff fornessinde de Danste /

De Christne
slagne.

De andre møder dem mandeligen / oc effter it stort Nederlag / maatte de Christne giffue tabt. I dennne Slactning

Gressu
ulff slagen.
Hæfouu.

er Gressue Edelulff nederlagd / Aff hans Død ere de andre meget bedrøffuede / oc møder fornessinde Ziender fire Dage der effter / paa en Plas kaldis Assedun / met fuld Mod oc Hu / fornessinde Gressuis død at heffne / De Danste glemme icke

me icke heller huad behoff giordis / Huorfaare de lige skifte
 sig vdi tho Parten oc Slactorden / thi de haffde tho Konger
 oc mange Gressuer. Den halffue part aff Krigsfolcket ta-
 ger Kongerne til sig / den anden part tager Gressuerne same-
 ligen. Der de Christne seer dette / giorde de lige saa / oc Alf-
 redus vaar meget snarere / end hans Broder / Thi hans
 Broder holt sig den tid vdi hans Lield / hørde Messe oc an-
 den Guds Tieniste / huilcken hand ingenlunde vilde offuers-
 giffue / førend den bleff ende allsammen / Denne hans Gude-
 sig Gierning er hannem oc siden vel betalet / Bleff derfaare
 saa besluttet / imellem Edelredum / oc hans Broder / At
 Kongen skulle allene skide de Danske / som vaare vnder de
 tho Konger / oc intet befatte sig met de andre / Hans Bro-
 der Alffred skulle sig begiffue imod all den anden Mact / som
 Gressuerne faaresod oc regerede. Nu alting vaar dennem
 saa imellem forordnet / komne de Danske til Stædet / som
 Slactningen skulle staa paa / lange før end deris Veder-
 part / Men fordi at Adelredus fortøffuede forlunge / vdi sin
 faaretagen Guds tieniste / da gior Alffred sig strax ocsaa før-
 dig / oc intet fortøffuer sin Broders bistand / men slaar sin
 Krigsmact i Ordning / met vdslagen Fennicke / oc gaff sig
 mandeligen imod de Danske / I det samme kom hans Bro-
 der met sit Folck / ocsaa til Bistand / De endog de Danske
 beholt denne sted som vaar beleyligst / oc haffde de Christne
 neden for sig moxen vnder it Bierg / Item de haffde oc it
 lempeligt stort Tornebusk / den de skulte sig vnder / for Siem-
 derne / Dog bleffue de Christne dennem forstercke / oc dem
 mesteparten dræbte de / De andre flyede skammeligen. I
 denne Slactning er den ene de Dansks Konger nederlagd /

A. Alffredus
 oc Edelre-
 dus slats sig
 de Danske.

A. Dagseet
 Gressue Gy-
 droch / vng
 Gydroch /
 Gressue Esbiørn /
 Gressue Brænde /
 oc Gressue

o. Gressue Harald / oc all den Danske Høer styde ind til
Natten / oc paa anden Dagen / til de naaede Slaattet.
Fiorten Dage der effter / drog baade Kong Edfred oc hans
Broder Alfired / met stor Krigsmact til Basongas / de off-
uerbleffne Danske at nederlegge / Men deris Naab slog dem
Feyl / thi de maatte lide Slade oc giffue Fluct / Den samme
Encke haaffuer de oesaa haafft to Maaneder effter / der de holt
it Slag hos Maredum / oc er sammesteds offuervunden /
aff de Danske.

De Engelse
sagen aff de
Danke paa
to stæder.

Abelredus
dier.

Samme Aar dier Kong Abelred / oc begraffues vdi
Winburna. Alfired hans Broder vduelgis til Konge vdi
hans sted / Hand haaffde neppe haafft Regimentet en Maas
net / før hand tog sig endelig faare / at beuise sin Mandom /
oc Encke / at forsøge paa de Danske / Gaff sig imod dem til
Krigs / paa it Bierg / kaldis Wuthune / oc beholt Marcken /
dog hand vaar langt suæere paa Krigsfolck / end sin Bes-
derpart / Thi vdi det ene Aar vaar de Saxer inoren neders-
lagde oc ihuelslagen / aff de Danske / met huilcke de haaffde
holt otte Slactninger / De bleff nu atter ihuelslagen aff disse
Danske / en stor oc wt.allig Hob / ja en Konge / met 9. Her-
tuzer / foruden de tilforn ere omrørde / ihuelslagen aff de
Christne / i de otte Dræbninger.

De Saxer
oc de Dan-
ske giorde en
forligelse
sammen.

Vdi dette Aar forliger sig de Saxer met de Danske /
met saadan Bilkaar / At de skulle vige fra deris Lande oc
Grenner / det de oc effterkomme / De det effterslgende Aar /
lenrede sig for Lunden om Vinteren / De her giorde de
Merckij Fredsforbunt met dennem / huilcken de oc sige no-
gen ringe tid. Thi effterslgendis Aar 873 droge de fran
Lunden / ind vdi Northamtimbriam / oc vinterleprede sig vdi
en Landsbn / kaldis Lindeslg / Der maatte de Merckij paa ny
gipre Fredspact oc Ranson / met dem.

Aar 874. droge de Danske ind vdi Merckiam / fran
Lundeslg /

Lindesig / oc Winterleyrede sig paa en Pias kaldis Robe-
 dun. Vdi denne deris Fortøffuelse / haffue de vdiaget fra
 Lande oc Folck / Kongen i Mercia / som kaldis Burhedus /
 saa hand er kommen til Rom i denne sin Fluct / oc er der død
 oc begraffuen / effter hand haffde rezæret vdi 22. Aar. Eff-
 ter hans vdrømmelse / indto ze de gantste Merciam / oc ind-
 satte dennem self en Befalningsmand / ved Naffn Ceolul-
 fus, hand vaar en halff Phantast / oc wduchtig til saadan
 Dignitet, der saare antuordet de hannem saadan Dignitet
 met saadan Forord / At naar de bleffue tilfunds at ville ick
 lenger haffue hans Regimente / da skulle hand strax godvil-
 ligen det resignere. Denne deris Contract oc Wilie er
 stadfest met Ced oc Giffel. Det næste efftersølgendis Aar /
 rygte de fra forneffnde Robedun / oc byttede sig vdi to Par-
 ter / den ene droz ind izien vdi Northamtimbriam / oc der
 vndertuingde sig alt Landet / Deris Konge oc Formand hed
 Haldanus. Den anden som haffde tre Konger met sig /
 som vaare / Guthruin / Dstillus / oc Asmund / droge oc
 Winterleyrede dennem hos it sted kaldis Cantelbrigge.

Dette Aar holt Kong Alffred en Krig til Søs / met 6.
 de Danske Skibe / Aff huilcke hand fangede men it / de an-
 dre vndkom. Siden salt de fra Cantelbrig / oc ind vdi en li-
 den By heed Werhe / Her giorde Kong Alffred Pact oc
 Forligelse met de Danske om Fred / oc at de skulle alle endt-
 ligen oc samtligen drage fra hannem / saa hand en gang
 maatte vørde dennem quit oc ledig / Oc fordi Kongen vaar
 dennem for mectig / Da maatte de sætte saa sterck oc vduald
 Giffel / som Kongen self begærede / oc loffuede hannem met
 Ced oc Haand / at de skulle drage aff hans Rige / hannem
 oc alle hans wskadde. Men dog holt de ick saadan For-
 plict / thi en Nat salt de vd / oc ihuelstoz Kongens beste Ry-
 ter / paa huilcken hand sloz mest sin Liid / oc droge siden has

Robedun.

Burhedus
 Konge vdi
 Mercia /
 landstyctig.

De Danske
 indtage
 Merciam.

De Danske
 Northam-
 timbriam.

B. Haldan
 B. Inguart
 broder B.
 Gorm B.
 Harald flat
 sen / B. E.
 stilo / B. As-
 mund / en
 storst eller
 Suenst.

Forligelse
 gjort met
 de Danske /
 oc B. Alff-
 red.

**De Danſke
til Exau-
ceſter.**

ſteligen/ oc i en Til. ja wforuarendis til Eaxauceſter, lati-
ne ciuitas Exe. Dennem forfølger Kong Alffredus/ med
den Maact hand haſſde/ Men effierdi de for hans Tilkom-
melse haſſde indtaget Staden/ ſaa hand icke kunde ſom hand
vilde/ heffne ſig offuer dennem/ Maatte hand nu igien paa
ny/ giøre Freds pact met dennem/ oc ſick aff dennem all den
Giffel oc Pant hand ſelff begærede.

**R. Haldan
oc hans bo-
ſette ſig vdi
Northam-
briam.**

Vdi dette Aar vdbyttede Kong Haldanus iblant ſig
oc ſine/ det Land Northamtiimbriam / oc bebygde oc beſatte
det met ſit eget Følk.

**De Danſke
ſalde vdi
Frænckrige
oc bliffue
der 19. Aar.**

Aar 876. ſeyglede en heel hob aff de Danſke oc Norſke/
vnder Franckerigis ſide / fulde der vdi Land / brende / plyn-
dret oc ſkende Landet for Fode / indtoge nogle Byer de boer
de vdi/ oc om 19. Aar komme de tilbage igien til Engeland/
de andre deris Landmend til hielp.

**Afſtellige
ſags Ro-
ger i Dan-
mark.**

Paa de Tider/vaare afſtellige Konger vdi Danmark
foruden de ſom vaare vddragen til Gøes. De Franckſke
Scribenter/ oc Albertus Abbas Stadenlis, opregner her
en/ ſkal haſſue heed Sigefrid / oc Haldan/ diſſe tho vaare
Kong Regner Lodbrogs Sønnen / Inguars Brødre. Den
Bremiſke Krønike vdi det 15. Cap. taler om ſamme Hal-
dan / ſkal vere forſende at Engeland / oc der ihieſligen/ oc
Gunedus kommen vdi hans ſted/ ſom haſſuer vndertuun-
get ſig Nortimberland. Hand taler oc om tho/ haſſuer hed
Sigefrid oc Godefred / vden tuiffuel Kong Inguors Brø-
dre/ ſom ſkulle vere kommen op at Riisvæmmen / Maſſen/
oc Skalden/ ſom icke alleniſte Friſland / men oc Franckerige
haſſuer forhørzet oc ødelagd / ſom haſſue bekriget Kong
Karl/ ochaffe de Francker for it Spaat / De ſiden den tid
Friſland oc Engeland at haſſue veret vdi de Danſkis verge.
Diſſe tho Konger ſkriffuer Albertus Stadenlis, at haſſue
ſend Keyſer Lodwig Skent oc Gaſſuer/ it Sverd met it
Guld

Guld handfang/ oc andet mere/ begærendis Fred / De skal
 de paa bezæge sider hæffue send deris Underhandlere til Eys-
 deren/ oc soer effter Landsbrug/ paa Baaben oc Berge / en
 tryg Fred. Der vaar ocsaa andre Danste eller Normends
 Konaer / som den tid plaget Franckerige/ met Koff/Boel/
 oc Brand / Ablant dem vaar de fornemste / Erich/ Gode-
 fred / Rodulff/ Inguar / den grummeeste vnder disse / vaar
 Inguar Lodbrogs Sønner / huilcken alleuegne plagede de
 Christne/ met stor Pine. Wi sou en gang hæffue sat oss
 faare / at forfølge vor Histori / paa de indlendijke Konger/
 vide her aff ingen anden Konge / vden aff Erich Barm / før
 Aar 901. at Frode kom til Regimentet. Samme tid er
 Frisland forherget oc offuerdraget/ Veriet er forstyrret/S.
 Rabanus Bisp samme teds stode til Deuenter / huor hand
 bandsætte dem / Da brende Særffuere Collen / oc Trier/
 oc det Pall is til Aken/ gjorde de til deris Stald/ Der fors-
 re vaar Hoffuismand Forste Ordolfus Inguors Broder/
 De laa Pallaget øde/ indtil Ochons 3. tide. Mens bleff
 befestet for deris Fryet skuld. Huad vil ieg mere siæ / Wi-
 sperne met deris ganske Menighed bleff ødelaget / Kirckerne
 met de Christne opbrende / Kysker Loduig slogs met dens-
 nem/ oc hæffde vel nozen Eyck. S. Rembertus Erchebisp
 til Bremen/ løste mange Christne / som endda vaare fangs-
 ne hos de Wchristne/ Hand sparede icke end derfor / at brus-
 ge Kirckens oc Alterens Kalck oc Dist/ sigendis: Det vaar
 bedre at aiemme Menniskens Siele/ end Guld.

Det hende sig samme tid / at de Normend komme til
 it sted i Frisland/ noget lange fra Stranden/heder Norduig/
 huil ket sted de vilde ødelegge / huor S. Rembertus vaar
 samme tid/ De Christne besterket aff hannem/gaffue sig til/
 oc slogs met de Wchristne / Der bleff 377. aff dennem / oc
 mange vdi Flucten bleffue drucknede / huor de stille offuer

Haldan.

**Gundred el
ler Gunder
en Norst.**

**R. Inguot
stiftet sin
flode met
forsterne/
oc somme
drage itsted
andre it an/
det sted.**

Vandet/Endnu til en Thukommelse/teckis det sted oc Bierge met en grøn Torffue / som den hellige Mand paabød/ der de slozis. De Normend vilde heffne den Skade de finge vdi Frisland / paa det gantste Romerske Rige / Da drager de met deris Konger / Sigefred oc Godofred / paa Riin / Massen / oc Skalden. Vdi Franckerige ynckelige morder oc roffuer de huad saarekom / oc haffde R. Karl kun for en Abesuel. Til Engeland sende de en aff Haldans Staldbrødre / huilcken der hand aff de Engelske bleff ihiesltagen / sætte de Gundredum vdi hans sted. Denne Carolus Loduigsson / er den samme som fick Riget effter sin Fader / oc sidst vdi S. Remberti tid / Aar 888. bleff afflat / oc fick hans Brodersson Arnolphum til Effterkommere.

Saaledis holde vore Annales der om: Inde scilicet ex Anglia promotus Inguarus, cum 9. Aquilonis Regibus & Principibus, classem diuisit, aliosq; Reges in Galliam, alios in Germaniam destinauit, qui fere omnes Galliar vrbes, & Germaniar, aut sibi subdiderunt, aut destruxerunt, & Ecclesias, cum Cleris incenderunt, omnemq; populum sibi resistentem, cum mulieribus & parvulis, in ore gladij trucidauerunt. Dum hæc agerentur, Ericus Rex Dactæ obiit, Relinquens filium nomine Lathaknud. Det er saa meget sagt: At der fra aff Engeland drog Kong Inguar / oc stiftede hans Flaade / met 9. Konger oc Forster. Soms me sende hand vdi Franckerige / somme vdi Tydskland / huilcke som mesteparten de fornemste Byer vdi Franckerige oc Tydskland forvustet / opbrende / Kirckerne / Clericiet, oc alt Folket / Mand oc Quinde dem imodstod / ihiesløg de met Suerdet. Der deite stede / da døde Kong Frich Varn aff Danmark / oc lod en Sen effter sig heed Lothaknud / elser Lodncknud. De sordi disse Normend eller Danske deris
Grums

Grumhed / offuer gaar all Menniskens troende / Da er vnderlig / at de Guds mend / Ansgarius oc Kembertus / torde offuer Søen oc Salt vand / drage til dennem at predikke / hues Naet huercken vebuede Konger / eller det mechtige Fransosiske Folck / icke haffuer kund imodstaa.

Aar 877. begynte den Danste Skibsflaade / som laa ^{120.} Danste for den By Werha / at komme til Exaucestre, Men aff ^{Skibe for} Storm oc Wuær / ere forganzne aff Skibene ^{120.} met ^{gaar aff} Top oc Taakel / en part aff de andre / som vaar i Exaucestre, bleffue stille boendis / En part droge ind i Merciam / ^{Mercia byt} imod Hæsten / oc bytte Landet imellem dennem / Saa at ^{tis aff de} Ccoluffus si. oc noget for sin wimage. ^{Danste.}

Aar 878. reyeste fornesside Kæffuere til Cippanam ^{Cippanam} villam Regiam, Kongens Gaard / huor de vdjagede aff ^{indragis.} Landet / oc offuer Haffuet / met stor Ynk oc Armod / saa man se som icke vilde suerge dennem. Aff saadan deris ^{W.} mildhed / er oc Kong Alfred forarsaget / at lide megen ^{alendighed} lændighed / baade til Land oc Vand / som haffuer paa denne tid opholdet sig i Skow oc Krat / oc slæket imellem Landene / paa nogle Fisterbaade / met nogle aff Adelen / for sin Føde oc Liff at nyde / thi hand slet ingen Underholdning aff nogen kunde erlange / foruden hues hand maatte røffue sig til / lønlig eller offentlig.

Paa denne tid / seynge Haldan oc Inguar Brødre / ^{De Danste} til Damnamiam, fran Demetica Regione, huor hand ^{vd: Danse} mange Christne haffuer nederlagd / hand vaar sterck paa 23. ^{nia.} Skibe / da hand landede sig / Men som hand kom for Slaattet kallet Cynuit, er det besat met Kongens folck / saa oc andre / som for Redsel did vaare indkrøbne / Disse de vdfulde oc ^{1200.} ihjelslog 1200. aff de Danste / met deris Offuerste / Men ^{ste slagen.} effterdi Sicnderne viste vel / at Slaattet vaar intet foruaret / emen met Prouiant / eller anden Munition, foruden en

hyy

hys Mur/ som der omkring gick/ den de icke vilde nederbry
 de/ Da belagde de Slaattet/ menendis at de indelucte snart
 skulle opgiffue det/ formedelst Hunger oc Tørst/ thi de haffte
 de intet Vand. Men der de indelucte forstod / at Det var
 vaar forhaanden / oc vaar langt hederligere mandeligen at
 dpe/end Karameligen sig offuergiffue / Da vdfalt de i Bes
 stollingen / om Natten / oc ihjelslaar for Gode / saa mange
 icke vndrende til Skibene. Noget der effter lader Kon
 ning Alfredus opbygge ie Slaat / paa den sted kaldis E
 delingarig / Affhuilcket hand ved Skibe giorde de Danste
 megen Affbreck / Affslaacer dem mange Folck / oc siden bliff
 uer saa sterck i Marcken / at hand møtte de Danste paa den
 sted som kaldis Eshendum / oc fanger Seyeruinding / effter
 hand mange aff dennem haffuer nederlagde / De andre aff
 dennem som toge Refugium, til deris Slaat / oc Male
 partus, forfulde hand / røffuede oc ihjelslog / alt huad hand
 aff dennem / oc deris offuerkom / De effter hand i florten da
 ge haffde beleprede deris Ffestning / maatte de sette hannem
 Giffel/ saa sterck som hand vilde haffue / oc suerge hannem
 saadan en Frests Eed oc Foruarig/ som de aldrig nogen tid
 tilforne giort haffde / oc dennem bepligte / at skulle vden For
 haling fare aff hans Rige. I denne Pactis forhandling/
 haffuede deris Konge/ Guthrum / Kong Erichs vdi Dan
 mark Søster søn eller Broder søn / at hand vilde omuende
 sig / oc bliffue en Christen / oc lade sig dæbe i Konning Alff
 reds næruerelse. Siu Vgger der effter tog Kong Guthrum
 30. vdualde aff sine beste Mend met sig / oc drog til Kong
 Alffred / sit Løffe at effterkomme / Kong Alffred vndfange
 de hannem meget venligen / oc vdklaaret hannem vdi Søns
 sted/ siden hand haffde løffe oc taget hannem aff Daaben/
 oc giffuet hannem it andet Naffn/ kaldet hannem Edelsta
 num/ oc ellers siden forerit baade hannem / oc de met han
 nem

Hys gibe
 Gierte/ oc
 Gierte vn/
 deriden ly/
 de.

Edelingar/
 rig.

De Danste
 sigen ved
 Eshendum.

Frestspact
 giort m3 de
 Engelse.

Hand vaar
 Harald
 Alacks søn/
 icke Kong
 Erichs/ som
 her findis.

R. Gutrum
 eller Gorm
 lader sig dæ
 be.

Gorm eller
 Guthrum
 kaldis nu
 Edelstanus.

nem i følge vaare/ meget rundeligen/ med Hus oc megen anden Stenck.

Aar 879. skal Knud Erichssøn vere vduald til Konge vdi Danmark/ kallet hin lille/ aff andre Hirsutus, Lodnes Knud. Hand kom liden oc ic Barn til Riget/ Egenulff tog hans Lod op. Hand saa vel som hans Fader vaar den Christen Tro betogen/ hand haffde en passelig god Lycke/ indtil hand døde/ huilcket skal vere skeed Aar 890. hand regerede ved 11. Aar. Saxo skriffuer hannem død/ vden den hellige Kirckis Sacramenter/ huor ved skal forstaaes den sidste Smørelse. Crantzius skriffuer hannem mere værd at begrødis/ end beklagis. Funcius refererer hannem ad Annum 860. Denne Konge findis ic vdi den Bremiske Krønike/ men maa haffue veret en aff de smaa Konger/ som til vaar paa de tide/ Oc endog hand regnis aff Saxone/ men vden vist Aarstal/ Til met findis vdi vore Annalibus Erich Barn skal haffue effterlat sig hannem/ som for er melt/ Saa ville vi dog lade hannem fare/ oc icke regne for nogen regerendis Herre/ heller ansee anderledis/ kun forre en deel at haffue haffte aff Riget. Noget effter hannem/ vdi Danske Kongers Cathalogo regum, sætte Guend Langfod Knud søn/ som vdi 9. Aar skal haffue regeret. Men om denne finder mand heller intet vdi Saxone/ fordi land stee hand regeret med Broderen/ siden Faderen vaar død.

Aar 879. indkomme oc landede sig atter i Engeland/ ic ^{It nyt Sels} andet nyt Selskaff aff de Danske/ deris Landmend til hielp/ ^{aff Sold} som haffde det samme ærinde de andre/ at røffue oc tage/ ^{komme aff} Den ny Hob holder sig til de andre/ dog droge de andre effter ^{Danmark} deris Løfte/ fra Cippanam, oc til Cirmcester/ huore de ^{til Engel.} bleffue ic Aar liggendis/ Men de som vaare nylygen komne/ ^{De Danske} leprede sig paa ic sted hos det Vand Thamejis/ som kaldis ^{leyret dem} til Solens ^{ham.} Fulenham.

R

Aar.

Oftengel.

byttis vud
der de Dan
ste.

Den nykom
ne 300 ley
le aff Eng
land/ til
flaenderen.

Aar 880. drog den Hob som laa i Cirneftre/ ind i Ost
Engeland/ huor de vdbyttede den gantste Jord oc Boning
dem imellem / oc besad den / Men de andre nykommendis
offuergaff Engeland / oc seyglet ind i oft Franciam, huor
de bleffue stille liggendis paa det sted kaldis Gent/ it gantste
Aar omkring.

Aar 881. droge de frembedre/ oc met Suerdslag obnes
de sig Indgang/ singe da Heste i det Land/ oc gjorde sig saa
eil Ryttere/ En anden part bleffue ved Stibene / oc seygled
langt ind i Landet/ oc leygrede sig.

Sire Danske
Skibe om
brachte aff
A. Alfred.

Samme Aar holt Kong Alffred Krig til Vands met
de Danskes Flaade / tho aff Skibene fanget hand / oc ihiel
slog alle dem der vaare vdi / Men tho andre Skibe holt sig
meget mandelige/ oc effter it langt Blodbad / bleffue de for
trøette/ oc formindskede i Mandtallet / oc maatte saa met
Knæfald/ oc ydmyg Bøn giffue sig Kongen i vold.

Candat.

De Danske
delet dem
vdi 2. hove
den ene ley
rer sig vdi
Nederlan
dene/ den
anden vdi
Engeland.

Aar 883. seygler det Danske Söfolck / til det Kloster/
kaldis Candat, oc bliffuer der it Aar omkring / De der dette
vaar ende / tager de sig en Seylag faare / ind i den Flod
Sunni / oc komme til Embricum / huor de bleffue lige saa
lenge. Vdi dette Aar deeler de Danske sig vdi tuende

De Danske
vdi granck
rige.

Hobe / den ene drager ind vdi Ostfranciam / eller Neders
land/ den anden til Britanien / oc leyrede sig vdi Cancia,
for den Stad kaldis Rouecestre, at de den kunde indtage/
men dog forgefuis / thi Borgerne affuergede dennem mans
deligen. Vdi det samme kom Kong Alffredus vforuar
rende/ de Borger til Bistand / Men som de Danske det for
numme / gaffue de Fluct til deris Skibe / oc lod effter sig
mange Fanger/ Heste oc andet / som de gierne haaffde bleff
uet hos/ huilket bleff de andre til Bytte / oc strax seygler de
igien ind vdi Franciam. I dette Aar fangede Kong

16. Danske
skibe togen.

Alffredus 16. Skibe/ aff de Wchriſtnis/ sulde met Folck/ oc
Pen

Denninge/ oc meget andet Koff/ Folket ere alle omkomne/
 da de slogs med Kongens Flaade. Der de Danste oc Nor^{De Danste}
 ske d. ere hørde / som haffde tilforne indtaget oft Engeland/^{vdi Oien}
 fortrød det dennem/ Oc de samlede en Slibslaade hastelig^{Engeland flaa}
 gen/ saadan som de kunde formaa / med huilcken de møder^{met Rom}
 Kongens Slibe/ som vaar nu meget ladde med Koff oc Byt/^{gens sibe}
 te/ men maatte myste det altsammen/ thi de ere slagne oc^{oc offero}
 tagen til fange aff de Danste. ^{l. iude dem.}

Vdi dette Aar opbrøder forneffnde Ostengelske Dan^{De Danste}
 ske/ den Fred oc Pact de tilforne haffde loffuet / oc giort met^{opbrydeden}
 Alfredo. ^{glorde Jors}
^{drag.}

De som tilforne vaar i Ostfrancia / begiffue sig med de^{De Danste}
 ris Slibsmact i det Vand Sequanam , oc seygler saa len^{som laa vdi}
 ge/ de komme til Paris i Franckerige / oc belegge Staden it^{Slavern/}
 Aar/ men forgefuis/ derfor seygte de tilbage igien/ met stort^{seyle vdi Se}
 Arbejde inød Strømmen / indtil de komme i den Flod/^{quanam/ be}
 Meaterno, saa landes de paa en sted heder Calici, oc holt
 der deris Winterleyre. Effterfølgendis Aar sløtte de
 dennem frem bedre/ i den Flod kaldis Sena / oc biede der it
 Aar / icke vden merkelig Rigens Affbrect oc skade. Til
 Paris er slungen vdi S. Genoua Kircke/ oc andensteds / Lie
 tanien/ for dennem / oc sat der vdi / A furore Normano-
 rum libera nos Domine.

Aar 887. bleff Kong Karl Crassus vdi Franckerige^{Normandi}
 ind til/ at vnde de Normend en Orkland at bo paa / oc gaff^{en/ eller}
 dem saa den deel aff Franckerige ind/ som heed tilforne Neu-^{Neustria/}
 stria, liggendis hos denne side Sequanam Flod/ som effter^{indgiffnis}
 dem er kallet Normandien / Den første aff dem som bleff^{de Danste/}
 vdt/ heed Rollo / oc bleff siden vdi Daaben kallet Rober-^{eller oc}
 tus. Deris Affkomme boe endnu vdi Normandien denne
 Dag/ oc aff dennem kom Vilhelmus oc det gantste Konge-
 lige Sleect/ som nu regærer Engeland.

Carolus Crassus affsat. Samme Aar bleff Carolus Crassus, affsat / oc kom til den Armod / hand haffde icke den deel hand kunde leffue aff / De døde Aar 888.

S. Kembertus dør / Adelgarius Form i hans sted. Aar 891. dør S. Kembertus. Adelgarius bleff Erchebisp til Hamborg oc Bremen / vdi hans sted. Stephanus Passue confirmerie hannem / Keyser Arnolphus antuordet hannem den Biscoplige Staff / hand sad vdi 20. Aar.

Gormo fi lius Haralds klak Dette Aar dør Kong Guthrum / Kong Harald Klaks Søn / de Normanners Konge / om huilken tilforne er sagt / At Konning Alffred lod hannem døde / oc kallet hannem Adelftanum / hand met sine boede vdi Ostengeland / siden S. Edmundus bleff marteret.

S. Laudand Britanien Paa denne tid indfalder de Danste paa it sted / liggens dis imellem Franciam oc Armoricam, kaldis S. Laudand, paa deris gamle ærinde / at røffue oc tage / Men de Britones bleffue dennem forstercke / oc befride Landet fra dennem.

S. Sunderodus slagen. S. Sunderodus Erchebisp til Mens / bleff slagen til Worms / aff de Nordmend / Sabbatho 6. Calend. Iulij, Hatho bleff Erchebisp effter hannem.

De Danste siagen aff A. Arnulffo i Franckeri. 86. Aar 892. forlode fornessinde de Normend Vestfrankerige / komme igien til Ostfrankrige eller Flandern / det samme forsøgte de oc i Ostfrancia / Aaret der effter / Men effter di deris Skibsflaade kunde icke komme nock i tide / dem til Bistand / er Jodfolckct forjagedt / aff Kong Arnulffo / som haffde met ig de Francker / Saxer / Beyer oc andre.

X. Godesfred oc Sigefred slagen. Det sigis oc skriffuis / at Kong Arnulffus, som vaar ex gente Caroli, slog de Danste oc Normend ved 100000 Mand aff / Godesfred oc Sigefred Konger bleffue / oc aff deris Folek saa mange / at der neppeligen nogen kunde komme til Skibene / at sig de andre Tiender fraan dennem / Siden

Siden den tid stillede de Normend dem nogerledis/ oc vaare icke saa balsthyrige. Nozle ville/dette skal vere skeed Aar 890. Aaret tilforne.

Aar 893. forlod de Wchristne deris Ryttere oc Skibsflaade i Ostfranckerige/ komme til Boloniam, oc atter der fra met 250. Skibe / til Cancia, oc landede hos den Aae Limni / dragendis fire Mile op i Landet / oc der bygde de dennem it Slaat / vel fast / paa en Plas kaldis Apultraea. Apultraea Paa samme tid indsejler den Danske Konge / ved Rassin Hassen / ind vdi det Vand Thamesis / met 80. Roffuere Skibe bemandet / oc bygger sig it Slaat paa den De som kaldis Medelthun. Nuad Fredspace de Danske som vaare i Ostanglia / hadde giort met Kong Alffredo, oc sat hannem 6. Personer til Gysel oc Foruarinz faare / det Forbunt opbryder de nu/ oc roffuer oc plyndrer met dennem som vaare i Cancia, oc ellers for dem selff alleuegne / som andre trolose Folck / Huorfaare Kong Alffredus hasteligen skyn- der sig met Krigsmaect ind vdi Cancia, oc slar sit Leyer mit imellem huer aff de Danstis Krigshoer / paa it sted / som aff Naturen vaar meget beleyligt / oc vel beuaret met Bierg / Stow oc Vand omkring / saa hannem ingen kunde stude giore / men hand kunde sine Fiender stor skade paaaføre / Dets te vaar de Wchristne alt vbeuist / derfaare giffue de dennem allesammen / vnge oc gamle / store oc smaa / aff Byer oc stæder / at roffue oc thielslaa / formenendis dennem / at alting vaar nu i Sikerhed / Men Kongens maect vaar ingensteds at høre næruerendis / Huorfaare der deris Roff oc Bytte vaar nu suarlig stor / saa paa de Stæder vaar icke mere siden at hente / da begynte de at vilde drage der fra / oc til Ost Engelandz / oc at møde deris Skibsflaade / som skulle anamme deris vhyrlige oc store Bytte / Men det slog dem senl- thi Kong Alffreds maect møtte dennem roforuarendis / oc ja-

Medelthun.

De Danske holde icke forrige Con tract.

K. Alffredus vdi Cancia.

De Danske jagis fram de ris Roff.

De Danste
beleggs.

En aff de
Danke Ron-
ger saars
giort.

De Danste
vdi Northim-
bria oc Wst-
engeland/
tute dem
t. i Soen.

R. Alffred
laer sit
folck til Ex-
aucestre/
schif vager
hand til
Bonfloram/
inod de
Normend/
vdi vaar
kommen fra
Apultra.

R. Alffreds
velgerning
inod Kong
Hasten.

gede dennem fran alt deris Røffuegods / de haffde sammen
sanket / baade i de oc andre Lande / De effterdi de toge ind-
fluct paa en De / da belegger Kongens folck dennem / enddog
den Beleyring varet slacket / fordi de haffde ickle Prouiant /
men maatte rycke der fraan / De andre bleffue stille liggens
dis paa fornessinde De / at helbrede deris Konge / som i den
ne Slaetning aff Kong Alffreds folck er bleffuen saargiort.
Paa denne tid / fik Kong Alffred Tiender / huortedis de
Normend som boede i Northimbria / oc Ostanglia / haffde
besterket sig paa 240. Skibe / oc 100. aff disse Skibe haff-
de de vdsent paa deris gamle ærinde i Sønder / 40. aff
dem vdi Nord / Met de andre haffde de beleynet baade Ex-
aucestriam, oc it Slaat oc Befestning hos Domnar iam,
Aff saadan Tiende bleff Kong Alffred meget forbitred oc
vred / Oc vdi en Zil drog til Exaucestre. huor hand lade
bleffue nogle aff sit folck / som kunde de Bchrisfner sams-
mesteds vaar / forjage / Siden foer hand til Lunden / oc
saa til Bonfloram, thi hand haffde hørt / at de Normend /
som vaare tilforne i Apultra, vaare nu hidkomne met der-
is Konge / Kong Hasten / oc at byzge dennem der en Bef-
festning. Tilforne haffde denne Kong Hasten giort Freds
forbunt / met Kong Alffred / oc iblant andre Bissel oc Pant /
som Kong Hasten haffde giffuet oc sat / haffde hand oc ant-
uordet Kong Alffred tho sine Sonner / effter hans Begæ-
ring / huilcke Kong Alffred lod døbe / den ene løffte hand
selff aff Daaben / den anden en nasskundig Herre / Hertug
Achelredus. Denne Kongens oc Hertuzens Bugelig gier-
ning / actet Kong Hasten intet / Men som hand met en mee-
tig hob folck vaar kommen til fornessinde Bonfloram, op-
byzde de der i en hast / en sterck Munition oc Befestning /
Aff den gjorde hand oc hans folck / mange vdryck oc vdløb /
i vmliggendis Ørensger / der at røffue oc plyndre / enddog de
næst

næstliggendis Stæder oc Byer/ tilhørde Edlredum, som
 vaar Kongens Gadder. Der Kong Alffred oc kom til De Danske
 Bonfloram, sloges de mandelige paa begge sider / Men slagen/deris
 paa sidste gaffue de Danske tabt / oc vndrende / Sejning
 De icke slag indtagen oc
 ne bleffue / deris Munition nederbrøder Kong Alffred / Stibe brand.
 Stibene opbrende de / nogle hugger de i stycke / oc nogle føre
 de til Lndoniam, oc i en anden By heder Khoffi / Kong A. Haffens
 Haffens Hustru fangede de / met hendis tho Sønner / oc førte Hustru fans
 de dennem til Alffredum, huilken sampt Kongen / hand hans Sønner
 intet Ont gjorde / thi de vaare baade / hans oc Hertug Edel
 redi Gudsjønner / Oc dette stede alt men Kong Haffen vaar
 fran Bonflora, oc vde om Koff at vinde / Men der hand
 dette hørde / sende hand Bud til Alffred / bedendis om Fred Komme los
 oc Forladelse / den hand oc erlangede / saa vel som sin Hustru igen.
 oc Sønner igen. Oc der hand nu paa ny haffde sat Kong
 Alffred Loffte oc Giffel / sic hand baade Penninge oc andre It nyt loff
 Stenck aff Kong Alffred / paa det hand skulle holde sine te gioris.
 Ord oc Loffte. Strax dette vaar offuerstaet / renser Kong
 Alffred til Exaucestria, Der de Wchrisne det hørde / vnd- A. Alffred
 rende de aff Fryet / oc toge Refugium, til deris Stibe / oc Pommer til
 holt dem hen imod en By / ved Naffn Ciffacestre, der oc at Francestre.
 røffue oc tage / Men Indbyggerne møtte dennem / oc huilke De Wchris
 de icke ihjelsloge / de vndløbe fra Stibene / Men de Wchris- ne vndfy.
 ne som vndrende fran Bonflora, drog hasteligen til en By De Danske
 i Ostfaronia / ved Naffn Skirborg / huor de vdi en By bygge en
 bygger sig en Munition, oc Befestning / der røffuer oc sejning /
 stende de vden all Naade / huad saarekom / thi de andre deris hos Elir
 Staldbrodre aff Ostanglia oc Nortimbria / komne oc did / borg/deris
 de andre til Bistand. Der Kong Alffreds gode Mend / Staldbros
 som hand alleuezne haffde sat i Stæder oc Befestning / at dre aff Ost
 foruare / Athelredus, Athelmus, Adelnochus, oc an- Nortimbria
 dre flere / hørde denne grumme Wmildhed / sammestreff- a komme oc
 de.

De Danste ue de aff **Vster** oc **Vester** / **Sænder** oc **Nør** / en stor hob folck /
belagt hos met huilcke de forfølger **Sienderne** / oc opnaaer dennem paa
Buringdun it sted kaldis **Burringdun**, huor de belegge dennem vdi en
vdi it feste. **Munition**, som de indrømde vdi. I denne **Beleyring** er
En hob Dan mange ihieslagen / effter de haffde i **Bestollingen** oedet **Heste**
ste slagen / oc andet vederstyggeligt / **Undertiden** fald disse **Danste** oc
men-belagt **Norste** ind i **Siendernis** **Lenre** / oc gjorde stor **skade** / **Dog**
til forgefvs. ere aff disse **Danste** oc **Norste** / i denne **Beleyring** ihieslagen
Ordeach / mange tusinde. **Item** / en berømt **Krigsmand** **Ordeach** /
hie slagen / som vaar **Kong** **Alfreds** / met mange andre hans **Tienere** /
A. Alfreds ere her **nederlagde**.
tiener.

Siden drog den offuerbleffne **Hob** aff **forneffnde** **W**
De Danste **Christne** / **Danste** oc **Norste** / hen i **Ostfayen** / huor de paa ny
drage aff bemandede dennem / oc **streffue** **Folck** tilfammen / aff **Norde**
Buringdun **thimbria** / oc **Ostanglia** / **Men** fordi **Vinter** vaar **forhaande** /
och en vdi **lode** de deris **Hustruer** oc **Børn** / **Slibe** oc **Guds** / **bliffue** til-
Orisuren. **bage** / **selff** **drager** de met stor **hast** / oc **stænder** dennem til en
Legecaster. **øde** **By** / **heder** **Legecaster** / at de kunde optage **Kong** **Alfredi**
Affbreck **forne** haffde **plustret** / huilcket oc **skede** / thi de grebe **nozle** aff
steer paa **Kongens** **folck** / **fran** huilcke de **toge** / huad de kunde **faa** / oc
A. Alfreds **siden** **sloge** dennem ihiel / huad **Soed** paa **Marcken** vaar /
folck. **den** **giffuer** de en **Part** deris **Heste** til **Preis** / **den** **anden** **setter**
De Danste **de** **Nordmend** **komme** fra **Gallien** / ind i det **Band** **Limeni** /
oc Normen **Men** effter at de vaar nu aff met alt det de haffde / oc de
drage nord **Christne** haffde meget **lagt** **øde** aff dennem / **Saa** **droge** de
hen vdi Br hen i **Norden** / i **Britanien** / huor de **plyndrer** oc **røffuer** / alt
tanen. huad **forhaande** **kom** / oc **drager** der fra meget **forbedret** /
Meresig **Siden** **drage** de **igien** **tilbage** / til deris **Hustruer** oc **Slibe** /
Indragis. met huilcke de **indtager** en **liden** **De** / kaldis **Meresig**.

Samme **Åar** bygge de dennem it ny **Propugnaculum**,
 20. **Mile**

20. Mile fran Lundonia, hos det Vand/ Eigran. Dette ^{De Schmet} Aar bleffue de vdi Behmen Christne/ Borliuoius vaar den ^{bliffue Chri} første Christen Hertug / hannem døbte Methodius, Bisp ^{stne.} vdi Meheren, med hans Hustru Ludomella.

Albertus Stadenlis Abbas oc den Bremiske Kros
nickel/ opregner siden de Danske slinge det nederlag vdi Fran
ckerige aff Arnulffo/ en at haffue regæret her vdi Danmarck
heed Helge/ Denne Helge er slagen vdi Engeland / som si
den findis/ hand vaar mere vdi Engeland/ end Danmarck/
vaar Folcket tier / baade for hans Keisærdighed oc Guds
fryetighed.

Samme tid/ vaar til i Colne / en Erchebisp heed Heri
mannus / hand gjorde Adelgario stor Trette / vilde haffe
Bremen vnder Colne siffte.

Til Trier eller Triburia / bleff holden en Forsamling ^{Paffue Fors}
aff de Geistlige/ Hatho Erchebisp til Mens vaar Præsidens ^{mosus oc R.}
eller Formand/ Der bleff den Apostoliske stols Priuilegier/ ^{Arnulphus}
Bressue oc andre Lofflige Forsters/ giffuen Bremer Kircke/ ^{at stille igen}
til intet gjorde. Paffue Formosus oc Arnulffus Romere ^{Hamborg}
Konge / vnderstreff dette alt / Adelgarius Erchebisp / før i ^{oc Bremen.}
it høyre Sæde / bleff sæt nederst vdi Enden aff de forsamles
de/ De imeden Adelgarius oc Hoggerus leffde / vaar ^{Formos}
Bremen vnder Colne/en Suffragan kircke. Tho Aar der ^{papa, &}
effter dger Paffue Formosus. De paa fierde Aar effter/ ^{Arnul-}
dger Keyser Arnulphus ved en streckelig Død/som her eff- ^{phus rex}
rer skal roris. ^{obierunt.}

Aar 896. om Sommeren forsamlers sig baade Borge
re oc Bønder aff Lundonia. oc der omkring / at nederbr
de de Danske Beseftning/ De Danske fortrød hart / at al
ting skulle vere dem imod / Derfaare slog de andre en Part ^{De aff Luno}
ihiel/ oc fire aff Kong Alfreds gode Mend maatte oelaa bu ^{den nedbr}
cke/ de andre loffuede baade Gud oc vor Fru / at de haffde ^{der de Dans}
men faar fo ^{tils seftning}
de ^{denem bygg}
der tilbage. ^{til trefsel}
de ^{der men faar fo}

de Danſke paa Kyggen. Om Høſten der effter ſlog Kong
A. Alfired Alfired ſit Leyer ſtrax hos Byen / for Sæden ſkyld / at de
 bygget en Danſke icke ſkulle den ſkade eller bortføre / De ſom hand
 ny feſtning. en Dag rider her oc der paa Klipperne / bliſſuer hand var it
 ſted / huilket vaar bequem at tilſtoppis for de Danſke deris
 Skibe ſkyld / at forbyde dennem ydermere vdsengling / hand
De Danſke lod ſtrax igienſtoppe det ſted. Der de Danſke det hørde / off-
 vinterleyre dem hos uergaffue de nu ſom tilforne / baade Huſtruer oc Skibe / i oſt
 Quatberg. Engeland / oc haſſeligen rycker hen til en Ort heder Quats
 berg / huor de holt deris Vinterleyre. Skibene bleffue op-
De Danſke tagen aff de Londonienſibus, ſomme til Brug / oc ſomme
 Skibe for- derffuis. hugge de i ſtycker.

Om Sommeren der effter / Aar 897. offuergaffue de
De Danſke Quatberg / oc en part rycker til Oſtengeland tilbage / en
 rycker til anden Hob til Northimbria / ſom icke vaare ſcene til / at fly
 Wtengland ſig ny Skibe / met huilcke de ſenglede at det Vand Sequa-
 oc Northim bria. nam, Det er wmueligt at ſkriffue / huad Plage / Vold /
De Danſke Bret / Tyranni / de Engeliſke haſſue lid / icke allene aff de
 oc Normen Wret / Tyranni / de Engeliſke haſſue lid / icke allene aff de
 indſeyle vdi Danſke ſom vdi Engeland haſſde indtaget nogle viſſe Stæ-
 Sequanam der / Men huor wmidelig det gantſke Land er plaget oc for-
 fuld / aff diſſe wchriſtne.

Samme Aar plagedis Oſtſaxonia haardeligen aff for-
De Danſke neffnde Kjøffuere / thi de komme ſeylende did fra Northim
 bygge lange Skibe / De bria / paa lange oc velbeſeylede Skibe / ſom de ſelfſue for no-
 Skibe / De bria / paa lange oc velbeſeylede Skibe / ſom de ſelfſue for no-
 bygge ſtore gle Aar ſiden haſſde ladet bygge. Der Kong Alfired det
 hørde / lod hand tuert imod bygge Skibe / en gang lengre /
20. Danſke høre oc bedre beſeylede / end de Wchriſtnis / Met ſamme ſk-
 Skibe tag- ne Skibe fangede hand 20. aff de Danſke deris / oc huilcke
 gen. aff Folket ſig icke vilde giſſue fangne / dem ſlog de ihjel / oc
 ſaa mange ſom komme leffuendis til Kongen / de bleffue op-
 hengde i Galgen alleſammen.

Aar 898. dper Formoſu. Paſſue / hand effter hans
 Dødi

Død / bleff degraderit, aff hans Efferkommere Passue
Johanne.

Åar 899. døde Keyser Arnolffus / den 29. Nouemb. Kenniffus
begraffuen til Drtinge / bleff leffuendis aff Orme opøet. Andder yndes
ligen.

Åar 901. daer den Gudfryetige oc fromme Herre oc Å. Alfired
Konge / Alfired / Vdi hans sted traadde hans Søn Eduar Å. Eduardus
dus / hues Faderbrodersøn Clichu Edeluoldus, tilholt sig bleff Konge.
effer Alfiredi død / nogle Byer oc Stæder i Landet / Men
der Kong Eduardus forfulde hannem / oc vilde fange han-
nem / indfale hand til de Danske / oc bad dennem / hand maats
te vere lig dennem i Nød oc Død / De Danske toge hannem
i deris Selsskaff / oc gjorde hannem til Konge offuer dennem /
huilcket Kongen storligen fortrød.

Frothe haarde Snude. LX.

SDi Danmarck bleff Konge / Frode Knudssøn / Aff
andre kallet haarde Snude / vaar Konge baade i
Engeland oc vdi Danmarck / skal haffue regæret
30. Åar / indeil 931. Kong Gorm tog Regimentet / hand
skal haffue tilskreffuet Adriano Passue (ick Agapetho /
som Saxo mener / thi Eiden land ick giffuet) at hand vilde
sende hannem lærde Mend / som den Christelige Religion
kunde forfremme her vdi Riget / Men før de ankom / døde
hand. Gallarus fører denne Konge hen til Åar 949. Fun-
cius til 880. Andensteds læsts / hannem at haffue begynt sit
Regimente Åar 904. oc leffde 51. Åar / huilcken hans Bro-
der Harald efferfulde Åar 955. oc Haraldum at haffue res-
gæret 60. Åar / huilcken Suend Tiffuesleg efferfulde.

Vdi Frothonis tid bleff Slesuig oc Riber Domkirke Froto bygs
ger Kirke
igen opbygde / som vaare forstyrrede / den tredie bygger til Aarhus.
hand

hand aff ny til Aarhus / hellig Trefoldighed til ære.

Ludouicus
4. Keyser.

Dieff Ludouicus 4. Arno!phi Søn Keyser. Vdi Ludouico dper Keyser Caroli Magni Sleete.

Strid hos
Holm/huor
de Cantua-
rienser off,
uer ligge.

Aar 904. paa det sted som kaldis Holm / stod en stor Slactning imellem de Danske oc de Cantuarienser, huilke finge Seueruing.

Elyto Edel/
uoldus met
de Danske/
oc fremmer
hælp anfal-
der Mercii-
om.

Paa denne tid kom forbeneffnde Elytho ind i Enger land fra vdlendiske Stæder / met mange Skibe / hand haffte sammensancket/baade for sine egne Penninge/saa vel som de Danske/ Hand tilsagde de Danske it stort Bytte / om de vilde giøre hannem Bistand oc Selskaff ind vdi Merciam/ at røffue oc tage / det de gierne giorde/ Toze saa baade deris egen Konge Adeluold / oc der til

Denne Rich-
vaar R. Su-
raid Gorm/
sons Søn i
Danmark.

met Kong Erich de Danskis Konge/foruden it gantske stort Mandtal Vchristne / røffue / plyndre/ brende oc ihjelslog/ alt huad for Haanden kommer / indtil de komme til Crecanfordam, saa seygler de offuer Vandet Thamesin / oc staden drager igiennem den SkowBradene/ oc met alle Lands byer/ foere saa met/ saa de actede icke at komme did igien noget ydermere at hente / Men vaar nu tilfands / at drage til deris eget / met holden Keyse / de saa wchristeligen haffde samlet dennem.

R. Eduard
giør dem
det samme/
offuerdra-
ger deris
Grenger.

Kong Eduardus vaar icke seen at komme paa Hælen effter dennem/ oc drager ind i deris Land/liggendis imellent hellig Kong Edmunds Grenser/ oc det Vand Vlam, Der giør Kong Eduard dennem det samme skiel igien/ met Koff oc Bytte/oc siden drager hand der fran/giffuendis Befalning/ at hans Folk skulle oc rycke der fra. Men de foractet hans Kongelige Mandat/ synderlig de Cantuarienser/ oc bleffue stille/ endog Kongen tit sende dennem Bud / de skulle flytte dennem / thi hand kiende de Danske vel / man vaar alt forgeffuis. Der de Danske dette hørde / giøre de it mandelige
Jude

Indfald / offuer de igienbliffuende Kongens soldt / oc slog ^{zett. Sigr} mange ihuel. Vdi denne Skermysel er ihuelslagen aff Kon:^{ulff/hans} gens Soldt / Hertug Sigulfus / met sin Son Sigbrit / Gress ^{Son herr.} Sigbrit / Sigeleuus / Edeluoldus Kongens tiener / Abbed Kienulfus / Gress ^{Sigebri/} Sigeleuus / met mange andre aff Cantuarienlibus, Aff de Danste ^{leff / Abbed} maatte ocsaa Kong Erich bucke / Item Elitho Eduoldus / ^{Kienulff/} de Danstis vdualde Hissuismand / met mange andre / Ja ^{slagen.} flere end aff de andre / Endog de Danste holt Plasen.

Effterfølgendis Aar 906. giorde de Danste som vaare Fred gløse i Ostengeland / oc Northumbria / Freds forening met Kong ^{til Jttinge} Eduard / paa en sted som heder paa Engelske Jttingford / ^{ford.} endog de saa vel siden som tilforne / bleffue Fredbrudere.

Aar 903. giordis Erchebisp Adelgarius aff Bremen / fast gammel / oc kunde derfaare baade lidet imod staa hans Wuerner / eller oc förordne / huad behoff giordis. Huore faare hand aff Corbei kloster / tog sig en Medhielpere / at hand kunde diss lættre bære sin Alderdom. Sergius Pass: ^{passue Ser} ue / som haffde siddet paa 7. Aar / siden Formolus døde / ^{gius samler} hand ynckedis offuer Adelgarij Elendighed / oc fornede ^{igten Sam} igjen Bremer kirckis Frihed / oc all den deel / som hans For: ^{borg oc Bre} mend / Gregorius oc Nicolaus / haffde forunt Anshario oc ^{men vnder} it Stiff. Kemberto / det stadfester hand / Oc fordi hand vaar gam: mel oc suag / oc kunde icke omdrage at predicke / oc vie Bi: ^{Coadjuto} sper / da bleff hannem giffuen Medhielpere aff Passuen / om: ^{rez Bre} liggendis fem Bisper / Sigismund aff Halberstad / Rigbert ^{menli da} aff Ferden / Busso aff Padeborn / Bernhard aff Offenbrygti / som Kulle bistaa den gamle Mand.

Aar 909. døde Adelgarius, hannem effterfulde Ho: ^{Adelgarius} geriis, som sad vdi 7. Aar. Hand fick Chorckaaben aff ^{de r.} Sergio Passue / Staffuen aff Kong Loduig / bleff vied oc ^{ogertus} ordinerit aff Erchebispen til Colne / Hand vaar fast streng ^{hannem.} vdi den Geistlige handel / hand omdrog tit oc offte at besøge

Klostere vdi hans Stiffe / som vjs oc Seduane vaar vdi de Dage / En tid hand vaar til Hamborg / begærendis at vide huad Brødrene gjorde til Ramsola / da kommer hand om Natten tilige til fornessnde Kloster / for Ottesang.

Ar 910. sammenskreff Kong Eduard en stor Krige
 De Danste hær / aff Vestfaxen oc Mercia / den hand indsende i Nord-
 loffue atter thimbria / huore de brende oc skende / røffuede oc ihjelsloge /
 Fred / men nioren vdi sex Bger / oc tuingde saa de Fredbrydere til / at
 holde intet. suerge Kongen / en ny Fred / Huiicken de strax efftersølgende
 911. Ar offuertraadde / saa vel som all anden Goduillighed /

De Danste dennem tilbøds aff Kongen / Thi de atter indfalt vdi Mers
 vdi Mercia iam / mere Koff oc Bytte at hente / Men Kongens folck
 vphente dennem paa Hiemvonen / paa it sted heder Bodnes
 feld / oc tog fra dennem alt hues de medførde / oc sloge ihjel
 tho deris Konger / Egnulphum oc Haldanum / som vaar
 Kong Inguors Brødre / (Kand stee denne Egnulff er den
 som før optog Kong Knuds Lod / oc Haldan hans Broder)
 Item tho Gressuer / Otther oc Skurffam / oc ellers 9. andre
 aff Adelen / foruden mange tusinde andre / Resten som off-
 uerbleffue / reddede dennem met vndrendelse.

Slag paa Dette Ar stod oc en stor Slacning / paa en sted heder
 Tottenhede Tottenhede / imellem de Engelske oc de Danste / Kong Ed-
 uardus sender 100. Skibe ind i Canuam, der at møde sig.

Ar 912. døer Kong Loquig den sidste aff Keyser Karl
 Rex Lu Magni Sleete / aff de Ostfranciske Keyser. Andre sigte
 douicus det Ostfranciske Sleete at haffue haffte sin Ende vdi Key-
 ser Conrado, som hannem effterfulde.

Vdi de Dage / Ar 913. lidde Saxen stor offuerfald /
 bleff vndertiden aff de Danste / nu Selauer / Behemer / oc
 Vngerste / offuerfalden / Den tid bleff Hamborger Kircke
 aff de Selauer / den Bremiske aff de Vngerste / offuerfald
 den oc plyndret.

Ar

Aar 914. de Danske som boede vdi Northanthun/oc De Danske
 Leccaster/ gaffue sig vd paa Koffuerie / baade vdi Oxenford beaffue
 læn/ saa vel som i Konjens by Hockenthun / ihick slog man dem atter
 ge. Item/en anden Hob aff samme Selskaff vdsendis i det paa Keffue
 Læn oc Ort Hioreford / hen imod Ligethun / Indbyggerne et til Oxen
 møtte disse paa Hiemfarten / oc komme dem til at møste det ford oc 200
 vlowlige Guds/ foruden Heste oc Vebnere / de dennem fra- centune.
 toze/ oc nogle maatte lade Liffuet.

Aar 915. døde Erchebisp Hoggerus / 13. Calend. Ian Erchebisp
 uarij, Begraffuen til Bremen / vdi S. Michels Kircke / Hoggerus
 met hans Formand/ hues Legome 120. Aar efter/ der Ca- doer.
 pellet skulle forbyggis efftersøgt / fantis intet / vden Raars/
 Raabe / oc Pude / Regentarius effterfulde hannem / sad Regennas
 neppe it Aar / bleff begraffuen Calend. Octob. met hans rus Erche
 Formand / vdi S. Michels Kircke / Hannem effterfulde bisp.
 Vni, som sad 18. Aar. Den tid drog Leydradus Choer- Erchebisp
 bisp/ som v. i ar vduald aff Klerkeriet oc Folket / til Rom/ Val.
 hand brugte denne Vni for en Caplan / Der hand kom til Conradus
 Rom / bleff Kaysar Conradus rørt aff Guds Aand / som samtycker
 formeenis / huilken foractede Leydradi Anslet / oc racte Vni / icke
 denne lille Vni / som stod bag Leydrado, den Biscoplige Leydradum
 Staff. Paffue Johannes gaff hannem oc saa Chorkaaben/
 eller Pallium, Hand vaar som mand land see aff hans Bes
 drifte / en hellig oc Gudsfryctig Mand / huorsfare hand oc
 bleff elsket aff Kong Conrado, oc Henrico, Romere Konz
 ger/ saa lenge hand leffde.

915.
 For 19. Aar tilforne / vddroge fran Britania til Fran- De Danske
 kerige/ en stor hob Danske / de samme komme nu til Enge- efter 19.
 land igien / omsynglendis Bessfaren oc Cornubiam, oc Aar kom ti
 paa det sidste indgaffue de dennem i det Vand at seynge Sa- gien af Fran
 lrina, huor de røffuede alle de Byer oc Stæder / som laa kerige til
 iær for effnde Flod Sabrina. Deris Høffuigmend vaare Engeland.
 tho

**Ørber oc
Roald Gøfftho
Bismand.**

**Cimelgea-
cus Bisp
fangis.**

**De Danske
lofue atter
icke at Rom
me did/men
holde icke.**

**Weced oc
Partlecon.**

Kerick.

**Dromedun
Hyberna.**

**Kert. Tor/
etid suet
Kongen.**

en ved Naffn Ørber/ oc en anden Roald / De som de fore op i Landet / offuerkomme de wforuarendis en Bisp aff Landet/ paa en Marcß ved Naffn Treckenfeld / Bispens Naffn vaar Bisp Cimelgeacus, Denne leder de til deris Skibe/tilbage mee dennem / icke vden stor Glæde / thi Kong Eduardus maatte siden giffue til Ranson/ for samme Fange/ 40. Pund Sølf. Her aff fik nu de andre Søroffuere hos Slibene vaare / it gaat Mod / derfaare gaffue de sig samtligen op i Landet / at hente ydermere Bytte / Men Induonerne aff omliggendis Stæder/ besynderlig Herford oc Glauornia, møder dennem / oc icke alleniste forhindrer saadan deris wchristelige Gierning / men slaar begge tho Brødre ihjel deris Øffuerster / foruden mange andre / De siden tuinger dennem saa lunge / til de maatte sende Gissel oc Pant/ til Kong Eduard / Loffuendis at de hasteligen skulle packe sig aff hans Land oc Rige / Kongen haffde oc tilfornes/ Sænden for den Flod Sabrina, besat Landet / mee Krigsfolck / for disse Koffuere / som saa tycke oc i store hobe / omfengede Engeland. Men om Natter tide / vdtrende de til thø Stæder i Landet/ som er hos Weced oc Partlecon / oc giør Indbygærne stor Skade/ Der Kongens folck komme oc skulle rebde/ da vaar de andre Tiuffacteligen vndløbet til deris Skibe. Siden senzler de ind paa en De hedder Kerick / oc effierdi de kunde icke vel vndkomme for Kongens mact/ da suelt der mange ihjel / Dog om Hæften giffue de sig der fra/ oc senzler til Dromedun oc Hybernien/ hos det Vand Wsa/ at de Wchristne icke der skulle haffue deris Indfluct / lob Kong Eduardus oprense tho Muraicionas, en paa huer side Aæn / oc hand laa der stille / mee en stor Krigshær/ vdi 30. Dage / alt men Arbeudet giel for sig / De derfor maatte en Dansk Hoffuikmand/ Hæruig Torckethil / oc alle de andre Adels Personer oc forneusie aff Bedforda, foruden mange andre

andre aff Northamthun / huad heller de nu vilde / eller icke /
 suerge Kongen / saa vel som den ganiske By Bedforda,
 maatte oc siden giøre det samme da Kongen kom did. For
 beneffnde Hertug Tor. Kethil / bad sig forloff aff Kong Ed-
 uard / ved hues Hielp oc Bistand / baade hand selff / oc alle
 hans senglere til Franckerige.

917.

Kolff den første Hertug vdi Normandi dør. Hans 2. Kolff
 Søn Vilhelm efterfølger hannem.

dør.

Keyser Conradus dør. Hertug Henrich aff Saxen
 bliffuer Romere Konge / efter Conradi befordring. Saa-
 ledis kom Regimentet fra Keyser Caroli Magni stamme /
 ind paa de Saxer.

Keyser Con-
radus dør.

Den Fred oc Forligelse / de Danste aff Northamthuner
 oc Lecaster / haffde tilforn foret / den holt de nu en lenger /
 men drager for Thoueacstran, den at nederstorme / men
 de som vaare inden faare / gjorde mandelig Bern / oc jagede
 de andre der fra / saa de vndrende met skamme / oc toge saa
 fluxten heden / vdi den Eigen Buckengamen / huor de imel-
 lem Bernuda oc Egelsbyrch / ihjelslaar oc røffuer baade
 Queg oc Rennisken.

918.

De Nord-
mend kom
met for
uecester.De Nord-
mend forjas
gis drage
til Bunting-
gamen.

De Danste som vaar i Ostengeland / der de haffde
 bygd dennem den Befestning i Hunthendun / tager nu sig
 faare / at bygge en anden mezet stercker / paa det sted The-
 mesford / met huilcken de forment dennem at kunde igien
 tage huad de haffde tilferne ombaaret aff de Engelsker.
 Vdrøcker fordi met Krigsmact for Bedford / at bestorme
 det / Men det lyckedis dennem intet / thi mange aff dennem
 bleffue i Lobbet. Strax forsamlede de dennem aff Ost-
 sen / Ostengeland / oc Mercia / belegger / den Stad Veni-
 gammore. men driffuis lige saa der fra / som fra de andre.
 Der Kong Eduardus hørde / at de Danste haffde bygd den-
 nem Befestninge / Munition oc Bern i Themesford / sam-

De Danste
vdi Orien-
geland byg-
ge festning/
vdi Hunthendun oc The-
mesford.Venigines
re beilagris
forgriffuis.

Temesford menskriffuer hand aff alle omlyggende Grenzer / aff sine eg-
Indragis af ne Folck / huilcke vdi en stor Stare drage for forneseude Te-
R. Eduard. mesford / De effter en søye Beleyring / aff stormer de den
 Befestning / oc sætter Ild der paa / oc fanger de **W**christine
Gert. Toale deris Konge / som der vaare inde / met en Hertug ved **N**assin
am oc hans **T**ogleam / oc hans tho **S**ønner / **G**ressue **M**annan / oc en
Son Mann anden / de andre slog de ihuel / saa mange icke ville giffue sig
 fanzne.

Effter den Dag begynte de Danste deris Mact at fang-
 ge **A**ffuerst / men de Engelse at forpogis / jo mere oc mere.

Colcastran Om Høsten her effter forsamler sig aff de Engelse /
vundet af Mand aff Huse / aff **C**ancia, **S**udtegin / **O**stfayen / oc om-
de Engelse liggendis **S**ceder / oc drager for **C**olcastran / huilcken de
 aff stormet / icke vden it stort **B**ladbad. Det fortrød de **D**an-
 ste / derfaare drager de til **M**eldunam / met en temmelig
 Mact / de Engelse at betale / men som de hører / at de **E**ng-
 else fanger **V**istand / saa rycker de der fra.

Gress Tor- Kong **E**duardus noget der effter / tog it stort **M**andtal
bern oc de **F**olck met sig / oc drog til **P**asseham / huor hand ligger stille
Danste vdi saa lenge / at hand gior **M**ur omkring **C**oucastran / **S**iden
Northun maatte den **D**anste **G**ressue **T**orbern / met saa mange **D**an-
giffue dem. ste oc Engelse / som vaare i **N**orthanthun / giffue sig saa vnder
 Kongen / thi hand fornam / at Kongens mact vilde voxer
 hannem offuer **H**offuedet.

Heutenant Noget der effter befester Kongen **H**eutenant / met **K**rigs
oc Colca- folck / oc anden god **F**oruaring / aff huilcket alle mand sinze
stran befe- en stor **B**læde / paa det de en ganz maatte bliffue quit de
stis af R. **D**anste **B**rumhed / **H**and oc strax der effter fornner **C**olca-
Eduard. **s**tram / som tilforne vaare nederbrut oc kuldastet / aff de

R. Eduarda **D**anste / oc besættet **V**nen met veldige **K**rigsfolck. **D**er
lyde mange denne Kongis mandoms **G**ierning oc gode **F**orsæt omspur-
Danste saer ge hannem dis i **L**andene / da komme de aff **O**stanglia / oc **O**stfayen /
ge hannem

de suerge Kongen for deris rette Herre / dog de da haffde verret vnder de Danske vdi 30. Aar. Item de Danske selffue aff Ostengeland / gaffue sig vnder Kongen / oc met en stor Fed belyctede dennem / at de aldrig effter denne Daz enten met Koff eller andet / som Kongen kunde fortørnis aff / kulle lade sig bemercke / Saa giorde den gantske Krigsmact same ligen aff Grantebrygge.

Aar 919. saa mange Danske / som vaar vdi Legecasten de suerge oc giffue sig vnder Kong Eduards Synner / en mer kelige Førstinde / vdi Mercia / Det samme giorde oc de Danske som regerede i Eborako.

De Danske
til Legecasten
ster giffuer
dem / Item /
de i Mercia
oc Eborack.

Conradus Hertug vdi Francken / bleff Keyser / De samme Aar døde hand. Hand raadde Churførsterne at tage Henricum Ducem Saxonie, oc sende hannem Riortelen / Spiren / oc Suerdet tilforne / Hand er den som bleff Kallet Auiceps.

Conradus
i. Keyser.

Aar 921. effter at Kong Eduardus haffde paa mange atskillige Stæder / baade bygd aff ny / saa oc saa renouerit, mange Byer oc Feste / Da giffuer sig vnder hannem oc hylde der hannem til deris Herre oc Fader / Kongen aff Skotland / met alle sine. Kong Reinholt som vaar de Danstis Konge i Northimbria / oc Stredgled Valerius Konge.

Kongen aff
Skotland
giffuer sig
vnder de
K. Reinholt
hold de Dan
stis Konge
vdi Northim
bria.

Aar 921. de Danske haffuendis til Medhjelp de Sclauer / offuerdroge oc plyndret / først de Saxer / som boe ved Elffuen / siden dem paa hin side Elffuen.

Aar 924. dør Kong Eduard vdi Engeland.

K. Eduard
dør.

Aar 927. forsøger Keyser Henrich det Krigsfolck oc ny Ordning vdi Saxon / giort imod de Dender / oc beleger Brandeborg om Vinter tide / oc haffde hans Leyer paa Ifen / huileken By hand vande / oc der satte hand en anden Margressue / som skulle beuare Breenken for de Dender.

Brandens
borg belagt
Margressue
ustaff til
Brandens
indstiftet.

Margreff/
ueffaff vdi
Østerrige/
indficket.

Aar 928. bleff det Margreffueffaff vdi Østerrige indfickede/ Hertug Leopold vaar den første.

Gorm Engelder. LXI.

Gorm bleff Konge i Danmark/ Aar 931. bleff kaldet Engelder / for hand der lenge haaffde ladet sig bruge. Sommeffeds in Annalibus læsis/ Gorm Hardeuith / pro quo legendum Haraldi Søn/ Hand vaar en grum Orm/ oc de Christnes store Wuen/ oc der aff kaldet den Grumme / thi hand vnderstod sig at fordylge all Christendommen/ som i Danmark vaar begynt/ hand forjagede Prester/ fra Hus oc Hiem/ somme lod hand pine ihjel.

Kong Henrich offueruane de Vngerffe / met mange Slaectninge. Item de Behmer / Soraber / Selauer/ som før er sagt/ at de baade loffuede Kongen Skat/ oc at tage ved Christendommen.

Keyser Hen
rich imod
Danmark.
Gorm loff
uer Chris
tendommen.
Det Mar
grefueffaff
til Hedeby.

Siden drog Keyser Henrich met hans Krigsmact imod Danmark/ Aar 934. Andenffeds læsis 928. Der aff bleff Kong Gorm saa forfærdet / at hand strax loffuet at giøre huad hand vilde / oc tilstedde Christendommen i sit Rige. Den tid indfickter Keyser Henricus det Margreffueffaff til Hædeby/ oc sætte der en heel hob Saxer for de Danskis indfald skyld. Andre holde / samme Margreffueffaff at vere indficket Aar 925.

Erchebisp
Vni vdi
Danmark.

Paa den tid saae Erchebisp Vni Bequemmelighed at forøge Troen iblant Hedninger/ oc satte sig saare self at forfare hans Biscops dommis Grenker/ saa vjude Keyseren før haaffde lagt der til / Der hand kom vdi Danmark / huor Gorm regerede/ kunde hand for hans indfødde Grumhed/ icke beuege hannem / Men hans Søn Harald gjorde hand Christen/

Harald
Gorms søn
bliffuer
Christen.

Christen / Aar 948. at hand tilstedde den Christne Tro/
 offentlig at læreris / som hans Fader altid forhadet / dog Fa-
 deren hand icke bleff døbt / Men Sønne Haraldus / hand præste ber
 forordnede saa vdi Danmarck / vdi alle Lande Præster / oc fulis hans
 besøgt / oc recommenderit, Haraldus den Christen hob / oc nem.
 formedelst hans Hielp / Befordring / oc frie Pass / drog hand
 igiennem alle Danmarks Lande / oc Insuler / predickendis
 dennem Guds ord faare / oc huad Christne Janger hannem
 faarekom / dennem trøstet hand. Siden drog hand offuer
 Belt / oc kom met stor Nød til Bircke / som ligger vdi Sue-
 rige / Oc fordi der er en god Haffn / den beste vdi Suerige / til Bircke.
 huor fremmede Nationer Skibe / Danske / Norske / Sclauis-
 ske / Drydske / oc andre / sammenskomme / met deris Rigs-
 mandskaff / til Foltkens nytte / Da steg hand der aff Skibet
 oc begynte der atter at tiltale Foltket / huorfaare hand vaar
 sendt aff den hellige Fader / oc Kønseren til dem / som vaar for
 Troens Skyld / huilcken de Gotther oc Normend / for deris
 idelige Grumhed / vdsald / oc indfødde Haarhed / da haffde
 bortkast / kunde hand icke saa snart bringe de Suenste der til
 igien. Hos de Suenste regæret da King / met hans Søn-
 ner / Erich oc Amund / oc hand haffde for sig Amund / Vizern
 Oluff / Disse gick Vni til / oc fick Beuilling / at predicke
 Guds ord. De Suenste derfaare oc Gotther / først vnder-
 deruist aff S. Ansgario vdi Troen / siden igien fransaldne /
 til Hedenstabet / ere nu igien aff S. Vni samlet der til.

Saxo haffuer før denne Gorm / endda en anden / skal End en an-
 haffue heed Gorm 2. som haffde en Søn heed Harald / oc den mangel
 skal de to Gorm oc Harald / som Saxo næfner / icke regnis hos Saxo
 i Kongernis tal / Men er icke / fordi den Bremiske Krønike /
 oc de Franckeske Scribenter / vdlader dennem. Hand gatte
 til Hustru Thyre Damebot / Adelskani Søster aff Enges Tyrre Dane-
 land / som Polydoro er Eduard / hun vaar Christen oc from borth.

Andre vills
at Thyre
Daneboth
skal vere
sød i Gols
sten.

Gormtager
Harald til
it methielp
vdi Regis
menter.

de derfaare kallet Danebot/ Den Norſke Krønike giør heru
de til Grefsuernis aff Holsten Daatter / hand lod ved hende
tho Sønner effter sig/ Knud som bleff slagen i Nyberneland/
oc denne Harald. Hand faldt tit vdi Lante Holsten oc Bens
den/ saa den nu begynte Kircke til Hamborg / oc de Christne
sammesteds/ vaar i stor Fare. Denne Gorm lod sin Søn
Haraldum tagis sig til en Medhielp / oc regærede vdi hans
leffuende Liff met Faderen vdi 15. Aar.

Harald Gorms Søn. LXII.

Haraldus
Gormsson
bleff Konge
Aar 934.

Gaffuet sat
sin Fader
den Graff
skriffte paa
Jellinge
Kirkegaard

Erich Blod
vde faar A.
Haralds
Syster Gu
nild.

Haagen A
delsten/wec
te regæret
Norge 15.
Aar.

Haraldus Gormonis, bleff Konge i Danmark / eff
ter Faderen/ Aar 934. Hand regæret 50. Aar / foru
den de 15. hand tilforne haffde regæret met Faderen/
Hand bleff døbt aff Erchebisp Vni til Hamborrig / som
Crauzius skriffuer 3. Metrop. cap. 16. Hand lod sæt
te den store Steen / paa Jellinge Kirckegaard / offuer hans
Fader Gorm / oc Moder Thyre / som denue Dag staar/
met Ronebogskriffuer paa skriffuen / der til en Thukommelse.
Erich Blodore / Kong Harald Harfagris Søn vdi
Norge / fick Gunildam til Hustru / Kong Harald Gorms
ssøns Syster. Harald Harfagre / tog hannem paa det sid
ste vdi Regimente met sig / til it Medhielp / thi hand vaar fast
ved 90. Aar gammel / Hand effterfulde Faderens Forset /
oc vilde icke tilstede / saa mange Konger i Norge / men at det
skulle regæris som Danmark / hior Gorm oc Harald vaar
allene Konger / Hand ødelagde all Kongelige Slect i Nor
ge / vndtagendis Trygge oc Gudrød. Hand aatte derfor
uden en Slegfred Broder / sød aff en Quinde heed Thyre /
ved Rassin Haagen Adelssten / opføde oc Christnet vdi Enge
land / hos Kong Adelsstano / aff huileken hand fick Rassin /
Denne forjaget paa det sidste Broderen / Erich Blodore /

Ca

Saa hand drog til Spes vnder Engeland / Skotland oc
 Irland / at røffue oc tage / huor hand bleff paa det sidste / saa Dronning
 Haagen Adelften weete fød / regærede Norge / vdi 25. Aar / Gunnild / hren
 huilcket stede ved Truid Jarls Raad. Dronning Gunnild die Senke
 flyede til Danmark / der hendis Husbonde Erich Blodøxe rald Graa-
 vaar død / til hendis Broder / oc tog med sig hendis Søn feld oc flere
 Harald Graafelde / oc flere hans Synskinde / huilcke tit oc hendis børn
 offte formedelst Kong Harald Gormissons Hielp / anfalt flyer til Dan-
 Norge / men kunde dog intet synderligens vdtrette. Omstær mark.
 slogs Erich Blodøxis Børn / oc Haagen Adelften tilsam Haagen Ad-
 mens / ved hans Gaard Fættie / der bleff de atter fluctige / delsten slas-
 Dog si t Haagen Adelften der si Banesaar / Oc der hand gen.
 fornam sig at haffue sin Bane / sende hand Bud til Harald
 Graafelder / Kong Erichs Søn / oc oplod hannem Riget.
 Saa drog Dronning Gunnild igien til Norge / med hendis
 Sønner. Da bleff giort en Handel / at Trygge Oluffsson Jordrag
 vdi Bigen / oc Gudrød Bjørnsson paa Vestfalden / oc Si imellem Ha-
 guort Jarl / som da vaare Hoffdinge vdi Norge / skulle arff- rald Graa-
 ueligen beholde hues de haffde inde haffte / vdi Kong Ha- feld / Tryg-
 gen Adelfstens tide / Men Dronning Gunnild vaar der imod / ge Oluffsen
 hues de tho inde haffde / Gudrød oc Trygge / det sagde hun oc Gudrød
 nozerledis at kunde lides / fordi de vaare aff Kongelige sleete / Bjørnsson.
 men at Suend Jarl skulle haffue Trundheim / oc den beje Suend Jarl
 deel aff Landet / oc Kongen den ringeste / meente hun icle bur- vdeluckis af
 de at stedis. Derfor kom hun hendis Børn til / at ihjellaa vorragen.
 Suend Jarl. Hans Søn Haagen Jarl / beslotted sig saa Ihjellsaa.
 siden / at hand beholt Trundheim vdi try Aar / saa Harald
 Graafeld kunde intet giøre hannem. Harald Graafeld Oluff Tryg-
 sloz siden Oluff Tryggesson / oc Gudrød Bjørnsson vdi gesson oc
 Bigen / hand eftertractet siden Haagen Jarl / Oc fordi Gudrød
 Kongen vaar hannem for offuerster / flyede Haagen Jarl Bjørnsson
 til Danmark / til Kong Harald Gormisson / da vaar Gul- singen.
 Harald

Gulharald Harald Knudssøn / Kong Harald Gormssøns Brodersøn/
Bundssøn. kommen nyet hlem aff Krigen / oc haffde vundet store Pensninge/ paa Reyser/ oc der effter kom Haagen Jarl oc Gul Harald vdi store Benstæff met huer andre/ oc klagede Gul Harald/ at Harald Gormssøn icke vilde vnde hannem noget aff Riget met sig/ effter sin Fader / oc bad hand Haagen Jarl/ at raade sig der vdi/ Haagen Jarl raadde saa der vdi/ (dog icke paa hans beste) At Harald Gormssøn skulle flye Gul Harald Norge/ saa kunde hand beholde Danmark vdi Fred for hannem. Da bleff Kong Harald Graafelder hans Systersøn forstreffuen / at hand skulle komme til Harald Gormssøn i Jutland. Kong Harald Graafelder giord sig rede/ oc seylede til Jutland/ met tho Skibe / oc kom til Halse i Limfjord / der kom hannem imod Gul Harald met

Gulharald 9. Skibe/ Der falt Kong Harald Graafelder / met den største Part aff sit Folk / Hand vaar Konge vdi 15. Aar / Da sagde Haagen Jarl til Harald Gormssøn / Vilt du nu tro Gul Harald/ at hand bliffuer dig tro / hand haffuer nu vundet det Norge vnder sig / oc haffuer hand nu mere Mact at staa dig imod / end hand haffde tilforne / Vilt du tilstede at ieg staa Gul Harald ihjel / oc vinder Norge vnder dig / da vil ieg vere din Tienere / oc holde Landet vnder dig / paa dine vegne/ saa est du da ydermere Konge end din Fader vaar/ at du raader for tho Kongeriger. Der effter foer Haagen Jarl til Halse/ oc fant der Gul Harald / der droge de tilhobe oc sloges/ da sicc Haagen Jarl Seyer/ oc Gul Harald bleff fangen / oc lod Haagen Jarl hannem henge / Siden bleff Haagen Jarl forligt met Harald Gormssøn / drog til Norge/ oc tog det ind vnder sig/ oc regærede det vel oc fredelige/ oc leffde der mesteparten. Effter denne Seyer / bleff Haagen Jarl vjide berømt / saa at ingen torde sætte sig op imod hannem.

Gulharald
Knudssøn
 ihjelslaet
Harald Graafelder.

Haagen Jarl
 lader Gul
 Harald henge.

Vdi denne midler tid / der Haagen Jarl saaregerede / vdi ^{Haagen Jarl} ^{sic Norge}
 Trundhiem / da regerede Harald Grenske vdi Syndlan: foruar aff
 den ved Dypflo / hand drog til Suerige / til Dronning Sig: ^{A. Harald}
 rid (som siden sic Svend Tiffuesteg) til it Verdstaff til ^{Gormsten.}
 Giest / oc der falt hannem nogle Ord fraa vdi Druckenskab / Harald
 huor aff Dronningen bleff fortærnet / oc lod hannem d. r. faa: ^{Greenle ind}
 re brende om Natten inde / met ale sit Folk / Der met er ^{debrænd.}
 hans Histori at ende.

Den tid at Trygge Oluff / var slagen aff Kong
 Harald Graafelder / som før er rørt / da rømde hans Dron: ^{Oluff Tryg}
 ning met hendis Søn Oluff Tryggesson til Danmark / oc ^{gessen roms}
 foddis der op hos Kongen / oc kom sig vdi stor Hylidste / saa ^{ner til Dan}
 hand bleffen Regentere vdi Landet. Der effter drog hand ^{mark.}
 til Furislaß Konge vdi Venden / Oc vaar Oluff Trygge: ^{Kommer til}
 sson / vdi det Slaag met Kenser Ottho / som stod siden for ^{Venden.}
 Danevireke / oc Haagen Jarl met Kongen aff Danmark / ^{Kommer}
 paa den anden side / Oc siden drog til Engeland oc Irland / ^{til Irland.}
 brandskattede oc røffuede Landet / huor hand foer frem / oc
 forhuerffuede sig Guld oc Penninge nock / oc sic siden Kong
 gens Daatter aff Irland til Ecte / oc bleff vdi Irland / inde
 til saa lenge hand sic Tidender fra Norge / at Haagen Jarl
 raadde allene for Norge / Da samlede hand Folk det meste
 hand kunde / oc drog til Norge met fem Skibe / oc kom til ^{Kommer}
 Lands ved Mønsterhaffn / da vaar Landet alt Hedenst / oc ^{til Norge.}
 drog saa hasteligen langs Landet Nord til Trundhiem / saa
 at der gick in ten Bud for hannem / Haagen Jarl vaar da
 til Giest vdi Guldalen paa Medelhus / Oc hadde hand no
 gen tid tilforne taget en Mands Kone imod hendis Vilie /
 huorfaare hand sic stor Widyghed iblant Almuen / Det
 sic Oluff Tryggesson at vide / oc søgte hand ind at Fiorden /
 Der Haagen Jarl forstod / at der vaar en fremmed Hoff
 ding kom. men vdi Landet / oc hand vaar vdi Almuens vrede /

Sagen Jarl Da rømde hand selff anden/ met en sine Tienerer/ Tormod
ihjellsagen Karther / oc krøbe der baade vnder en Steen / (Oc hedder
aff Tormod samme Steen end vdi denne Dag / Jarls helle) der søffnes
Karther vdi de Haagen Jarl / Da greb Tormod Karther en Kniff / oc
Jarls helle skar hans Strube sønder / oc hug siden Hoffuedet aff han-
 nem / oc førde det til Oluff Tryggesøn / oc meente sig der
 met at komme vdi stor ære/hos Kongen / Men der Oluff
 Tryggesøn forstod/huorledis hand hæfde sueget sin Herre/
 da lod hand strax i allis deris Næruerelse hugge hans Hoff-
 uet aff hannem.

Erchebisp
Vni doer
til Birkte i
Suerige.

Åar 936. skriffuis Erchebisp Vni vdi Suerige at ver-
 re død / huor hand vaar dem at omuende. Hans Hoffuet
 førde hans Disciple til Bremen/ oc bleff lagt vdi S. Peders
 Kircke for Alteret / Andre parter aff hans Legeme bleff be-
 graffuen til Birkte.

R. Anslaff
aff Norge.

Anslafus som vaar de Danstis oc Norstis Konge/
 offuer en gantste hob Her i Hybernia / hæfde Kong Con-
 stancini aff Skotlands Daatter til Hustru / Oc aff Con-
 stancini tilskyndelse / indsejgler hand vdi det Vand Hums-
 ber met en stor Skibsflaade / at giffue sig ind vdi Engeland/
 at røffue oc stiene / Men Kong Adelftanus/som vaar Kong
 Eduards Søn / møtte hannem meget sterck / paa it sted he-
 der Brunenberg / Oc effter it stort Slag / som varede den
 gantste Dag igiennem / maatte Kong Anslafus met Kong
 Constantino giffue tabt / aff hues Selskaff bleffue slagne
 5. smaa Kongesønner / oc 7. Hertuger / Den Dag bleff saa
 meget Blod vdsplilt / paa Jorden sammesteds / at ingen min-
 dedis saa meget tilforne at vere vdgndet. Kong Anslafus
 met sin Suoger / takkede baade Gud oc Helgen / de kunde
 naae deris Skibsflaade.

Otto Henrici
ei Søn Rey
ser.

Åar 936. bleff Ottho den store Henrici Søn / giore
 til Keyser / vduald aff de Saxer / oc de Francker / Hand re-
 gørede

gærede 38. Aar / Til Acken bleff hand vduald / sammesteds
bleff hand strax sinurd aff den Erchebisp til Mens.

Adeldagus bleff Erchebisp til Bremen / effter Vni/
hand sad 54. Aar. S. Adeluardus Bisp til Ferden / hnes
Slecting oc Discipel hand vaar / fordret hannem der til/
hand tog Staffuen aff den store Occhone, Chorkaaben aff
Leone 7. Hendernis paaleggelse aff den til Mens / som
hans Formand / Hand vaar Keyser Occhoni magno fast
tier / huilken hand eggede til Hedninge deris omuendelse.

Aar 940. døde Kong Adelftanus / Effter hannem kom
hans Broder Edmundus / oc bleff Konge Aar 942. huil
eken som met Mact oc Bold / afftregnde de Danske fem
Stæder / som vaare / Lindcolnia / Snotingam / Dorbeia/
Lecaster / oc Strandford.

Aar 943. lader Kong Anslafus sig døbe / oc Kong Ed-
mundus opløffter hannem aff Daaben / oc begaffuer han-
nem storligen Nogen skund der effter / vdkærer Kong Ed-
mundus sig Kong Reinholdum / om huilken tilforne er
sagt / i Sone sted / dog begge disse Konger / baade Anslaff oc
Reinhold / vddriffuis næst effterfølgende Aar aff Northim-
bria / ved Kong Edmunds befalning.

Aar 944. forsamler Harald en stor Mact vdi Dan-
mark / oc der met anfalder hand det Margressueffskaff / som
Keyser Henricus Auiceps haffde anret til Slesuig eller
Hædeb 9 / for de Danske anfald.

Aar 935. døde Keyser Henrich / vdi hans Keyserdom-
mis det 18. Aar / begraffuen til Ducdingborg.

Haralds Frumoder Dronning Thyre Danebod leff-
de endda / Hende sige vore Historier / Aar 960. at haffue ad-
skild Tydsklands Grenser / fra Danmark / formedelst
Grøffe oc Bold / for de Saxers Indfald / som end paa den-
ne Dager at slyne oc see / De kaldis samme Boldsted nu /

Adeldagus
Erchebisp
til Bremen

A. Adelftanus
døer.
Edmundus
Konge vdi
hans sted
afftvinger
de Danske
5. Byer.

A. Anslaff
lod sig døbe
A. Edmund
Kong
Reinhold
til sin Son.

A. Harald
Godefrid
forstyrre
det Mars
gressueff
skaff
stort til Her
deby.

strax vden for Gottorpe/ Danevircke/ for firecker sig aff den
 Danevircke vestre Strand/ vdi den vestre/ ved 8. eller 9. Mil vens. Au-
 thor historix Louis vi censium, eller den Julinske Histo-
 ri siger/ Sænden for samme Voldsted/ at haffue veret en
 Grøfft/ 10. Faffne bred/ oc 10. Faffne dyb. Dffuen paa
 Volden haffue veret ic tømrueret langs vd igiennem/ sam-
 mensnaglet Træ paa Træ/ met store Jernbolter/ huor paa
 vaare bygd mange Laarn aff Træ/ langs igiennem Vol-
 den at/ hundrede Faffne imellem huert Laarn/ til at giøre
 Værn aff/ imod fremmede Folk oc Nationers Indfald.
 De Fransoske Historier/ formelde/ denne Grøfft at vere
 skeed vdi Keyser Caroli Magni tide/ oc Kong Godefreds i
 Danmark/ Men tør skee den gamle Grøfft tør vere fors-
 falden/ oc nu er fornyet igien.

Åar 948. siden at Ottho haffde vnderuundet sig alle
 de Lande/ som effter Caroli død/ hannem oc hans For-
 mend vaare frasaldne/ paa det sidste tog hand til Raaben
 oc Berge imod de Danske/ aff den Marsage/ At de tilforne
 hos Hædeby/ nu Slesuig/ haffde ihiclsaget Othonis Sen-
 debud/ eller Statholder/ oc Margressue/ hans Herrefader
 Keyser Ottho. imod Danmark. Keyser Henrich haffde sat der / met det gantse Saxiske
 Folk sammesteds/ Huileket Hoffmod til at straffe/ ansalder
 hand gantse Jutland/ met Mord oc Brand/ indtil det
 Moxen ganste Jutland forhæret. Sund/ Ofsund/ som aff hannem er neffind/ huor vdi hand
 stizd' sit Blaffuind/ hand icke kunde komme lenger/ Der
 hand drog tilbage/ mæder hannem Harald hos Slesuig/
 huor de sloz en haard Strid sammens/ Men de Saxer be-
 holt Seyeruindingen/ oc nødde de Danske at søge deris
 Skibe. Keyseren haffde met sig samme tid/ en Prest oc
 popo. Predicanter heed Popo/ som vaar en Jyslender/ hand stæck
 ic gloende Jern/ vaar giort som en Handste/ paa sin haand/
 bar det/ Haanden wstæd/ Der Almuen det saae/ forundret
 de dem/

de dem/ saa met Kong Harald alle mand toge ved Troen/
oc lod dem døbe. Forstreffne Popo bleff siden forordnet
til Bisp vdi Aarhus stift.

Siden giordis deuenem en Fred imellem / Harald
tog Riget oc Christendommen aff Oethone Ar 948.
Hand met hans Hustru Gunild / oc Søn bleff strax døbt/
huilcken Søn Keyser Ottho løffte aff Daaben / oc bleff kal-
let Suenotho.

Paa de tider Ar 980. sizis Jutland at vere deelt
vdi tre Biscopsdomme / oc Hamborger Kircke vnderlagd.
Keyser Ottho holt der effter Danmarckis Rige/ besynderlis-
gen Jutland / saaledis vdi haande / At hand forlænte Bis-
scopsdommene der vdi / som ieg aff samme hans Forlæ-
ningz breffue nogle haffue seet.

Agapetus Paffue vaar glad ved Hedningene deris
Omuedelse/ hand gratulerer Adeldago den Fremgang/
oc stadfeste hannem alle de Priuilegier / som Gregorius,
Nicolaus oc Sergius, haffuer giffuet Hamborg Kircke /
Hand forundte hannem oc saa Rettighed til/ paa hans vegne
at vie oc tilstikke Bisper/vdi Danmarck/ oc de Norderlande/
Derfaare viede Adeldagus i det allerførste Bisper i Dan-
marck/ Harald til Slesuig / Liffdagum til Ribe / Reinbran-
dum til Aarhus/ huilcke hand oc besalet de Kircker/ som off-
uer Vandet er/vdi Fyen/Sieland/Skaane oc vdi Suerige.
Samme tid lagde Keyser Ottho vnder sig gantste Lante
Venden / oc dem som hans Herrefader kun vdi it Slag
haffde offuervundet / dennem tuingde hand saa aff gantste
Mact / at de vedtoge baade at skatte hannem / oc bliffue
Christne Saaledis bleff all Venden døbt / oc Kircker
sammesteds først byg.

Der effter bezynder Erchebisp Bruno til Colne / hand
saae Hamborger Kircke tage Fremgang / oc haffue Vnder-
N iij Erchebisp Bruno aff Colne.

bisper/ den gamle formeente Kettighed til Bremer kircke/ at
 igienfordre/ forhaabendis den sag letteligen at driffue/ effter
 hand vaar Kongens søn/ Men hand arbejdet til forgeffuis/
 fick huereken Passuens eller hans Herrefaders befordring.
 Passuen lagde sig siden i at forlige Adeldagum oc hannem/
 huilcket oc skede met hans gode Vilie oc Fornøye/ Hand
 sagde selff siden / at den Kircke som stod vdi saadan Hedninge
 ge deris største Fare / icke skulle beledigis / men heller fordris
 oc fremmis/ aff andre Kircker. En heed Erp: Adeldagi
 Degen/ som bistod hannem vdi samme Colniste Troette/
 bleff forunt aff Kongen/ Serden Biscopsdomme/ Saa for-
 dret oc Romerske Konge mange andre / som haaffde tient Ad-
 eldago / vdi de Danske oc Selauers omuendelse / til andre
 Kircker oc Kald. Hand vaar en sin Mand/ Gud oc Mens-
 nisten behagelig/ end oc affholden/ aff hans Wuenner / All
 hans Glid gick hen til Kirckens forhøypelse / oc Hedningens
 deris Omuendelse.

Erp: Bisp
 til Jerden.

B. Edmund
 ihuelslagen.
 Edredus
 Kom t hans
 sted.

Kongen li/
 der stude
 hos Kaster/
 ford.

B. Erich
 forskudis.

Har 949. bleff Kong Edmundus ihuelslagen / Oc vdi
 hans sted kommer hans Broder Edredus. De aff Nor-
 thimbria vdualde dennem nu selff en Konge aff Danske aff-
 komme/ ved Raffen Erich / Derfaare drog Kong Edredus
 ind vdi Northimbria/ oc ødelagde moxen det gantste Land/
 saa meget hand offuerkom / Men som hand drager tilbage
 igien/ da vdfalder der en stor hob Folk / paa det sted som
 kaldis Kasterford/ oc falder i Enden paa Kongens Folk/ oc
 afflog hannem mange/ Der Kongen dette hørde / fick hand
 endeligen vdi Sinde / at vende tilbage igien / den gantste
 Northimbria at nederlegge i Aske / Derfaare fulde de andre
 tilføye/ oc forskød den Danske Kong Erich / oc betalede saa
 Kongen met gode Ord all den Skade hand dennem kum
 de paaregne.

Har 961. drog Kong Ditcho vdi Italien / at fri det
 Aposto:

Apostoliske Sæde / for Bedrægeri oc Offueruold / Hand
 gik før til Raads met sig self / huem hand sig til en Stats
 holder vdi Land til Saxon / skulle efterlade / som kunde vas
 re paa Grensen / imod Hedninge / oc Barbariske folck / Thi
 siden Caroli tide / før nu / haffde Saxon ingen Hertug haffe
 vden Keyseren / For den Nød oc Trang skyld / sætte hand **Herman-**
 Hermand Billing til Lante Saxens forsuar / Hand vaar **nus Bil-**
 fød aff fattige Forældre / haffde kun først 6. Boel Jord / oc 7. **ling Dux**
 Indester / Der hand fornam hans Flittighed / gjorde hand **Saxonix.**
 hannem til hans Børns Tuctemester / siden til Første vdi
 Saxon.

Aar 971. førde Kong Ottho Krig met de Sclauer / oc **Magdebor**
 gjorde Magdeborg paa Elffuen / de Sclauer til en Hoff- **rig gioris**
 uefkircke / sætte der Albertum til en Erchebisp / oc lagde til **til en Hoff**
 samme Stifte / alt huad Gods vdi Sclauen findis / til det **uefkircke.**
 Vand Væne. Samme Stifte haffuer 5. Suffraganer /
 Mersborg / oc Ciciz , ligge paa det Vand Sala , Miffen /
 paa Elffuen / Brandeburg / oc Hauelborg / induortis i Lan **Oldenberg**
 det / det siette Biscopsdomme vdi Sclauen / er Oldenburg / **Birckelag**
 De fordi den ligger off nærmere / da lagde Keyseren den **gis vnder**
 Kircke vnder Hamborg / oc der til ordinerit Adeldagus **Bremen.**
 først Eduardum. Lambertus Scaffnaburgensis.

Kong Harald i Danmark lod Bygge oc fundere,
 Julin Stad / vdi Lante Benden / it tall Folck vdaff Dan **Julin bygt,**
 marck / begaff dem der heden at boe / som Palne Locke aff
 Tynen / oc andre / Disse næret dennem aff Sørffuerie / som
 brug vaar vdi de Dage / der met at vndertuinge de Bender
 oc andre / Hans Søn Suend bleff opfødt hos dennem / oc
 bleff Sønnen paa det sidste anhengige / imod Faderen / oc
 vaar Aarsage til Faderens Fordærffuelse oc Død / som sigt
 videre kand læffis vdi den. Julinske Histori. Suend Has
 valdssøn tog sig først til Hustru / Kong Durisleui Daatter
 aff

aff Benden/Gunildam/for større Hielp oc Anhang Skuld.
 Aar 974. døde Keyser Ottho den 1. fire Dage for
 Pingsdag/ begraffuen til Magdeborg.

Polydorus Viugilius vdi hans Engelandts 6 Bog/
 giør denne Haraldum til den 5. Danmarckis Konge/ saa
 skal haffue heed / saa hand aldelis haffuer vdelat den Harald
 dum Saxo omtaler/ Hand skriffuer/ At denne skal vere fors
 jaget aff hans Søn Suend/ oc vere kommen vdi No: man-
 niam, oc hiulpen de Normanner vdi deris Nød oc Trang/
 Gamle Frankoske Annales, kalde denne Egroidum el-
 ler Egrotum, for Heroldum eller Haraldum, Harald
 haffde Hustru Thora oc Gyritha/ Sommeseds neffnis
 hans Hustru Gyritha/ huilket er forstreffuet for Gyritha/
 eller det ene for det andet.

Thora oc
 Gyritha
 Haralds
 Hustru.

Aar 974. bleff Venceflaus en Første vdi Behmen / aff
 hans Broder Basilao, fordi Broderen bleff hannem for-
 redragen vdi Vallet/ vndeligen marty: izeret oc myrd.

S. Vencefla
 us oc Du-
 g: flaus/
 Broder.

Ottho 2.
 Keyser.

Aar 975. bleff Ottho 2. Otthis den store Søn / Key-
 sere. Hand regærede 9 Aar / oc enddog hand vaar vduald
 tilforne/ men Faderen leffde / bleff hand dog nu atter void/
 oc sat vdi Sædet.

980.
 Harald Dane Komning/ anseet for sin Gudfryctighed/
 oc Mact skuld/ beholt stadeligen indtil Enden / den Christe-
 lige Tro/ for lang tid / godwilligen aff hannem antaget vdi
 sit Kongelige Rige/ Huorfaare hand oc saa styrkede sit Rige
 med Hellighed oc Retfærdighed / vdbredde sin Mact paa
 hin side Haffuet / vdi Norge oc Engeland. Samme tid
 regæret Edmund/ Kong Erichs Søn vdi Suerige / Denne
 for Kong Haralds skuld / verendis i Forbunt med Kong
 Harald / vaar de Christen did kommendis / saare mild oc
 naadig. Vdi Norge vaar Haagen Jarl en Første / tilset
 aff Harald / hand vaar først aff de Norske for sine stolte
 Gier

Gierninger vddreffue / Men Kong Harald sætte hannem
 met Rætt ind i Aien / oc kom hannem til / at hand bleff de
 Christne blid. Denne Haagen er kommen aff den Blodgæ-
 rige Inguars Sleete / oc Kempe blod / Vaar den første/
 som tog sig Kongelige Titel til vdi Norge / fordi tilforne
 vaar de kun ved Førster oc Nesselonger regerede / Saa døde
 de Haagen / ihuelslagen aff Tormod Karther / hans egen
 Tiener / som før er hørt / der hand haffde leffuet vdi sit Re-
 gimente 35. Aar / efterladendis Harald sit Rige / huilcken
 saa haffde vnder sig Norge til Danmark. Men Enges-
 land efter Gundredi Kongis død / bleff hos hans Børn / x. Norms
Børn / Aua
lapt / Staes
rid oc Regi
nold.
 Analapt, Sigirid, oc Riginold, vnder de Danstis Regis-
 mente / fast vdi hundrede Aar. Siden forsende Harald /
 sin Søn Haring (Hrich eller Erich) vdi Engeland / om
 huilcken før talet er / huilcken haffde vndertuunget Insuler/
 bleff paa det sidste aff de Northumber forraad / oc ihuelslagen.
 Adeldagus ordinerede oc indsætte vdi Danmark mange første Bis
per her vdi
Riget / haff
de ingen vdi
de Voninges
men droge
omkring oc
iærde.
 Bisper / hues Naffn vi vel finde / men Plasen oc Støedern
 huor de haffue hafft deris Residentzer, det kand vi icke
 lettelig finde / Aarsagen her til er / at paa den tid vaare de
 Christne saare faa i Landet / huorfaare Bisperne kunde icke
 haffue nogle visse Stæder / at vie paa / men alle reyste vjide
 om i Landene / aff Danmark / i Norge oc Suerige / oc lemp-
 pedis met huer andre / huilcken der mest kunde formere oc for-
 plante den Christen Kircke / i disse Nordiske Lande / Derfaas-
 re bleff oc disse Bisper ordinerede i Danmark / som vaare /
 Hored / Liafdag / Reinbrand / oc efter disse bleff ordinerit / flere bisper
ordinerit.
 Haring / Stercolff / Jolbrecht / oc andre flere / De siger mand
 at Odinkarus bleff sat til Senior i Suerige / aff Adeldago / Othinea-
 huilcken met stor Råd oc vmage / meget isferig / sin Legas-
 rus Epitio fuldendte / fordi hand vaar en saare hellig oc veltært scopus.
 Mand / vdi Geistlige Sager / Belangendis de Verdslige /

da vaar hand en Adels person/ fød i Danmark/ hand sparede ingen Wmage / vdi hues maade hand kunde omuende Hedningene/ til den Christelige Tro/ Oc finder mand ingen Bisp / som paa de tider vaar saa berømmet oc naffnkundig/ som hand / vndertagendis Liasdag i Ribe / huilcken for de Nordbagger oc Sueniske/ predickede den Christne Religion/ oc den med mange Mirackel stadfæstet. Vdi Oldenborg ordinerede Adeldagus først/ som sagde / Eduardum/ dernæst Veggonem, dernæst Ericonem, paa huilcke tider de Sclauer stode endnu hart vdi den Christne Religion/ Til med vaar den Hamburgiske Kircke vdi Fred. Vdi Sclauen bleff alle Stæder / Kircker / Munkte oc Nunnekloster / til Guds ære funderede oc opbygde / Mestedeelen gantze Sclauonien fordeelt vdi 22. Byer/ oc ere alle omuent til den Christelige Tro / vndertagendis tre Byer / Oc iblant alle Førsterne paa den tid / vaar en stadig Endrectighed / oc de Sclauer kiende dennem for deris Herrer / oc gaffue dennem Skat / Disse ere Førsternis Naffin / Missza / Naccon/ oc Sederis/ Men nu paa Adeldagi sidste tid/ bleff den Christelige Religion vdi Danmark/ igien forstørret/ fordi paa den tid begynte Suenotho / som vaar den store Haralds Søn i Danmark/ at practicere nogen Suig imod sin Fader / vdi saa maade/ hand kunde skille hannem/ som nu vaar gammel oc skrøbelig/ aff met Riget. Hans Raadziffuere vaare disse / som hans Fader tilforn hæfde sig oc tuunget / til den Christen Religion. De Danske bortkaste saa den Christen Tro oc Religion / satte Suenotho til Konge / tilsiendis Kong Harald Fiendskaff. Men Harald / som vdi sit Regimentis Anfang / sætte sit Haab oc Fortrosming til Gud/ gjorde saa endnu / befaler Gud den Krigs hendelse/ som nu vaar begynt / tager saa til Berge at forsuare sig/ Oc som hand nu rustet sig imod sine Fiender / bleff hand mere bange

oc her

**Kirckens
Rand vdi
Sclauen/
paa de tider.**

**Missza/
Naccon oc
Sederis/
Sclauiske
Førster.**

**Sonnen i
mod Jader
ten.**

oc bedrøffuet/ for det forræderi oc Suiz/ som Sønne hans
nem beuiste/ end for den Fare hand skulle vdstaa vdi denne
Krig/ Oc bleff Haralds Folck offuervunden/ oc hand selff
bleff forvunt/ oc sneede aff Marken/ hans Skibe bleffue Jmne oc Ju
lin it/ de
Norske hafl
ue kaller
den By Jes
uusborg.
anstuete/ nogle slap der fra/ oc komne til it sted vdi Sela
uen/ heder Janne/ anderledis Julin/ huilcken dog imod sin
Forhaabning bleff aff Folkene anammet/ Oc nogle Dage
der effter aff samme Saar/ vdi en Christelig bekiendelse sag
de denne Verden gode Nat/ hues Lege ne hans Krigsfolck
strax førde ind vdi Danmark/ oc lod det begraffue i Roskild Selligdro
ns Kircke i
Roskilde, nu
Luns Kircke
vaar til for
ne kun bydd
aff Træ.
Kircke/ huilcken hand selff lod opbygge aff Træ/ den værdis
ge Trefoldighed til ære/ Oc regcerede hand vdi 50. Aar/
Hand gaff det Folck hos Elffuen bøendis/ Transalbinos,
Saxer oc Fræffer deris Lomer/ huilcken de for saadan en
Mands myndighed skild/ endnu bruger oc beholder.

Saaledes findes hans Græffskrifte til Roskilde / vdi
Choret/ paa en Pillere.

Post natale Dei, dum scripsimus octuaginta,

Nongentos, meruit scandere celsa poli.

Vdi dette Aar indfalde de Danske vdi Sudamthonia
effter Ross at hente/ Brand at giøre / oc vdslydigt Blod at
vdgøde. Noget tid effter i samme Aar / droge de ind vdi
Tenet land/ oc forderffuede alt hues vdi Landet vaar.

Dette Aar komne de Sprøffuere aff Norge / som øde
lagde den Stad Legionum, oc all omliggendis Land.

Svend Ottho eller Elffuesleg.

LXIII.

Svend Ottho/ bleff Konge i Danmark effter Fader
Sren/ Aar 980. Oc endog hand før vaar Christnet aff
Popone, oc aff Daaden løffte ved Kønser Othone 2. oc
D ij aff

Suenoths
opfod hos
de Julinske
Fribyttere.

aff den hendelse Sueno Ottho kalles / saa vaar hand dog si-
den falden fra Troen / oc den Christen Lærdom / Der til be-
uegede aff dem her i Riget / som endda vaare Hedninge / den
Christen Religion / oc hans Fader imod / hand vaar stedse
før opfod hos de Julinske Fribyttere / saa hand gjorde it met
dennem / oc de met hannem / oc derfaare fulde intet andet eff-
ter / end Grumhed / Krig / Bitten oc Tyranni / Oc efterdi
hand haaffde forlat Gud / saa forlod oc saa Gud hannem /
indtil hand rettet oc bedret sig.

S. peders
Kloster vdi
Cornubia
soelagd.

Aar 981. ødelagde de Danske Sørsffuere / som vaare
dragne at Engeland / S. Peders Kloster / liggendis vdi
Cornubia, det øffuede de vdi gantske Cornubia oc Dom-
nania,

K. Sueno
fangts tre
gange aff
de Julinske
oc løsis.

Strax vdi Kong Suenos hans Regimentis Ind-
gang / kom hand vdi Troette met de Julinske / huilcke hand
formente at høre her vnder Riget / oc sig som aff hans Hers-
refader der hedensatte oc kunderede. Men de holt dennem
vnder Kong Buresleff aff Benden / oc viste hannem slye
ting til Bille. Vdi samme wenighed bleff hand tre gange
til Skibs fangen / aff dennem / oc maatte løse sig for wtållige
Sølf oc Penninge / at til hans sidste Forløsning / vaar icke
anden Raad / end at Fruer oc Jomfruer maatte løse hannem
met deris Smyckeri / giort Sølf oc Guld / Huor imod
hand siden forundte dennem det Frihed oc Priuilegi / At
Quindfolck vdi all Skiffte / skulle tage halff imod Mand-
kionact / Jør holtis anden Skick her i Riget / at de bleff vdi-
giffuen met Penninge. Siualdus de Jouisborgers eller
Julinske den anden Høffuikmand / efter Valne Locke / hand
fanget hannem som vaar forlat aff Gud tredie sinde / met
Behendighed / Hand kom til Danmark met try Skibe /
vel bemandede / huilcke Skibe hand haaffde sammensbundet
met en Skibstross / oc vaar selff paa det sidste / som laa lengst
fr.

At Quind-
folck tage
halff imod
Broderen /
indskicket.

982.

fra Lande/ oc haiffde self kun 10. Mand inde / vdi Stædet
 de andre haiffde dobbelt Folck / gisrendis sig siug oc strøbe-
 lig / oc at haiffue særdelis det merckeligt vaar / at tale ved
 Suend / De som Kongen kom at tale met hannem / vaar
 Folcket paa de tho fremmerste Skibe forbøden / at tage flere
 ind / end ic vist Antal / De som Suend kom i det tredie Skib /
 senzlet de aff met hannem. Hand maatte icke slippe vdi
 Venden / vden en stor Summa Guld oc Penge / som før er
 sagt / Fruer oc Jomfruer forstracte hannem met / Der foru-
 den maatte hand tage Kong Buresleui Daatter / Gunildam
 til sin Ecte Hustru / oc forsige oc affstaa / all den Skat / som
 hand Ariigen optoz aff de Holster / da de Vender vnder-
 giffuen / Met den besteed / At om Kong Burislauus døde
 vden Sønner / eller Mandarffuinge / skulle samme Pen-
 sion igien følge Suend / oc hans Arffvinger / Der met bleff
 hand løs. Belangendis Suend / da vaar hand self Kong
 Haralds weete Søn / fød aff en tieniste Pige / heed Samese /
 vdi Nyen / hos Palne Løfte / som saadant videre er at læse /
 vdi den Julinske Histori.

A. Aand
 weete.

Åar 982. ødelegge de Danske Kjøffuere / vdsend til
 Engeland / Portland. Portland
ødelegte.

Åar 983. dier til Rom Ottho den 2. Kerser / be-
 graffuen sammesteds. Ottho 2
der.

Samme Åar døde Bisp Pops aff Aarhus. Byen
 laa den tid ic andet sted end nu / Hans Been ere førde til
 Bremen / huile der. Bisp Pops.
der paa
et sten til
Bremen /

Åar 984. bleff Ottho den 3. effter hans Fader Key-
 ser. Alle de tre Otthonis paa red / haiffue veret merckelige
 Kersere / oc de alle haiffue holt meget aff Adeldago / som aff
 mange Bressue land beufes / hannem tilskreffne. sammesteds
begraffuen.

Åar 985. vaar Kong Oluff Tryggessøn Konge vdi
 Norge / der Suend Liffuesteg vaar Konge i Danmark /

R. Oluff Hand vaar den første som paabød Christendommen vdi
Tryggesson Norge/ hand gaff Trundhiem by første Priuilegier / Hand
 i Norge) pabød for-
 Christen-
 dommen i
 Norge/ oc
 hafde den
 lærde vdi
 Engeland.
 Hand vaar den første som paabød Christendommen vdi
 Norge/ hand gaff Trundhiem by første Priuilegier / Hand
 stod oc effter Dronning Sigrithis Bryllup / men hun fors
 acet hannem/ for hand vaar Christen / Hun siet siden
 Suend Tiffuesteg. Imellem hendis Søn/ Kong Oluff
 Synske eller Suenste / oc Suend Jarl / oc Erich Jarl / som
 vaare flydde at Suerige / for Kong Oluff Tryggesson/
 bleff giort it sterckt Forbunt.

Harfagerne Burislaus i Venden / skulle hafte Suend Tiffue
 hvo/faare
R. Suend stegs halff Søster Tyre / Kong Haralds Daatter / men
 oc **R. Oluff** hun vilde icke haffue en gammel Mand / drog met hendis
Tryggesson Fosterfader Adher hemmeligen til Norge / Oc da hun bleff
 bleffue w/
 ens.
 kom hendis Husbonde Kong Oluff Tryggesson til/ at hand
 skulle igienfordre / hues Brudstat Burisleuo vaar giffuen/
 effter de icke kom tilsammens/ Hand gibr sig færdig met 40
 Skibe/ at segle i Venden. Noget tilforn vaar Dronning
 Gunnild/ Kong Burislaui Daatter død / oc Suend haffde
 faaet igien Dronning Sngretha aff Suerig / Dronning
 Sngretha kom ihu den Forsmædelse / som hende vaar stæd
 aff Kong Oluff Tryggesson tilforn oc raadde til at Suend
 Tiffuesteg skulle vedergjøre det/ oc sagde / At det er Harfag
 nok til Krig met hannem / hand haffuer taget din Søster
 sig til Dronning imod din Vilie / det Hoffmod haffde icke
 dine Forældre lid vdi nogen maade / Met saadanne ord op
 uacte hun Kong Suend Tiffuesteg / at hand lod forskriffue
 Kong Oluff Synske eller Suenste aff Suerige / oc Erich
 Jarl/ at de skulle komme ned til Danmark / met all Mact/
 thi at Kong Oluff Tryggesson vilde drage om Sommeren
 til Lante Venden/ saa vilde de møde hannem. Kong Oluff
 Synske aff Suerige / oc Erich Jarl komme met all deris
 Mact til Danmark / som bestillet vaar / Da vaar Kong
 Oluff

Oluff Tryggesson fenglet omkring dennem østen til Lante
 Benden/ Saa gjorde Kong Suend Tiffuesteg sig rede/ oc
 fenglede østen vnder Lante Benden/ oc laa vdi en Haffn/
 som heed Suold / ret for dennem vdi Beyen / om det vaar
 Gripsuold eller icke / veed ieg ey. Kong Oluff Tryggesson
 haffde bestoret sin Ting met Kong Burislao / saa at de ven-
 lige offuertaledede dennem imellem/ De det leed flux paa Aaret
 at alle skyndede sig oc vilde hjem / den vaar gladist som først
 kunde komme til Sengels / oc fenglede huer for sig / saa at
 Kongen haffde ikun elleffue Skibe met sig / thi de sinaa Ski-
 be løbe fastere vdi stille Bøer / end de store / De da fenglede
 Siguord Jarl met Kong Oluff Tryggesson / oc vidste vel
 Siguord Jarl / at Suend Tiffuesteg laa for vdi Beyen
 for dennem / derfaare bad hand Kong Oluff Tryggesson
 fengle effter sig / thi hand vaar vel kundig / Da fenglede K.
 Oluff Tryggesson effter hannem met 11. Skibe / men de
 andre Skibe fenglede vden for / haffledis / Der Siguord
 Jarl kom imod Suolds haffn / sirg hand sine Sengl / oc
 roede til Haffnen / distligeste oc Kong Oluff Tryggesson/
 Men der de komme vnder Haffnen / sinze de at see / at der
 laa fiender for dennem / De raadde Kongen til / at hand
 skulle icke legge til at slaes met dennem / thi hand haffde liden
 Folck hos sig. Kong Oluff Tryggesson suarede: Jeg haff-
 uer aldrig skyed for nogen her til / icke vilde ieg heller nu/
 Gud maa raade baade for Liff oc Lycke / De der met bad
 hand legge til. Kong Suend Tiffuesteg lagde oc sit Skib
 imod/ paa den ene side / oc Kong Oluff Tryggesson paa den an-
 den side / Der bleff it hart Slag vdi det første / saa at Kong
 Suend Tiffuesteg / oc Kong Oluff Tryggesson maatte legge af
 met deris Skibe. Idet kom Erich Jarl met sine Skibe / oc
 lagde til Kong Oluff Tryggesson / Da sagde hand: Her
 faar wi en haard Giest / thi det er Norste Mend / som wi
 De

Kongens
 saesump
 mens.

De bleff da it stort Mandfald aff de Norske / da stod Eimer
 Eimer Tam Lambestelsfuer / den beste Skotte i Norge haffuer veret / oc
 bestelsfuer. spende sin Bue / I det stod en anden en Pijl vdi Ryggen
 paa hans Bue / saa at den der aff brast saa høyt / at Kong
 Oluff Tryggesson hørde det / Da spurde hand / huad der
 brast / Eimer suarede hannem / Norgis Rige vdaff dine Hæn-
 der. Da suarede Kongen / Vedre land end tilhende. De eff-
 ter lang foryaling / da singe de offuerhaanden / oc bleffue de
 mesteparten slagen / oc somme sprunge for Borde / Kong
 Oluff Tryggesson sprant for Borde / vdi siefulde Tøng /
 oc byd sit Liff der met. Effter dette Slag byttede de Nor-
 ge imellem dennem. Kong Suend Tiffuesteg / Kong Oluff
 Trynste / oc Erich Jarl / Da fick Kong Suend Tiffuesteg
 all Rigen / Kommerrige oc Hedemarcken. Kong Oluff
 Trynste fick Sudmør / Nordmør / oc Romsdal / oc den Sø-
 dre part til Sumesund. Erich Jarl fick all Trondeleden / oc
 Helgeland. Erich oc Suend Jarl toge ved Christendom-
 men vdi Danmark / dog lode de huer holde om Troen som
 hand vilde / den stund de raadde Landet / derfor bleff Troen
 snart forkastet / hos mesteparten / Men gammel Lands Lov
 hulde de vel / i men de raadde for Landet / Dog raadde E-
 rich Jarl mest vdi Landet / thi hand vaar dueligere / end de
 andre / oc regærede Norge vdi 12. Aar / met sin Broder
 Suend Jarl / De drog siden til Engeland / met stor Mact /
 til Knud Haraldsson / oc vaar met vdi det Slag / der Lunden
 bleff offuersalden. Nogen stund der effter lod hand skære
 sin Dræbbel / oc bleff hand død aff det Blodløb. Der hand
 drog aff Landet / da sætte hand sin Søn Haagen Jarl at re-
 gære Landet vdi sin sted / De da vaar hand 17. Aar gam-
 mel / De regærede hand Norge met sin Faderbroder Suend
 Jarl vdi the Aar fredelige der effter / til Oluff Haraldsson
 Digre / Lou aff Engeland.

Aar

Aar 986. Andre Annales holde 984. kom Kong
 Suend vdi Krig oc menighed / met Kong Oluff Suenste
 vdi Suerige / oc hans Søn Sig Erich / Aarsagen sættis R. Suend
 huereken vdi vore Danske Krønicker / Annales, eller Suen- foriaqis fra
 ste / De samler paa baade sider en wtallig hob Skibe oc Land oc Ri-
 gte / oc de
 Folck sammens / Vdi dette Slag laa Kong Suend vnder / Suenste
 Oluff Suenste (huorfaare andre læse Synste) bleff Konge raader for
 vdi hans sted / met hans Søn Sig Erich / Suend rømde at Danmark
 Irland oc Skotland / forlat aff Gud / huilken hand oc haff- vdi 9. Aar.
 de forlat / Mens sammesteds vdi hans Sorrig oc ælende /
 oc aff det Folck sammesteds boendis / kom hand til Unger oc
 Kuelte / oc bleff igien en god Christen / vdi huilken hand for-
 hærrede indiil Enden / Oc paa 7. Aar der effter / Andre hol-
 de 14. kom hand igien til Norae / stic der nogen Hielp / saa
 vel som vdi Danmark / aff Skibe oc Folck / oc indtog siden
 hans Fæderue Rige igien. Dette er den Snaet / Kong
 Suend Estridssøn skal haffue forresaat M. Adamo Bre- Denne Ri-
 meali. om en Suenst Første Oluff / skal haffue regæret her stori er icke
 i Riget / men Darumer er forsat / huilken Historie oc it an- ret andra-
 det sted vdi den Bremisse Krønike / huor talis om en heed gen vdi den
 Kong Helge / er repererit, paa det sted som Eknob oc Giord Bremisse
 oc Sig Erich / Kong Oluffs Sønner opregnis. Krønike.

Aar 988. døde Adeldagus / Erchebisp til Bremen / Adeldagus
 4. Calend. Maij, Indictione 1. vdi hans Embedis det 54 dæer.
 hand er begraffuen til Bremen / neden Bisp Euderich / paa
 den Sønder ende. Hannem effterfølæet Libentius, sad 25 Libentius.
 Aar / tog Raaben aff Johanne Passue / Staffuen aff Ot-
 thone / Hand vaar den første som bleff vied aff hans Suf-
 fraganer / hand vaar en lærd Mand / oc haffde paa sig gode
 Seder / følgedei fordum tide Adeldagum aff Italien / huos
 Leffnet hand oc effterfulde / Oc effter Adeldagi forordnina /
 vaar hand allene bequem sunden / som Bremer Kircke skulle

befalis. Hand vaar en kyst Mand / saa hand neppeligen
 lod sig see aff Quindsolk / hand saae blegt vd aff Fastende /
 Hand vaar saa ydmig / at hand icke leffde vdi Klosteret an-
 derledis end som andre Brødre / hand forsørgede seiff Ho-
 spitalet. Brødrene oc de Suuge vaar hand Tiensfactig /
 Hand besøel oc Siugehuset / hans Sysstersøn / Libentio.
 Den stund nu Fred vaar vdi Sclauen / besøgte hand offte
 det. Folk som boe offuer Elffuen / oc holt meget aff Hoffuet-
 kircken til Hamborg / saa vel som hans Forsædre / effterkom-
 me tit oc offte hans Legation til Hedningene / endog. Lis-
 den gaff hannem store Forhindring. Paa de tide offuede
 oc brugte Kong Suend vdi Danmark / imod de Christne /
 stor Forfølgelse. Erchebispen sende hannem tit oc offte vans
 Sendebud / met stor Skenck oc gaffue / at hand hans grun-
 ne Sind nogerledis kunde formilde oc bøye / til de Christne /
 Men hand actet saadan Bøn oc Formaning slet intet / bleff
 forharrendis vdi hans Ondskaff oc Grumhed / Huoroffuer
 hannem som vaar Gud igienstridig / oc effterfulde hans til-
 bærliche Straff / Thi der hand begynte at krige imod de Ven-
 der / bleff hand tho gange fangen oc igienløst aff de Danste /
 for it store Guld / Vilde endda icke komme til Gud / huil-
 cken hand først haffde fortørnet / met hans Faders død / oc
 met de Christnis Blod / hand haffde affliffuet / Da forsam-
 lede den allermectigste Suerigis Konge / Kong Erich / it
 wtalligt Folk / huilcken Suend (forlat aff Gud) imod søg-
 te / huor mesten den gantste Mact til Skibs / (thi saaledis
 mesten slogis de) bleff nederlagt oc forsplit / De R. Erich
 fick Danmark / Suend fick derfaare sin tilbørlig Løn aff
 Gud.

Af Romanni
 vdfalde vii
 det Kong
 Erich / off
 Suerige oc
 Danmark.

Paa samme tide anfalt de Danste Søroffuere (da
 kallet Af Romanni / for de toge icke videre Jettallie met sig / end
 de før de i Esker) Lante Saxon / oc plyndrede all Skranten /
 aff

aff Frisland/ oc Land van Hadelen / Oc der de opdroge ad
 Eiffuen / samlede sig de mechtige vdi Saxon / imod dennem/
 De som de til Stæde vdtren aff Skibene / oc hæffde kun en de Saxon
 liden Hoer/vndflæc de de Hedninge / som er en bequem Haffn fangen ved
 oc Jæste for Eiffuen / Der stede it stort Slag / huor de paa Stæde
 be. 3. ze stæder holt dennem vel / Men de Saxon vnderlaa . de
 Suenste oc Danske ødelagde da den Saxoniske mact / Der Margreff
 bleff fangen Margreff Sigefred / Greff Ditterich / oc flere Sigefred
 anseende Folk / som de Sørøffuere met bunden Hender paa oc Greff Ditterich
 Ryggen / førde til deris Skibe / oc slog deris Jødder vdi Rie-
 der / offuer dragendis siden den gantske Orts ende / Men der Margreff
 Margreff Sigefred alene / for medelst en Fisteris hielp / he- Sigefred
 meligen om Natten kom der fra / bleff de Sørøffuere saa for- vndkommet
 bittrede / at de foractede alle de andre Fangen / de hæffde leff- It grumt
 uendis / oc hug dennem Hender oc Jødder aff / star dennem Tyranni.
 til met Næseboerne op / oc halffdøde laste dem til Jorden/
 huor blant vaar meget Adel folk / som leffde lenge / det Ro-
 merste Rige til spaaet oc spectackel. Hertug Bruno oc Mar- Hert. Bruno
 greff Sigefred komme strax effter / met en stor Mact / at heff- no oc Margreff Sigefred
 nede den Bret / saaledis / At saa mange Sørøffuere som til- fred neders
 stede vaare vdtredne aff Skibene / bleffue nederlagde / Den legge de de
 anden Part aff de Askemanner / som vaare komne paa Bes- stomannet.
 seren / oc vdsæge / de bleff aff en Saxoniske Ridder / som før
 vaar fangen aff dem / heed Hareuordo / oc da vaar bleffuen
 deris Jører / men aff hannem som sagt er / bleffue forførde
 paa vanskelige stæder / oc vdi Blindesmyer / huor de aff de 20000 As-
 Saxon ere nederlagde til 20000. den tid / Oc der effter ste- manni sage
 de offte stentlige Angreb / paa de Lande / aff de Sørøffuere / ne oc for-
 at alle Saxoniske stæder ere behaffte vorden met en stor Fryct. førde.
 Siden den tid giordis en Mur omkring Bremen. Mur om
 Bremen.

Aar 988. ødeleggis aff de Danske Beckeport vdi Beckepost.
 Dormania, Thiel slog samme Danske Landførsten / ved

Naffn Gijde. Item/ en anden fornemme Mand som vaar en Ridder/ ved Naffn Stranzuold/ foruden mange andre/ mer ere dog paa det sidste offuervunden aff de Engelske.

Gipsuig.

Hert. Bert
notus flar
gen.

Primum
tributum
Danis da-
tum ab
Anglis
primitus.

Ar 991. er Gipsuig plyndret aff Danske folk / hues Offuerster vaare Just oc Gudmand Sterckaußon / Men Brithnothus som vaar Hertug vdi Ostfaren / fortrød saadan Offueruold aff Danske / Derfaare slogs hand med denem hos Medelthun / huor baade hand selff / oc aile hans / maatte i samme Slaectning bliffue nederlagd. Aff saadan de Danskis Grumhed forskærdis de Engelske / oc to ze fra Raad aff Erchebispen Sirico, Hertug Edeluard / oc Hertug Alffrich / at loffue oc giffue de Danske en visse Pendinge oc Tribut, som vaar 10000. Pund / at de vilde affstaa deris mgudelige Røffuen / Brand oc Mord / som de alleuegne gjorde omkring i Riget / ved Stranden oc Haffuet bekvnderlig / Oc dette vaar den første Tribut, de Danske bleff giffuet / for deris Grumhed skyld aff Engeland.

A. Adelte/
dus vdrus
ster en skib
flaade imod
de Danske.

I dette Ar 992. gik Kongen aff Engeland / Edelres dus met sine Raadsherrer i Raad / huad Middel de kunde optencke / de Danskis Tyranni en gang for alle at fordriff / Oc da bleff besluttet / At de beste Skibe mand kunde fange i Riget / de skulle komme til Lundoniam, Der disse Skibe nu fremkomme / bleffue de suarlige vel beuarede / met Folk oc anden Munition, Deris Offuerste vaare tho Hertuger / som ere Hertug Alffrich oc Thored / Item tho Biscoper / som vaare Alitanus Vitthuniensis, oc Aelchuinus, Kongens Mandat oc Vilie vaar / At denne Skibesflaade skulle i nogen Haffn eller andensteds beengste de Danske / oc fange dennem / Huilket oc haaffde ganget for sig / der som Hertug Alffrich haaffde icke vdsend lønlige Bud til de Danske / at skulle tage dennem vare for Kongens Flaade / De derfaare forløb Hertugen Kongens Flaade om Natten / for end

end de skulle senzle om Dagen / oc gaff sig til Kongens ^{Be} ^{zett. Alff}
 derpart / oc saa de met hanaem samtligen alle vndseglede / oc ^{rich forlo}
 gaffue Fluct / Kongens Flaade forfølger dennem dog / oc ^{bet de Eng}
 fanger it aff de Danstis Skibe / de andre vndløbe. Men affuer sig til de ^{gelste/giff}
 en Slumpelnycke paa det sidste / mōdis dog bezge Parter i ^{Danske.}

Haffuet / da bleff ihjelslagen mange tusind Danske Mend /
 Hertzog Alffrich neppelig self vndkom fra sit Skib met Liff-
 uet. Effterfølgende Aar nederbrøde fornessnde Røffuere
 Bebbenbur / oc bortsporer met sig alt der vdi vaar. Siden
 plyndrer oc afforende de mange Byer i Northimbria / oc
 Lindesege / De som Induonerne samler sig / Mand aff Huse / ^{De Engelste}
 at fordriffue dennem / oc komme paa den sted som tilforord ^{begynte at}
 net vaar / at holde Slaetning imod de Danske / Fanger de ^{for samle}
 Raad / aff deris Riffuerster / at de skal giffue Fluct / oc ite ^{dem / men}
 mōde deris Fiender / thi de vaare alt forsuage / at imod saa ^{forløbe.}
 den Danske maet / Effter saadant Raad / vndløbe de / Aar
 sagen til saadant Raad vaar her aff / thi de tre Riffuerster /
 vaar oc komme aff Danske folk / De vaare deris Raffe /
 Frende / Fridgest oc Goduin.

Aar 993. siet Kong Suend sit Fæderne Rige ind ^{A. Suend}
 igien / De fordi hans første Hustru vaar død / siet hand Dro- ^{foister igen}
 ning Sygrithoe igien aff Suerige / Kong Erichs Effterleff- ^{til sit Rige}
 uerste / kallet den stor Ledne. Hand regoerede 34. Aar / oc ^{Danmark.}
 haffde før omuend sig til den Christelige Tro. Hand døde
 til Eborack / Aar 1014. De lod en Søn effter Sygrithoe /
 bleff kallet Knud den store.

Paa Marice Fødsels dag / Aar 994. kom baade R ^{A. Suend}
 Suend aff Danmark / oc Kong Anslaff aff Norrige / til ^{oc A. An}
 Lunden / paa Gallener / paa det Anslag / at de kunde opbrens ^{slaff for}
 de Byen / Men ved Yonifru Marice hielp / er deris Anslag ^{Lunden.}
 bleffuet til intet / thi Indbyzzerne sloge mange ihjel aff deris ^{De Danske}
 Folk / de andre bortjage de / Her aff bleffue de Konger me- ^{for i næste}
^{gunde.}

get forbittede / ja moxen Brasindige. Thi siden gjorde de ickte Menniskelige gierninger / men Dieffuelens oc Besters /
 De Danske thi samme Dag som de droge fra Lundonia , drage de ind
 plyndre lan i Vestfaren / Cantiam , Sudfaren / oc siden igiennem all
 det. Grenserne / Sunanthun / Ja allenegne i Landet / ridendis
 paa det sidste / paa det / de met en Hest kunde igiennem oc off-
 uer rende det gantste Land / Ja ihuor de toge frem / da spare
 de huer Ken unge eller gamle / men vden all Barmhiertighed
 oc Medynck / ihuelsoge alt det Liff haffde / oc bortroffuede
 alt bortforis kunde / Alt igien er bleffuen / er cnten skende el-
 ler opbrende / ihuad det vaar / som kunde tiene Mennisken i
 nogen maade. Der Kong Edelred dette hørde / lod hand
 De Engelske affue brandikat. oc hans Raad biude dem iem Tribut, at de vilde affstaa saa
 dan Barmhiertighed. Met disse Vilkaar ere de nederfas-
 ren til deris Skibe / oc holt der deris Vinterleire / vdi Sun-
 danthun / huor de oppebar deris Besolding aff Vestfaren /
 oc siden Skat oc Tribut aff gantste Engeland / som vaar
 1600. Pund.

Kong Edelred lod i disse Dage sende Bud til Kong
 Anslaff / ved Bisp Alzegum aff Vinchonia , oc Hertug
 Edeluard / at hand vilde komme til hannem i sine Hoff / kaldis
 Andefaren, oc sætte Kongen hannem trygae Gissel oc Si-
 kerhed / paa hans Liff / ved forneffnde Gesandter. Der
 A. Anslaff aff Norge adopteris aff A. Edelred / oc loff-
 ver hannem. Scid. spen confirmeris, oc forcerede hannem met megen Skenck /
 Da loffuede oc tillsagde forneffnde Kong Anslaff / at hand
 aldrig effter denne Dag / skulle skade Engelske Mend / eller
 Drager igien til Norge. Land / De drog saa til sine Skibe / oc vende sig hjem igien /
 oc holt dette sine Løffte / som en redelig oc ærlig Mand. Men
 De Danske seyle ind i Sotrina. de andre Danske / som bleffue igienliggendis / begiffuer sig
 seyglandis ind i det Vand Sabrina , oc tager saa i Land / oc
 alleneg

alleuegne i Landet / som er vdi Nørre Britannia, Cornubia, Northumbria, Dominania, & delegger huad dem saarekommer / met Brand oc Blodstorting / alting offuerfarenge. Siden kom mer de ind i det Vand Thimere / som giør stilsniffe imel. lem Dominiam oc Cornubiam . oc farer saa fort frem/ saa lenge/ oc vden all Imodsigelse/ til de komme til Lidford/ oc ingen ting igienlessner de/ det jo staddis met Ild oc mord. Paa denne deris Kense/ opbrendede de et merckeligt Kloster/ en Offuerstis ved Nassa Ordulph. vdi Dominania. Dette Kloster kalledede mand, Tuffuestocke / oc her fanger de stort Bytte oc Fordeel / uet huilket de ladder deris Skibe / oc siden ligge de der om den effterslgende Vinter iziennem/ Aar 998. Siden komme de met deris Seylag ind i det Vand kaldis Frome / oc ruffuer oc plyndker Dorsetaniam, Der fra oc til den De Vectam, huor de gierne bleffue liggende / Men saa tie de der haffde deris Ruffuerkule oc Malepartur, da maatte Sudsaxen oc Sudamthun / holde dennem Føden op / Dog det er Sandhed / at de Engelske tie ofte forsamlede Krigsmact / at fordriffue disse Ruffuere / Men saadan vaar da de Engelske wlycke / At saa ofte de skulle møde de Danske / da haffde de ingen Lycke / Thi alstid meentlig vaar der Suig oc Forræderie vnder de Engelske / saa Seyeren bleff meentlig hos de Danske. Derfaare toge de sig for en ny Seylag / ind i det Vand Medweg / oc komme met deris Skibe / til Roffuecastran / oc belegger den. De aff Cantuarua forsamler sig saa tycke / som Bier / imod de Danske / oc holder tilsammen / it suarligt oc stort Blodbad / Dog maatte de Danske omsier beholde Plaken / thi de vaare meget modigere aff lang Brug / Derfaare bleffue de nu Ryttere / oc lod ligge Skibene / oc rider i den Vester part aff Cantua, huilken de slet oc aldelis legger øde. Kong redus fornam saa det languarig Fortred oc wret / huorfaare

hand

Kongens
gode forset
gaar iche
for sig.

hand oc hans Raad / vdskriffuer Mand aff Huse / en part
som skulle til Lands / en part til Bants / at nedlegge den
Danste maect / som nu haaffde taget stor Offuerhaand / vdi
Engeland / Men der nu baade Skibe oc Folek vaare be-
redde / oc intet fattedis / paa Redstaff / saa forhaalede allige-
uel Krigs affuersterne / Dag fra Dag / oc vilde iche frem mee-
deris Bestilling / Da bleff der intet aff det gode Kongens
Forsæt / andet / end Landet spilte sine gode mange Pennin-
ge / oc Omkostning / paa den Krigsrustning / Oc de Dan-
ste slinge nu it nyt Rod / oc ny Fryghed / at fare fort frem vdi
deris vguadelige Hierning.

De Danste
seyale at
Norman-
dien.

Åar 1000. senler de Danste ind i Normandien / S.
Bluff / som siden bleff Konge i Norge / vaar met vdi den
Færd / som tilkiende giffuis vdi hans Vira , at besøge hans
Frende / Kong Vilhelm Kolffssøn. Kong Edelred plyns-
drer oc røffuer terram Cumbrorum , & Insulam Mo-
nege.

Oxencaster
forsuaret
sig selff.

Åar 1001. vddroge de Danste igien aff Normandia
en / til Engeland / oc belegger Oxencaster / men bleffue der
fra drestne / aff Borgerne i Staden / som mandeligen fors-
suarede Muren for Byen / Huor aff de andre mere ere fors-
argede oc forbittede / derfaare ødelegger de baade Menniske
oc Dueg / saa meget som saarekom vdi Domnania , Nem /
de sparede ey heller Husene fra Brand / iche heller Eæden
paa Marken. De aff Domnania oc Summerstun
vdruster dennem at tage imod de Danste / paa it sted heder

De Engelske
Byer strer.

Wensø. Men der de saae / at de Danste vaare saa mangs
foldige / lod de dennem beholde Marken / Doa myffe de
Engelske mange tilforne / før end de flyede. Effter denne
Tumult / gjorde de Danste Rytter aff sig / oc huad de til-
forne lessæde / det sanctede de nu op alleuagte i Domnania ,
Oc saa droge de til Skibs igien / iche vdenholden Kense /

627

Saadant deris Koff oc Bytte førde de til deris Gods / sed: De Danste
 uanlige Sted oc Malepartus, den De Vectam, fra huil: vdv Vecta.
 den de gjorde Vdlob i da oc da / som de saae leyligheden til /
 oc indsejlede i Dorsetantam, nu i Sudeanthoniam, nu Dorsetantam
 vdi andre stæder / at forøge deris Malequæsit, met Koff oc Sudanton
 Tiffueri / thi der vaar ingen Modstand nogensteds / paa det oc flere stæde
 sidste bleffue de saa mangfoldige oc wnuilde / met Koff / der offuers
 Brand oc Blod / at de vdi gantze Engeland vaare i Hiertens dragis.
 Corrig / Ja den mand kand aldrig nok vdsige / thi de
 trøstede sig icke til at bortdriffue dem met nogen Mact / en
 ten til Lands eller Vands / Huorfaare Kong Edlred kaldet 1002.
 sammen Kigens Raad / oc bespør sig om Middel at bruge /
 at formilde de Danste / Da bleff besluttet / at de vilde giffue
 dennem en stor Skat / ja en Besolding / at her effter maatte
 bliffue Tryghed / De sende til dennem Hertug Loffue / som
 handlede met dennem om Fred / Da ere de forligte om en visse
 Penninge oc Vdlegning / De icke lange der effter bleff
 dennem offuersend fran Engeland / 24000. Pund / eller 24000 pund
 Marek. Der Kongen nu meente sig at vere tryg / for hand giffvis de
 haffde taget Haanden aff de / som sinze Pengene / begynte Danste.
 hind lidet der effter / at ihjelslaa alle Dansk Blod / som findis Kongen
 skunde i hans Kongerige / ingen vndertagene / i Riøn eller ihjelslar alt
 der / faare giffuendis / at de met tiden vilde met deris Land
 mends bistand / skunde hannem effter hans Rige. Derfaa 1003.
 re kom Kong Suend aff Danmark / efftersølgende Nar / z. Suend
 for Drenkaster / oc lod sig icke bortdriffue nu / som tilforne Konger igen
 men nederbrød all Muren / fra østre Port til vestre / oc alle for Dr. nra
 der inde vaar / førde hand i sine Skibe / dog bleff denne Stad hiet oc fik
 forraad / met gjort Raad / Thi Droning Emma / haffde ind
 sat en Tiffuerste / baade offuer den By oc den gantze Dom
 nania, heed Hugo / huilken gjorde it met de Danste. K.
 Suend foer ind bedre i Landet / oc kommer i den Graen / det ind.
D
Wil

Wiltuna. Wiltun / paa sit gamle erinde / huor hannem møder en
 mectig hob Krigsfolck / huos Øffuerste oc Formand vaar
 Hertug Alffrich / Men ret som nu begge Parter skulle falde
 sammen til Slact / oc vaar saa nær hin anden / at de kunde
 vel see huer andre / da kunde Hertug Alffrich icke lade sin
Hert. Alff gamle forrædelige Seduane / men begynder oc siger / sig at
zick sig sig vere meget Kranck / ja saa kranck / at hand / met Luett at sige /
Wind. maatte giffue op / oc derfaare at vere saare ubequem til / at
 føre enten Slact eller Krig vd / til gaffns / Der de andre
De Engelse hans Folck saa dette hans kleinmodige Hierte / droge de til
forløbe. bage / icke vden stor Danghed / som gierne haffde voget Liff-
 uet for deris Fæderne land. Der Kong Suend fornarn
 oc hørde / at hand icke haffde Folck / men Harer at krig met /
1004. førde hand sit Folck til Wiltuniam / som hand opbrende /
Wiltuniam lige saa gjorde hand ved den By Sarbyriam / saa drog hand
oc Sarbyriam til Skibs igien / oc seylte til Nortuig / som hand stormede oc
til. opbrende. Der Hertug Alffkettel dette hørde / forligte hand
Hert. Alff sig met Kong Suend om Fred / nogen god tid at nyde / thi
Furcil forlit hand haffde icke saa lang tid / at hand kunde Folck sammens-
ger sig met skriffue. Denne Fredspact opbrød Kongen atten Dage
K. Suend. der effter / oc rycker ind i Totford / huor hand borttager alt
B. Suend hvad forhaanden sands / oc bleff der om Natten / Men om
bryder Jre, Morgen den drager hand der fra / oc sætter Ild paa Byen.
den. Der Hertugen dette hørde / befoel hand nogle sine Mænd / at
 drage ned til Kongens Skibe / oc hugge dennem sønder / men
 de toge her Forsømmelse faare / eller oc vaare icke saa driffi-
 ge / Derfaare i midler tid sammensancker sig Hertugen en
 temmelig hob Folck / oc giffuer sig imod de Danste / som de
 vilde søge deris Skibe / De slogt hart paa begge sider / Ja
De Danste saa stift / at de Danste vaare noget trengde / dog beholt de
beholde at / Mareken paa det sidste / Thi Hertugens Folck vaar dennem
ter næsten meget vilige i tal / men i Mod oc Mandom / sagde de Dan-
 ste sig

(ste tiden) haffde de aldrig i Engeland forsøgt saa tappert ^{den fornemste}
 Krigsfolck/ som de vaare. I denne Slaetning ere thiclsla ^{de Edelvæ}
 gen den fornemste Adelskaff/ som vaari i Ostengeland. Det ^{Wstenager}
 næst efterfølgendis Aar nåddis Kong Suend til/ at fare til ^{lunds søgen.}
 Danmark/ for en stor Hunger skyld/ som opsteg i Landet. 1005.
 I Julio der efter/ igien kommer hand fra Danmark mee ^{1006.}
 mange Skibe/ seylendis til Engeland/ oc giffuer sig ind i den ^{A. Suend}
 Havn kaldis Sandicus, oc vaar ingen Ende paa Koff oc ^{igien vdi}
 Brand/ som de giorde alleuegne/ synderlig i Cantia, oc ^{Engeland.}
 Sudsaxen.

Kong Edelred bemander sig/ mee meget Folck/ som
 hand siel aff Mercia oc Westsaxen/ oc endelig ville forsøge
 Mandom paa de Danske/ Men de Danske vilde icke/ men
 omdroge her oc der/ frem oc tilbage i Landet/ paa det Tiden
 skulle icke saa forløbe/ foruden Koff at sammenhente/ oc saa
 fererede de de Engelske all Høsten igiennem/ De droge saa
 mee ladde Skibe aff Bytte til Beccam igien/ hr or de ligge ^{Becca.}
 til Jucl begynder/ siden drage de hjem igien. Men fordi
 Kong Edelred vaar paa denne tid i den Eigen Scrobbes ^{Sudamton}
 birre/ torde de icke andet/ end drage igiennem Sudamthun/ ^{Baruffar/}
 til Baruffar/ til Reding/ Walingford/ Koleseg/ oc mange ^{Reding/ Wa}
 andre Byer/ huilke de opbrende allesammen. I denne de ^{lingford/}
 ris Niemsærd/ komne de oesaa til Kenethan/ huor And ^{Koleseg/}
 byggerne haffde sig berustet/ at tage imod dennem/ Men ^{Kenethan}
 forgesuis vaar alt deris gode Anslag/ thi de blesfue it iclsla
 gene aff dem mange/ oc alt de haffde taget bort til Koff/ for
 dis til Danmark.

Aar 1006. funderit Keyser Henricus det ^{Babenberg}
 Biscops ^{funderis.}
 domine til Babenberg/ oc satte der en Bisp heed Eberhard.

Der de Danske nu vaare bortdragne/ holt Kongen ^{1007.}
 atter paa ny it Raad/ huad for Middell hand kunde opten
 ke/ saadan langsommelig Tyranni/ en gang for alle at ne

De Engel-
ste sende i
Danmarck
oc tilbude
stat 36000.
Pund.

derlegge. Da bleff forsent en Legat ind i Danmarck/ som tilbød de Danske endnu en stor Skat at giffuis aff Enges land/ om de her effter vilde aldelis affstaa / oc icke saa bestaa de deris Land oc Folk. De Danske nu som tilforne / loffuede gaat/ oc samtyckte i Kongens begøring. Skatten som vdgiel aff gantse Engeland / oc kom til Danmarck/ vaar 36000. Pund eller Marc.

Greff Tor-
kild/ aff
Danmarck.

Zenning oc
Eignulff.

Cantuaris
vdloffuer
Brandikat
3000. pund.

Aar 1009. kom sendende til Engeland/ Greffue Tor- kild aff Danmarck/ oc strax effter hannem kom ogsaa en anden Skibsflaade / i huilken vaar moxen wtallige mange Folk / Begge disse Skibsflaade / den ene effter den anden/ landede for Lenecland/ Deris Hovmænd vaare Henning oc Eignulff / huilcke førde Folket op i Landet/ at belegge den Stad Cantuariam, Men Borgerne forfærdedis baade for den store mangfoldighed/ saa vel som den Trimodighed/ de Danske pleyde at haffue til Tyranni imod Engeland. Derfaare loffuer de at ville vdlegge de Danske en Skat paa 3000. Pund/ for Fred oc Sikerhed. De Danske anam- mede fornessnde Summa / oc fører den til Bectam / Fran huilken de giøre nu som tilforne / vdløb mee Skibene / til Sudsaxen oc Sudamthun/ oc der røffuer de oc brender baade Byer oc andet/ vden all Naade.

En stor ley-
lighed for-
sommis.

Kong Edelred fortrød at giffue saa tit Brandikat / til forgeffuis/ huorfaare hand sammenskriffuer Folk aff gantse Engeland/ mee huilcke hand besatte de Orter oc Plaker/ paa huilke de Danske pleyede heldst at giøre skade / som er paa de Stæder næst Haffuet. De en gang hende det sig/ at som de Danske vaare dragen langt ind i Landet / paa deris onde Forbedring/ Da kom Kongen suarlig vel bemandet/ imellem de Danske oc deris Skibe / som de vilde besøge mee deris Bytte / Ja Kongen vaar nu til sinds at voffue sit Liff for sit Rige/ det samme vaar oc de mange tussnde hans sam- men

mensandede Folk. Men hand haffde en Forroeder til Suo-
ger (som fik hans Daatter Agatham til Hustru) ved
Nassin Edricus Sereona , som offuertalde Kongen/ oc den ^{Ætius}
Menige mand/ at de paa den tid skulle lade de Danske wbe- ^{Streona.}
hindret passere/ Huilket oc skeede/ Oc saa friede hand de
Danske aff de Engelskis hender/ Huorsaare de Danske met
stor Enst oc Bløede kom ned til deris Skibe/ oc haffde fan-
get it me oc ic friskt Mod/ effter den Dag sig videre op vdi
Landet at forsøge/ Huorsaare de drage strax op i Cantiam,
oc holt deris Vinter station i det Vand Thamesen/ ^{De Danske}
maatte baade Ostfæxen/ oc de andre omliggende Prouincier ^{vdv Tansen}
vndgielde/ som maatte opholde de Danske deris Vinter-
kost/ Dissimellem vaar de tit omborde / at indtage Lundo-
niam, men fik altid skade/ oc vaar forgefuis Arvende.

Aar 1010. siden Adeldagus vaar død / bleff Judland ^{Judland}
giort vdi tho Biscopsdomme/ det tredie til Aarhus ophørde. ^{giort vdi 2.}
Men vdi Benden eller Sclauen / tilforordnede Libentius ^{Biscops}
Folkuar/ siden Kember / aff huilke den første bleff forjagen ^{domme.}
aff de Bender / hand drog igien til Suerige / eller hen vdi
Nord/ til Norge / did heden son Libentius haffde sende
hannem/ huor hand mange omuende til Gud.

Samme Aar forlod de Danske paa ny deris Skibe/
oc drager op i Landet for Oxenford / huilken By de plyn- ^{Oxenford}
drer/ oc stikker Ild paa / drager saa tilbage / met stor Bytte ^{plyndris oc}
de toge fra det Folk / paa begge sider hos det Vand Thas- ^{brandis.}
mesin boendis/ Oc som de fange Tidende fra de aff Lunden
at ville forfølge dennem/ bytter de dem vdi tho Parter / den
ene drager vdi Nord/ ved det sted heber Stane/ Siden sams-
lis de igien met it stor Bytte / de forde iziennem Sudregis-
am/ oc ned til Skibene / saa de nu haffde ligget oc lappet paa
all Fasten/ thi de actede dennem til Ostengeland strax effter
Paasten / Oc som de komme til Gipsuig / forstode de / at

Hertug Bliffettel vaar der forhaanden / oc vilde tage imod
 den nem / Saa droge de tilsammen / imod Hertugen / paa is
 sted kaldis Ringancr / oc holder it store Slag met hannem /
 huilcket skede den 5. Maaj, Dog maatte omsler de Ostenge-
 ler giffue Kong / tilegget oc forarsaget aff en Danst / som
 vaar i de Engelskis tal / hand begynte først at giffue Kong / oc
 siden alle de andre effter hannem / vden tuiffuel met Raad
 giort / denne Danste heed Torckild Wyrefod. De aff Car-
 telbrig stod lenge mandelige imod de Danste / men maatte
 dog tabe. Vdi denne Slaetning maatte disse bucke aff de
 Engelsker / Eddelsteen som haaffde Kongens Daatter / en
 Eddelmand / Ossuin met sin Søn / Bliffrig Leoffuinsson /
 Edmund som vaar Alftrichs Broder / om huilcken tilforne
 De Danste haaffde nu indtaget all Ostengeland / huilcken de
 alsammen plyndrede / ingen sted / ja icke noget Riær vnder-
 taget / vdi gantze tre Raader / oc alsammen offuerfarede
 de met Brand oc Mord / baade Mennister oc Jæ / Lige saa
 giorde de ved Torford oc Cantelbrigge / oc saa droge de til
 deris Skibe / som laa i Lemken / Men det vaar dennem me-
 get Besvær ligt / at ligge lenge stille / oc holde sig fra skade at
 gipre. Derfaare stacket effter / soer de ind i den Prouinciam
 Oxenford / der fra ind i Buleham / Bedford / Hertford /
 oc flere Prouincier / oc fare alting lige saa offuer / som de
 giorde i Ostengeland / oc saa drage til deris Skibe. No-
 get der effter / som vaar om S. Andrea Apostels dag / han-
 dledede de sig lige saa i Northanthun / oc all den Eigen / Saa
 seygler de ind i Westsaxen / oc opbrender Konigmerste / oc
 moxen all den Prouinciam Wiltune. Siden imod Juel
 forsamlede de sig / hos deris Skibe / huilcke vaare nu ladde
 met icke alligt Koff oc Bytte.

Kong Edtred met Kigens Raad saae nu / at det stod
 meget ilde til i Engeland / thi Ostengeland / Ostfayen / Mid-
 deljæ

De Engels-
 ke bliffue
 etter slaget

Torckild
 Wyrefod.

De Danste
 faar alt Ost-
 Engeland
 vnder dem.

De Danste
 offuer Ox-
 enford / Bu-
 leham /
 Bedford /
 Hertford /

Northantun-
 dlede de sig
 lige saa i
 Northanthun /
 oc all den
 Eigen / Saa
 seygler de
 ind i West-
 saxen / oc
 opbrender
 Konigmerste /
 oc moxen
 all den
 Prouinciam
 Wiltune.

delfaren/ de Prouincier Horthford/ Buckenham/ Drenford
 Grantebrigge/halffparten aff Huntehed/vaare slet ødelagde/
 oc moxen icke en Stage igien / Eige saa sønden Vandet Te-
 mesis/ Cantia, Sudregia, Sudsaxen/ Sedanthun / Wils-
 thun/ oc Barrofeer / hui/ icke heele Prouincier / vaare alle op-
 brende aff de Danske/ Huorfaare fornessinde Konge met sit ^{De Engels}
 Raad/ sender Legater til de Danske / om Fred at nyde / for ^{icke tilbude}
 en viss Stat. De Danske nu som tilforne / tilfiger Fred ^{atret en stat}
 oc Tryghed / paa samme Vilkaar / Dog vaar det icke ^{45000. pūd.}
 Skromt/ thi all den stund de Engelske giorde Slatten fær-
 diz at fremkomme / da røffuer alligeuel de andre allenege/
 oc ihjelslaar / lige som tilforne / Oc paa det sidste belegge de
 Cantuariam, imellem vor Frue dag Naetivitatis, oc S. ^{Cantuarte}
 Michels dag / Oc 20. Dagen effter Bessollingen/ bliffuer ^{belagd oc}
 Byen forraad / ved en Archidiaconum, ved Nassin El- ^{forraad.}
 mer/ som staet Jld paa den ene Ende aff Byen / Oc saa giet ^{Elmer i Et}
 Sienderne ind / oc ynckeligen tyrannizerede offuer det fat-
 tige Folk inden vaar / Thi somme kaste de ned aff de høye
 Mure / somme ihjelsloge de / somme brende de / somme ops-
 hengde de ved deris Hemmelighed / Skam at slige aff/ end
 sige at gipret / De handlede imod ærlige Quindsolk vden
 Naade / thi naar de vaare slagne / forderffuede / saa kaste de
 dennem i Jlden at opbrende / smaa diendis Børn slinge de
 Spiise igiennem / oc en part borttraadis vnder Hesthoffue.
 Alfeus Erchebissen i Byen / biude de oc bascet / icke heller ^{Alfeus}
 vden store Hug oc Plage / Men Archidiaconus Elmer / ^{gus fangit}
 som Byen forraadde / oc vaar en Abbas i S. Augustini
 Kloster / hannen bleff giffuet Forloff / at gaa vskad aff
 Staden. Godwinus Episcopus Roffenlis fangis / lige
 saa en Abbedisse i S. Mildritæ kloster / Leofrinia, Item/
 Aledus regis præpositus, met mange andre Munkke
 oc Nunder / oc atskiligt andet Folk / som vaare metallige/

Kirckere

Deciman-
captiuos
more Ro-
manorū.

Rir. Ken opbrende de / Oc effterdi Folcket i Byen / met Munc
cke oc Nunder / vaare offuermaade mange / oc de Danske
vilde dog giøre nogen Raade / oc ick slet ihiesltaa dem alle /
Da bemiste de saadan Barmhiertighed / at de lod kun lessue
huer tiende Mand / Tallet paa de som vaare tiendet oc off-
uerbleffue / vaare 804. Mend. Mand haffuer ick hørt i no-
gen Historie / større Elendighed / Oc nu alting vaar sdelagt /
toge de Erchebispnen met dennem bunden / meget ilde saar-
giort / oc holder hannem i Fængsel 7. Maaneder. Lidet des
effter vilde Gud heffue deris w barmhiertige Offueruold / oc
kom saa en Siuge iblant disse Danske / oc nedlagde 2000.
aff dennem. Da bleff forregiffuet / at saa lenge de ick forligi-
te dem met denne fangne Erchebisp / skulle de fornemne no-
dermere Plage aff H. E. Kren / Men de foractede disse Raad
oc Siugen holt ick heller op nogen god stund / iblant dem.
Der dette nu saa forhandlis hos de Danske / Dissimellem er
den Jorædere / Hertug Ericus Screone, met alt det En-
gelske Raad / forsamlet i Lunden / at giøre den vbloffuede
Skat færdig / som vaar 48000. Pund til de Danske.

siuge iblant
de Danske.

1012.

Paaske aften tagis Erchebisp Alfegus aff Fængsel / oc
faaregiffuis hannem / At vil hand noede sit Liff / da skal hand
giffue de Danske 3000. Pund / Bispnen siger kort Nep /
Nuorfaare de Danske holt deris Hender reene for Blod /
Paaske vgege igiennem / indtil om Laffuerdagen isamme
Vzge / paa huilcken Bispnen maatte atter vddragis aff Fæng-
sel / oc mede i deris Concilium, Men hand nu som tilforne
ne: tede at vilde rankone sig i nogen maade. Item haffde oc
tilforne forbiudet / at ingen skulle giffue noget for sit Liff /
Dette fortrød dennem storligen / Oc som de vaare nu druck-
ne aff Vin / saa kaster de hannem ned aff Concilio, slaar
hannem met Oxehammere / Steene / Been aff Horff oc Jce /
Som hand ligger iblant dennem / oc paa det sidste kom en
frem /

Erchebisp
Alfegus is
hieslagen /
for hand is-
te vil giffue
Kingom.

frem/ ved Naffn Erund (huilcken Bispen haffde firmet da-
gen tilforne) denne Erund hug en Dye i Bispens Hoffuet/
indtil Skaffet/ Dette stede den 13. Aprilis, Oc bleff hand
ført til Lunden/ begraffuen i S. Pouels Kircke.

Der de Engelske komme nu frem/ med den vdbloffuet **R. Euend**
Penninge/ suor Kong Euend dennem Fred oc Tryghed/ suor de Eng
loffuet at ville vere dennem en tro Bestermere / for vblendi- selste fred.
ste Kjøffuere / oc alle andre / Dog skulle de Engelske holde de Engels
hans Foltet Fetalie oc Besolding oppe / Oc saa skildis den de skulle op
Danstis Skibsflaade / men 45. Skibe bleffue liggendis holde skibs
falle hos Kongen. feldet.

Aar 1013. døde Libentius Erchebisp til Bremen/ **Libentius**
begraffuen mit vdi Choret for Alteret/ Pridie nonas Iunij.
Vnuanus efterfølger hannem / hand tog Raaben aff Pass-
ue Benedicto, oc aatte en stor Arffue / huor aff hand halff-
delen lod Keiseren/ der aff sigis/ at hand haffuer ligbt sig ind/
tredie parten lod hand hans Forældre oc Arffuinge/ oc fierde
parten Kircken. Hand regærede Kircken Gudfrycteligen/
hand lod affhugge de Skloffue/ som de der indboe Moerit/
met stor Andact besjgte/ lod forbedre Kircken/ hand lod byg-
geden Hoffuettircke S. Viti vden Byen/ oc S. Vilhadi
Capel/ besoeel hand at fornwes. Den tid vil mand siige Dres-
mer Dam at vere giort/ for Fiender deris List skyld / Siden
Reimbertus vaar død/ ordineret hand heden til Sclauen/
Bennonem, som gjorde der stor Fruct.

Vdi Julio/ Aar 1013. rycker Kong Euend ind i den En part de
flod Trenta oc senzler til Gamesburre/ huor hand slaer hans Engelske
Leyer/ Til hannem kommer aff omliggende Grenker/ først suor de R.
Gressue Bered / de Northimbresser / Lindisnesser / siden aff Euend.
Siffburg/ oc alle de som boede Norden i Wetling stræde/ alle
sameligen suore hannem/ oc tilbød deris Tieniste/ men hand
tog allene aff dennem Fetalie oc Heste / til sit Folt. / Dog

paa den Eed de sore hannem / sætte de goduilligen Gissel/
Hert. Knud Saa antuorder hand sin Søn / Hertug Knud / all Skibs-
hans Søn slaaden / met de som vaare Gissel / Selff drager hand i søns
tilbetroes dre Merciam, met en stor Krigsmact aff Danste / oc En-
Skibsfode. gelsker / De paa Byen som vaar igiennem Wetlingestræd
beseel hand / alt huad saarekomme kunde / at brendis oc myr-
de / Mand oc Quinde / vngc oc gamle / vden all Raade oc
Hert. Knud Barmhertighed. Iu hans Folck skulle giøre / alt det Rige
tyrannise kunde fange Sorrig oc skade aff / Saa kommer hand til D-
ret. renford / oc fant icke stor Modsigelse / Byen at indtage / der
Vinthonsa. lader hand sig nøye met Gissel / som Borgerne antuorde
hannem. Siden kommer hand til Vinchoniam, der hand
oc foruaret sig met Gissel / dem hand selff vdualde / thi Ind-
byggerne vaare meget forskædet for hans Raffnundige oc
wfsigelige Tyranni. De effterdi hand actede sig til Lunden/
oc skulle fare offuer den store Aae Thamestin / drucknede sig
Lunden be- mange aff hans Folck selffuilligen. For Lunden brugte hand
lagt til for- all sin Konst / at indtage Byen / men forgefuis / thi der vaar
seffuis. den Danste Gressue Torckild inden faare / som giorde Kong
gen oc Borgerne bistand / oc ved hans Hielp maatte Kong
Euend drage der fra met Spaat / Dette maatte alle de
Stæder vndgielde / hand siden drog frem faare / oc igien-
nem / som vaar Walingford oc Bathon / huor hand da bleff
De vdi Rom stille liggendis nogen stund / oc mens hand saa huiler sig oc
nonia suer- sine / kom Adeimarus en Gressue aff Domania, til hans
ge Hertug nem / met flere andre / som begærede Hielp / oc sore hannem
Knud. Huidskaff oc Lydigbed for nogen / oc sætte Gissel. Der
dette vaar nu suidendi / stod der lidet tilbage / at hand jo vaar
Konge offuer all Engeland / oc alle Mand holt oc kallet han-
nem deris Konge / saa drager hand igien til sin Skibsflaade /
Lunden gif De v daff Lunden komme oc saa til hannem / oc hylde de han-
uet sig god- nem for Konge / met Gissel / de antuorde hannem / thi de bes-
villigen. frpctes

fructede / at hand i sin store Hastmodighed / en anden tid /
 skulle alligeuel faa Offuerhaand offuer dennem / oc saa lade
 hugge enten Hender eller Fødder aff dennem / eller oc vdfstic
 ke Dyen / eller i andre maade dem skamfere / til en euig Les
 gomlig Skade.

Der Kong Edelred saae / at de aff Lunden torde nu **R. Edelred**
 icke lenger holde paa hans Haand / sende hand hasteligen sin sender Dron
 Dronning / ved Ruffin Emma / hen i Normandia / til sin ning Emma
 Broder / saa oc saa begge sine Sønner / Eduardum oc Alf- i Normans
 redum / met deris Euctemester Alfsehune / Bisp i Lunden / die / for faa
 huilcke samptligen bleffue antuordede Richardo en Gressue re styld
 i Normandia / selff bleff Kongen liggendis hos den Danske samep sine
 Slibslaade / som laa i Thamsen / nogen tid / Oc siden seyg- Boru.
 ler hand til Vectam . oc holder sin Julefest / Der den vaar **R. Edelred**
 vdfiungen / drager hand selff til Normandien / oc vndfangis drager aff
 meget vel aff fornessnde Gressue. Engeland.

Imidler tid ligger Kong Suend stille / at hand kunde
 indkressue oc oppebære / den wtallige store Skat / hannem
 vaar tilfagd / Gressue Torckild lod oc befale / at Kongens
 Slaade oc Folek / skulle ingen ting mangle i nogen maade /
 Dog kunde huertken Kongen eller Gressuen affholde sig / at
 de is røffuede oc plyndrede i Landet / saa vilt oc tit / som de
 viste sta noget at hente.

Aar 1014. effter at Kong Suend haffde sig i mange
 stycker besmitet met wchristelige Gierninger / mod wskyldi-
 ge Folek at begaa / kunde hand nu icke lessue lenger / thi hand
 icke vaar vørd / at den Himnelste Soel skulle hannem offe-
 uerstinne / Derfaare meener mand / at Aarsagen til hans
 Død vaar denne / At hand kressde Skat oc Landsknectehold
 aff en liden By i Engeland / i huilcken den hellige Martyr /
 S. Edmundus ligger begraffuen / thi der vaar aldrig no-
 gen tilforne / der torde vnderstaa sig i nogen maade / at giøre

**A. Suenb
pøer.**

den By noget Ont / foruden hand / som haardeligen truede Byen / baade med Brand oc Mord / der som de ick gaffue Skat oc Told / som de andre Byer i Landet. Icem / hand talede spaatteligen om denne hellige Mand / som der laa begraffuen vdi / oc sagde / At hans Hellighed vaar ick anden eller større / end som den Kongen haaffde / ja end meget mindre. En Dag som Kong Suenb imod Aften / kom fra Landsting / hand haaffde holt hos Bignesborg / oc begynte atter sin gamle vijs / at spaatte den Døde / S. Edmundum, oc truer Byen / med alle der inden vaare / snarligen en ond Blycke / Da bliffuer hand allene var / at den hellige affdøde Edmundus kommer oc møder hannem / klødi Harnisk / med et blot Verge / at vilde der med ihuelslaa Kongen / huor aff Kongen bleff meget forstreckt / oc raabte / at hans Folck vilde fri hannem / fra denne Helgen som vilde ret nu tage Liffuet aff hannem / Oc som hand saa raabte / skal hand vere igiennem stukket aff fornessnde Spøgelse / oc salt hasteligen fra Hesten hand sad paa / oc døde strax i nod Natten / ick foruden stor Smerte raabte / Vee oc Banzhed / ja en forfærdelig Død / som en Tyrann bør at faa. Andre skriffuer hannem at vere død Aar 1012. Begraffuen til Eborack.

**CANVTIVS MAGNVS DANIAE ET
ANGLIAE REX. LXIII.**

**Hert. Knud
vduelgis til
Konge aff
Britisfolc
et.**

DEN 3. Februarij vdklaarer den Danske Skibsskade strax hans Søn Canutum til Konge / i Faderens sted. Men de Engelske sambær dennem oesaa om en Konge / som de dennem selst til Gaffu oc Gledede kunde vduelge til Riget / thi de besnytede dennem meget for det Danske Tyranni / der som de vduolde nogen Danske / Huorfaare de samtligen besluttes / at de ingen anden vil
de

de haffue til deris Herre oc Konge / end Kong Edelre- ^{De Engels}
 dum, som vaar en indfødt Herre i Riget / Oc strax lod de ^{de vdelge}
 giffue hannem saadant tilkiende / Dog gaffue de oc disse ^{til Konge}
 Bulaar faare / At hand skulle betencke / at effter den Dag ^{Edelredus}
 skulle hand i ke vere saa meget streng som tilforne. For ^{gierne.}
 saadan deris Beuilling / gode Mening om hannem / oc ven-
 lige Tilbud / lod Edelredus dennem alle samptilgen gierne
 betacke / ved sin Son Eduardum / som hand sticket til dens
 nem / med fuld Befalning / paa det venligste bezørendis / de
 vilde bliffue frenturendis i deris gode Forøet / Huad som
 hans Person anlangede / skulle hand sig saa forhandle i hans
 Kongelige Regimente / saa de aldrig med rette skulle klage
 offuer hannem / Huad de oc tilforne haffde forøet dennem
 imod hannem / det vilde hand nu gierne forlade oc tilgiffue.
 Her paa siel Kong Edelred saadant it Suar / At det skulle
 gierne gaa effter hans Vilie. Strax der effter bleff Kon-
 gen oc dennem imellem giort oc stiftet it euigt oc wrngge- ^{Ville aldrig}
 ligt Venstaa / At effter den Dag vilde Riget aldrig indgaa ^{rage nogen}
 eller samtykke nogen Danck Konge at regere offuer Enge- ^{Danste til}
 land / De saa kom Bud til Normandien / at hente Kongen ^{Konge.}
 tilbage / som bleff vndfangen aff alle / med stor Xeuerense oc
 ære. Der Kong Knud hørde / at det vaar afflaget mee
 Herredømme / som hannem vaar giffuet / bleff hand meget
 vred / at hans Haab skulle saa feyle hannem / formedelst de
 Engelskis skold / som forskudde hannem / Derfaare beslittes
 de hand sig paa mange Heste / med hvilke hand kunde ned-
 fare i Landet / fra Skibene / oc nu paa ny at stende oc ødes
 legge / Men før end hand oc de Lindesener (som hand haff- ^{K. Edelred}
 de bebundet sig med) kunde komme til / at legge Sadle paa ^{offuer sine}
 deris mange Heste indfalt Kong Edelred / med en stor Krigs ^{der Kong}
 maect i Landet / offuer Kong Knud / oc vdiagede hannem oc ^{Knud oc de}
 all hans Maect / siden opbrende hand alt Landet Lindes- ^{Lindeseger}
 g'um,

K. Knud
lemelester
alle de Bisk
sel/ hand
haff de.

giam, oc ihjelslog alle for haanden kom vdaß Indbyg
gerne. Kong Knud bleff mere vred end tilforne / oc fo. nmer
til den Haffn Sandicum, huor hans Skibe laa / der giorde
hand it whørligt stycke / i saadan sin Hastmodighed / Thi
alle de Personer / som vaare antuordet hans Fader Kong
Suend til Bissel / aff gantste Engeland / aff mange Stæ
der / Slaatte oc Dyer / som tilforne er saet / dennem hugget
hand Henderne aff / stær oc saa baade Ornene / oc Næsen aff
huer / oc slipper dem saa løse / oc foruifer dennem huere til sine
Sted. Der dette vaare ende / saa seygler hand til Danmark
oc loffuer de Engelse / at hand icke langt der effter vilde
komme til dennem igien / Kong Edelred lod dog befale / at
de Penninge / som vaare 30000. Pund / skulle vdelggis til
den Skibsflaade / som laa i Grønneviig.

K. Knud
seylet aff
Engeland
men loffuer
at komme
igien.

S. Michels afften i dette Aar 1014. voyte Vandet
saa høyt i Engeland / at det borttog mange Dyer / oc wtal
lige mange Mennisker.

K. Knud
kommer igien
i Engeland.

Aar 1015. kom Kong Knud aff Danmark / seylendis
til Engeland / oc landede i fornessnde Haffn / oc siden giffuer
hand sig ind i Cantiam, oc røffuer oc skender i de Prouin
cier / Dorsetania, Sumersetania oc Vilthonia, saa me
get hand offuerfoer. Paa den tid laa Kong Edelred siug /
men hans Søn Hertug Edmund / saniker strax meget Folk
sammen / at fordriffue Kong Knud met / lige saa giorde oc
den falske Forrædere Ericus Streona, effter Kong Edels
reds befalning / men huad Bistand hand lod sig see at vilde
giøre / det giorde hand mere Kong Knud til beste / end den
anden / Thi hand giorde all sin Flid / oc yderste formue / at
hand kunde tage Liffuet aff Clithone, Den tid Clitho det
fornam / at hand vaare icke tryagere paa sit Liff / offuergaff
hand alt sit Forsæt / oc lod saa Kong Knud fare frem i Lan
det / vden Modstand / effter sin egen Vilie.

Hertug Ed.
mund / oc
Hert. Eric
cus Streo
na samle
Sold.

Siden

Siden nozen tid der effter / gaff forskreffne Henricus eller Ericus Streona sig til Kong Knud / oc soer hannem Huld, ona giffuet sig til K. Knud.
 skaff oc Mand skaff / Det samme gjorde oc de Bessaxer /
 oc sætte sterck Giffel / oc her foruden tilbringede de Kongen
 mange Heste / hand kunde bruge til sit Koff oc Bytte / sam-
 men at hente.

Aar 1016. nozen tid for hellig tre Konger dag / drog K. Knud oc
 baade Kong Knud / oc fornessade Henricus Streona , met Henrich Streona i Mercia.
 mange Heste ind i Merciam , huor de gjorde en stor skade /
 met Brand oc Mord / thi de affbrende vden all Skonfel /
 mange Boer / ja vden all Barmhertighed ihjelslog alle den- Clitho Ebo-
garus sam-
ler folck /
men de Mer
vndsaar
dem.
 nem saarekom / som vaare Engelske / ingen vndertagen.
 Da sancter sig Kongens Søn / fornessnde Clitho , en stor
 Mact met Krigsfolck / vdi en Til tilfammen / de Danske at en
 vdiage oc forderffue / Oc som de skulle falde an mod de
 Danske / da vndslag de aff Mercia sig / oc vilde ingen lunde
 frem / saa det Thog den Dag spiltis. Derfaare skreff for-
 nessnde Clitho , (som kaldis Jernside) sin Fader til / som paa
 den tid vaar i Lunden / at hand vilde komme hannem snart til
 Hielp / met største Mact hand kunde affsted bringe / huilket
 oc skede. Men der folcket vaar sammensankede / oc alting
 paa rene Hender / at forderffue de Danske / Blevf Kong K. Edeired
aduaris / at
nogen haus
vdi Nord
stod hannem
effter Kiff
uet.
 delred giffuet Aduarjel / at vden hand tog sig vel vare / da
 vaar der nozen iblant hans folck / som skunde hannem effter
 Liffuet / huorfaare hand bleff meget forrigfuld / oc lod saa
 folcket huer draage i sit Behold / oc selff holt hand sig til Lun-
 den / oc Clitho til Northimbriam / met Gressue Bthredo / Clitho oc
 huilcke som brende oc slende / ale det de offuerkomme / lige saa Orthredus
vdi Nord
thimbria.
 fast / som Kong Knud oc Henrich Streona / paa den anden
 side / aff den Varsage / de vilde icke tilhielp / at vddriffue de
 Danske aff Landet. Clitho oc Gressue Bthredus / de slet
 pdelagde disse tre Provincier / som ere / Stadford / Skrob-
 besbiere /

De Danste besbiery/ oc Lezelyster. De Danste giorde lige saa ved disse
soelege som ere/Bufingham/ Bedford/ Hunchanthun/ Northams
dise staeter thun/ Lindcolne/ Snotingham/ oc Northimbriam/ De
 saa affstod fornessnde Elichu Jernside sit skadelige Forsæt/
Greff Vth met Brand oc Koff at giere/ Men Greffue Vthredus met
redus oc saa mange som boede vdi Northimbria/ gaffue dennem vns
Northim der Kong Knud/ huilcken de sore Huldskaff oc Mandskaff/
bria giffue oc antuordede fra sig Gissel oc Pant. Det vaar icke lenge
dem vnder der effter/ at baade fornessnde Greffue/oc en anden/Forcke
R. Knud. thil ved Naffn/ som vaar Neuanus Søn/ ere ihuelslagen aff
Greff Vth en Dansk Herremand/ ved Naffn Turbrand/ oc maa stee
redus ihuel aff Kongens Befalning/ som strax satte en anden Greffue
slagen aff vdi fornessnde Vthredi sted/ ved Naffn Ericum, oc drog
Turbrand. saa til sine Skibe igien lidet for Paasken/ met all sin Hær.
R. Koelre Paa denne tid døde Kong Edelredus vdi Lunden/ den 22.
dus dør. Aprilis, oc ligger begraffuen i S. Pouels Kircke ibidem.
R. Knud Effter hans Død forsamlede sig de fornemste aff Landsaats
vduelgis til terne i Riget/ met de Geistlige samtligen/ oc vduelger Kong
Engelands Knud til deris rette Herre oc Konge/ oc begiffuer sig heden
Konge. til hannem/ som da vaar i Suthanthonia/ oc gaffue han
 nem deris Bilie tilkiende/ loffuendis der hos/ at de aldrig
 vaare til sinds effter denne Dag/ at vdklaare nogen til Konge
 aff Kong Edelreds Affkomme. Kong Knud tog vel imod
 dennem/ oc loffuede dennem igien all Tro oc Huldskaff/
 den hand actede at holde alle sine Liffs dage/ ja saa sterckelig
Fred gkort. som hand vilde for Gud oc Mennisten forsuare/ De her met
 bleff Fred suoren. De Borgere aff Lunden/ met saa mans
De aff Lun ge aff Adelskabet der vaar/ de vdklaarede Cithonem Jern
den vduelge side/ til deris Konge. Der hand haffde anammet den Kon
Elithonem gelige Sceptrum i Lunden/ foer hand met hast til Vestfaxen
Jernstoe. huor hand oc sit Samencke aff alle/ at vere Konge i Enger
 land. Der Kong Knud dette spurde/ drog hand for Lunden
 met

met sin gantse Skibsflaade/ oc belagde dennem/ De endog
 hand met dybe Grøffter / som hand groff / forbød/ at ingen Lunden be-
 kunde enten komme ind / eller vð aff Staden / flere end hand lagt.
 vilde/ saa kunde hand dog alligeuel icke komme nær til Byen
 for de som vaare inden faare/ Derfaare lod hand sin Skibs
 flaade ligge stille for Lunden/ vdi god Besterrelse/ men selff
 drager hand til Vestfaren / at hand wforuændis kunde off-
 uerkomme Kong Edmundum at nederlegge/ Men Edmunde
 dus giffuer sig Mandelig imod hannen / i Dorletania,
 met den ringe Mact hand da haaffde/ De Gud gaff hannem ^{Hos Peoneu}
 sin Vistand/ at hand slog Kongen paa Fluct/ paa it sted kal- ^{we vdi Vest}
 dis Peoneum, hos Gilingem / Siden bestercker Kong Ed- ^{faren liden}
 mundus sig bedre/ effter den ringe Effne hand da kunde bringe ^{W. Knud. it}
 ge til veyne/ sine Krigsfolck forordner hand saa / at hand sæt- ^{nederlag.}
 ter i de første Led/ de allerbeste / nogle forsætter hand i Hin-
 derhold / selff giør hand en Oration til dem alle / ja hand
 neffner huer moxen ved ste Raffen / formanendis oc raadens
 dis dennem/ de vilde betencke / at dennem staar det meget ils-
 de/ at icke voge ste Liff for deris Føederne land/ Hustru/ Børn
 oc Gods/ met mange flere Ord / hand dennem meget beue-
 gede til Fryghed/ De strax lod hand bløse vdi Trometerne/
 oc holt sig til det sted / som Slaget skulle staa / Edmundus
 vaar i samme Slactning / den første Mand / som gaff sig i
 Næsen mod de Danske/ huor hand holt sig mandeligen/ som
 en Krigsmand oc Offuerst vel anstaar / Den Forrædere
 Hertug Henricus Streoua, Almarus Dilectus, oc Hol- ^{De Engels}
 ger Mænussen / huilcke hulde paa de Danske deris side/ dese liden ^{it}
 voldete / at Kong Edmunds folck bleffue saare trætte aff ^{nederlag.}
 Arbeyd/ Dog hulde de den gantse Dag til ende vð met de
 Danske / indeil Mørcket giæ paa / huilcket skilde Parterne
 .at. Om anden Dagen / optenckte fornæssnde Henricus
 Streoua, saadant it Stratagem: oc Rytter pus / met huil-
 cke

**Stratage-
ma.**

ick hand forførdede de Engelfter / Hand fick fat paa en Engelft Krigsmand / huilcken vaar Kong Edmunds meget lig / saa mand kunde neyge stille hannem fra Kongen / den samme slog hand Hoffuedet fra / oc bar det høyt op vdi sin Haand / oc raabte / Giffuer tabe / giffuer tabe i Engelfter / thi her haaffue wi eders Hoffuet oc Herre / Her aff bleffue de meget forførdede / oc vilde strax begynnt at vndrende / Men som de fornumme / at deris Konge vaar endnu i Liffue / oc beholden / bleffue de meget Frimodigere end tilforne / oc mee it hafligt indfald / dræbte en stor hob aff de Danfke / Den Nat drog Kong Knud lønlig der fra met fle Jolck / oc til Lunden / det igien at belegge. Kong Edmundus om Morgen / som hand fornam / at hans Fiender vaar bortrycte / drog hand til Vefffaxen / der mere Jolck at hente / I midler tid falt Hertug Henrich Streona til føyne met Kong Edmund / oc fuor hannem Tro oc Loffue / da hand fornam at hans Regimente begynnte at faa nogen Fremgang. Kong Edmundus vaar icke heller feen / at komme for Lunden / huor de Danfke maatte met Skamme fly fra deris Beflolling / oc til deris Skibe. Tho. dage der effter / fenglede hand offuer Chamefin / effter de Danfke / oc holt tredie gang en flact met dem / oc paa det fidske beholt Mareken. De Danfke giffuer sig nu igien for Lunden / den endelig at indtage / Met lige faadan Lycke som tilforne / maatte de oc nu forføge / dra ger saa der fra / ind i Merciam, igiennem it Vand kaldis Aretæ, icke heller foer de der alle offuer / vden merckelig flade / met Brand oc Mord. Kong Edmundus sammenskriffue it mechtig antal Jolck / aff ganfke Engeland / nu fierde gang / oc drog ind i Cantiam, huor hand holder en stor Slaetning imod de Danfke / paa det sted kaldis Otteford / oc maatte giffue Kong paa det fidske, oc flyede til Skepøe / Saa mange hand fick fangen / dem slog hand ihel.

**A. Knud
drager for
Lunden si
gten.**

**Gentleus
Streona/
falder A.
Edmund til**

**A. Knud op
ryder fra
Lunden w/
flæket ring.**

**A. Edmund
effterfelge
de Danfke.**

**De Danfke
i Mercia.**

**A. Edmund
giffuer tabe**

Hand

Mand mener/ haſſde icke Hertug Henrich Streona met ſine
 liſtige Raad/ forholt Kongen den Dag/ at hand icke maatte
 ſætte effter de Danſke / da haſſde de meſteparten bleffuet ne-
 derlazt. Kong Edmund drog til Deſſaxen/ effter Kong **R. Eombard**
 Knud / ſom haſteligen ryete der fra / oc ind i Merciam, oc i Deſſaxen.
 gjorde paa ny en ſtor Skade alleuegne / huor hand frem drog/
 Den anden holt ſig flux effter hannem / met all ſin Krigs-
 mact/ oc opnaede hannem paa it Bierg/ kaldis Aſſenthune/
 (Mons alini) huor forneſſnde Kong Edmundus fororde
 net alting til en mectig Slactning / Selſſ Perſonligen tiltas-
 lede hand ſit Folt / oc gic fra en / oc til en anden Hob / for-
 manendis alle / oc huer ved ſit Naſſn / de wilde offuertencke
 den ſtore Bold oc Bree / dennem oc deris Forſædre / i ſaa
 lange oc mange Aar vaar offuergaæn / aff de Danſke/
 Der ſom de nu wilde ſtænde mandelige bi / ſkulle de viſſelige
 ſec/ at Gud denne Dag ſkulle heffne dennem offuer deris
 Fiender. Kong Knud forglemte icke heller paa ſin ſide/
 huad ſom tilhørde/ at gjøre Mod mee vdi en Danſk Mand/
 De der met ſlog de ſammen / De holt de Engelske dennem
 ſaa mandelige/ at de Danſke begynte noget at ſuechte ſig for
 de andre / Den tid Henrich Streona fornam det / brugte
 hand ſin gammel Konſt oc Vane / oc giſſuer ſig til at løbe/
 mee ſaa mange hand vaar Formand ſaare/ De ſaa forraade
 de hand baade Edmundum oc ſine Folt / hand haſſde ſaa
 dant loffuet Kong Knud tilforne / De der met ſic **R. Knud**
 Seyeruinding den Dag. Vdi denne Slactning ere diſſe
 nedlagde / ved Naſſn / Hertug Alſſrich / Hertug Goduin/
 Bliffettel / Hertuz i Offenzeland / Hertuz Eduard / Her-
 tug Aluini kaldis Guds Rens hans Son / oc den beſte oc
 ſtørſte Adelskaſſ i Engeland/ ſom icke nogenſted ſic ſaa mer-
 ckelig it Affbreck/ ſom her aff de Danſke. Itein Biſcop El-
 mothus aff Lindcolnia, oc Abbed Vulfus, ſom droge oc

R. Edmund
 formedelſt
Erici Streon
 na forrade
 ri/ taber
 marſken.

Et offne paa
 de foruems
 ſte ſom blef
 ſlagen.

Henrics
Streona
raader til
fortigelse.

R. Knud oc
R. Edmund
fortigis.

Enreland
skiffis i to
partter.

De aff Lun-
den forlige
dem.

vd met i Krig / paa det de skulle giøre Dyn for Folket / de
maatte ocsaa bytte Knæene / oc aldrig mere rense sig / Dog
alligeuel kunde ingen offuertale Kong Edmundum / at hand
skulle bliffue stille / met den skade hand haffde / men haffde
endnu forsøgt sin Strecke oc Wlycke paa Kong Knud / haff-
de icke Henrich Streona / met nogle andre giffuet hannem
Raad / hand skulle lade bytte Kongeriget i tho Parter / R.
Knud den ene / oc hannem selff den anden / at nyde i Fred /
Saadant Raad indgiel hand / lengs om lenge / De giel der
saa lenge Sendebud imellem disse tho Konger / indeil de sams
tyckte / at komme hin anden til Ord oc Samtale / en venlig
Contract at giøre / paa it sted kaldis Dorhyrsk / hos det
Bund Sabrina m, der holder de en lang Samtale met huer
andre / Kong Edmund oc hans Folk Besten / Kong Knud
met sine Mend paa den Ostre side ved Vandet / Der nu
denne Tale / om Landet at bytte / haffde faact Ende / lod
baade Kongerne sig vdføre paa en liden De / som laa mit i
Strømmen / oc heder Blanse / paa det sted bleff formedelse
det hellige hynuærdige Sacramente / stadfest en euig Fred /
Venstæff oc Brøderstæff imellem disse tho Konger / De at
Engeland skulle saa byttis dennem imellem / at R. Edmund
skulle haffue Kronen / Vestfæxen / Ostengeland / Ostfæxen /
Lunden / met alt det Land som ligger sønden det Bund Tha-
messs. Kong Knud skulle haffue den Norder part aff En-
geland / Siden til bedre Sickerhed / skiffte de Klæder oc
Verge indbyrdis / oc saa skiltis de at. Bleff oc tilforne be-
sluttet / huad Kong Knuds Skibsflaade skulle giffuis til
Pension, De vdaff Lunden vilde nu icke heller vere lengre
i Kong Knuds wuensstæff / men for en visse Penninge kiofte
sig hans Tro oc Huldstæff til / De tilstedde her foruden / at
hans Slike maatte haffue deris Winterlepre vden hos
Dnen.

Noget

Noget der effier ved S. Andreæ tid / døde Kong Ed³. Edmund mundus / i Lunden / oc bleff begraffuen i Glaffonia / hos sin døde. Oldefader Kong Edgars. Kong Knud lader strax sam menskriffue Bisper / Hertuger / Gressuer / oc den fornemste Adel i alt Rige / for sig til Lunden / oc lader dem aespørge / om dennem vaar beuist / huorledis den Contract lydde / som gick imellem hannem / oc affleden Kong Edmundum / oc om noget vaar paa den tid omtalet / At der som Kong Ed³ mundus døde / den skund Kong Knud leffde / om forskreffne Kong Edmundus Sønner eller Brødre igien leffuendis / skulle arffue Bestsaxen / effter den affdøde Konge. Da gaff ue de saadant Suar: At dennem nock vitterligt vaar / at aff leden Kong Edmundus / aldrig vaar til sinds / enten hand leffde eller døde / at lade sine Brødre nyde nogen Part oc Deel vdi sit Rige / hannem tilkom / Men hans Sønner som endnu vaare vngæ / had hand oc vilde / at Kong Knud vilde dennem forsuare / til saa lenge de kunde faa Nar oc Alder / noget Regimente at faarestaa. Dette Suar at vblede aff disse ypperlige Mænd / vaar allene Kong Knuds strymeri / thi hand visste vel self / at det anderledis vaar / end som de sognacteligen for hannem berette / meenendis / at de for saadan falsk Beretning / skulle der effier finde oc vinde dennem Kongen en gunstigere Herre oc Fordrer / Men det slog dem feyl / thi icke langt der effter / lod hand nogle ihjelsla aff samme Soagnere. Siden der Kong Knud begæret deris Ed / suore de hannem / At de aldrig vaare / eller vere vilde til sinds / at haffue nogen anden til Konge end hannem / den de i alting beuise skulle / Tro oc Lydighed / Kong Edmundi Sønner / eller Brødre / vilde de aldrig i saadan maade acte eller ansee / Her paa gaffue begge Parterne deris bare Hender fra dem. Kong Knud met de Danske Herrer oc Førsker / soer oc saa deris Ed / de vilde vere de Engelske icke gaat forsuar oc Her

Kaadet for
familis.

Koelen suer
A. Knud.

Sand dem
Igen.

**Eduinus
Kongens
Broder.**

Staff/ som det sig spmmer it Christelige Regimente. Ee denne Forligelse vaar nu giort/ gaffue fornessnde Eognere/ Kongen it Raad/ at hand skulle vdiage fra sig aff Lande oc Rige/ en som vaar Kong Edmundi Broder/ ved Rassin/ Eduinus/ huilcken vaar en ypperlig/ Rassinkundig oc vskoldig Mand/ om den alle mand haffde it merckelige Haab/ om hand kom til Regimentet effter Broderen/ Da nu Kongen forstod deris Hycklerie/ oc viste vel/ at de giorde fornessnde Eduinus megen Vret/ i det de saa foractede hannem bleff hand glad oc lystig der aff/ oc hemmeligen forspørger sig met Hertuz Streona/ huad Middell mand kunde bruge/ at tage fornessnde Eduinum aff Dage/ Hertuzen som vaar en gammel Forrædere/ suaret/ At hand vilde Kongen it stitke en/ ved Rassin Edeluardum/ som dette Nord skulle føre til Ende/ om Kongen ellers vilde betale hannem. Kongen lod kalde for sig fornessnde Edeluard/ oc gaff hand sin Kongelige vilie tilkiende om fornessnde Nord/ at giøre/ loffuude Edeluardo meget gaat/ Ja at hand skulle vere oc bliffue Kongen alle sine Liffs dage/ saa tier som en Broder/ der som hand kunde føre Kongen fornessnde Eduiini Hoffuet. Edeluardus for Fryct skyld/ oc aff Strømteri/ loffuuede at giøre sin muelige Flid/ dog hand det icke giøre vilde (maa see) actede mere en ren Samuittighed/ end Kongens broder Staff.

**Anslog om
Eduinus død**

**Ansloget
mangler.**

**A. Knud
allens er
herre off
det Enges
land.**

**Engeland
deelt i fire
partter.**

Næst effterfølgende Aar 1017. bleff Kong Knud en Herre oc Konge offuer all Engeland/ Elnodus eller Elnothus siue Alffredus, teste Polydoro & Tillo, Bispi til Cantuaria, kronet hannem/ De byttede Landet i 4. partter/ hand vilde selff haffue Westsaxen/ Ostengeland siel Gressfue Forckild/ Hertuz Henrich Streona siel Merciam/ Gressfue Erih antordede hand Northumbriam/ De saa giorde hand Pact oc en trya Forligelse met det gantske Kongerige/ om it euige Venstaff/ der effter at begyndis oc optagis / alt

Wuens

Wuenslaff oc Fiendslaff at nedleggis til euig tid / Hand
 strax forstreff oc jagede vdaß Landet fornessnde Eduinum / Eduinus
 Edmundi Broder / oc siden lod hand hannem hemmeligen fortagis.
 forraade / aff nogle hans beste Venner / som omginge han: Ibielslats.
 nem daglige / de sloz hannem wskuldigen ihiel / Det Raad
 tog Kongen aff Hertug Streona. Kong Knud tog aff Henricus
 fornessnde Hertug Streona oc saa Raad / at omkomme for: Streona
 nessnde Kong Edmundi Sønner / Eduardum oc Edmun: disse raat
 dum / Men Kongen forstod vel / at vere meget skammelig / vd / om A.
 oc at giffue it andet Rassin / saa at tage a ff sted / synderlig off: Edmunds
 uer wskuldige Mennsker / Derfaare sticker hand baade disse Senner at
 tho Dreng / ad Regem Suecorum , at hand skulle om: affliffue.
 komme dennem / De endog baade Rex Suecorum oc K. A. Edmund
 Knud vaare i Forbunt oc Venlaff met huer andre / saa vii: dis til Suer
 de hand dog icke indbrante Kong Knud sin wguelig De: Rongen aff
 gøring / men hand forskende fornessnde tho Konge børn til Suertig for
 Salomonem, Kongen i Vngern / der at opsødis oc forua: sendt A.
 ris / til mand kunde see / huad Gud vilde giøre aff dem. Ed: Edmunds
 mundus nogen tid der effter døde i Vngern / Den anden Ed:
 som vaar Eduardus / sicl Keyser Henrichs Broderdaatter / Den anden
 ved Rassin Agatha / til Ecce / aff huilcken hand fødde Dron: Vngern.
 ning Margaretham i Skotland / Christinam / som bleff flo: Ed:
 ster giffuen / oc en Søn / Clichonem Edgarum.

I samme Aar / som vaar i Julio / tog Kong Knud / A. Knud ra
 Droning Alffgiuam til Hustru / som vaar Kong Edelreds ger Alffgi
 Effterleffuerste / De effterdi hand viste vel / at fornessnde uam til Dro
 Hertug Streona haßde offte brugt Suig oc Forræderie ning.
 imod sin Herre / som vaar Kong Edelredum oc Edmun: Eric Stres
 dum / lod hand hannem ihielsla / paa Pallagen / oc vdkastoua stous
 hans Reop officer Muren til Lunden / der laa hand for Hun: Ibiels
 de oc Orne wbegraffuen / Hand lod oc samme tid affliffue slats.
 vden all Skyld oc Bryde / Hertug Normand / som vaar Hert. Nor
 Hertug mand ihiele
 saget.

Hertug Lecouini Son / Gressue Leoffrichs Broder / Edeluard som vaar Hertug Adelinari Son / oc Drithricum som vaar Alfessi / en Landsforstis i Domnania / Son. Vdi Hertuz Normans sted satte hand hans Broder Leoffrig / oc giors de hannem til Hertug / huilcken hand siden haaffde meget kler.

72000 pund
giffuis aff
Engeland
til Danm.

Ar 1018. maatte giffuis aff Engeland / til Kongens Folck / at besolde met / 72000. Pund / Lunden vdlagde allene 10500. De Danske Skibe drage nu til Danmark / fra Kongen alle / vden 40.

A. Edgari
Low.

Samme Ar bleffue de Danske oc de Engelske same drectige oc forligte / om Kong Edgari Low at holdis.

A. Knud i
Danmark

Ar 1019. der dette vaar nu alt bestillet / saa drager K. Knud til Danmark / næst effteefolgende Ar / oc der bleff hand den Winter offuer.

A. Knud
komer igen.

Ar 1020. kommer Kong Knud i Engeland igien / oc holder it stort Raad om Paaske tide / hos Kiren Rastrum / om Hertug Edeluardo / huilcken bleff exlegerit.

Regnerus
Bisp aff
en / en
Engelse.

Dette Ar forsende hand aff Engeland ind i Danmark / Regnerum, som bleff Bisp vdi Jyen / som skulle lære dem den Christelige Tro / hand bleff ordinert aff Elnotho Cantuariens Episcopo.

Ar 1021. er Gressue Torckild / om huilcken er talet tilforne / met sin Hustru Edgitha / vdiaget aff Engeland / aff Kong Knud.

Ar 1022. indtog Kysser Henrich nouam Trojam, Trier / Oc iblant hans Krigsfolck indfalt en stor død.

Chroni-
con Bre-
mense.

Erchebisp Vnuanus til Bremen / tog Kirekens klenodier / som lang tid vnytteligen giemdis / inden Kirekens mure / til hans Legations behoff / saa meget hannem stuntis der aff fornøden / at hand der met kunde giøre sig de Nordlandske Konger beuogen. Effier Kong Suend bleff hans Søn Knud / Konge / huilcken offueruant Kong Edlred aff Engo

Engeland / oc kom en Seyeruindere tilbage / Hand besad Danmark oc Engeland vdi mange Aar. Samme tid tog **A. Knud** hand oc saa mange Bisper aff Engeland met sig vdi Danmark / aff dem søtte hand Bernhardum vdi Skaane / setter Engelske Bisper ind vdi Danmark. Gierbrand vdi Sieland / Reimer vdi Fyen / huilket mishaget Vnuano, thi fangede hand Herebrandum, som hand en gang kom aff Engeland / huilken hand viste at vere vied aff Binocho Erchebisp vdi Engeland / Hand viste vel huad tilhørde / oc soer saa Erchebisp Vnuano, Lydighed / oc den Bremiske kirke / siden leffde hand fredeligen met Erchebispfen / Hand sende oc ved hannem sine Sendebud til Kong Knud / oc ynskede hannem Lykke / til huus hand vel haaffde vdree i Engeland / Men straffede hannem for hand tog Bisper aff Engeland / huilken Vaamindelse Kongen tog ilde / Siden bleff hand til Bens met Erchebispfen / oc loffuede alting der met at giøre effter hans Vilie.

Aar 1024. som vaar Vnuani det 12. døde Keyser **Keyser Henrich** / som mee Hellighed oc Ret / lang tid haaffde regeret de Saxoner / Italianer / oc Burgunder / hand er begraffuen til Babenberg / vdi den Kircke hand haaffuer funderit rig. rich doer. begraffuen til Bamber vdi S. Peders oc S. Pouels kloster / vdi det 24. hans Rigis / Keyserdommens 11. hans Leffnes 52. Met hans Hustru Konigunde effterlod sig ingen Børn.

Aar 1025. bleff Conradus en aff de fornemste **Keyser Conradus.** Jorster / igien vdi uald / formedelst Bisp Brunus / Keyser Henrici Broder / Bisp til Ausborz befording.

Aar 1027. offueruant Keyser Conradus de Poler / **A. Conrad** oc deris Konge / Melnigum, met stor ære / Hand offuer offueruind der de poluer oc de Behmen deris Medhielpere / oc tuang de Sclauer der de poler Behmer oc Sclauer. let Behmer oc Sclauer.

Effter Kong Erich vdi Suerige / kom hans Søn **S. Oluff.** Oluff til Regimentet / Di en anden heed Oluff / bleff Konge vdi Norge /

Norge/ effter hans Fader Eracaben/ huilcke begge/ Faderen
 saa vel som Sønner/ vaare den Christen Religion, meget
 tilgiffne/ Oc fordi disse tho Konger haffde stid dennem fra
 Danmark/ derfaare vaar imellem dennem oc Knud en ideo-
 lig Krig/ som aldrig stik ende/ vdi deris tid/ oc hans/ De
 Danske lempedis for Regimentet/ de andre for deris Fri-
 hed.

Pa de tide vaar en stadig Fred imellem de Sclauer/
 oc det Folck som boer hos Elffuen/ Oc da renoueri. Erche-
 bisp Vnuanus Hamborg/ oc det forströdde Cleric: samles
 hand igien/ saa til Hamborg kom at boe en stor Mengde aff
 Brödre oc Borgere/ huorfaare hand met Hertuz Bern-
 hard/ vaar meget i Dhen/ at hand vnder tiden vaar der is
 halff Aar tillige/ hand kallede did den store Kong Knud til
 Samtale. Item/ de Sclauiske Förster/ Ntho oc Sedes-
 rich. Samme tid stik hand Kong Oluffs Budstiff aff
 Norge/ met Gaffuer oc Skenck/ vdmogeligen begærendis/
 at hand gunstligen vilde antage hans Bisper/ oc sende hans
 igien/ som de Norske skulle lære/ huilcke endda vaare wfor-
 farne vdi den Christen Lærdom.

*Bischof / Sci-
 derick.*

Til Skare/ vdi Vestergholland/ for den allerchristelige
 ste Kong Oluffs stald/ bleff först aff Vnuano vied til Bisp
 Trugoth/ huilcken arbendede troligen/ oc tho slags Folck
 vdi Suerige omuende til den Christelige Tro. Ved sam-
 me Bisp/ sende Kong Oluff Bisp Vnuano, stor Skenck.
 Samme Konge aatte tho Sønner/ huilcke baade/ hand met
 alt hans Folck/ befoel at døbis. Den ene heed Knud/ vaar
 wecte/ den anden Amund/ vaar Ecte/ som i Daaben bleff
 kallet Jacob/ som vdi Gudfructighed oc Vndest/ offuergick
 alle de Sueniske Konger/ for hannem haffde veret. Saale-
 dis fuldrom Vnuanus vde oc inde hans Legation, vnder
 Nedningene,

*K. Oluff i
 Suerige.*

*K. Jacob i
 Norge.*

Oluff

Oluff den Norste Konge/ som vaar offuer hellige Da-
 ge en sterck Giemmere / den tid hand aff hans Landfolck/
 vaar forjaget/ for hand haffde indført i Norge/ den Christen
 Religion, oc for den Gunst Knud haffde der i Landet/ oc
 hand nu igien formedelst Kong Oluffs hielp aff Suerige/
 hues Daatter hand haffde / vaar igienkommen / at indtage
 sit Rige / Som hand laa paa Kysten / vdi samme ørinde/
 vdi sit Tiel/ kommer hans Offuerste offuer Krigsfolck/
 til hannem/ ved Naffn Jind/ som opuacte hannem aff Søff-
 ne / Da siger hand til hannem: Dhuad gjorde du ilde / du
 vecket mig / Mig stuntis / ieg gick op at en Stige til Hime-
 melen/ oc Dørren stod mig oben/ som ieg skulle indtrine/ for
 du vecket mig/ oc kallet tilbage. Siden den tid saae hand sig
 aff sine at vere forraad / for Kong Knuds gunst styld / oc
 bleff ihjelslagen aff sine / oc giort til en Guds Martyr / Aar
 1030. Hand regærede 12. Aar / Hans Døds dag skeede 4.
 Calendas Augusti, paa Sticklestad / Hans Legem bleff
 ført til Trundhiem/ oc huiler der. De Knud bleff Konge i
 Danmark/ Engeland oc Norge / huilcket icke vdi lang tid
 vaar hende nogen Konge i Danmark / som fremdelis paa
 sit sted skal formeldis.

Paa de tide kom en heed Walfardus aff Buddome-
 melige indstiidelse aff Engeland/ vdi Suerige/ som dristeli-
 gen predickede dennem Guds ord saare / hand omuende
 mange til den Christelige Tro / Men vdi en de Hedninge
 deris Forsamlinge/ begynte hand at forbande deris Afguds-
 billede Tord/ tagendis en Øxe/ oc hug det sønder/ huorfaas-
 te hand strax fik tusind Saar / oc opgaff strax sin Aand/
 effter stor Spaat beuyt hans Legeme / nedersencket de det
 vdi en Moese. Paa de tide / til Magdeborg effter Wal-
 ther / bleff Gero / siden Hunifred / Erchebispe / baade tho-
 laerde Mend/ oc det Embede vord.

Aar 1027. forsende Kong Knud aff Danmark oc Engeland / en stor Skenck aff Guld oc Sølf til Norge / at stikker de skenckis nogle de fornemste vdi Riget / met saadan hans be-
 storste met goering / de vilde kalde hannem til Konge offuer Norge / thi
 penge / at hand hæftde hørt for Sandingen / at Kong Oluff vdi Nor-
 de / skulle tag hand hæftde hørt for Sandingen / at Kong Oluff vdi Nor-
 ge hannem ge vaar icke meget duchtig til saadan Bestilling / thi hans
 til Konge. Vnderfaatte foractede hannem / at hand vaar for meget
 Simpel / Sactfærdig / oc tilgiffuen for megen Religion oc
 Guds tieniste. Kongens Gaffuer bleff optagen oc anam-
 met meget gierne / oc bleff stressuet tilbage / inaar hand kom
 oc bød sin Tieniste det Norske Rige / da skulle det stande
 hannem oben faare.

Aar 1028. Kong Knud vaar icke seen / der hand siet
 A. Knud i Norge met Bud / at giøre 50. Skibe færdige / met huilcke hand drager
 50. Skibe. ind vdi Norge / at vdiage Kong Oluffs parthi / oc bliffuer
 B. Knud i Engeland igien. Saa seyler hand til Engeland igien / oc
 forjæret sin egen Suo- vdiager Gressue Haagen aff Landet / dog vdi Legah vijs /
 get Gress Haagen. sterdaatter / Gunild / hues Fader vaar Wirtgorm Konge /
 (Rex Vinnidorum) vdi Vendeland / thi Kongen be-
 fryctede sig meget for saadant Suogerstaff.

Aar 1029. døde Erchebisp Vnuanus, 6 Calend.
 Vnuanus Erchebisp Februarij, Indictione 12. bleff lagt hos hans Forvand /
 døer. paa den venstre side. Brun Bisp til Ausborg døer. Eff-
 ter Vnuano til Bremen kom Libentius, hand sad moxen
 Libentius Erchebisp 4. Aar. Hand fordi hand vaar den anden Libentij Syn-
 til Bremen sterfön / oc da hans Huffs Forstandere / hand bleff forates
 delst Kerserinde Gessis befording / fordret hos Kerseren /
 saa Conradus siet hannem Staffuen / Passue Iohannes
 den 19. gaff hannem Raaben / Hand vaar en god from
 Mand / fryctendis Gud / Oc endog hand elsket alle mand /
 saa vaar hand dog de Geistlige synderligen beuogen / saa
 vel

vel som yncksom offuer de Fattige / Hand ligbte det Dorp
 paa hin side Vandet / oc gaff det til 30. Aarlige Bestebud/
 der aff skulle gioris Brodrene. Hand gaff saa rundeligen
 til Hospitalet oc de Fattige / at hand stuntis at haffue bedree
 huad forspommet vaar tilforne / aff hans Formend. Saale-
 dis offuerflod Discopsdommet / Prouistiet oc Hospitalet/
 at ingen Nodtørfftig fantis / Men sligt er dem wtroligt / som
 nu seer denne tids Armod / ingen skulle heller troet / den Ar-
 mod skulle nogen tid komme / som nu er. Libentius vaar
 derfaare god vdi hans Forstanderskaff / oc Præpositura,
 bedre vdi Stolen / Suldkom hans Legation til Hedninge/
 met it frit Mod / besynderligen holt hand sig til Vens / Knud **Berbrand**
 Konge vdi Danmark. I Sieland effter Berbrand satte **Sisp i Ste**
 hand Auconem. Til Oldenborg forordnet hand Mein- **land oc Auo**
 hardum, Trugotho forordnet hand til Effterkommer / **co eller Off**
 Godelscalcum aff Ramsola, thi Trugoth vdi de Dage **ue/ begge**
 fortossuendis til Bremen / hos Erkebisp / bleff besmitet **viede aff Li**
 met Spedalshed / huor aff hand siden dode / begraffuen vdi **beurio.**

S. Peders Kircke / huor ocsaa Solquart / Erich den store/
 Odinkar / oc Popo / ligge begraffne. Den tid vaar hos **Stigfred**
 Erkebisp Odinkar den yngre / Sigefred aff Suerige / **aff Suerig/**
 Radulff aff Norge / Predickere / fortellendis Erkebisp / **Radulff aff**
 huad Gud haffde giort ved Hedninge deris Salighed / huil- **Norge/ Bis**
 ske Erkebisp igien affærdiget / som billigt vaar / at pre di- **per.**
 ske. Forstreffne Gressue Haagen bleff enten drucknet i **Gr. Haagen**
 denne Seylag/ eller oc ihjelslagen paa Dreckende / **omkommer.** **Ar 1030.**
 Samme Ar 1030. er Kong Oluff i Norge / som vaar **A. Oluff aff**
 Kong Haralds Søn i Norge / ihjelslagen / oc wsthyldigen **Norge den**
 dræbt / aff sine egne Vndersaatte / vdi en Strid hos Sti- **hellige slas**
 klest. id. **gen paa stis**
cklestad.
 Ar 1031. tog Kong Knud sig faare / at fare til Rom / **A. Knud**
 der stenkede hand offuermaade meget Guld oc Sølf / til til Rom.

Den offuerste Apostel/ S. Peders ære oc værdighed/ siet oc
 saa Privilegium aff Paffue Iohanne, at den Skole vdi
 Engeland/ skulle effter den Dag vere quit oc fri/ fra Skat
 oc Vdgiffte/ Her foruden vddelte hand megen Almissi/ haa
 de hand drog frem oc tilbage/ til Fattige. Item/ hand aff
 lagde met stor Skenck oc Betalning/ megen Told oc Aff
 giffte/ som Pillegrime pleyede at vdgiffue/ paa atskillige visse
 Stæder/ naar de reyste til Rom/ Hand loffuede/ staaendis
 for Apostlernis/ S. Peders oc S. Pouels Graffue vdi
 Rom/ at hand effter den Dag/ skulle rette sit Liff oc Leffue/
 aff all sin Formue. Om dette sende hand it Breff til Engeland/
 ved hederlig Mand Liuingum, Abbed i Tauesock/
 som fulde hannem til Rom/ oc andre Sendebud/ thi hand
 self drog den samme Vey fra Rom/ hand did kom/ oc til
 Danmarck før end de andre Riger. Oc er dette Dansten
 paa forneffnde Sendebreff.

Copten aff
 R. Rouds
 Breff/ vdi
 Preffuen til
 Engeland.

Rud Konge offuer all Engeland/ Danmarck/ Norge/ oc
 en part aff Suerige/ hellseder Elnothum Metropolit
 tanum, Alffrich Erchebiscop til Eborack/ oc alle Bisper oc
 Offuerster/ met den Menige mand i Engeland/ Eddel oc
 weddel/ Jeg giffuer eder at vide/ at ieg drog til Rom/ at be
 de om mine Synders forladelse/ oc om mine Rigers vel
 færds/ oc alle de ñem som ere mine Riger vndergiffne/ huilken
 Kense ieg haffuer for nogen god tid siden/ loffuet vor H
 Erre/ at ieg skulle givre/ men haffuer dog icke kund før end nu/
 for atskillige Forhindring paa Rignens vegne/ Nu taeker ieg
 min Gud oc almectige H
 Erre/ meget ydmøgeligen/ som
 haffuer sparet mit Liff saa lenge/ at ieg kunde reyse til H
 Errens hellige Apostler/ S. Peder oc S. Pouel/ at see oc for
 fare/ all den Helligdom/ som findis inden oc vden Rom/
 huilken ieg vdi egen Person/ haffuer effter lang Attraa ve
 nereret oc tilbedet/ Oc dette for denne Marsage/ Thi ieg
 haffuer

haffuer ladet mig vnderuise aff vije Mend / at S. Peder
 haffuer anammet aff H. E. Kren en stor Mact at løse oc binde /
 Ja / at vere Himmerigis Nøgle dragere / huor ieg meente
 mig en synnderlig Fordeel at erlange / det som ieg vdualde
 hannem til min Forjaar / hos vor H. E. Kre. Skal i oesaa
 vide / at nu i denne Paaske Hystid / vaar her forsamlet en
 gantse stor Skare aff Adelskaff hos Passue Iohannem, oc
 Keyser Conradum, Ja / alle Lands Førster (Principes
 gentium) fra det Bierg Gargano, oc til det næste store
 Pass / huilcke alle sameligen toge imod mig / met stor Reue
 rense oc Foræring / Besynnderlig Keyseren self / som mig
 stenkede synnderlige Foræring / baade Kappe / oc andre dy
 rebare Klæder / atskillige Kar aff Guld oc Sølf. Siden
 haffuer ieg tillalet baade Keyseren / oc vor Herre Fader
 Passuen / met andre Førstelige Personer / om den Trang
 vor. Rige paahenger / baade Engeland oc Danmark / bes
 synnderlig naar nogen Person vil gaa til Rom / at hand da
 maatte skonis paa Blegning / oc siden fange bedre Tryg
 hed / at vandre frem oc tilbage / end som her til veret haffuer /
 thi ieg gaff tilkiende / den wreetsfærdige Told mand mange
 steds maatte vdgiffue / eller gaa tilbage igien / Huor paa
 baade Keyseren / oc Kong Rodolphus / som mesteparten
 raader offuer de Clausuras, Kluffer oc Gienhold / gaffue
 mig it gunstigt Suar / saa oesaa de andre næruerendis Her
 rer oc Førster / tillsagde / At der skulle vdgaa it strengt Edict /
 at saa mange som komme fra mine Riger / baade Kremere
 oc Pilgrime / skulle haffue en fri Pass oc Vandring / vden
 ail Told oc Forfang / vdi Fred oc Fjrm / naar de drage til
 Rom / oc der fra. Dernæst / berette ieg for vor værdige
 Herre oc Fader Passuen / At den Penze som vore Erches
 bisper skulle løbde dennem deris Pallium oc Choerlaabe for /
 effter Seduane / naar de kaldis til Biscops embede / vaar

alle for stor oc vtaalig. Da bleff oc loffuet / at den Strenge-
 hed skulle icke ske ydermere i mit Rige/ Thi ihuad somheldst
 ieg aff vœrdige Fader Passuen/ Keyseren/ Konz Rodolpho
 oc de andre Førster / igiennem hues Lande oc Riger / Keysern
 falder til Rom/ begærede / det vndte de mig gunsteligen oc
 gierne/ til mit Folkis Gaffn oc beste / De saa meget loffuet
 bleff/ det er mig strax met Sacramentet stadfest / vnder 4.
 Erchebisper / 20. andre Bispers / oc en anden vtaalig Hob
 aff Hertuger oc andre Adels Personer / deris Vidnesbyrd/
 Huorsaare ieg tacker Gud storligen / at alting falt mig saa
 lykkeligen/ som ieg selff begærede. Nu giffuer ieg eder til-
 kiende/ at ieg haffuer loffuet Gud/ at ieg her effter skal refor-
 mere mit Liff oc Liffnet/ styre oc regære mine Riger oc Vn-
 dersaatte / met all Retfærdighed oc Gudfryctighed/ oc in-
 gen at giøre Wret / De der som ieg noget her til aff Vng-
 doms brøst oc Vanuittighed beganget haffuer / dette alt
 saminen haffuer ieg loffuet / saa viit Gud mig hielper / at
 emendere oc oprette / Huorsaare ieg formaner oc befaler
 mit Raad / at de icke i nogen maade / enten for Fryct eller
 22 Redsel/ En heller for nogens Gunst eller Venckaff / samtn
 22 icke vdi nogen vretfærdig Sag / effter denne Dag / eller til-
 22 steder noget som Wret er/ at vore oc fremdragis i mit Rige.
 22 Ydermere biuder oc befaler ieg alle / som ere vdi Grefuers
 22 sted/ oc andre Befalningsmænd / i alt mit Rige / at de icke
 22 nogen vforette / eller Vold paaføre / Rig eller Fattig/ i no-
 22 gen maade / men lader huer nyde det som Ret er/ Eddel oc
 22 weddel/ Fattig oc Rig/ en anseendis nogen Kongelige gunst/
 22 eller nogens Person / En heller for Penge skyld / gaar fra
 det Retfærdigter/ saa fremt de ville haffue mit Venckaff/ oc
 som deris egen Salighed maect paa ligger / fordi der er in-
 gen Nød eller Trang/ mig driffuer til/ at oppebære nogens
 Pendinge met Brette. Det maa i oc vide / at ieg drager
 den

den samme Vey tilbage fra Rom / som ieg did kom / oc lige ind vdi Danmark / der at stifte Freds oc Roligheds pact / imellem mit eget Kongerige / oc nogle andre / som skundede effter baade mit Liff / oc Riget mig at fratage / om det haaff- ^{Dette skal forstaas om S. Oluff oc Norge.} de veret dennem mueligt / Men H. E. Xren hand forstyrrede saadant deris Forsæt / huilken oc naadeligen oss for sin store ^Wiskundheds skyld / her effter spare oc beuare / i vort Regi- mente / oc til intet giøre oc forderffue alle vore Fienders styr- tte oc Wact / Naar alting er nu kommet i lassue / imellem Danmark oc omliggende Lande / saa at mine Riger her vdi Vster haaffuer sig for ingen at rædis eller befrycte / vil ieg i denne Sommer / det snariste Skibene kand bliffue vdrædde / komme til Engeland / De derfaare sender ieg eder denne E- pistel / om min Reyse / at alle oc huer skal glædis der ved / at Reysen gik mig vel / Fordi i vide vel selff / at ieg aldrig haaff- uer sparet enten mig selff / eller min muelige vmage / i det ieg viste at komme mit Rige oc Vndersaatte til Gaffn oc Vel- færd / Huorfaare ieg nu biuder / formaner oc aluorligen be- faler alle mine Bisper / oc Rigenes Befalnings mend / ved den Tro i baade Gud oc mig plictige ere / at i saa vjide eder mueligt er / tiluender all eders Flid / den Gield bliffuer aff- lagt oc betalet / wi effter gammel Seduane Gud skyldig ere / som er Almisse for Plouge / Tiend aff Queg / det Aar fød er / S. Peders Denarius, som skal til Rom / vere sig aff Rispstæder / oc Bondebner / Tienden aff Sæden mit i Au- gusti Maanet / den første Grøde aff Sæden / som mand kalder paa Engelske Kirkestæ / at huer lader den komme til sin Soznelirke / Det / oc andet saadant / om det icke er vdr- kommet oc betalet / naar ieg kommer / skal ieg lade handle met dem / som brøstskyldig findis / effter Lowen / strengeli- gen oc vden Naade. Lider vel.

Aar 1032. Kong Knud oc Hert. Bernhard aff Særen

B

holt

- holt den tid en fast Fred omkring Elffuen / De Libentius drog tit til Hamborg. Kejseren haffde den tid vndertrunget Vinulos, deris Jørster vaare/ Gneus oc Anacrog, begge Hedninge / Men Veho den 3. Mistoui Søn / vaare nep en god Christen / huorfaare hand oc aff en forlobben Sax / er ihjelslagen / Lod en Søn effter sig heed Godestalc / som den tid hos Luncborg / vdi Hertugens kloster / bleff opspødt vdi Bogelige Konster / som Gothorin Bisps foruolte / Den hand hørde hans Faders død / bleff hand saa fortrønet / at hand laste Troen oc Bozen / spømmet offuer Aaen / oc stillet sig til Vinulits, Guds fiender / Formedelt deris Hjelp / offerfale hand mange tusind Saxer / at heffne hans Faders død. Hertug Bernhard lod fange hannem / gjorde siden en fast Fred met hannem / som en merckelig Mand / Hand drog siden til Kong Knud / oc fulltis met hannem vdi Engeland / huor hand bleff lang tid. Libentius forrestod hans Embede troligen som det sig burde / oc vaare alle mand tier. Samme Aar bleff hand død / oc paa S. Bartholomei dag effter hand haffde holdet tho Messer / oc endt Psalteren / den Dag opgaff hand sin Aand. Aar 1032. effterfulde hannem Herimannus, oc sad nær vdi 3. Aar / Hand tog Staffuen aff Kejsen Conrado, Raaben aff den ynge Benedicto. Aar 1035. lod Kejsen Conradus giøre sin Søn Henrici Bryllup / met Kong Knuds Daatter / huileket Bryllup tilforne vaare besluttet / der de vaare i Italien tillsammans. Knud haffde tre Sønner / oc sætte huer til Konge offuer sit Rige. Dette sigte andre / at vere skeed Aar 1036. Aar 1035. hans Søn Svend / hand haffde ved Dronning Alffgiuam (som vaare Hertug Alffhelms / oc Fru Bulffrune Daatter / oc kaldis Northamthengalis) sætte hand til Konge offuer Norge / effter hand haffde spurte / at Naagen Jarl vaare bleffuen til Slib / som hand haffde sat til Konge
- Deho mest ut Søn i hielslagen.**
- Godestalc en Vendi i Kerra.**
- Godestalc en Vende / følger K. Knud at Engeland.**
- Libentius dæet.**
- Hertimannus S. dyebisp til Bremen**
- Henric Kejsers Søn / holder Bryllup met K. Knuds daatter.**
- K. Knud de ler sine Riger vnder sine Børn. Svend sættis offuer Norge.**

Ronge offuer Norge. Der vaar vel nozle som vnderstod sig at siqe / at denne Suend vaar icke nogen Ronge eller frit Wærn / men meente / fornessnde Alffgiua vilde gierne haafft Sønnen / men kunde ingen faa / oc da skal hun haaffue ladet hente sig ie nyfød Prestebarn / oc offuertalde Kongen / at hun fødte det ved hannem selff. Til denne hans Søn Suend sende hand Bud til Julin / huor hand da vaar hans Stats holder / at skulle paa hans vegne antage Norge / Hand mee hans Moder Alffgiua / droge did / oc bleff tagen til Ronge paa huere Ting. Til Trundhiem bleff hand tagen til Ronge effter Landsens stic / Hand tog til at bliffue forhadet / for hand begynte nogen ny Lower oc Stic / saa oc fordi / at de som tilforne haaffde hiulpet hans Fader Kong Knud til Rige fortrød / at de icke vaar derfor belønte / som de haaffde forhaabtis. Eimer Lambestelffuer oc Calff Arnessøn paa Ege / som tilferne vaar imod Kong Oluff / begynte nu at holde Bedderspil imod Suend. Try Ar effter at Suend nu haaffde veret Ronge / kom Oluff Tryggesøns Ecceson Oluff Vesten offuer Haaffet / med it stort tal Folk / Suend kom imod hannem med en stor Mact / De fandtis vdi Bucknesund / huore skede it stort Slag oc Mandfald / Dog paa det sidste bleff Oluff Tryggesøn der vdi Sundet. Nogen tid der effter drog Kalff Arnessøn / med de beste Mend aff Rige / til Kngland / til Magnus Oluffson / oc bød hannem Rige / Kong Magnus loffuet denne in Tryghed / med Bress oc Segel / for at de haaffde veret imod hans Fader / aldriq at skulle efftertenckis / De gjorde Kalff til sit Raad / Kong Magnus Oluffson fulde dennem fra Jarislaff Ronge i Kngland / i ziennem Helsingeland / til Jempteland / offuer Riolen til Trundhiem / De alt Landet gic hannem til hende. Siden lod hand sette Dreting / oc bleff tagen til Ronge offuer alt Landet / Derneest bleff leding vdbødet / baade aff Kong

Wentz om
A. Suend.

Oluff Tryg
gesøn sla
gen aff A.
Suend.

Suend oc Kong Magnus / Men slye Folk vilde følge R.
R. Suend Suend / men fulde heller Kong Magnus til / Der Kong
 drager at Danmarck til sin Broder / Kong Knud den haarde/
 til R. Knud hans Broder. som tilskicket vaar at vere Konge offuer Danmarck / oc saa
 det. fyd aff fornessnde Alffgiua / ved Nassin haarde Knud / ellen
 rige Knud kallet / Oc en liden tid der effter i samme Aar 1035
R. Knud den 12. Nouemb. en Onsdag / døde fornessnde R. Knud /
 aff Engeland. hos Scasttesbiriam / Andre holde Aar 1036. bleff begraff
 lauø døet. uen Winthonix / met megen Præct / vdi it gammelt Klo
 ster / der hand haaffde veret Konge offuer Danmarck 27.
R. Suend Aar / offuer Engeland 24. Aar / Norge 7. Aar. Samme
 døet. Aar døde Kong Suend Alffgiuæ Søn vdi Danmarck / Oc
 saa bleff Magnus Oluffssøn Konge vdi Norge / oc haarde
 Knud Konge vdi Danmarck.

Om Vaaren der effter gjorde begge Konger sig sær
 dig / haarde Knud aff Danmarck / oc Magnus aff Norge /
 oc vilde veret tillsammans / fordi de forment denne begge
 Kettighed til Norge / Da bleff gjort saadan Freds vilkaar /
 At Kongerne fore sig i Broderstaff / oc gjorde Fred imellem
 Rigerne / saa lenge de leffde / Oc der som en aff dennem døde
 foruden Søn effter sig / da skulle den som effterleffde / tage
 baade Land oc Riger effter hannem / Denne Forbindelse oc
 Vilkaar / soere tolf de ypperste oc fornemste / aff huer Ri
 ge / at saa vbrødeligen holdis skulle / Der met skildis Kon
 gerne gode Venner at / oc huer drog hiem til sit Rige.

Effter denne Dag nedersætte sig oc saa Dronning Al
 giua / paa samme sted at leffue / Men Haraldus sagde sig at
 vere Kong Knuds Søn / oc Alffgiuæ Northamthunen
 sis, huilcket vaar wret sagt / Thi der ere nogle / som meener
 oc siger fast / At hans Fader vaar en Skomagere / oc skal
R. Harald Dronning Alffgiua lige saa ladet hente hannem fra Forcel
 bliffuer Konge vdi drene /
 Engeland.

drene / som den anden / Men effterdi det er en tuiffuelactig
 Handel at siige om / er det best / her om intet at skriffue for
 uist. Den tid forneffnde Haraldus / kom til Kongelige Di-
 nitet, lod hand hasteligen sende Drabantere til forneffnde
 sin Moder Alffgiuam / oc Tyranniske vijs frarøffuet hende
 alt det hendis affleden Hofbonde / Kongen / haffde skencket
 hende at leffue aff / effter hans Afgang / oc lod hende saa
 bliffue siddendis i Pattigdom / oc siet Samtycke aff de ælde
 ste oc beste i Riget / at regære som enret Arffuing / effter sin
 Fader / mee sin Broder haarde Knud / som dog offuergick
 Haraldum met Mace / thi alle Mand holt haarde Knud
 for den rette Arffuing / Derfaare maatte Riget skiffis disse ^{Engeland}
 tho Brødre imellem ved Lod / Oc fald den halffue part somlem Harald ^{skiffis mel,}
 laa vdi Sønder / haarde Knud til / den anden vdi Nord / siet ^{do oc Kong}
 Haraldus. ^{Knud.}

Aar 1035. dør Herimannus Erchebisp / som hand ^{Erchebisp}
 vnderstod sig it stort Arbejde / nemlig / at bygge en Mur ^{Herimannus}
 omkring Bremen / 4. Calend. Octobris, Bozelius A. ^{dør.}
 labrandus effterfulde hannem i Sædet / en Gudsfryctig ^{Alibrandus}
 from Mand / som vaar det Embede værd. Keyser Conrad ^{Erchebisp.}
 siet hannem Staffuen / Passue Benedictus sende hannem
 Raaben / hand bleff ordinerit aff hans Suffraganer, oc
 andte 6. Saxiske Bisper / til Hamborg / met stor ære / Hand ^{Mur om}
 fuldkom den Mur omkring Bremen at bygge / som hans ^{kring Bred}
 Formand haffde begynt. ^{men.}

Aar 1037. vdueltis Haraldus Harefod til Konge / Haraldus
 offuere all Engeland / oc haarde Knud er forskudbet / fordi ^{duelgis til}
 hand forstøffuede for lenge i Danmark / effter hand siet bud ^{Engeland /}
 at holde sig til Engeland / Hans Moder for dum Dronning ^{Knud for}
 i Engeland Alffgiua / bleff samme Aar foriaget aff Riget / ^{Knudis.}
 vden all Mistkund oc Naade / oc maatte saa seugle til Flan ^{Alffgiua}
 dern / huor hun er hederligen anammet aff Gressue Bol ^{foriaget til}
 deuin ^{Standeru.}

- Haarde** Deuin/ som opholte hende/ ale det hun paatreffde.
Haarvævler **Ar 1039.** seynlede haarde Knud til Flandern/til sin
til Flandern **Moder/ Dronning Alffgiuam.**
ren til sin **Ar 1039.** forordnet Bezelinus en aff hans Cap-
Moder. pelaner / Rodulff til Slesuig / Abellinum vdi Sclauen/
 oc Val aff Bremen til Ribe. Vdi hans tide hos Elffuen/
 oc offuer alt Riget / vaar god Fred / de Sclauiske Færster/
 Anatrog, Gneus, oc Ratibor / kom fredeligen til Hams-
 borg/ oc lod dem bestille aff Færsten oc Erchebispen / Men
 der Færsten oc Erchebispen haffde atskillige Mening oc Fors-
 sæt vnder de Vender/ den ene vilde haffue Troen formeret/
 den anden Skat / Oc haffde vel den Christen Tro fanget
 mere Fremgang / haffde ick Færsternis Gierighed det for-
 hindret.
- Haraldus** **Ar 1040.** døde Haraldus i Lunden / oc begraffuen i
Konge i EN **Vestmønster.** Strax forsamlter sig aff alt Riget/ Adels
gelanddoer skabet oc Bisperne / oc aff Sambyrd oc Samtycke sender
Haarde Bud til Brugge i Flandern/til haarde Knud / som vaar Eet-
Knud vdi fød / bedendis hand nu vilde komme til Engeland / oc tage
uelgis til ved Riget effter sin Broder / Det skede ocsaa / at hand bleff
Konge. Konge offuer all Engeland / Doz saa lenge hand bleff i dette
R. Knud Regimente/ vdrættet hand slet intet Loffværdigt / Men saa
heffæet den snart hand fick den Kongelig Spir i Haand oc Vold / be-
Spaat oc gynte hand at heffne den Vret/ hans Moder vaar giore/ aff
wret hans Harald / Thi hand lod opgraffue forreffeende Haraldum
Moder Re- igien / oc kastede hans Leeme vdi Gronam, oc atter tog
de/ paa hæn det der op igien / oc vdkaste det i den Flod Thamesin. Her
Broder oc til brugte hand disse effterfølgendis Hiely/ som vaar Alffrich
fiere. Erchebisps til Eborac / Gressue Goduin Stier / en Slaau-
 herre/ Edricum en Foget / Truid som vaare hans Væddel/
 oc mange store / ick ringe Personer. Nogen tid der effter/
 fant en Fiskere Kong. Harald flydendis i Vandet / oc drog
 hans
- R. Haralds**
219 flyder
op.

nem op/ oc antuorde de Danske hannem / huilke begroffue hannem i Lunden / vdi en Kirckegaard / som dem selfue tilhørde. Naarde Knud lod i sit Regimentis begyndelse/ biude en Skat vd / til sin Skibsflaade / at huer Bodsmænd En stor Stat daa biudis. som roede / skulle haffue 8. Marcas, oc huer Styremænd daa biudis. 12. Mark. Denne Skat vaar meget haard/ oc vildelig/ De som tilforne gaffue Raad/ at tage haarde Knud til Konge/ de nu angrede deris Gierning oc Samtycke / oc begynte at faa Misunde til fornessnde Kong Knud.

Aar 1040. Gressue Goduin haffde tilforne (1036) i Kong Haralds tide/ met nogle andre/ ladet fange oc binde Gress Goduin Kjøber Alffred / som vaar Kong Adrethi oc Alffgiuce Sen / oc sin Berg Anuds ren kallet aff Kong Harald til Lunden / at skulle tale met hannem/ men bleff paa Deyen optagen aff fornessnde Goduin/ Hans Staldbrødre bleffue en part slagne i Lencker/ en part Dønnene vdstuckne/ en part flode hand Huden aff Hoffuedene/ en part huggis Hender oc Fødder aff / en part bleffue solde/ oc andre i andre maade ynckeligen omkomne / saa hand lod døde hos Gildesford 600. Mend vstholdeligen/ Alffredus bleff forsend i Baand til en De / kaldis Elig / oc som de komne imod Landet met Skibet / vdstunze de baade hans Dren oc antuorder hannem saa nogle Muncke i et Kloster/ at foruare / Dog døde hand strax der effter / oc bleff der begraffuen. Nu klagede Erchebisyen Alffrich / oc nogle andre / paa den store Vbarinhertighed / fornessnde Gressue Goduin haffde giort imod den vstholdige Alffred / huorsaa-re Kong haarde Knud/ bleff meget vred / oc lod Gressuen forstaa/ huad gaat hand meente hannem/ oc hand haffde sig Et statlig Skib foruare met det første aff hannem at foruente / Gressuen vaar icke Etis Kongen vel verust/ aff Gressue seen/ at skencke Kongen et Skib / hand nyligen haffde ladet bygge/ meget store / hues Forstaaen vaar foraglt offuer alt/ berustet effter Krigsbrug / oc met 80. vdualde Knechte be- Goduin mandet/

mandet / meget prechtig / thi huer aff disse haffde paa huen
 Arm/ ie Armbaand aff Guld/ som veigede 32. Lod/ huer sin
 Harnisk vaar giort oc sammensæt aff tre dubbelt Ringe oc
 Traade/ forgylte Hielmeneter paa Hoffuedet/ deris Suers
 de dennem vaar bunden paa Lenderne / vaare alle forgylte
 paa Haandfangene/ paa den venstre Axel bar huer en Dansk
 Øxe/ den vaar met Sølf oc Guld paa Blad oc Skaffe vdi
 stofferit/ I den venstre Haand haffde huer en forgylt Skjold
 i den høyre Haand ie Spiud / som paa Engelsk heder Ace-
 gar , Foruden den store Skenc / aarsagede hand sig met R.
 Haraldi Befalning / oc sagde / at det vaar hans Mandat/
 saa vel som de fleste oc meste Herrers aff gantse Engeland/
 at lade saa omkomme Alffredum / De der paa giorde hand
 Kong haarde Knud sin høyeste Eed.

Åar 1041. vdsende Kong Knud sine Huskarle/ huor
 aff hand dagligen holt i sin Bestilling 6000. som findis vdi
 Wether Layretten/ at indkressue den store Skat/ som tiiforne
 er omtalet/ De tho aff dennem ere kommen til Vigorniam
 den ene heed Fides , den anden Torstand / huor dennem oc
 Borgerne ere kommen en Trætte imellem / at paa det sidste
 toge fornessnde to Kongens Tienere Refugium ind i Kloo-
 steret/ huor de lagde dennem i Skul/ deris Liff at redde / men
 ere doz slagne ihuel paa steden. Da Kongen siel disse Tien-
 der at vide/ bleff hand offuermaade fortørnet / oc tenckte paa
 at heffne det Hoffmod/ hannem vaar skeed. Hand lod henv-
 te til sig Gressue Thureum aff Mediterraena (Mitland)
 Gressue Leoffrich aff Mercia / Gressue Goduin aff West-
 saxon / Gressue Siuord aff Northimbria / Gressue Romune
 aff Magestitania/ met mange flere aff alt Riget/ oc siel den-
 nem alle sine Huskarle / oc en stor Krigshær / at de skulle
 ihuel sla oc opbrende den gantse Vigornienslem Prouincz,
 ingen eller intet vndertaget / vdi nogen maade.

Opræt for
 Skat stylo
 til Vigor-
 nia.

Kongen op-
 tendis til
 vrede/ vdi
 sendet en
 hær imod
 Vigorniam

De

De begynte at brende oc ihjelsla / den 12. Nouembris / oc holt icke op i fire Dage / dog vaar Folket bortløben / oc vnderømde tilforne / Borgerne vaare inddragne paa en liden De liggendis i den Flod Sabrina, heder Beuerøe / Aff den giorde de Bern / saa Kongens Folk kunde intet skade dem / De siden gaff Kongens folk dennem Forloff / at drage til deris Behold igien / dog vaar all Staden opbrendt / paa den femte Dag / De strax mildedis haarde Knuds vrede. Noget **Eduardus** der effter kom **Eduardus** forneffnde **Alfreds** Søn / **Dynen** Kongens bleff vdstungen paa / hans Broder / til Kong Knud / sin halffbroder / oc bleff aff hannem vel antagen. **halffbroder** **vel vndfangen.**

Aar 1042. vaar haarde Knud iit Brøllup / meget lystig oc glad / som en raffnkundig Mand / Ossgud Klaper / giorde sin Daatter Gyntha / giffuen en veldig rig Dansk Mand ved Raffen Louis / paa en sted heder Lanthe / De mit vdi hans Blødskaft / som hand stod oc draect / fald hand ned paa Jorden / oc bleff Raallss / land stee røst / talede aldrig / oc døde den 8. Junij / oc bleff fært til Vinthonien / huor hand bleff begraffuen / hos sin Fader / oc Kong Knud / hans Halffbroder.

Strax effter Kong Knud den haarde vaar dødi **En** **Suend** **E** / geland / forføyer **Suend** **Estridssøn** sig / som aatte **Suend** **Liffuestegs** **Syster** / Knud den gamlis **Faders** **Syster** / aff **E** / strid / sig vdi **Danmark** / tagendis met sig en heel høb hans Landmend / formenendis formedelst deris oc **Jndbyggernis** Hielp oc **Gunst** / at vilde komme til **Riget** / oc der fra at forerenze **Kong Magnus** aff **Norge**. **Eduardus** **K. Knuds** **Halffbroder** bleff **Konze** **igien** vdi **Engeland** / 1042. **Engeland.**

Paa de tider fald de **Alskomanniske** **Sprøffuere** ind at **Besseren** / de kom indtil **Lismona** / oc ødelagde alt huad dem faarekom / De der de komme met **Byttet** tilbage / til it sted heder **Ano**, bleff de mestedeelen nederlagde.

X

Effter

Godefrald
igien vdi
Sclauen.

Effter Knuds død drog Godefrald igien at Sclauen/ som
som en Fiende/ oc gjorde Hedningene stor Redsel.

R. Eduard
Froms.

Aar 1043. bleff Eduardus smurt til Konge offuer
Engeland/ den 3. Aprilis, i Vinthonia, en Paaske dag.

Bisp Othm
Eac dæc.

Døde Othincar Hvide/ Bisp til Ribe/ gamle Knuds
Frende/ hand hassuer doterit oc begassuet fleste Kircker vdi
Riber stift.

R. Eduard
er haard
imod sin mo
der Alifga
vam.

Noget stund her effter tog Kong Eduardus fra sin
Moder Alifgama / alt det Guld/ Sølf/ Eddelstene/ oc ans
den Glenodie hun hassde/ oc ellers befoel/ mand skulle ophol
de hende/ hues hun paakreffde / oc hende nyttige vaar / Til
dette skændede hannem Gressue Leoffrich / Gressue Goduin
oc Gressue Sinord / thi hun hassde icke megen gode Willie
beuist fornessnde Eduardo/ den stund hand vaar landfluctig
førend hand bleff Konge.

Elbertus
Bisp i Suen

Aar 1044. bleff Edbertus eller Elbertus 2. Bisp
vdi Suen/ hand staz serst aff Sørffuere at vere onuent til
den Christelige Tro / oc skal serst hassue beboed den Insel/
Fariam, nu kallet Helligerland/ huor hand skal hassue byg
it Closter. Vdi S. Vilhadivina. kaldis Landet Fortisland/
liggendis imellem Danmark oc Frisland / Hand bleff vied
aff Adelberto Visiao, den 16. Bisp til Hamborg / oc send
i Danmark / met Bisp Villom aff Sicland. M. Ada
mus Bremensis lib. 4. cap. 43. taler om Edelberto,
som hand kalder Episcopum Farriensem, vden dersaare
skal leesis Fioniensis, hand scriffuer oc / at hand skal vere
støffndt aff Bisp Adelberto aff Hamborg/ at møde sig / men
vilde icke komme. Effter denne Bisp døde / vaar lang tid
ingen Bisp vdi Suen. Erchebisp Adelbertus døde Aar/ der
mand skreff 1074.

Erchebisp
Adelbertus
dæc.

Aar 1044. Kong Knuds Søsterdaatter Gunilda/
hues Fader vaar Wirtgorn / hun som siden siel Gressue
Haa

Haagen/ oc effter hans død/ Gressue Harald/ hun bleff vdi ^{Guelfda B.} Knuds Søn
 jaget met tho sine Sønner / Henning oc Lorekild aff Enges ^{herdaatter}
 land/ sad nogen stund til Brygge i Flandern/ men foer siden ^{foriagis aff}
 til Danmark. ^{Engeland.}

Åar 1045. voredde Kong Eduardus en stor Skibs
 flaaede/ som skulle ligge i den Haffn Sandet/ at møde Kong ^{R. Magnus}
 Rogens aff Norge/ som vaar i vente at komme ind i Enges ^{aff Norge/}
 land/ men den Engelske Kense bleff hannem forbuden / for ^{acter sig at}
 medelst en Krig / som Kong Suend aff Danmark hans
 nem paaferde. ^{Engeland.}

Magnus LXV.

MEN tid det spurdis til Norge/ at Kong Knud vdi ^{Magnus}
 Engeland vaar død / givr Magnus S. Oluff ^{Oluffson}
 Konges Søn / vdi Norge / sig foerdig / oc ansale ^{Bonge off}
 Danmark/ effter Kong Knuds død/ huileket hand formen ^{uer Dan}
 te sig at høre met rette / effter deris Forhandling / oc Sten ^{mark oc}
 dernis beuilling. Imod hannem sette sig Suend Sfreds
 sson (som andre kalde Margrete) Knuds den rigis Syfres
 sson/ De haffde atskillige Slactninge sammens / saa vel som
 Anhang oc Parthi / Dog vaar Magnus den anden for off
 uerlegen / oc beholt Riget / moxen vdi 8. Åar. Forneffnde
 Magnus forjagede de Vender eller Tydske/ som vaare fals
 dne vdi Jutland/ oc sloz aff dennem 15000. hos Hødeby.
 Suend rømde for hannem først til Suerige. Hos Alex
 tacia (huor met Saxo mener Halmsted eller Ydsted) mø
 et hannem ridendis/ en Hare/ huorsaare hans Hest bleff sty
 oc sloz hannem aff/ paa en spis Staffuer / huor aff hand død
 de/ hans Lig er ført til Nideraas / eller Trundhiem kalles/
 Norges Hoffuedstad / oc lagdis vdi hans Forældris graff.
 Om hans dødelige Afgang skriffuer somme / hand skal v
 re død til Skibs / Andre / at hand stille skal vere død vdi

Judland. Sommeſteds læſſis / at denne Magnus haſſuer
veret en Erichs Søn den Ilde / det er / vrede oc haſtige.

Har 1046. bleff forneffnde Kong Suend vdiaget
K. Suend aff Danmark / aff Kong Mozens i Norge / **S. Oluff**
foriagis. Kongis Søn / oc hand tog ſaa Danmark vnder ſin Mact /
 Thi endog at forneffnde Kong Suend ſtreff til Eduardum
 Konge i Engeland / hand vilde giſre hannem Viſtand / met
 en Skibmact / ſaa ſick hand dog ingen Vndſætning der
 fra / thi Grefue Goduin gaſſ it Raad vd / at Kongen ſkulle
 ſende hannem allene 50. Skibe / Men de andre Kongens
 Raad giſſuere / mente / det vaar alt for mange / Saa bleff der
 ingen Hielp aff / de kunde icke ſpendis ſammens / Huorſaare
 Kong Magnus ſeyler ind i Danmark / met mange Skibe /
 oc ſlogs met Kong Suend / oc vdiagede hannem / Hand re-
 gærede i Riget nozen tid / plagede de Danſke met megen wo-
 lidelig Skat oc Lynge / De ſtrar der effter døde hand. Den
 Norſke Hiſtori formelder / om Kong Magni oc Suend Es-
 ſtredſſans Krig / meget videre / end vere Annales, indehol-
 der / ſaaledis : At der Kong Knud vaar død / ſende Kong
Aff den Tor Magnus Bud oc Breff til Herrerne vdi Danmark / at
ſte Kronik. hand vilde met det første komme til Danmark / effter ſom
 tilforne vaar forligt Kongerne imellem / At huilcken ſom
 lengſt leffde / den ſkulle anamme Riget effter den anden.
 Kong Magnus gjorde ſig rede / met it ſtort tall Folt / oc
 drog ſtrar til Danmark / oc lod tage ſig til Kongepaa Bi-
 borg Landſting / offuer all Danmarks Rige / oc bleff der
 lenge paa Sommeren / met ſtor Giæde. Suend Bliffen
 kom til Kong Magnus / der hand laa i Elffuen for Bahus /
Suend gi- / De forhandlede de ſig da ſaa imellem / at Suend ſoer Kong
ris til Drott Magnus / at vere hans Mand / De der met gjorde Kong
aff Magno Magnus / Suend til en Jarl oc Drott / offuer Danmark /
 at regære Landet i hans Frauerelſe / De ſaa drog Kong Ma-
 gnus

gnus til Norge / oc Suend Jarl til Danmark / oc holt
 Suend sig vel met Indbyggerne / saa hand fik der it store
 Anhang i Landet / Oc der Suend haffde kommet sig vdi nu ^{Suend giff}
 dest hos huer Mand / oc met de ypperste / lod hand giffue sig ^{uer sig}
 Konge Naaffn / oc bleff det samtyct aff mange / dog icke aff ^{ge naaffn.}
 alle. Kong Magnus spurde / at de Vendiske aff Julin/
 haffde saldet fra Danmark / som lenge haffde veret regerit
 aff Kongerne vdi Danmark / thi Julin bleff bygd aff Dan-
 ske Folk / Da drog hand aff Norge / met stor Mact / oc sam-
 lede mere til vdi Danmark / oc drog saa til Vendeland / oc ^{Julin bes}
 belagde Julin / stormede oc vant Staden / brende oc ihuel- ^{lagt.}
 slog alt det hand offuerkom i Venden / oc der omkring. Der
 Suend Bliffen / som der effter kaldis Suend Estredssen/
 fik spurt / at Kong Magnus vaar kommen ned aff Norge / ^{Suend røm}
 met meget Folk / da rømde hand op vdi Suerige / oc bleff ^{mer at Sue}
 der saa lenge / indtil Kong Magnus haffde giffuet sit Folk ^{rige.}
 Forloff / oc vaar self i Judland. Nogen stund der effter /
 fik Kong Magnus Tidende / at de Vendiske haffde for- ^{De Vendi}
 samlet en stor hob Folk / oc vaare dragen ind vdi Danmark ^{ste falde}
 oc haffde brend ind til Ribe / at heffne sin Skade / samlet hand ^{ind i Dan}
 mark.
 oc all den Mact aff Judland / oc drog imod dennem / Der
 kom hannem til Hielp / Hertug Ottho aff Brunsuig / (hans
 Forstænde vaar S. Oluffs Daatter / oc heed Bliffuind / K.
 Magni Syster) oc haffde met sig en stor hob Folk / Der
 droge de imod Gienderne / oc møttis ved Skotborg / paa Ly- ^{De Vender}
 skows Heede / der fulde de huer andre saa haardeligen an / at ^{nederlegis.}
 de Vendiske fulde saa tycke / som mand pleyer at slaete Jaar /
 oc kunde de intet blotte sig / der bleffue de mesten nederlagde
 paa Heden. Der nu Suend Estredssen vaar kommen aff
 Suerige / met it tall Folk / oc Kong Magnus laa i sin Kust ^{Suend tas}
 ning / da droge de tre gange tilfammen / oc altid slog Kong ^{ber tre slac}
 Magnus hannem aff / saa at Suend maatte da paa det ^{ting.}

**Suend røm-
mer at Sve-
rige.** sidste rømme Marken / til Suerige igien / Det første Slag
skod hos Kee / andet vden for Aars / det tredie ved Helgeness.
Aff disse Seyeruindinger / bleff Kong Magnus vjude be-
rømnet / Oc bleff siden god Fred vdi Danmark / men hand
leffde / oc regærede Danmark oc Norge.

**Harald
Haardrode
Kommer fra
Constanti-
nopol.** Harald Haardrode vaar Kong Oluffs Halffbroder
paa Mæderne / huilken vaar met vdi det Slag paa Stickers
stad / som S. Oluff salt / vaar paa de tide kommen igien
fra Constantinopel , til Suerige / der fant hand Suend
Estredssøn for sig / som haffde rømt for Kong Magnus ved
Helgeness. Samme Høst drog Kong Magnus til Nor-
ge / der sick hand Tidende / at Harald Haardroge vaar kom-
men til Suerige / oc haffde lagt Samlod met Suend Es-
tredssøn / imod hannem / Da samlede Kong Magnus Folk
tilsammen / at vilde verge Landet for dennem / Da begynte
begge Rigers Raad / at handle dennem imellem / thi det

**R. Magnus
oc Harald
Haardrode
forligte.** vaar hart paa baade sider / Oc bleff der met Fred giort / oc
forligt saa / At Harald Haardrode skulle haffue halff Norge
met Kong Magnó / oc lifte Harald der imod halfften
aff sit Løfse / Guld oc Penninge / met Kong Magnus / som
hand haffde vdi Krigen vden Lands forhuerffuet / Oc det
bleff kundgiort offuer baade Rigerne / oc samtyckt aff Vn-
derfaatterne / paa baade sider / oc regærede de baade det Nar
Norge / oc huer haffde sit Hoff.

**Suend op-
tager Kun-
sten men R.
Magnus
er i Norge.** Der Kong Magnus oc Harald vaare nu vdi Norge /
da foer Suend Estredssøn ind vdi Danmark / oc optog all-
den Rente / som Kronen tilkom / vdi det Aar. Der Kong
Magnus det spurde / drog hand ned til Danmark / oc Har-
ald fulde hannem / oc toge alt Landet vnder Kong Magnus

**R. Magnus
døet.** oc tøffuede de lenge om Høsten i Jutland / Der bleff Kong
Magnus / Aar 1048. slug / Oc der hand fornam / hans Liff
vilde icke lenger vare / da sende hand Bud til Suend Estred-
søn /

fføn/ oc lod hannem Danmarkis Rige op/ effter sig/ oc sagde/ at Harald Haardrode skulle lade sig nøye met Norge/ da leffuede de paa baade fider best fredelige.

Åar 1048. fik Kong Harald Haardrode / Norge / Å. Harald Haardrode, oc Å. Edv. uard glore
 Kong Signords Søn/ hand vaar Kong Mozensis Fader-
 broder / Oc kom strax vdi Venkaff oc Forbunt met Kong
 Eduardo i Enzeland. Kong Suend sende atter Bud til
 Eduardum / om en stor hob Skibe / men met lige Fruct oc
 Vdretning/ som tilforne/ Thi Grefff Goduin gaff Raad/ at
 hielpe hannem met 50. de andre/ met flet ingen/ oc det Raad Å. Magnus oplader Å. Suend Rige.
 fiuntis Kongen det beste. Oc der effter Kong Magnus paa
 sit Yderste at haffue oplat Å. Suend Riget.

Sueno 2. LXVI.

SÅ Magnus vaar død / som skeede Åar 1048. Å. Suend
 bleff Suend den 2. Enbellig/ met alles Ja oc sam-
 dykke/ tagen til Konge i Danmark / hand soer sig det
 aldrig skulle forlade / men heller dō / Hand vaar Estreds
 Søn/ saa kallet effter Moderen/ icke Faderen / hun vaar den
 Suends Daatter som heed Liffuesleg met Tilnaffn/ der oc
 kaldis Suend den store/ fød aff Bliff Trugelssøn Sprage-
 leg/ som vaar en Suensk. Der denne Suend haffde antas-
 get Danmark / vaar Harald Haardrode hannem hare
 imod.

Åar 1049. lod Harald Haardrode / vdringe en stor Å. Harald
 hob Folk aff Norge / oc drog met til Judland / brende oc Å. Harald effter Danm
tjen.
 røffuede huor hand kom frem / oc drog til Slesuig / oc bren-
 de Staden aff. Der hand haffde nu røffuet oc brend Sta-
 den aff / oc hues der vaar / oc ført til Skibs / oc tilladde 60.
 store Skibe / Da kom Suend Estredssøn / met en stor hob
 Skibe effter hannem / Kong Harald haffde store Skibe/ oc
 meget

Stratage-
ma.

meget ladde/ men Kong Suend haffde flere Skibe/ oc mere Folk/ oc drog flux effter Fienderne. Der Kong Harald saa at Kong Suend drog flux paa hannem / lod hand kaste for Borde/ huad der isst vaar/ aff det hand haffde røffuet/ Der de andre komme effter / da vilde huer hierze aff dette som laa oc flød paa Søen / Der Kong Suend saae det / bad hand dennem lade det flyde/ oc søge Fienderne/ huilket de oc giorde. Der nu Kong Harald saae / at Skibene droge endda flux effter hannem / da kaste hand endda vd/ huad isst vaar i Skibet/ Lønder/ Breder / oc tomme Kister / Disligeste det Folk som hand haffde fanget / Der Kong Suend saae/ at Folket flød / blant andet Brag / da bød hand at redde Folket / De met denne List vndkom Kong Harald/ oc kom til Norge/ Kong Suend drog tilbage til Danmark.

Erøtte mel-
lem A. Sa-
eald oc Eir-
ner Tambe-
skelssuer.

Kong Harald vaar kommen op til Norge igjen/ da kom der en stor Erøtte imellem hannem / oc Einer Lambestelsfuer/ saa at Kongen bød Einer Lambestelsfuer til Linge met sig/ da lod hand slaa Einer ihjel / met hans Søn Endrid / Der aff bleff saa stor Tuedraet / vdi Landet / at Kong Harald

Sind Arne-
sson.

maatte rømme aff Trundhiem. Der effter kom Sind Arnesson/ til Trundhiem/ oc raadde dennem/ at de ick skulle gis-
re nogen Oprensning/ imod deris Herre oc Konge/ De bleff

Sagen Jarl
siver til Dan-
mark.

de saa forligte/ Men Haagen Jarl drog aff Landet til Danmark / til Kong Suend / oc kom sig der vdi Tieniste (effterdi Kong Harald vilde ick giffue hannem Ragnild/ Kong Magni Daatter) oc vaar der nogen stund / indtil Orm Jarl bøde/ Saa drog hand op igjen til Norge/ oc Kong Harald gaff hannem Ragnild/ Kong Magni Daatter / oc der til Jarls naffn/ met slige Løn/ som Jarlen pleyede at haffue vdi Norge/ oc bleff siden hans tro some Mand. Den same Sommer der effter bleff Sind Arnesson til uuens met Kongen/ oc gaff Kong Harald skyld/ at hand vøldte det hans

Broder

Broder Calff Arnessøn bleff slagen/ Der omde da Find Arnessøn ned til Danmark/ fra hannem/ til Kong Suend Estredssøn/ Hand tog vel imod hannem/ oc gaff hannem Jarle-
 dom/ oc Halland at raade offuer / oc vaar der sat at bester-
 me Landet for de Norske. Kong Harald sende Bud til Kong Suend
 oc lod hannem siæ / at hand vilde møde hannem ved Elffuen om Vaaren oc der skulle de slaes om/ huilcken
 der skulle beholde begge Rigerne. Der effter gjorde Kong Harald sig rede / oc drog Sænder met Landet / indtil Elff-
 uen/ oc siden sønder met Hallands side / til Loffssford / met
 200. Skibe/alle store oc vel vdrustede/ Der kom R. Suend
 hannem imod / met 300. Skibe. Der de Norske saae de
 mange Skibe/ da raadde mange til / at de skulle vige tilbage
 igien/ oc sagde det vaar icke mueligt / at kunde bestaa den-
 nem/ Da suarede Kong Harald : Før skal her falde den ene
 offuer den anden/ førend ieg flyer / De der met lod hand leg-
 ge sine Skibe til slags/ hans eget Skib det største fremmest
 vdi Hoben/ Biff Staller lagde der næst/ Haagen Jarl Iff-
 uerissøn lagde paa den anden side / met en stor hob Skibe/vel
 vdrustet/ yderste paa den anden side fremlagde de aff Trun-
 delegen/ met deris Skibe/ oc saare vel vdrustede. R. Suend
 Estredssøn fiket sit Skib imod Kong Haralds skib/ men
 næst hannem fremlagde Find Arnessøn Jarl sit Skib/ imod
 Biff Stallere/ dernæst de andre Skibe/ huer effter som hand
 kunde fremkomme / oc trengde sig hart til huer andre/ dog
 forre mange Skibe løse vden omkring/ som icke holt sig blant
 den store Hob. Der effter lode de blæk vdi Trometterne
 paa baade sider/ oc bleff strax icke stort Mandfald / paa begge
 Parter/ oc begyntis Slaget noget vd paa Dagen/ oc stod
 all den gantse Nat igiennem. Kong Harald skid saa man-
 deligen all Natten/ at intet bestod for hannem / saa at Kong
 Sucads skibe vaare moxen affslagne / vden de som komme

Find Arnessøn
 til Danmark.

R. Harald
 budet R.
 Suend en
 Strid til/
 om begge
 Riger.

Ketterne
 slaes vnder
 Hallands
 side.

for Borde/oc kunde suemme. Haagen Jarl Iffuersson bruge
te sig saa mandeligen / at hand foer vden omkring de andre
Skibe/ oc ryddede huert det Skib / der kom for hannem / oc
huor hand kom frem/da rønde de alle for hannem/huem der
best kunde/oc saa lod hand den gantze Nat. Der den store
Hob saae/ at Kong Suenes mercke vaar faldet/ oc Skibene
vaare øde / da rønde all Hæren / oc laa der 70. Skibe næst
omkring Kong Haralds skib / vaare alle ryddede oc øde.

**Sind Arnes-
son bleff
fangen.**

Sind Arnesson Jarl vilde icke vige/ bleff fangen paa Sun-
det / Kong Harald jagede efter dennem / som flyede/ men
Haagen Jarl Iffuersson laa stille mee sit Skib / thi hand
kunde icke jage efter dennem mee sit Skib / for de Skibe som
laa omkring hannem. Der hand laa saa stille mee Skibet/da
kom der en stor Mand paa en Baad / oc haafde en sid Hette
paa/ oc roede til Haagen Jarls skib/oc taledde til Jarlen/Ieg
vilde gierne haffue Liffs frist aff dig / om du vilt vnde mig

**Haagen Jarl
forsticker
K. Suenes.**

det/ Haagen Jarl saae offuer Borde til Manden/oc kallede
tho aff sine Tienere / oc sagde til dennem / Stiger i Baaden
til denne Fredløsmand / oc følger hannem til Carl Bonde/
oc beder hannem saa ham den Hest oc Sadel / ieg gaff han-
nem vdi Fordags/ Der de komme frem/ sagde Carl Bonde/
at hand skulle saa huad hand bezærede / I det kom Hustru-
en ind/oc spurde huad haffuer her veret tidende i Nat/at saa
dan Raab oc Skrig haffuer veret / ieg hørde aldrig saadant
før / Carl Bonde sagde / Veedst du icke at Kongerne haffue
strid i Nat / Hun spurde/ Huem haffue Seyer / Carl suare-
de / De Norste haffue Seyer beholden. Hun suarede / Da
haffuer hand endnu flyed igien / Hand sagde / Icke veed ieg
huad heller hand haffuer flyed eller icke / eller er falden. Da
suarede Hustruen igien / Wste ere vi for Konge / hand er
baade halt oc roed. Da suarede den Fredløsmand / Icke er
Kongen redder/ men hand haffuer icke Lycke til Seyer / De
haffde

**K. Suenes
vaar halt.**

haffde hand en Duz / som hand tprede sig paa / den ructe
 Husfruen fra hannem / oc sagde / Det er Bonde ligt / at du
 gior all Duzen til lige raad / Da lod Carl Bonde hannem
 faa Hesten / oc hans Syn fulde hannem did / som Carl haff-
 de sagd hannem for. Der effter kom Kong Harald did
 igien / som Slaget haffde staaet / oc lod randsage effter Liige-
 ne / oc meente at finde Kong Suends Liig / Der hand fant
 det icke / meente hand dog alligeuel / at hand vaar bleffuen
 met de andre. Find Arnessen bleff fanzen / som for er rort /
 oc vaar led frem for Kong Harald / Da vaar Kongen glad /
 oc sagde til Find / Nu findis mi her / oc tilforne fundis vi vdi
 Norge / Nu haffue de Danske icke vel staaet met dig / at de
 haffue ladet dig her effter sig / baade blind oc gammel / oc sag-
 de fremdelis / Vilt du haffue Liffs frist / Find Jarl suarede / Find Arnes
 Icke aff dig din Hund / Kongen suarede / vilt du haffue Liffs hane frimod
 frist aff Magnus Sennen min / oc Frende din / Find Jarl dighed.
 suarede / Huad raader den Hualp for Freden / Da loe Kon-
 gen ad hannem / oc sagde / Vilt du haffue Fred aff Thore
 Frencken din / Find suarede / Er hun her hos dig / Ja sagde
 Kongen / Da sagde Find vredelige / saa at hand icke kunde
 stille sine Ord / men sagde / Det er icke Vnder / at du beedst
 fra vel i Nat / men du haffde Mærrer hos dig. Dog gaff Find loslas
 Kongen hannem Liffs frist / men Find vilde icke giffue andet diu.
 end onde Ord / effterdi Kong Haralds Dronning som heed
 Thore / vaar Finds Broderdaatter / Da lode de hannem fa-
 re i Fred / hiem til Kong Suend i Danmark. Effter dette
 Slag vaar offuerstaaet / da drog Kong Harald oy igien til
 Norge / til Opflo / oc sad der om Vinteren / Da bleff der me-
 get talet om den Mandom / som der bedreffs vdi det Slag /
 oc vaar mestparten / som gaffue Haagen Jarl stor Pris Haagen Jarl
 for sin Duellighed / Da suarede der en til / oc sagde / At Haag bestyrels
 gen Jarl haffde icke giort ærligt imod Kongen / at hand for Kong
 had had had

Haagen Jarl vnd **Kong Suend** / at hand kom vdi sit Behold / Der forjagte at **Kong Harald** fick det at vide / da forjagede hand **Haagen Suerige** Jarl aff **Riget** / oc gjorde hans **Gods** vdslegre / De **Haagen Jarl** holt sig vdi **Suerige** / oc gjorde altid skade i **Norge** / kom dog icke til **Fred** igien.

Fred gjort mellem **Danmark** oc **Norge**. Der tho **Ar** forgangen vaar / effter det store **Slag** / som stod vnder **Hallands** side / da bleff der gjort **Fred** imellem **Rigerne** / saa at **Kong Suend** **Estredsson** skulle beholde **Danmark** / oc **Kong Harald** **Haardrode** / **Norge** / oc ingen skulle den anden skade gjøre / den stund nogen aff demnem leffde / oc huer skulle haaffue skade som fanget haaffde.

Keyser **Henrich** oc **Gr. Bolduin** af **Flandern**. **Ar** 1049. haaffuer **Keyser Henrich** forskreffuet oc forsamlet sig en offuermaade stor **Krigshoer** / imod **Bressue** **Bolduin** aff **Flandern** / aff den **Aarsage** / Thi **Bressuen** haaffde tilforne affbrent **Keyserens** **Pallas** hos **Nouiomagum**, vdi den **Forsamling** vaar oc **Leo Papa**, met mange **Herrer** oc **Forsier** / aff atskillige **Lande** oc **Riger** / **Kong Suend** aff **Danmark** vaar oc did kommen / effter **Keyser** lige **Mandat** / huor hand soer **Keyseren** **Tro** oc **Huldskaft** / men det maa haaffue veret aff de **Lande** hand aatte **Synden** for **Synderen** / De bleff **Bressue Bolduin** saa beengstigt vdi denne **Beleyring** / at hand maatte lade **Keyseren** fremme sin **Vilie**.

Ar 1050. der **Keyseren** kom igien aff **Italien** / for dret **Erchebisp** **Albret** flux paa / at hand skulle komme til **Bremen** / vnder det **Skiv** / som hand skulle see **Lismonam**, eller kalde **Rongen** aff **Danmark** til **Samtale** / Men sandeligen mere for hand skulle forfare **Forsster** **Trostaff** / Hand vdsende oc **Bressue** til **Danmark** / **Suerige** oc **Norge** / paamindendis **Bisperne** oc **Presterne** sammesteds / at de flitteligen skulle saarestaa **Christi** kircke / oc beslutte dem paa / at omuende de **Wchristae**.

Paa

Paa den tid haffde Suend den unge tre Kongeriger at faarestaa / Danmark / Norge oc Engeland / Siden det **x** Suenda gick hannem saa vel oc lyckeligen / glemde hand den Him: forseele- melste Herre / oc tog en hans Frencke aff Suerige til Dronning / huilcket misfalt Erchebispen / Hand sende Legater til hannem / oc lod straffe hannem hardeligen / Oc vden hand gjorde Boed oc Bedring / truede hand hannem med Band / Hand bleff der ossuer vred / oc truede at skulle opbrende oc forhærge all Hambora stiffe / Erchebispen forharrede vdi hans Forsæt / gaff stundum onde / vnder tiden gode Ord / **x** Suend forclader sin hand skulle affstaa hans Forsæt / Paa det sidste bleff hand Dronning Glatham.

Aar 1051. dode Kong Jacob vdi Suerige / en god **x** Jacob i Christen / hans Broder Einund den gamle effterfulde han: Suerige / nem / it ont Menniske / hand vaar fød aff Duff's Bisshoper: **doet** stf / oc siden hand bleff dobt / acet hand søye om Christen: **Einund Kong** dommen / Hand haffde hos sig / Asmund en Bisp vaar En- **ge i Suetig** slyet / som Bisp Sigefred aff Norge / haffde holt til Stole vdi Bremen / Der hand kom aff Bremer kloster / da bleff Brødernis Enighed forstyrret / de som intet Hoffuet haffde / forstyrrede altingest / Hand forglemde huad Velgierninger hand haffde saact aff Bremer stiffe / Drog til Rom / oc vilde vere vied / Der fra bleff hand forskut / oc vancket siden her oc der / Paa det sidste bleff hand ordinerit i Polen / aff en Erchebis / Der hand kom vdi Suerige / gaff hand vd / hand aff Passuen vaar vied til en Erchebis / oc did sendt. Erchebispen sende Legater til Kongen / som funde der den Driffuere / huilcken lod bæere Kaars for sig / hand bleff red for dem / oc forhandlede saa vinde hos Kong Asmund / at Legaterne bleffue forskut / som de der haffde teke Ket at paaftaa / Legaterne vaare aff Bremer kircke / iblant dem Edeluardus De gen til Bremen / men da forordnet til en Bisp vdi Suerige /

Til disse som forjagen aff Suerige / recommenderi: sig
 en Kongens Frende / Stenckel / vdi deris Wøner / at vere
 befalet / Hand ene rørdis aff Mistkund offuer Brødrene / oc
 foræret dem / hand sende dem offuer Thyvneyen eller Hulves
 nen / til Dronning Gyde / som boede paa sit Guds / adskild
 fra Kongen aff Danmark / hun foræret dem vdi Herber
 get / oc beuiste dem Kierligheds gierninger / huilcket de antog
 ge for en stor Velgierning aff Gud / hun sende oc Erchebis
 ppen ved dem store Gaffuer. Siden effterfulde de Suenste
 som haaffde forskut deris Bisp / stor Guds straff / Først bleff
 Kongens Søn Amund / som hand haaffde forsend at indtage
 Amazonas, for giffuen vdi Band / de drack aff Brønde /
 som vaar forgiffuen / Siden bleff Kornet forderffuet aff stor
 Brynde / at de paa det sidste sende Legater til Erchebisp /
 begærendis deris Bisp igien / oc loffuendis hannem Tro
 skaff / Hand sende dem saa Adeluarden: for en Bisp / hand
 bleff anammet met stor Bløede / De omuende de Vermelens
 der oc Strickfænder til Christo / Adeluarden Bisp bleff bøs
 den aff Kong Harald i Norge / oc drog til hannem. Sam
 me tid dør Amund Konge i Suerige / Stenckel hans Bro
 dersøn kom effter hannem. Vdi Norge fant Bispen en
 Mandz Legeme / død for 60. Aar siden / kunde i fe forfalde /
 hannem affløste hand / thi hand tilforne aff Erchebisp Li
 bencio vaar bandsæt / for Sørffueri / oc strax falt Legemet
 i Puluer / huilcket bleff Adeluarden tilkiende giffuet i it siun.

Adeluardus
 omuender
 de Vermelens
 lender oc
 Strickfænder
 der.

Daar holden en Synodus til Mens / Leo Passue
 præsiderede, oc Henricus Kenfer met Bisp Bardone aff
 Mens / Euerhardo aff Trier / Hermanno Coloniense,
 Alberto Bremensi, Engelhard aff Magdeborg / huor vdi
 Arnoldus Bisp til Spire / for medelt Jernbyrd / bleff vnde
 skylt for Hoersag hannem vaar giffuen.

Arnoldus
 Bisp til
 Spire
 for medelt
 Jernbyrd.

Aar 1051. afflagde Kong Eduardus den store Skat

oc

oc Lynge/ som hans Fader haſſde paalagt at ſtulle vbleg
gis til de Danſke Solidarios oc Landsknechte.

Har 1052. døde Dronning Alffgiua/ ſom vaar Kong
Edelreds oc Kong Knuds Eſſterleſſuerſter/ vdi Vinchonia
den 6. Martij, oc der begraffuet.

Har 1058. vdi Norge offuergick R. Harald faſt alle
Tyranners tyranni / mange Kircker ere ved hannem ødelag
de/ mange Chriſtne affliſſuede / Huad Offer ſom vaar giſſ-
uen aff de Chriſtnis andact / til hans Broders Graff / det
met en krum Haand / drog hand til ſig / Huorſaare Erche-
biſp Adelbert eller Albret / ſende ſine Legater til hannem / at
det icke tilhørde hannem / ſom en Eeyemand / at bruge hues
ſom vaar giſſuen til Chriſtelig brug / Til met ſtraffede han-
nem / for at hand vdi Franckerize oc Engeland / lod vie Bi-
ſper / oc forſmaade hannem / ſom vaar giſſuen Myndighed
offuer diſſe Norderlande. Der til ſuaet den Tyran / hand
icke viſte huem der vaar Erchebiſp / eller meectig noget vdi

Norge / vden hand allene / hand gjorde oc ſagde meget mere /
faſt traakeligen / ſom betyde hans korte Ende. Paſſue A-
lexander ſende til den ſamme Konge / Breff / huor vdi hand
befaler / at hand / ſaa vel ſom hans Biſper / ſtulle giøre det
Romerſke Sæde tilberlig Lindelſe. Det vaar Copien aff
Breffuet.

Alexander Guds ords Tieners tienere / Ha-
raido Konge i Norge helsen / oc den Apoſtoliske Benedidels-
ſe. Fordi at i endnu ere Vankundige / vdi hues ſom hører til
Troen / oc den Geiſtliche Diſciplin, da bør off / ſom gantſke
Kirckens Regimente er befalet / met Gudfryctige paamins-
delle / offte at beſøge eder / men fordi / at wi formedelſt den lan-
ge Vey offer imellem / icke ſelff det land giøre / Da ſkal i vis-
de / at wi paa vore vegne / det haſſue befalet Erchebiſp Adels-
gario aff Bremen / at giøre / De haſſuer forneffnde Er-
chebiſp vdi hans Breffue beklaget for off / at Biſperne vdi

Det Engeliſke
vil icke giøre
ve mere tribu-
tur til Dan-
mark.
Dr. Algtua
dør.

A. Haralds
tyranni vdi
Norge.

Paſſuens
Breff til
Norge.

eders

eders Land / en pare for Penge skuld / imod samme Kirckis Priuilegier / vdi Franckerige eller Engeland / slemmeligen ere viede / Huorfaare wi aff S. Peders oc S. Pouels mact paaminder eder / at i giør det Romerske Sæde tilbørlig ære / saa vel som fornessnde Erchebisp / vor Statholder / baade i oc eders Bisper.

Der dette vaar steed vdi Norge / stundet Erchebispven storligeneffier / at forlige sig met Kongen aff Danmark / som hannem tilforne vaar fortørnet / for hans Frenckis skilsmisse / thi hand viste vel / om hand fick denne Mandts Benskaff / Dørren sig oben / til hues hand saare haffde / kom dere til Slesvig / huor hand lætteligen kom Kongen til ords / oc formedelt Ekenck oc Gassuer bleff antagen / hand haffde Kongen offte til Giest / oc kempede met Biscoplige Tractation / hand viide lade gaa offuer den Kongelige. Der holtis Giestebud vdi 8. Dage paa red / paa begge sider / som Bruz er i de Lande / der Jor dragen skulle stadfestis. Siden drog Bispen glad hiem / oc brachte Keyseren til / hand vdkallet Kongen til sig vdi Saren / huor de giorde vnder dem it euige Benskaff / Formedelt denne Sammenbindelse / nød Bremer kircke meget gaat at / oc den Legation som stede vdi de Norderlande / imod Elffuen / vdi Sclauen / vdrattedis stor tingest.

Godeskalck / om huilcken før er tald / en vis oc forskandig Herre / fick Kongen aff Danmarkis Daatter / hand skalck aff Sclauen fick Konge / loffuendis hannem Skat oc Indelse / Huoroffuer Hamborg oc stod vdi Fred / oc Sclauen opsolts met Kircker oc Prestkr. Godeskalck en Gudfryctig Mand / for dum bekiend met Erchebispven / kom tit oc offte til Hamborg / for hans Loffte skuld at effterkomme. Vdi Sclauen vaar aldrig nogen mectigere / oc den Christen Religion tilgiffuen / end

R. Suend
oc Bisp Adelgarius
forligte.

Keyseren oc
R. Suend
fordrønde
dem sam-
mens.

Zert. Godeskalck
aff Sclauen
R. Suend
Daatter.

Det Sclauen gode
Christne.

end hand/ Vdi hans tid/ saa lenge hand leffde/ da vaar alle de som laa til Hamborger kircke/ vdi Sclauen/ gode Christne/ Da bygdis oc Closter i alle Dyer/ baade Munckeloster oc Nunckeloster/ som til Lybke/ Oldenborg/ Ratisborg/ Lüneborg er at see. Til Mekelnborg/ som er de Obotriters soede/ sigis at vere tre Forsamlinge. Erchebispen glædde sig der offuer/ oc hand sende til Godeskalck/ forstandige Mend/ som de Christne i Troen skulle bestercke. Til Oldenborg/ der Abelinus vaar død/ forordnet hand Elichonem en Munck/ Iohannem Scotum sende hand til Mekelnborg/ oc en heed Aristo, vaar kommen fra Hierusalem/ forsende hand til Ratisborg.

Ar 1066. effter at Kong Eduard / Kong Edelreds K. Eduard
Søn haaffde regeret vdi Engeland/ 23. Ar/ 6. Maanedes/ og 6.
oc 27. Dage/ døde hand hellig tre Konger dag/ som vaar en
Torsdag/ til Lunden/ oc bleff strax om anden Dagen heder-
ligen sammesteds begraffuen / icke vden alle Mands graad Harald K.
oc klage/ thi de haaffde wgierne myst hannem. Hert. God. Suends
uin oc Tyres Søn / Haraldus / som vaar Kong Suends Worstersøn
Worstersøn/ bleff Konge vdi hans sted igien. bleffuer
Konge i En

Ar 1066. (icke 1063. som den Norske Krønike in-
deholder / thi Kong Edelredus leffde endda) kom Tosten Tosten Gud
Gudmandsøn Jarl aff Engeland / til Kong Harald i Nor- mandsøn
ge/ giffuendis tilkiende/ hand vaar forjagen aff hans Bro- Haralds
der Harald/ som allene vilde beholde Engeland/ oc inket vil- broder/ op
de vnde hannem/ Begærendis Kong Haralds hielp. Kong egger Kong
Harald der hand formerckte/ hand vaar aff Kongelige slect/ gen aff Nor
oc haaffde Venner oc Anhang vdi Engeland/ loffuede oc ge at sette
komme hannem til Hielp/ aff all hans Mact/ Hand giorde sig ind.
hiz saa færdirige/ oc senklet met hannem til Engeland/ 500. 500. Skibe.
Skibe sterck/ ad det Vand Number/ indtil ic sted heeder
Ricale, hvor de lagde til Lands / De førend Kong Harald

Greff Edv.
uu oc Gr.
Morcherus
slagte.

aff Engeland dette hørde / at hand kunde beuebne sig imod
 dem / da haffde de baade Greffuer Eduin oc Greffue Mor-
 cherus / holt it stort Slag met den aff Norge / oc Greffue
 Tosteuin / hart hos Eborack / paa S. Matthæi dag / som
 vaar en Onsdag / Men de Nordbager vaar de Engelske als
 for fryrige / oc maatte fordi de tho Greffuer lade Nordba-
 gen beholde Plagen / Saa tog Kong Harald Gissel oc Loff-
 uen / 150. Mend aff Eborack / oc efterlod sig sammesteds / li-
 ge saa mange aff sine egne / Drog saa til Skibs igien / Men
 paa den femte Dag efter / som vaar den 24. Septembris,
 paa en Mandag / kom K. Harald aff Engeland / met it ro-
 talligt Folt / vel vdrustede / til Eborack / oc siden driffuer
 hand de Norste paa it sted kaldis Strandforbrygge / oc der
 ihjelslaar hand K. Harald / oc Greffue Tosten / met mestes
 parten deris Folt / Hand fangede Kongens Søn Oluff /
 som siden bleff Konge i Norge / oc kaldedis Oluff Kyrrer / oc
 en Greffue aff Brænger / ved Rassin Paulum / huilcke som
 vaare / sagde hos Skibene / dennem at voete / Aff disse tog
 hand Gissel / Ed oc Loffue / oc siden gaff denem oc det Folt /
 igien leffde aff de Norste / Forloff / at drage hiem. Nu
 meente forneffnde K. Harald / at alle hans Fiender vaare ne-
 derlagde / men det slog hannem seyl / Thi hand siet Tidens
 de / at Greffue Villom aff Normannia , som oc saa vaar
 foruentet at komme til Engeland / met en wtallig hob Ry-
 tere / Landsknechte / Skytter / oc Slyngekastere / thi forneffn-
 de Greffue Villem aff all Franckerige haffde sammestreff-
 uet oc samlet sig Folt / Oc paa det sidste lagde til Lands met
 sin Skibsflaade / paa det sted kaldis Pessinesa. K. Harald
 samler oc Folt / de fleste hand vdi en Til kunde bringe til ve-
 ye / oc møtte Greffue Villom / 9. Mile fra Hengista / huor
 hand sloz mandeligen met hannem / men paa det sidste bleff
 selff ihjelslagen / lige saa hans Brodre / Greffue Geert / oc
 Greffue

R. Harald
aff Enges
land ihjels
slagen.

Gressue Leoffrich/ met den beste Adel i Engeland / Hand res
gørede i Jun 9. Maaneder/ oc 9. Dage / De Gressue Vil
kom sigt Riget effter hannem/ Haraldus bleff slagen vdi det
Aar 1066. Pridie Idus Octob. oc Vilhelmus kronedis Vilhelmus
Fronis.
til Lunden/ 8. Calend. Januarij, som Tilius striffuer.

Aar 1066. bleff Godeskalek ihielslagen aff de Sclau
uer/ huilcke hand tilforne vilde ladet omuende til den Christi
ne Religion / Hand vaar en Nassnkundig Mand / haffde Kert. Godes
skald aff
Sclauen/
ihielslagen.
omuent en stor part aff de Sclauer til den Christne Religio
on/ De bleff hand ombracht i den Stad Leontia, som kals
dis ocsaa Lenzin, 7. Idus Iunij, met den Prest Jppo/
huilcken bleff offred for Alteret / met mange andre / saa vel
Verdslige som Geistlige/ huilcke paa samme tid for Christi
skyld / adskillige Pine oc Smerte / maatte lide oc vdstaa/
Distigeste ocsaa Ansuerus Munct/ met mange andre. bleff Mange vdt
Sclauen/
marteris
for Guds
Ord.
ue til Raseborz stenede ihiel / De de Hedninger som komme
met hannem til Ketterplazen / bad hand / de vilde først stene
hans Staldbrødre/ fordi hand tuifflet paa dennem/ at de i se
skulle staa hart i deris Bekiendelse/ De der de haffde vdstaa i
deris Marter/ saa satte hand sig met Blee de paa sine Kne/
met Stephano. Den hellige Ansueri Arm foruaris endnu
gantste heel til Stade/ i vor Frue kircke. Iohannes ocsaa
en gammel Bisp i Rekelnborz/ aff lyst til Vandring/ rey
ser aff Skotland/ oc kommer i Lante Saxon/ bleff saare vens
ligen anammet aff Erchebispen / oc icke lunge der effter bleff
hand aff hannem sat i Sclauen / til Første Godeskalek / oc
tøffuede hos hannem sin tid / døbte der mange tusinde Hed
ninger/ De bleff der for sin Troes bekiendelse / i Lante
Rekelnborz/ met Knippel slagen / oc siden vdi de Sclauo
niste fræder omføre/ met stor Spaat / oc kunde dog icke driff
ue hannem fra Christi Nassns bekiendelse / siden hugge de
Hender oc Fødder aff hannem / kloffuede hans Hoffuet / oc

Kongens
Daatter i
Danmark
i de mersa-
ren.

Hamborger
stift oc Sol
den forstyr-
ret aff de
Vender.

Slesvig for-
styrret.

De Vender
eller Scla-
uer falde
igien fra
Troen.

hans Legeme bleff kast paa Gaden / oc siden til ie Segeruinding
dinds tegen / bleff offred deris Gud Nadegast / huilket en
sced vdi de Sclauers Hoffuetstad Rethra , 4. Idus No-
uembri. Kongens Daatter aff Danmark / som vaar
Godekalck's Hustru/bleff oc saa hos Metelnborg / met man-
ge andre Quinger/hudstrugen/ oc siden los giffuen. Aff dem
ne siel Førsten en Søn Henricum, aff den anden bleff Bas-
thue fød. De Sclauer siel Segeruinding / oc met Mord
oc Brand forderffuede det ganske Hamborger stift / de aff
Stormarn oc Holsten/ bleffue mesteparten slagne / eller oc
saa sørt i Jengsel / Den Hamborgiske Festning bleff neders-
slagen i Grund / De til Guds bespaattelse / bleff alle Raars
aff Hedningene nedslagen / De den Stad Slesvig bleff oc
saa i Grund forstyrret. Eladis Blusse skal veret Aarsage
her til / som mand meener / som haffde Godekalck's Søster /
huilken der hand kom hiem / bleff strax Hoffuedet hannem
affslagen / De derfaare giorde alle Sclauer Forbunt met
huer andre / oc fulde igien fra den Christen Lærdom / oc til
deris gamle Affguds dyrckelse / oc ombrachte alle dem / som
stode hart i den Christen Religion. Hertug Ordulphus
førde offte Krig imod de Sclauer / ved 12. Aar / effter hans
Faders død / oc bekom dog ingen Segeruinding / Derfaare
effter Erchebispen vaar vddressuen / oc Godekalck vaar død
Anno Henrici Kongis 8. Erchebispens 22. præsentian-
no Domini contigit. Fra dette Aar / vaar det Olden-
borgiske sæde ledige vdi 34. Aar. Dette er de Sclauers tres-
die Guds Nectelse / huilket Carolus første gang omuen-
de / Dernæst Dittho den 3. Den tredie vaar den vnder Første
Godekalck / De det onde betegnedde den grumme Comet /
huilken lod sig see det samme Aar / ved Paaske tide / De det
samme Aar sceede der ie stort Blodbad / vdi Engeland / aff
Vithelmo Normanno, som fyr er sørt.

Aar

Aar 1067. effter Godeskalcks død / falt Herredøms
 met arffueligen til hans Søn Buthue / Men de der haffde
 flaget hans Fader ihuel / fryctet / om hans Søn kom til Re-
 gimentet / at hand skulle heffne hans Faders død / Derfaare
 forbant de dennem sammen / oc vilde vdelucke Godeskalckis
 Søn / huilcken Herredømmet met rette tilfalt / De tager vdi
 hans sted Critonem , blant huilcke den ynge Henricus, he- Cetto.
 densther til de Danste / fordi hand vaar aff Danste Konge Henricus
 Stamme oc Affkomme / Men den gamle Buthue begiffuer fyer i Dan-
 sig til de Barder / søgendis Hielp hos de Saxiske Førfter / mark.
 huilcke hans Fader altid met Trostlaß vaar tilbeuogen / De
 toge hannem an / oc met stor Krigsmact sætte hannem i ste
 sted igien / men dog kunde hans Regimente icke tilfulde bliff-
 ue rodfest / fordi hand vaar fød aff Christne Forældre / oc
 vaar Førfternis Ven / derfaare bleff hand icke affholden aff
 Hedningene / hans egeet Folck / men holtis lige som en Friheds
 forcedere / De der Ordolphus den Saxiske Herre vaar død /
 kom hans Søn Magnus i Regimentet effter hannem / som
 vaar fød aff Kongens Daatter i Engeland / oc strax vdi hans
 Regimentis Anfang / begynte hand at lauge sig til / at ville
 vndertuinge den Sclauiske mact / De der til opeggede hand
 Buthue / som vaar Godeskalcks Søn / De de andre begynte
 alle endrecteligen at bliiffue Opsøchige / oc effterfulde Crito-
 nem, Crinij Søn / huilcken vaar Christi Nassis / oc Førf-
 ternis æris Fiende / oc først driffuer Buthue aff sin Pro-
 uins oc indtager hans Festninge / huor hand haffde sin Til-
 flueet / huilcken flyede til Hertug Magnum / oc gaff hannem
 de Barder / Stormarer / Holster oc Ditmerster til Hielp /
 De der de toffuer meget lenge / før Vinter gaar vd / tager
 Buthue 600. oc flere sterke Barder / oc kommer til den Feste-
 ning Munenle , oc finder Staden ledig / gaar der ind om
 Natten / oc bleff i den samme Festning / Men om Morgenen i

Dagningen/ seer mand en wtallig hob Sclauer / som belege
 ge Staden/ Butho met sine Staldbrødre vaare i Hungers
 nød / De der disse Holster / Stormarer oc Dimerster det
 hørde / forsamlde de sig at vilde vndsætte Byen / i denne
 Beleyring / De der de komme til den Flod Suale / fremstis
 tter de en Mand / som vaar forfaren vdi det Sclauoniske
 Sprock / som skulle vdspende oc forfare / huad de Sclauer
 gjorde / oc huorledis det vaar sat met den Stads beleyring/
 Denne kommer til Critonem, oc bekommer aff hannem 20.
 Marck / oc kom tilbage igien til sine / oc siger / Buthue oc
 hans Staldbrødre haffue slet ingen Breck aff denne Beleyr
 ring / De i sliche maade frøholt hand den Krigsmact / at de
 ingen Vndsætning sit vdi Byen/ De strax effter / disse som
 vaare saa hare belagde / vaare saa stemmeligen bedragen aff
 samme Forrøderis Suig / begynder de at lade falde deris
 Mod / oc spurde huad de vilde haffue for deris Liff til Ran
 kon/ Huor til de suarede/ At de huercken vilde begære Spliff
 eller Guld / men at de skulle beholde deris Legome wstkam
 ferit/ om de vilde gaa vd aff Staden / oc kasse deris Berge
 fra dennem/ Buthue som vaar isfød skøne Kløeder / gaar vd
 met sine Staldbrødre/ offuer Bryggen/ Par oc Par tilsam
 men/ oc gaff deris Bauben fra sig / oc i saa maade bleffue de
 ført vdi Critonis Aastun/ De der de nu alle ere fremkomne/
 kommer der en Quinde frem / klagendis / oc vaar begæren
 dis aff Critone . oc aff hans Folek de Sclauer / at de vilde
 lade henge disse Folek / som haffde beuist deris Hustruer / der
 de vaare forlat i Staden / stor Last oc Offueruold / De der
 Crito oc hans Folek det hørde/indsalt de strax paa den gant
 ske Hob / oc nederlagde dem allesammen / met Suerdet.
 Der effter forfremmedis Crito , oc beholt Herredømmet/
 offuer det gantske Sclauoniske Land / oc de Saxers mact
 bleff forsmectet/ De de Holster / Stormarer oc Dimerster

Buthue
 thielslagen.

niente Criconi, gaffue hannem Tribut, oc bare hans haars
de Trældoms Nag/ all den stund hand leffde/ Oc det gants
ste Land vaar fuld aff Kjöffuere / som bedressue Mord oc
Kjöffueri/ iblant Guds folck / oc forderffuede det gantske
Saxiske Folck. Paa den tid opreynte sig aff de Holster/
mere end 600. Sleeter / som reynte offuer Elffuen / oc vand
drede en lang Vey/ adspærgendis bequemlige Plaker / huor
de kunde boe roligen/ oc vndsty den store Sclauiske Forsølg
ning/ Oc komme til de Harner at boe / de oc deris Dørn/ oc
Dørnebørn/ indeil denne Dag.

Ar 1068. bleff Albertus Erchebisp / det tredie Ar ^{Erchebisp}
effter hans Landfluctighed / indsat i hans gamle sted / huor ^{Albert ind}
aff hand tilforne vaar fordressuen.

Ar 1069. bleff der en naffnkundig Samtale holden ^{R. Henrich}
imellem Kong Henrich/ oc Kongen aff Danmark til Lune ^{oc Kong}
borg/ vnder it Forbunds stin / at føre Krig paa de Sazer/ ^{Suend aff}
huor om tilforne er tald det at vere skeed Ar 1068. ^{Danmark/}
^{gier for}
^{bunt samen.}

Ar 1069. noget for vor frue dag Natiuitatis,
sejglet Kong Suends Sønner aff Danmark / Harald / ^{R. Suends}
Knud / oc deris Faderbroder / Gressue Eibern / oc Gressue ^{Sønner sey}
Torckild/ met 240. Skibe, fra Danmark oc til Engeland/ ^{ie at Enger}
land.

oc ind at det Vand Humber / Men mie vdi deris Snylak/
moder dennem Clichio Edgarius, Gressue Voltherus, oc
Marlesuin / met mange andre aff Adelen i Engeland/ met
en temmelig Skibsflaade / de Danske at forjage / oc forhin
dre paa deris gamle ærinde oc Verff. Der den gamle Fa
der oc Erchebisp Alfredus til Eborack / hørde / at de Danske ^{Erchebisp}
nu paa ny vaare forhaanden / bleff hand saa Misstrøstig oc ^{Alfredus}
Sorriggiffuen / at hand strax gick til Sengs / oc aff denne ^{toer aff}
Sorriz / gaff hand sin Aand op / effter hand haffde veret ^{seyet.}
Erchebisp vdi 10. Ar/ den 11. Septembris, paa en Fredag/
lige som hand tilforne haffde Gud inderlig ombedet/ oc ligger
begraffuen i S. Peders kircke.

Utten

Ottende Dagen der effter/ som vaar paa en Løffuerdag/ den
 19. Septembris, stæck Gressue Billoms folck aff Nor-
 mannia, Ild paa alle de Huse/ som vaare omkring Befest-
 ningerne/ de inde hæffde/ thi de befryctede/ at de Danske
 skulle fange Gassn aff samme Huse/ sig met dennem at be-
 stanke/ Der aff voxte Ilden saa stor/ at paa det sidste op-
 brende all Byen/ met S. Peders kloster/ men vor H. K. R.
 vilde saadant heffne paa disse Normanner/ Thi strax effter
 Staden vaar affbrend/ kom den Danske Flaade/ oc lagde
 først til Land (dette vaar om en Middag) oc brende alle
 Befestningerne/ oc ihieslog mere end 3000. Normanner/
 Ja moxen allesammen/ vnder tagen Billom Malet/ met
 sin Hustrue oc tho Børn/ som de skonede/ Der finge de saa
 meget Bytte/ de moxen opfylte Skibene met. Der Kong
 Willom stæck det at høre/ bleff hand offuermaade vred/ oc
 sammenskriffuer it store Mandtal folck/ met huilcke hand
 drog at Northimbriam, huor hand ødelagde baade Men-
 niske oc Queg/ Gaarde oc alt for haanden kom. Siden
 sende hand Bud til den Danske Gressue Eskern/ bedendis
 vdmøgeligen/ hand vilde drage vdiiff Landet/ naar denne
 Vinter hæffde ende/ oc hand vilde icke slaes met Kong Will-
 lom/ hand vilde hemmeligen skencke hannem en gantske stor
 Summa Penninge/ Item hand vilde oc gierne see igiennem
 Fingre/ at hans Krigsfolck finge deris Føde oc Ophold aff
 de Engelske/ som boede alleuegne omkring Haffuet. Gress-
 ue Esbiørn vaar Penge tier/ oc icke vden Skam oc Spot aff
 alle Danske/ indgick denne Kongens Begøring/ Mand
 forincner oc saa da at vere vdløffuet til R. Suend Skorstens
 Penge aff alle Engeland/ ellers hæffde forneffnde Gressue
 icke saa snart forlat Landet. Paa disse tider vdi Engeland
 voxte saa dyr en tid/ at mand aad Heste/ Hunde/ Ratte oc
 Menniskens Ripd.

Ildbrand
 til Lunden.

De Danske
 ihieslaar
 mere end
 3000. Eng-
 elske oc
 Norisend.

Dyr til vdi
 England.

Vdi første Begyndelse vaar Suend meget løslactig / siden hand bleff paamine / vende hand hans Siid til it ærlige Gifftermaal / siel Giutham / Kong Inges Daatter eller Syfter aff Suerige / huilcken hand dog siden som sig fornær i Slect foruant / aff Erchebisp Adelberti Raad til Hamborg oc Bremen / forskød. Hand aatte 5. Sønner / oc tho Døtre / en heed Syrihoæ / som siel en Vendiſt Første / vaar Christen / heed Godeskalck / huor aff søddis Henrich / som succederic hans Fader / hun bleff siden vdi Lante Meleinborg met nogle andre Mend oc Quinder / for Guds naaffns skyld / aff de Vender giore til en Guds Martyr / huilckes skede. Aar 1065. Den anden Suends Daatter / Inger / siel Kong Oluff Kyrræ aff Norge. Suend elskede de Geistlige / oc deris Stand særdelis / vaar til met lærde / oc haaffde mange gode Gaffuer oc Dyder / Hand holt meget aff Bisp Wilhelm aff Roskilde / som vaar en Engelsk / oc bleff æret oc elsket aff hannem igien / dog bleff hand en gang bandsat aff Bispen / for it Manddrab / effter hans Befalning vaar sked vdi Trinitatis eller Luds kircke / som Predicken vaar / paa Nøt Mars dag / eller Dagen effter / Hand elskede oc særdelis Suenonem Norbagge / som vaar hans Hoffprest / oc Wilhelms effterfølger vdi Biscopsdommet. Der hand bleff løst aff Vand / gaff hand halffdelen aff Steffnsherret til Roskild sæde. Suend bygde oesaa til Dalby den Kircke oc Kloster / som staar der endnu.

Men Suend regørede Aar 1070. bleff Island omuænd til den Christelige Tro / ved Adelbertum , Erchebisp til Hamborg oc Bremen / deris første Bisp oc omuender / vaar Blaff / som Crantzius skriffuer vdi sin Norſke Krønicks Fortale.

Aar 1072. eller ved dette Pass / der Keyser Henrich den fjerde / vilde føre Krig imod de Saxoner / kallet hand Suenonem

Halff Steff
uensherret
giffuis til
skiffet.

Island omu
ænd til
Troem.

Keyser Henrich den 4.^{de}
oc A. Suend
møds til
en venlig
Samtale.

nonem vdt il en venlig Samtale vdi Enrum / oc vilde offeruetalet hannem / at naar hand paa den ene side salt de Saxen an / skulle Suend paa den anden side angribe dem. Suend lod derfaare forsamle sin Mact / til Skibs / brende oc skende vdi Saxen / for Gode / huad hand offeruetalet / Dog bleff hand paa det sidste aff sine egne offeruetalet / at det vaar wbillige / at hand dem skulle offeruetalet / som hand tilforne haffde haffte til en Mur for sig / oc her effter kunde haffue imod sine Fiender / Derfaare lod hand snart den Krig / oc drog hiem igien. Hand aatte en Daatter heed Ingerit / den gaff hand Oluff Rorre vdi Norge / Harald Haardrodts Søn / der med bleff Benstabet diiff tryggere.

Kongen aff
Norge ra-
get til Dro-
ning Kong
Suenos
Daatter.

Albertus
Erchebisp
doet.

Aar 1072. den tid Albertus Erchebisp formenter sig endnu at leffue lenge / dder hand om Middagen / sextæ feriæ, som hans Jolck stider til Bords / oc ligger allene / oc offeruetalet sin Aand / 17. Calendas Aprilis, Indictione 10. Anno Alexandri papæ 11. Henrici Kongis den fierdis 16. De bleff slet intet fundet effter denne Mands død vdi hans Skatkammer / vden nogle Bøger / oc hellige Mendts Been / oc Alter kløeder / huilcket den Romeriske Konge lod anamme altsammen / oc med Kircke præceptis, tog hand oc saa S. Jacob Apostels haand / huilcken vaar skencket hannem aff en Bisp til Venedig. / paa hans Fødsels dag / oc en Bisp som kom aff Italien / førde samme Haand med sig / oc derfaare bleff denne Biscops Legeme / med det gantze Lands forstreckelse / aff Gollaria ført til Bremen / De den tredie Dag der effter som vaar vor Fruis besøgelsis dag / bleff det begraffuen mit i Ehoret / vdi det ny Cappel / som hand self haffde ladet bygge / De siger mand / der hand laa saa slug allene / da gjorde hand en haard Penitens / begræd beestelig sine Misgierninger / hand haffde bedressuet / oc fortrød med grædendis taare / at hand saa sin tid haffde ombracht.

Vdi

Vdi samme Aar/ bleff Hamborg met Ild antend/ oc tuende ^{Hamborg}
 gange forstyrret/ oc Hedninge haffde vndertuunget sig gant^{opbrandis.}
 ske Nordalbingiam vnder deris mact/ Krigsfolcket bleff om-
 bracht/ oc en part sat i Fængsel / saa at den gantske Prouins
 bleff ødelagt / Denne Prouins holt Erchebisp Albertus
 saare meget aff/ saa vel som hans Formend gjorde / Oc siger
 mand / at hand tit oc offte ynskede oc begærede / at hand
 maatte her legge sine Been / Oc den stund hand leffde/ for-
 tærede hand den gantske Sommers tid der/ met stor cere/ vdi
 Fester oc Solenniteter , oc der fuldkom hand vdi rette tide/
 alle Klercke ordenis Promotions, oc Forfremmeler/ der
 haffde hand oc berammet Tiden oc Steden/ huor hand kun-
 de komme til tals met Førstinden oc det Sclauiske Folck oc
 andre Legater/ som komme aff de Nordiske Lande. ^{Effter Liemarvs}
 hannem kom Lyemarus, fød i Beyren / oc regærede 30. ^{Bisp.}
 Aar. Kong Henrich forfulde Hertug Ditcho saa saare/
 at hand forderffuede alle hans Affuelsgaarde / oc incente/
 at vilde vdslette hannem/ som den gemeine Mandis Fiende ^{Keyser Hen-}
 oc wuen / Men Ditcho/ effterdi hand imod Kongelige mact/
 icke kunde føre sin Krig/ saa heffner hand dog den Bret han- ^{rich den 4.}
 nem vaar skeed / met Nord / Koff oc Brand / i saa maade/
 hand beklagede sig for Chur oc Førster / oc siden forsoner sig/
 met det Saxiske folck / imod Kongen / oc lod icke aff at føre
 Klagemaal paa hannem / baade met Dreffue oc Bud / for
 det Apostoliske sæde/ oc gjør sig der hos alle de Tydske Før-
 ster til Medhielpere/ i denne Sag/ Hues Listighed der Kon-
 gen fornam/ bleff hand strax forstreckt / oc vigte aff Lante
 Saxon/ oc begynte vdi en anden part i Riget / at bestille sin
 Handel. Liemarvs fød i Beyren / som vaar en aff Kon-
 gens Befalningsmend / oc Kong Henrichs den fierdis slect/
 en saare forstetig oc lærd Mand / bekommer Biscopsdom-
 met/ aff Kong Henrich/ der Parternis vduelgelse paa Bispen
 A a ij vaar

vaar forskut aff Landet / Oc bleff hand ordinerit aff Suffraganeis, oc siel hand Pallium aff Paffue Alexander.

K. Suend i Danmark døet. Der Kong Suend bleff gammel / siel hand en heed Raaldestuge oc Feber, til Sudatorp i Jutland / huor hand døde Nar 1074. det 28. hans Regimentis / men som somme regne / det 30. 4. Calend. Marj. Det er wiist enten

Begravuis til Roskilde. iblant disse Sueconis Nar / skal regnis den tid hand haffuen tuistet met Magno, om Riget / eller icke / Der ere de som

It mirakel. skriffuer Nar 1076. Kong Suend at vere dod / oc hans Liig føre til Roskilde i Ludskirke at begravuis / Oc Bisp Vil som der hand drog imod Kongens Liig til Thorsfore / det tilbørlic met sin Geistlighed at vndfange / i lige maade i Marten at vere død / oc vnder it førde i Byen / sammens at begravuis. Til Roskilde / findis Kong Suends Gravskriff i Muren saa liudendis.

K. Suends Gravskriff
 Regum Sueno decus, magno quo Dania Rege,
 Floruit & sceptris imperiosa fuit,
 Non virtute minor Sueno, quam nomine magnus,
 Nam dici poterat magnus utroq; modo,
 Hunc soror illustris, Regis præclara Canuti,
 Estridis, genuit prole beata parens,
 Anglos Marte premens, Noruagica sæptra subegit,
 Fit tria scepra tenens vnica Dana manus,
 Res miranda nimis, quem vix tria regna valebant,
 Imperio capere, jam petra parua capit.
 Et quia stare diu, nequeat terrena potestas,
 Terrarum Reges, quærite regna Del.

*Extat Roschildiæ, & Vilhelmi Episcopi Epitaphium,
 carmine Iambico, Trimetro, Hypponaetico, conscriptum, quod eiusmodi est.*

Vilhelmus olim Episcopus Roschildensis,
 Præstantibus Dei relucebat donis,
 Pietate, Religione percelebri vita,
 Et sancta, & omni virtutum genere illustri,
 Adeo ut in incerto erat, is ne officio tali
 Dignior erat, an illo officium, tam spectatum,
 Episcopatus præstitit sui exemplum,
 Hic fretus innocentia, atque item iusto
 Iniusti homicidij dolore permotus.
 Quod a rege factum erat libidine, magisquam
 Ratione, regem ipsum quamuis magnum & tall,
 Potentem regno comitatuq; stipatum,
 Magno Repulsum Baculo, prohibuit templo,
 Rebusq; sacris, donec pœnitens facti,
 In gratiam cum Ecclesia, ac Deo offenso,
 Rediisset, his actis tempore non ita multo,
 Post mortui iam, Regis huc deferebatur
 Funus, quod ut rescitum est appropinquare
 Vrbi, duo sepulchra confici iussit,
 Duobus etiam pheretris adornatis ibat.
 Vilhelmus obuam, postquam ad funus ventum, est
 Oratione facta, ut illi (quem in terris
 Deo patri jam lucrifecerat sanam
 Per admonitionem) commori posset,
 Mox membra collapsus, animam sanctam cælo,
 Reddidit, atq; inde uterq; suo loculo impostus
 Hanc sacram ad ædem, pariter (mirabile dictu)
 Magno ornatum stupore deportati sunt,
 Vilhelmo honorifice sepulto, ac de more
 Episcopalibus insignibus vna cum illo
 Terra conditis, nouo Deus funus
 Miraculo hominum memoriæ, consecrauit,

Sisp Vils
 helmi Epis
 taphium.

Hæc ipsa namq; ut obruta cumulo terræ,
 Vitro sepulchrum reddidit, translatum ergo
 Huc funus est, ac magna cum Religione
 Hoc in loco commendatum sepulturæ.

Biscopsdom
 me forord/
 met i Skaa/
 ne.

Men Suend vaar Konge / bleff forordnet tho Bispes
 vdi Skaane / en til Lund / en til Dalby / Den til Lund heed
 Eginus, den til Dalby / Henrich / huilken bleff affsat for hans
 Druckenskab / oc i skickelige Seder / Eginus bleff allene
 Bisp vdi Skaane.

Under Kong Suend vaar Nasskundig / Skielm
 Huide / en fornemme aff Adel. Hans Brodersøn vaar Er-
 chebisp Adær / Absolon siden Erchebisp / vaar oc hans Bro-
 dersøn / Hans Synnesøns Søn aff Tocke / vaar Stj Huide.

Penitens
 Beyferen
 paalagd.

Aar 1076. fik Kong Henrich befaling / at hand
 paa it gantske Aars tid / icke skulle drage aff Rom / ey heller
 stige paa nogen Hest / men vdi ringe Klæder / skulle omkrings-
 gaa Kirckdørrene / oc met Bøn oc Faste / skulle giøre god
 Penitens fruct / huilket Kongen gantske ydmygeligen vil-
 de fuldkomme. Der disse Cardinaler oc de andre / som vaa-
 re vdi Gaarden seer / at all Mact reddis oc skelffuer / oc alle
 de store Herrer / som regære Lande oc Riger / bøyer oc bucker
 dem for dette Apostoliske sæde / offuerlegge de / at ville hedens-
 føre Riget til en anden / oc siger / Det er Wret / at saadan en
 skal regære Lande oc Riger / som vdi obenbarlige Laster ere
 offuervunden / Huorfaare de betencker en anden / som saas
 dan Bestilling kunde faare staa / vduelger saa Rodulff / Her-
 tug aff Suaben / fordi hand vaar en god Mand / oc elsket
 Fred oc Endrectighed / oc vaar Kirckermis oc Clerckermis
 ven / huilken Passuen sende en Guldkrone / met disse Ord
 intitulerit. Petra dedit Romam Petro, tibi Papa
 Coronam.

Krig imel-
 lem Henri-
 cum oc Ro-
 dolphum.

Aar 1079. begyndis der Krig igien imel-
 lem Henricum oc Rodolphum, hos Sladchrim / oc i den
 første

første Skermøge / giffue de Sager dem paa Gluct. Samme Aar føris der Krig imellem Henricum oc Rodolphū, ved den Flod Elleitram, vdi huilcken Rodolphus bleff forvunt vdi den høyre Haand / oc flyer til Mersborg / Oc som hand vaar nu nær dødt / siger hand til sine Staldbrødre / Seer denne min høyre Haand / som er saa forvunt / den er den / met huilcken ieg haffuer foret min Herre Huldskaff oc Troskaff / men formedelst det Apostoliske sædis / oc Passiens begæring / er ieg bleffuen en Neneeder / oc tiltaget mig den ære / mig icke burde.

Haraldus 7. Rex LXVII.

Harald den 7. Suends ældste Søn / efterfølger Faderen / regerede kun 2. Aar / som nogle ville / Bleff **S**vduald oc samtykt 2. Aar effter at hans Fader døde / (thi saa lenge vaar Stenderne wens indbyrdis / oc kunde icke samlis) Hand døde Aar 1080. begraffuen til Dalby / Denne vaar induelig til nogen Regæring / dog vaar hand Religionen oc mere Ceremonier tilgiffuen / end Gudfryctighed i sig selff. Vdi en maade gjorde hand sig elskelig hos sine / at hand affskaffet Jernbyrd / Oc i det sted indskædede / at mand skulle stiere sig ved Næffn / Men Jernbyrd kom siden atter vdi Brug / indtil den vnder Boldemaro 4. ved Eugenio 4. Passue / aldelis er affskaffet / oc Næffn derfaare igien indfiller.

R. Harald
den 7. dør.

Canutus 4. LXVIII.

Cnut den 4. Suend Søn / efterfulde hans Broder vdi Regimentet / en særdelis Gudfryctig ærelskendis Konge / som siden er canonicerit oc helliggiort. Hand aatte Eddele / Gress Robbers Daatter aff

S. Knud
Dronning
Eddele.
Flan.

Roskilde Domkirke bygges aff Steen. Siden Knud vaar død / bleff hun giffte til Rogerio / Heryug aff Apulien. R. Knud vndertuang sig Chursland / Vryken / oc Estland / Hand gaff Kircker oc de Geistlige store Priuilegier oc Friheder. Der Kong Knud vaar Konge / fuldkommet Bisp Suend Nordbagger / Vilhelms effterkommere / Roskilde Domkirckis bygning aff Steen / som Vilhelmus før haaffde begynt aff Træ / Hand lod oc saa Erchebissen opgraffue / oc legge it andet steds. Samme Suend Nordbagger lod oc fundere vor Frue kloster vdi Roskilde / oc Kingstede / met S. Michels kircke / som er bygd til S. Michels Slagelse Eginus Bisp fuldkom oc fuldendte S. Lauris Kirckis bygning til Lund / som før vaar begynt / huor til denne Kong Knud hialp met synderlig Slid / oc Kongelige Rundhed.

Ar 1085. 12. Calend. Iunii, vdi det 5. hans Regni pronistat mentis / begaffuede Kong Knud Lunde domkircke / som til oc 9. Januarii forne vaar begynt at legges / men icke endda aldelis fuldendte / **Ar 1085. 12. Calend. Iunii, vdi det 5. hans Regni** naxruerendis Bisp Richuold / som effterfulde Eginus / Hand funderic da Prouistiet / oc 9. Cannicke Prebender / met nogen velgierninger til Skolen giffuet / hos Lunde domkircke / er endnu samme Kongens Bress oc Dioploima, huor vdi fornessinde Ord findis.

Ar 1085. beruster Kong Knud aff Danmark sig / paa en veldig stor Skibsflaade / met huilken hand self oc hans Hustru Fader Gressue Kobbert aff Flandern / actes dennem til Engeland. Der Kong Villom fik saadan Liddender / stref hand tilfammen mange tusunde aff atskillige slags Krigsfolck / som hand hente fra Frankerige oc Normannia / huilcke hand vntlagde i alle Seæder i Engeland / vnder hans høieste Befalning oc Mandat / til all Vffrighed / Geistlige oc Verdslige / mand skulle giffue dennem deris Kost oc Læring / indtil Kongen fik andet Sind.

Da

Da hand hørde / at hans Fiender bleffue forhindrede / oc samme Reyse bleff de Danske affslagen / lod hand mesteparten aff Krigsfolcket fare sin kaas.

Aar 1086. bleff Ingerd Knudsdaatter (sand stee ickte hans Daatter/hues eilers) giffte met en heed Folcke vdi Suerige/ huor aff de Folkunger siden ere komne oc neffnde.

Vdi Suerige regæredede midler tid / Kong Halstans Søn Philippus / oc bleff taaret der til Aar 1080. Kong Knud gjorde først den Skick / At Rigens Bisper skulle sidde i Rigens Raad / Hand forandret oc rettet oc saa Rigens gamle Lower / oc Skick / oc gjorde ny / De der det vaar gjort lagde hand hans Hu oc Sind til / at vndertuinge sig Enge-

land / hans Formend haaffde haafft / vaar oc der til sollicitat aff de Engelske self / som mishaget det ny Regimente / men til forgeshuis / fornædelst Vilhelmi, som vaar aff de Nor-manner / den første Konge i Engeland / som oc kaldis Con-questor, Hans gode Forsum oc mandelighed / huilcken hand fant sig altid inod / læs der om Polydorum lib. 9. De fornædelst hans Broders Oluffs forhindring oc Suig / som hand haaffde gjort til Hertuz offuer Slesuig / bleff hand oc forhindret / oc haaffde nær ganget hannem / at der hand søgte effter it andet Rige / haaffde hand nær tabt sit eget.

Der hand fornæm hans Broders Oluffs Suig oc Falshed / sende hand hannem fangen vdi Flandern / til hans Suoger / at foruaris. De Danske vaare midler tid wrolige / oc oprø-

risse / for Tiende skold / de skulle vd giffue / oc en Skat heed Neffueziel paa huds.

Foruden de andre / vaar de vdi Vendsyssel / quos Vendalos vocant, som fortrød / at ende til Presten / skulle dem paabiudis / oc de met anden Tyngge besuergis / fast wtaalmodige.

Derfare effterfulde de Konzen aff Vendsyssel til Fyen / huor hand aff en hans egen Dienere / heed Blacco, skendeligen bleff forraad / oc til

Ingerd Knudsdaatter
ter sit Kæring
ing Solcke.

philippus
Konge vdi
Suerige.

Danmarks
Bisper for-
ordnis at
sidde vdi
Raader.

de Engelske
sollicitet de

Danske / at
forme vdi
til Raad et /

at fet dem
fra de Tor-
manner.

Derzert. bleff
sende fang-

gen i Flan-
dern.

opprør vdi
Danmark /
først begynte
i Vendsyssel /
for Tiende
oc Neffue-
ziel.

K. Knud
 ihielslagen
 til Othense.

Elnothus.

Disse bleff
 slagne met
 Kongen.

K. Knuds
 Lijg rens
 ferets aff
 Albani Kir-
 ke vdi S.
 Knud.

Othense vdi S. Albani Kircke / igiennem Kircke vinduet er
 ihuelslagen / Aar 1087. i det 7. hans Rigs Aar / paa von
 Frue dag / som vaar 6. Idus Iulij. Vdi samme Tumult
 bleff hans Broder slagen met hannem Benth, oc den For-
 rædere Blacco, som hannem efftertractet oc forraadde huil-
 cken bleff vdi Kirckedøren. Vdi denne Kong Knuds Hi-
 stori / som forudm for 480. Aar/er skreffuen / aff en Engelsk
 Muncck Elnotho, Kong Nicolao til ære / da kaldis den
 hannem forraadde / icke Blacco / men Pipo (sand stee met
 Tilnaffnet saa) men vnder de som bleff met Kongen / opre-
 gnis oc saa Blacco / met nogen andre deris Naffn / som ere/
 Suend / Ebbe / Truid / Bernard / Goemer / Suna / Esild /
 Thaggi / Valne / Rodulff / Vilgrip / oc nogen flere. Der
 læsts oc / Kongen først met hans Broder / at vere begraffuen
 vdi S. Albani Kircke / men hans Medtiempere vdi Vaas-
 benhuset / De Kongens Lijg at haffue huilet der i Kircken / 8.
 Aar / 9. Maaneder / Men Oluff Hunger hans Broder vaar
 Konge / Siden optagen / oc lagd vdi en anden Kircke sonden
 fore / hues Fundamenter da kun vaar begynte / icke fuldente /
 som siden er kallet S. Knud til ære / huor hans Legeme er
 indlagt vdi en Steen i Sacristiet / Dette skriffuer Elno-
 thus. Andre kalde denne Knud aff hans begraffuellsis sted /
 Knud Othense. Funcius referer oc hensfører hans Regæ-
 rings begyndelse / til Aar 1069. De effterdi hand stiller han-
 nem 10. Aar at haffue regeret / da skal hand vere ihuelslagen
 aff hans Vnderfaatte / som hand formener / Aar 1078. huil-
 cket icke saa er / men stede som før er rørt. Elnothus skriff-
 uer hannem vere slagen Aar 1090. oc at vere bleffuen Kon-
 ge Aar 1080. oc regeret vdi 10. Aar. Florantius Vigor-
 nienlis skriffuer / at de Danske martyzerede hannem / 1087.
 om en Løffuerdag / som vaar den 10. Iulij, vdi S. Albani
 Kircke / huilcken hand 8. Aar tilforne haffde begynt at bygge
 paa

paa / oc lod hente den hellige Martyrs been aff Engeland/
som hand der lod indlegge. Dette Aar affbrende messes
parten alle de beste Byer vdi all Engeland/ oc messparten
Lunden / oc all S. Peders Kirck.

Olavus Suendsson 4. L X / X.

Suff den 4. kallet Hunger/ den 3. Suends Søn/ der
hans Broder Knud vaar død / da kom hand fra
Fengsel aff Flandern. (huort heden hans Broder
Knud haaffde forsendt hannem / for hand spilte hans Kense
at Engeland/ oc oprørde Almuen) vdi Riget / Da søtte sig
effter almindeligt Raad / tuende velbaarne Danske Mend/
Suend Trundsson / som vaar Erchebisp Adners Fader / oc
en anden heed Estrid / til Forloffuere / hos Gressue Robbert
aff Flandern / for Hertug Oluff / Men der hand vaar løs/
actede hand lidet om deris Frigidrelse / de maatte self pants
søtte aff deris Guds/ til 30. Mark purt Gulds voerd/ huil
cket der det kom tilstede / Hertug Rubbert de Billom / dog
goduilligen affstod / med den Besked / de det skulle fordre
hos Kong Oluff. De Danske menis at haaffue begæret han
nem til Konge/ at de skulle bliffue fri for Straff/ de ihjelslog
Knud. All den stund Oluff vaar Konge/ vaar baade seld
somt Værlig/ oc en vildelig Hunger / som icke alleniste pla
gede Almues Folck/ men oc de Rige/ Kongen self mes/ huor
aff hand bleff kallet Hunger / Dog andre kalde hannem D
luff den yngre/ eller unge Oluff. Mand mener den Trang
bleff Riget til en Straff paalagt/ for at de met wrete oc wret
færdighed haaffde ihjelslaget Canutum.

Under denne Konge Aar 1092. drog Kong Wil
lom den unge vdi Northimbriam / oc paa ny igien opreyste
en gammel By/ heed paa Britaniske/ Kairlen/ paa Latinke

R. Oluff
kommer lcs

huor aff D
luff hunger
sig er kals

Legubalia, Denne By / saa vel som mange andre vdi den Eigen / vaare tilforne nederbrut oc kuldlast aff de Danske / for 200. Aar siden.

Vdi Danmark vaar saa stor Hunger / som før er sagt / at Kongen self paa det sidste / der hand skulle holde Jule aff ten / vdi stor Maderang / bad Gud / At den Brede hand haffde fattet til hannem / eller hans Vndersaatte / den vilde hand heller vdfyrte ossuer hannem / end hans Folk / Or det skede / at siden hand dette haffde bedet / døde hand om Natten effter / Aar 1095. huilket Aar Bisp Suend aff Roskilde oc skal vere død til Rhodis / der hand haffde faaretaget sig en Vandring / til den hellige Graff / De en heed Veder Bodellssøn bleff Bisp i hans sted. Andensteds læsis / Oluff at vere død / 15. Calend. Septembris, det er den 10. Dag Augusti, paa S. Agapeti dag / fornessnde Aar 1095. Sary tilegner Oluffs regøring 10. Aar / hand siger hannem at haffue regøret / hart ad tho gange fem Aar / icke aldeis / vdi stedet andre skriffue hannem at haffue regøret 7. Andre kun 3. Aar. Men hand vaar Konge / døde Bisp Rids vold / som kom effter Eginio, Vdi hans sted kom Allerus, som vaar fød aff stor Adel vdi Judland / baade aff Herkomst oc gode Seder anseet / som Sary siger.

A. Oluff
Konger død
er.

Bisp Rids
vold død.
Bisp Roser

Ericus 2. LXX.

Ericus
god.

Erich / kallet den Egegode / huilken nogle skriffue blant Helgene tal / den 4. Suends Søn / fød til Glansgerup / efftersulde Oluff / oc regørede vdi 9. Aar / Hand for Fryet skyld for Oluff / vaar flyed at Suerige. Effter Oluffs død / bleff hand ved almindelige Stemme kallet til Konge / Aar 1097. Hand aatte til Hustru / en Suenstheed Botildis / Biff Gallestøns / effter hans Søn Eruid /

Dronning
Botildis.

Erud / Daatter / en from taalmodige Quinde. Vnder
 denne lofflige Konge / som vaar begaffuet met mange Fyr-
 stelige Dyder / begynte det nu at staa bedre til i Danmark;
 De fordi hand vaar alle mand fast kler / fik hand det Til-
 naffn Gode. Sommefteds læsis / hand vaar saa høyt voren
 at hand til hans Skuldre / *αρεωμ'ορ* kalder det de Grædste /
 vaar høyre end den høyeste Karl / som fantis i Danmark.
 Hand dempede de Sclauer nogetledis / som vaare forma-
 stige / oc tog Julin fra dennem / huor hand lod rette nozen met Julin *(ind)*
 synderlig optenckte Plage / Huor offuer Erchebissen aff Bre- *tagis.*
 men / som alle Danske kircker paa de Liden vaare vndergiff-
 uen / bleff meget forstærket. Den Bremiske Krønike siger /
 Erchebissen at haaffue straffet Kongen / for hans wtuctige
 Leffnet skuld / huilket hand icke kunde taale / oc derfaare stod
 effter at haaffue sin egen Erchebisp. Hand streff sig Dan- *Kongens*
 marckis oc Sclaves Konge / Hertug vdi Estland / oc en *Titel.*
 Herre vdi Nordalbingia. Somme skriffue / at Bisby kir- *Bisby kircke*
 cke paa Gotland / skal vere byggt aff hannem / som er vied til
 S. Oluff.

Aar 1095. seyglet Kong Magnus aff Norge / hues *Magnus*
 Fader vaar Kong Oluff / som vaar Kong Harald Harfa- *aff Norge*
 gris Søn / til de Der / Dreckenger / oc de Mœnauiske per / si- *kommet til*
 den de vaare komne vnder hans Regimente oc Herredome / *Ordender /*
 Men som hand vilde legge til Lands met sine Skibe / som *Sudet der*
 vaare icke mange / møtte hannem paa Haaffsbredden / Gress *oc Wanger.*
 Hugo / aff Staffisbiereg / baade veldeligen bemandet / oc
 beruisset. Kong Magnus vaar icke seen at spende sin Due /
 oc som mand mener / stod hand en Kulffigiennem Gressuen /
 Dette vaar forneffnde Gressue en retfærdig Straff aff Her- *Gress Hugo*
 ren / thi baade hand oc en anden ved Naffn Gressue Hugo *thielst.*
 aff Rastra / vaare komne noget tilforne til forneffnde Der /
 som ellers kaldis Englesæge / huor de haaffde ihuelstagen saa
 B b iij manze

**Stendeltge
Kronen.**

inange Mennister / de kunde fange aff de Balloner. Nozle
haffue de hugget Hender oc Fødder aff / Nozle haffue de
frastaaeret deris hemelige Steene / saa giorde de ved en gam-
mel Prest / huilcken de vddroge aff Kircken / oc skar hannem
sine Steene fra / Item vdstucke det ene Øye / stumlede hans
Tunge / Oc HÆren gaff sin Naade der til / at hand fick sit
Maal igien paa tredie Dag der effter.

**A. Knud
Othense
Skrinlagt.**

Vdi denne Kong Erichs tid / Aar 1100. bleff oc saa
Knud hans Broder / for 13. Aar siden ihjelslagen aff sine til
Othense / (huilcket vaar Erici regørings 6. Aar / 13. Cal.
Maij) hans Legeme optagen aff den Steenkiste vdi Saeris
skiet / det vaar nedsat vdi / oc er skrinlagt vdi Alteret / aff
Hubaldo Anglo, Bisp til Othense.

**Danmark
saar selif
Erchebisp.**

Saa Aar effter / vnder denne samme Konge / fick Dan-
mark sin egen Erchebisp til Lund / oc Raaben bleff tiisende
Affero aff Passue Palchali, formedelst Kongens flittige
Vnderhandling / som stod ilde mee Erchebispen til Ham-
borg oc Bremen / som for er hørt / Oc at Kircken icke skulle
bliffue mbegaffuet aff hannem / som saa høyt vaar anseet oc
æret / gaff hand hende fierde parten aff Lundeby.

**sterdz par-
ten aff Lun-
deby giffuis
til Stiffet**

Kong Erich Suendsson bleff forskreffuet til en Dag /
skulle holdis til Kongelle / Did kom hand / Kong Magnus
Barfod aff Norge / oc Kong Inge aff Suerige / Disse tre
Konger ginge fra Folket / oc talet sig selff imellem / komme
saa igien / oc kundgiorde / at de vaare saa forligte / At huer
aff dennem skulle haffue sit Rige frit / effter som deris Fors-
fødre haffde hafft for dennem / Oc skulle de giøre huer an-
den skiel / for huus Skade der vaar skeed Rigerne imellem /

**A. Magnus
Barfod /
saar A In-
ges daatter**

Oc at Kong Magnus Barfod skulle haffue Kong Ingens
Daatter Margrete Vdi Erici Histori / findis en vnder-
lig Histori / om en Spillemand / som rofede sig aff ved hans
Harpeleg / at kunde isøre huen hannem tilhørde / huad Affect
hand

hand vilde / Den prøffuede sin Konst met Kongen / leegte ^{Rammeflag}
 saa lenge / hand bleff gal / oc slog ihiel fire hannem vilde hol-
 de / Der hand kom til sig igien / loffuet hand sig hen til det
 hellige Land / for den Synd Skuld / at afflegge / hand haffde
 beganget. Hand aatte tre Sønner / Harald aff en Grille / ^{A. Erichs}
 Knud aff Etegegifftermaal / oc Erich met en Ectemands ^{affkomme.}
 Quinde / som siden bleff kaldet Emunde / Hand drog at Jer ^{A. Erich}
 rusalem / vdi det 8. hans Regøerings Aar / oc fik hans Søn ^{trager pil-}
 Harald / den mand kaldet Ricesle / i sin Fruerelse / Regø ^{legtings}
 ringen at faareftaa / Den anden hans Søn Knud / gjorde ^{Harald Bæ}
 hand til Hertuz i Slesuig / fik hannem Slielm Huide at ^{fiæ.}
 opføde / Erich den tredie hans Søn / fik hand andet gemei ^{Anud Hert.}
 ne Adels folk at optucte. Der dette vaar saa forordnet / ^{i Slesuig.}
 drog hand met hans Dronning Bothilde at Rykland / der
 fra til Constantinopel / oc bleff ærligen vndfangen aff Kays-
 Alexio / Der fra tog hans Affsked / oc vilde veret at Jerusa-
 lem / Men paa Cypern bleff hand slug aff en Feber, 16. ^{A. Erich ds}
 Idus Iulij, oc døde Aar 1105. secundum alios 1102. ^{et i Cyperu}
 vdi det 8. Aar hans Regimentis. Hans Hustru Bothildis ^{Dr. Bothild}
 der hun kom til Jerusalem / døde hun ogsaa / begraffuen vdi ^{is doer til}
 Josaphats dal. Helmoldus vdi hans Sclauiske Histori ^{Jerusalem.}
 første Bog / 50. Cap. skriffuer hannem død / icke der hand
 drog til Jerusalem / men der hand drog tilbage / sigendis der
 hos / at hans Broder Nicolaus vaar Rigens Regimente
 midler tid befalet / met hans Søn Canuto, Oc at hand
 maatte gibe hannem en Eed / at om hand icke kom igien /
 eller døde / skulle hand saa hannem Regimentet / Hvilket
 dog icke skede. Kong Erich haffuer giort en Gaardsret oc
 Kereff / findis i skreffne Slaanske Lovbog / Huor vdi hand ^{A. Erichs}
 haffuer meget nytteligen giort oc forordnet / om Tiende / om ^{Kereff.}
 Aarlig Sammenkomst at holde til Nyborrig / Trinitatis
 Spndag / oc forandret Gaardsretten vdi nogle stycker.
 Der

Der ere de / som sætte Ericum 13. Aar at haffue regæret / iblant dem er Funcius. Andre sætte 8. Aar / De tilregne hans Søn Harald der foruden 2. Aar / fordi de Danste vdi 2. Aar der effter først bleffue viffe om hans Død.

God tid.

Vdi Erichs tid gialt en Skippe Korn 1. Penge / 12. Penge paa en Skilling danste. Vdi hans tid bleff oc it nyt slags Munkte indførde i Danmark / kaldedis Minores, det er Predictebrødre.

Henrich Godekalckis søn.

Aar 1106. effter at Crito den Sclauiske Første / Chris tendorommens Forsølgere / vaar bleffuen gammel / reyser Henricus Godekalckis Søn aff Danmark / at forstyrre Oldenborg / som da vaar en Sclauiske Prouins / oc ligger ved Haffuet / oc der vdførde it vsigeligt Koff oc Bytte / De der hand det haffde giort / en eller tre gange / da bleff det de Sclauiske Folk alle / som boede paa de Insuler oc smaa Lande / oc ved Søsiden / til en stor Forstreckelse / saa at Crito paa det sidste gjorde Fred met hannem / oc effter lod hannem beleylige Boliger / at boe paa / Paa det / effter di hand icke met Mact kunde hannem offuerkomme / saa vilde hand dog met Suig / naar hand boede hos hannem / forrædelig ombringe / Men Critonis Hustru Sclauinia , tit oc offte offuerlagde / huorledis hand kunde besuike hannem / Paa det sidste / der hendis Mand Crito vaar nu gammel / saa kunde

Crito den Sclauiske Første ihjel slagen.

hun icke meget fordrage hannem / men vilde heller haffue Henricum , huorfaare Henricus aff Sclauini Raad / biuder Critonem til Giest / De der Crito vaar drucken / hug en Dansk mand Hoffuedet aff Critonem , met en Øxe vdi it Hug / De Henricus fik Sclauinam til sin Hustru / oc beholt Herredømmet / fik der effter alle Fæstninge / som Crito haffde tilforne / oc soer sin Frende / Hertug Magno / Huldskaff oc Mandskaff. Der de Sclauer det hørde / som boede i Sønder oc Øster / at saadan en Christen Første vaar opkom

Henricus faar hans Land igien.

opkommen/ som paabød Førsterne at giffue Skat/ Da for-
 samlede de sig alle tilfammen / at føre Krig indod Henri-
 cum, Men vdi første Skermynsens anfang / bleff de Sclau-
 uers Krigs orden brut oc adspred/ oc kom paa Fluct/ oc bleff
 uejalle met Suerdet ombracht/ De fra den Dag gaffue alle
 de Ofterlandiske Sclauer / Henrich Skat oc Tribue / De
 befalet hand alle de Sclauiske Folek / at huer Mand skulle
 dorcke sin Agger / oc vdrødde alle Koffuere aff Landet / De
 saa vdgick alle de Nordalbingiske Folek aff deris Fæstninger/
 vdi huilcke de vaare for Krigs fare iadelucte / oc huer reyste
 hjem til deris Gaarde oc Eyendom / oc de Huse oc Kircker/
 som vdi denne Krigs tumult vaare nederslagen oc forderff-
 uede/ dennem skulle de igien opbygge / De vdi den gantze
 Sclauonien vaar icke nogen Kircke eller Prest / vden alleni-
 ske i den ene By / som kaldis zammel Lubek / fordi Henrich
 met sine Foruante / pleyede at holde Hus der. Paa den tid
 er Godfred Gressue aff Holsten/ ihuelslagen aff de Sclauo- ^{Godfred}
 niske Koffuere / De gaff Hertuz Luderus som en Offuer ^{Gressue aff}
 herre / den velbyrdige Mind Adolpho aff Skowenborg/ ^{zolgen for}
 Comætiæ Gresskabet/ De vaar der Fred imellem Gresso-
 ue Adolff oc Henricum den Sclauoniske Første/ Dette skal
 vere skeed vngeferlig ved Aar 1106.

Nicolaus LXXI.

Niels / Erichs Broder / aff Suends Børn den 5. ^{A. Niels.}
 Hand begynte at regere Aar 1107. oc leffde vdi 27
 Aar eller 28. Hand aatte til Hustru Margrete/ K.
 Inges Daatter aff Suerige/ som tilforne haffde hafft Kong
 Magnus Barfod / Met huilcken hand afflede en Son/
 Magnum/ det aller skendeligste Menniske kunde vere. Den ^{en Knuds}
 ne Konge bygde S. Knuds Kloster/ S. Benedicti orden / til Kloster bygt
 C. c. Othen

Othense/ Aar 1107. efter Bisp Hubaldi Indgiffuelse/ oc
 vaar serdelis rund imod samme Closter oc dess Orden/
 huilken hans Kundhed Paschalis den 11. Passue/ skriffuens
 dis til hannem fra Anagine, storligen hassuer loffuet oc
 coimmenderit, huilken oc hassuer stadfest samme Closters
 Frihed. Forneffnde Bisp Hubaldus fød i Engeland/ skal
 hassue veret den første Bisp / som sad vdi Syen / siden wi sin
 ge vor egen Erchebisp/ oc bleff vied aff Allero til Lund.

**Pomern om
 uend's til
 Croen.** Aar 1118. vaar Bisp Oetho vdi stor Flor / som vaar
 en synderlig hellig Mand / huilken tilbød oc tilhialp Bolif
 laum/den Polste Hertug/at skulle paatage sig Pillegrims
 gang/ til det Sclauoniske Folk / som mand kalder Pomer
 ske/ oc predickede for det groffue Folk Guds ord / hand om
 uende dem/gantste aldelis/met deris Første Wartislao / til
 Gud.

**Carl/S.
 Anuds søn/
 Hertug vdi
 Slandern.** Men Nicolaus vaar Konge/ da bleff Carl/Knud den
 4. Othense kallet/ hans Søn / som vaar fød aff Ludouici
 Oralsi Konge i Franckerige hans Enster / Gressuinde vdi
 Slandern/ Aar 1120. efter Kuncij mening / men heller det
 Aar 1119. der Gressue Franciscus Balduinus omkom
 vdi det Slag imellem Engeland oc Franckerige / Oc der
 Carl hassde faaet Gress Robbert aff Slandern den yngres
 Daatter/ Boldeuini Broderdaatter/oc hand vaar død/da
 bleff Carolus allene en Arffuing til Slandern.

Kentius 4. Aar 1122. kallet Calixtus Passue Henricum 4.
 til den Christen kirckis Samfund igien/som tilforne aff hans
 Formend Paschali oc Gelasio, vaar bandsat / Oc aff Kir
 ckelower oc Myndighed er det berammnet/at Kenferlige maect
 skulle icke ydermere lade sig vnderstaa / at indsette nogen i
 den Geistlige bestilling / men der skulle vere fri vduelling aff
 Folket oc Clericiet, oc saa skulle hand vies. Der Passuen
 oc Kenseren hassde det stadfest/saa bleff der Fred oc Enighed
 imellem Kircken oc hannem.

Aar

Ar 1123. døde Frederich den Bremiske Bisp/3. Cal. ^{Frederich} Erchebisp
Februarij, huilcken der kom vdi Alberi sted. ^{til Bremen}

Ar 1124. døde Frederich / vdaß Affuensberg Fri-
herre. Icke lange der effter / Ar 1124. den 4. Dag eff-
ter anden Søndag i Faste / som vaar nonarum Martij, er
Carolus en Arffuing til Flandern / som hand en Morgen ^{Carl S.}
eilig til Bruct i Flandern / vaar indgangen af bede / stemme ^{Knuds son}
ligen ihieslagen / aff en heed Borchardus / som den tid vaar ^{ihieslagen.}
en anseende Mand vdi Flandern (saa skriffuer Ælnothus
en Engelsk Mun.†) huilcken saa vel denne Carls Martyri-
um, som S. Knuds hans Faders / haffuer beskreffuet. Ti-
lius vdi den Fransosiske Krønike siger / det Mord vere skeed
6. Calend. Martij, paa Aster onsdag / Ar 1127. huilcket
Ar andre oesaa haffue. Paulus Æmilius vdi Ludoni-
co 6. Francorum Rege, som vaar kalleet Crassus, den
tycke / taler oc om dette Drab / Men at Ælnothus siger /
dette at vere skeed Ar 1124. 6. nonarum Martij, den 2.
Dag vdi Martij Maaned / oc paa den fierde Dag vdi Vge-
gen / om Torsdagen: det sumis icke trolige / Thi vdi det Aar
da vaar Søndagen den 2. Martij, icke 4. nonas, huor
saare Tilius sumis rettist her om at holde.

Ar 1125. døde Keyser Henricus hos Traiectum, ^{Keyser Hen-}
10. Calend. Iunij, Anno regni sui 19. oc bleff begraffuen ^{ricd dør.}
til Spir / hos sin Fader Henricum, oc hos sin Farsfader
Henricum, oc hos sin Oldesader Conradum, huor mand
endnu seer mere end fire Grasskrifter / den ene effter den an-
den. Filius hic, Pater hic, Avus hic, Proavus jacet
istic. Item Kong Philippus ligger oesaa begraffuen hos
dennem.

Den stund Hubaldus vaar Erchebisp til Othense/
bleff forbsdend de Geistlige / Ecce at giffic dem / Huor om
sindis disse gamle Vers gjorde.

Ete Raff
prestmend
forbøden.

M. C. biscp decem, Danorum clerus abegit,
Vxores, non sine clade graui.

R. Stuord
Torsalefar.

Kong Siguord Torsalefar kom til Kong Niels/igiernem Lydsland / fra det hellige Land / thi hand haffde til Hustru Dronning Malfred / S. Knug Hertugs Søster / her aff Danmark / Hand vndfangede hannem vel / oc lod hannem ledsage med it gaat Skib / fra Judland essuer til Norge.

Henrich Go
destalksøn
gior Hert.
Knud til sin
Arffuing.

Henrich Godestalc / Sprithoe Søn / om huilken tilforne er talet vnder Suenone 2. Kong Nielsis Søstersøn / en Første vdi Benden / førde Krig med Nicolao, med atskillig Lycke / Vdi denne Krig hialp Hertug Knud Lawardus / Hertug Erich den godes Søn / Hertug til Slesuiq / hans Faderbroder Nicolaum, De der Krigen bleffende / anseendis hans Dyd oc Skickelighed / da gjorde Henricus hannem til hans Arffuing / vdi Lante Benden. Det striffus oc at Hertug Knud for sine Vendinge skal haffue ligbt det Hertugdomme Slesuiq. Imellem Lotharto den 2. Keyser / oc

Keyser Lo
tharius for
lener Hert.
Knud med
det Obotri
tiske Rige.

denne Canuto, vaar it særdelis Venstact / som gjorde hans Anseende større hos andre / huilken Keyseren oc forlænte Sanelæns vijs med de Obotriters rige / kaldis nu Lante Benden / oc gjorde hannem til Konge offuer Benden / saa hand bleff kallet Rex Obotritorum.

Hert. Knud
Konge off.
ner Benden

Ar 1128. effter Crucone, oc Henrich Godestalcis Søns død / bleff Hertug Knud / Konge offuer Benden / oc de Obotriter / huilket skaffede Canuto it store Affuind baade hos hans Faderbroder Nicolao, oc andre / som fortalde hannem / at hand skulle stande effter Riges / Besynderligen vilde hannem ilde / Magnus Nicolai Søn / oc endda en anden Canuti Faderbrodersøn / Henrich Skatteler kallet.

Hans Lycke
misundis
hannem.

R. Nielsis
søn Moens
giffet sig.

Vdi dette Ar 1128. tog Hertug Magnus, Suenellauan, Kong Burislemi aff Polen / Daatter / til Hustru / Bryllup

Brylluppet stod til Ribe. Der efter gior Euend Danmarks
 kens Konge et Gieftbud til Roskilde/ sine Benner / huore hos
 den Canutus oc bleff fordret / Oc som det vaar endt / besked
 der hand Canutum at møde sig hart ved Ringsted / vdi ^{ert. Knud}
 Harrested Dre / vnder det Skin / som hand haffde noget vdi ^{ihieslagen}
 synderligt at tale met hannem / oc som hand kommer der / ^{hæres}
 lod hand hannem stemmeligen ihiesla / 7. Idus Januarij,
 som vaar Dagen effter hellig tre Konger / Aar 1131. Hans
 Fader Nicolaus saae der met igiennem Fingre / saa der eff-
 terfulde ingen Straff. Ottende Dagen effter det Mand- ^{x. voldes}
 floet / da føddis Canuto aff Ingeborre / en Søn / bleff kallet ^{den 1.}
 Boldemar den 1. Knud er begraaffuen til Ringsted / vdi S. ^{fødis.}
 Wendis kloster / for hysse Altare / som da vaar vied Jomfru
 Maria til ære / Hand bleff siden canoniceret, aff Passuen /
 oc skreffuen vnder Helgene tal / som videre skal sigis vnder
 Boldemars. Canuti Død effterfulde vdi Danmark /
 atskillige Beugezeller. Erchebisp Adner kunde neppe stille ^{Doprør vdi}
 Almuen / at de jo vilde haffue ihieslaget Magnum. Si ^{Danmark}
 den det Tumult vaar endt / skede atter et andet induortis ^{for Knuds}
 Oprør / for Canuti skyld / som bleff ihieslagen / Thi Erich
 Enmund / Knuds Broder / bleff vduald til Konge vdi Nico-
 lai sted / Hand met en offentlig Krig forfulde baade Fader- ^{Slag i Sko}
 ren Nicolaum, oc Sønnen Magnum, oc dem offueruant / ^{ne ved Jod}
 thi hos Jodvig vdi Skaane / bleff Magnus slagen met no- ^{wig.}
 gle Bisper / som vaare / Bisp Peder aff Roskilde / Thacke ^{Sem Bisper}
 aff Ribe / Albret aff Slesuig / Elocus aff Aarhus / Henrich ^{slagne.}
 aff Suerige / samyt 60. Prester / foruden anden Almue /
 Dette Slag skede Aar 1135. men som andre ville 1134. ^{x. tiels}
 den 4. Iunij. Faderen Nicolaus drog siden til Slesuig / ^{ihieslagen}
 huor hand aff Skomagere sammesteds / som holt meget aff ^{aff Skomas}
 Canuto deris gamle Herre / bleff ihieslagen / 7. Calend. ^{gere / til}
 Iulij, Aar 1134. det 32. hans Regimentis Aar. Andre ^{Slesuig.}
 C c iij ville

Hermanus ville hannem kun at haffue regæret 30. Aar/ Oc da vaar en
Bisp i Syen Bisp vdi Syen heed **Hermannus**.

Luderus el- Aar 1133. saluis oc sinpris **Luderus** / met Kænsferlige
 ler **Lothari** Belsignelse / aff **Innocentio** Passue / met sin Dronning
 us **Keyser** **Kilenga** / De **Conradus** bleff dressuen saa viit / at hand
 kronis. maatte giffue sig vnder hans **Mact** / **Luderus** kaldis ocsaa

Zearichs **Lotharius** / De bleff **Conradus** hans allerbeste Ven. Hen-
 born kom- **richs** born / **Suantepolet** oc **Knud** komme i Regimentet / De
 me til Regi- forstyrrede den almindelige Landefred / som vaar tilforne.
 mentet. Den samme tid reyste **Erchebisp Albero** / offuer **Elffuen** / oc

Vicelinus nem forskaffe dem en **Prest** / Saa tog **Erchebispen Vi-**
 Bisp til Ny **celinum** ved **Haanden** / oc befalede hannem en synderlig
 monjter. **Mand** / ved **Nassn** / **Marekrado** / oc gick saa met dennem /

De gaff **HEKren** hannem hans **Aand** oc **Naade** / vdi det
Folkis **Aasiun** / De som hand begynte at predicke / løb en
 stor hob **Folk** til hannem / lod dem omuende / oc gjorde **Pe-**
 nitenge / Da komme ocsaa til hannem disse **Prester** / **Ludol-**

Knud **Gen-** **phus**, **Eppo**, **Luthmundus** oc **Volchardus**, Den same
 richs **Son** me tid bleff **Canutus Henrici** **Søn** den ynge / ihieffslagen /
 thieffslagen. vdi den **Stad** **Ludkenborg** / De **Suantepolet** allene beholt
Suantepoelt **Herredømmet** / huilcken til sig tog **Greff** **Adolphum** aff **Hols-**

Werte be- oc belagde en **By** / som kaldis **Werle** / De der den kom vnder
 lagd. hans **Mact** / gick hand videre frem / til den **Stad** **Kigine** / oc
Kigin be- lagd. saa der for fem **Vggers** tid / Paa det sidste gaff de **Byen** op
 for hannem / oc fangede de som vaare belehyrede / oc reyste til-

Vicelinus bage igien til **Lybcke** / De de **Nordalbinger** reyste til deris
 souer **Ven** **Stæder** igien / De den **Prest** **Vicelinus** saae / at den **Sclæ-**
 stæb hos den uiste **Prins** / forholt sig saa velbelige imod de **Christine** / gick
 vendiste hand til hannem / oc fornyede det gamle **Fæderlige** **Forbune** /
 forste. **De**

De Kenjeren met Førsternis forloff/ sende til den Stad Lybke/ hederlige Prestmend / Ludolphum oc Volchardum, hailike saare vel bleffue anammede aff Borgerne / oc boede i den Kircke paa Bierget/ som ligger imod Byen offuer Flo^{De Ryner} den. Der effter gior de Ryner indfald met deris Slibe/ ^{anfald} paa Lybke/ oc nederflog baade Byen oc Slaattet. Men der ^{gamle Lybke} det Barbariske folk indbrød ved den ene Kirkedør/ vndfleye^{te} de Presterne ved den anden/ oc fleyde til Faldera.

Icke lenge der effter/ bleff Suantepolk ihjelslagen aff ^{Suantepolk} en rig Holster Personis Suig oc Hinderlist/ ved Naffn Da ^{ihjelslagen.} son / De bleff fornemnde Suantepolk hans Son Zui Zutneke. neke ligeruis ombracht / hos Ertheneburg / saa at Henrichs ^{Henric Aff} Slect aldels vndergick / vdi det Sclauiske Førstendom/ ^{Komme aff} effter som samme Første haffde forre sagd / aduaret ved no^{der vden} gen Spaadom / hans Slect oc Affkom met det allerførste ^{Arffuing.} at skulle vndergaa. Effter dette / da bleff det Sclauiske ^{Hert. Knud} Hertugdømme / den ædle Herre / Hertug Knud / K. Erich ^{aff Slesuig} aff Danmarks Son/ tilføyet oc tilegnet/ Thi der den mee^{saar de Lan} tige Kong Erich haffde ydt sig at reyse til Hierusalem/ da be^{de igen.} foel hand sit Rige vdi sin Broders Nielsis Hender / saa vel som sin Son Knud / haffuendis dog før anaffet hans Eed/ at om hand icke hieinkom / skulle hand antuorde hans Son Knud Riget/ naar hand kom til skiels Alder / Men saa døde Kong Erich/ paa sin Reyse til Jerusalem. De hans Broder Niels (som skiont hand vaar weete fød) beholt Riget/ oc fik en Son ved naffn Mogens / Men der Knud opuoxste/ fryctendis / at hand icke skulle ved sin Faderbroders List omkomme/ drog hand til Kaysar Lotharium/ oc forholt sig lang tid hos hannem / Siden drog hand til sit Fæderne Land/ huor hand bleff aff sin Faderbroder vel antagen / oc met det gantste Førstendømme Slesuig forlænt / vdi stedet for it heelt Rige / Denne vaar it Fredsommeligt Menniske / vel

beluen

beleuen / imod alle / oc synderlig imod de Slesviger. Vdi hans tid bleff der nogle Koffuere fangen / oc ført for hannem / huilcke der hand haffde dømt fra Liffuet / vaar en aff dem / menendis saalunde at kunde fresse sit Liff / som vdgaff sig at vere hans Blods foruandte / oc aff Danke Kongelige stamme oc Affkomme / Huilcken Knud suarede / Kan meligt skulde vere / om hans Blods foruandte / effter den gemeine Følckis vjs / til Døden skulle henrettis / derfare ville vi tillegge hannem større ære / oc beføel hannem vdi en Slibs formast / hederligen at lade ophenge. Siden reyste hand til Keyser Lotharium / ligbte for mange Penge de Obotriters Land / som er all den Mact / hans Frende Henrich vaar begaffuet met / oc Keyseren lod krone hannem til de Obotriters Konge / oc antoz hannem til sin Ziener / oc Basal Ved samme tid / indfalt Knud vdi Bagerland / oc indtog det Bierg Alberz / oc besætte det met smaa Huse / oc ydermere fanget hand Henrich Broderssøn / Publslavum oc Nictorum, sffuerste i det Obotritiske Land / oc lagde dennem til Slesvuz i Foruarung / indtil saa lenge de løffe dennem met Penge / oc loffuet at ville altid vere hannem vnderdanig. Forreyste oc saa tit vdi det Bageriske land / oc giestendis hos de Faldrenser / gjorde sig Vicelinum til Ben / oc alle dennem som der boendis vaare / tilsigendis hannem alt gaat / om Gud vilde styrcke hans Anslag vdi Sclauen. Disligeste kom hand til Lybke / lod indvie den Kircke Henricus haffde opbyggt / noruerendis den værdige Prest Ludopho, oc andre aff Faidera / som sammesteds tiert haffde.

Knud fanger Publslavum oc Nictorum.

Greff Adolf aff Holsten d. 1177.

Samme tid døde Greff Adolff aff Holsten den 1. effterlod sig tuende Søner / aff huilcke den ældste Hartungus skulle haffte Cometiarn eller Greffueskabet / men den yngste Søn Adolphus vaar tilgiffuen Bogelige Konster. Hartungus bleff ihjelslagen / met mange flere / i Keyser Lotharij Thog

Thog vdi Behmen/ De siden bekom Adolphus Cometi-
 am, oc Landet. Samme tid ankof de Obotriters Kon-
 ge/ Canutus til Slesuig/ at holde et Møde oc Samtale
 met sin Faderbroder Nicolao, vdi huilcket hand holt sig li-
 ge ved sin Faderbroder / baade vdi Stand oc Værdighed/
 huilcket Magnus hans Søn holt spaaetelig/ oc der ved for-
 tærnedis/ effter som hans Moder hannem ocsaa der til raad-
 de/ begynte siden den Dag at practicere / met List at om-
 bringe Canutum, Huilcket der Nicolaus formercke/ sam-
 menkalte hand de fornemste aff Landet / oc forligte dennem
 sammens/ som vaare wens / Samme Venkaff soer Mag-
 nus oc Knud paa begge sider. Der effter kalder Magnus
 Knud til sig / siden de vaare dragen fra Kofkilde / ved Har-
 rested Ore/ for nogen synderlige ærinde skyld / hand hæffde
 at tale met hannem om / De endog skjønt paa begge sider
 foret vaar/ it trygd Freds forhant / at Magnus skulle kom-
 me til Knud/ for nogen synderlig Samtale skyld/ Dog fra-
 raadde Canuti Hustru hannem / aff Fryet for Forræderi/
 oc der til ydermere beuegede/ formedelst en Drøm/ hun den
 Nat tilforne hæffde hæffe / dog kunde den oprigtige Mand/
 icke forholdis / men effter som loffuet vaar / møtte paa den
 berammede sted/ hæffuendis met sig icke 4. Personer/ Met
 lige saa mange ankofme Magnus, kysser denne sin Pro-
 der/ søn/ oc tager hannem venligen vdi Faffn / siden sætter de
 dennem faare / at handle om deris Bessillinger / Icke lang
 der effter/ opsprunge de vdsatte Forrædere/ stode Canutum
 ihjel/ oc hugge hannem vdi stycker/ glædendis dennem/ at de
 maatte tilfreds stille deris grumme Sind / De siden den tid
 bleff all induortis Krig oc Forstyrning opuaet oc forogt vdi
 Danmark/ Huilcket der Kenfer Lotharius oc hans Kenfer-
 inde Rikenza fornam / bleffue de ilde tilfreds. Kenferen
 kom met en stor hob Krigsfolck/ imod den By Slesuia/ ved

Zert Knud
 oc hans fa-
 derbroder/
 samtale til
 Slesuig.

Hert. Mag-
 nus affuind
 sig.

K. Niels
 forliger sin
 Søn met sin
 Broder søn
 Knud.

Knuds Hus-
 stru forkyg-
 gifften for
 hannem.

Møde met
 Met faa per-
 soner.

Knud ihjel/
 slagen for-
 rædelig.

Kenfer Lo-
 tharius kom
 met imod
 Danmark/
 at hæffe
 Knuds vob

A. Nils oc **Danneuircke** / at heffne **Canuti Død** / Huor ved **Kongerne** / **Sønner** / **vndskyld** **Faderen** oc **Sønner** forstreckede sig / komme ydinggeligen for **Keyseren** / giffuendis hannem en stor **Foræring** / oc loffuendis at **stæffe** **Heffn** oc **Straff** / for den **ihjellslagen Canuti Død**. **Huilcket** der **Ericus** , **Canuti** wecke **Broder** forstod /

Ericus **Nuds** **broder** op **gøret** **Almu** **en** / oc **tager** **sig** **Konge** **naffn** til. **samlede** **hand** **meget** **Dansk** **folck** **tillsammen** / **antog** **sig** **Kongelige** **Naffn** / **begynte** **at** **føre** **Krig** **imod** **Magnum** , **men** **hand** **bleff** **offte** **offuervunden** **oc** **bortjagen** / **huor** **aff** **hand** **oc** **bleff** **kallet** **Ericus** **Haresod** / **De** **effter** **hand** **vaar** **vdjagen** **aff** **Danmark** / **rømde** **hand** **til** **Slesuig** / **oc** **bleff** **antagen** **aff** **dennem** / **Huor** **faare** **begge** **Kongerne** / **Faderen** **oc** **Sønner** /

A. Nils oc **Magnum** **be** **legge** **Sles** **uig**. **belegrede** **den** **Stad** **Slesuig** **lang** **tid** / **Men** **den** **Sy** / **som** **Byen** **ligger** **hos** / **vaar** **Gienstin** / **fordi** **den** **vaar** **til** **frossen** / **saar** **at** **Byen** **vaar** **beklemt** / **baade** **til** **Land** **oc** **Vand** / **Der** **faare** **sende** **de** **Slesuiger** **til** **Greff** **Adolff** **den** **1**. **tilbiudendis** **hannem** **1000**. **Marck** / **at** **hand** **skulle** **vndscette** **Byen** /

De **Slesuiger** **soge** **Hert**. **Uol** / **ffis** **hielp**. **Huilcket** **for** **samlar** **sin** **Krigshær** / **drog** **igiennem** **Eyderen** / **men** **hans** **Folck** **droge** **frem** **saar** **hasteligen** / **for** **Begærighed** **skold** **til** **Bytte** / **at** **der** **de** **første** **ankomme** **til** **den** **Skow** **Thieuele** / **da** **vaare** **de** **sidste** **neppeligen** **naaede** **til** **Eyderen** / **Huilcket** **der** **Magnum** **formerckte** / **vdualde** **hand** **aff** **sin** **Krigshær** / **1000**. **forpangerede** **Personer** / **met** **huilcke** **hand** **renste** **Greffuen** **imod** / **oc** **giorde** **en** **Slactning** **met** **hannem** /

Greffuen **aff** **Solien** **jagen** **i** **fluct** **saar** **at** **Greffuen** **bleff** **jagen** **paa** **fluct** / **oc** **de** **Nordalbingeske** **Folck** **slagne** / **met** **deris** **store** **skade**. **Der** **Magnum** **haffde** **bekommet** **denne** **Seyeruinding** / **drog** **hand** **tilbage** **igien** /

Ericus **Zare** / **fod** **vndrom** **mer** **aff** **Sle** **sig** **til** **Sto** **ne**. **til** **sin** **Beleyring** / **dog** **forgeffuis** / **Thi** **huercken** **offuerkoms** **hand** **Byen** / **eller** **sine** **Fiender** / **thi** **der** **Vinteren** **formieret** **sig** / **vndromde** **Ericus** **aff** **Beleyringen** / **oc** **kom** **i** **Staanen**.

Har **1134**. **holt** **Keiser** **Lotharius** **vor** **H^eKris** **Fødsels** **dags** **Høytid** **til** **Röllin** / **Paaske** **høytid** **holt** **hand** **til** **Halberstad** / **Der** **vaar** **oc** **Magnum** **Danne** **Kongis** **Søn** **i** **Keiser**

Keyserens Gaard / huil den Keyseren oesaa fredssommeligen zert. Magnus
 anammet / oc siden met stor cere forsticket i sine Lande. Som nus oc Erich
 hand nu vaar hiemkommen / gjorde hand sine Anslag imod zare fod sla
 Ericum vdi Skaane / met en stor Skibsflaade / Men hand es i Skaane
 vaar met it ringe Folk dragen did / oc haffde allene de ne paapings
 dag.

Skaaninger paa sin side. Den tid nu Magnus paa den
 hellige Pingsdag / haffde sat oc ordnet sin Krigshoer / til it
 Feltslag / bad Bisperne hannem / at holde sig stille den dag /
 oc anstille denne sin vniilie til om Morgenen / Men hand
 foractedede saadan Vaamindelse / lod Slaetningen gaa for 3. Magnus
 sig / Oc hand selff den Dag bleff slagen / met 4. Bisper / oc slagen met
 mange Klercker / oc slet vdi grund aff de Skaaninger neders 4. Bisper.
 lagd / Oc Ericus bleff veldig aff den Seyeruinding / oc bes Erich zare
 kom it nye Rassin / Ericus Emund, det er Rassin kundig. fod kaldis
 Kong Nicolaus den oeldste vndkom / bleff frelst paa it skib / Emund.
 oc kom til Slesvig / huor hand aff Indbyggerne bleff ihiel 3. Niels
 slagen. Oc Ericus regoerede vdi Danmark / oc fik ved vndfyet til
 en vrecte Quinde / ved Rassin Tunna, en Søn / heed Eucnd. Slesvig.
 Canutus haffde oesaa en Søn / ved Rassin Boldemar / oc
 Magnus afflede oc en heed Canutus.

Oc effter at Canutus Obotriter Konge vaar død / pribislaus
 effterfulde hannem Pribislaus oc Niclotus, dennem bleff oc Niclotus
 Landet stiffe imellem / saa at den ene skulle vere Regentere vendiste
 offuer de Bageriske oc Polaberste Landstass / den andertuer de forster off
 offuer de Obotiters Prouinsier. Disse vaare de Christine gerste oc Ob
 meget gramme / Vdi deris tid fik Affgudsdyrkelse oc van botriter.
 tro offuerhaand vdi gantske Selauen. Samme tid drog vicelinus
 Vicelinus til Keyser Lotharium / da verendis til anholder
 uick / at forhielte til de Sclauers omuendelse / Angiffuendis hos Keyser
 at vdi det Bageriske Prouins skulle vere it bequommelig ren at Ess
 Bierg / til en Festning / Did reyste Keyser Lotharius / oc geberg ma
 besoc alle Rand / at møde til samme Festrings opbyggelse / byggis.

Did møtte ogsaa de Sclauiske Førster / med stor Hiertsfor-
ge / oc sagde til huer andre / Seer du icke den store oc høye
Bygning/ See/ ieg spaar dig/ at denne Fæstning skal bliffue
det gantske Land til en Tynge oc Byrge / de vdsbendis der
aff/ skal vndertuinge dennem først Pløne/ Oldenborg/ Lyb-
ke/ siden offuerkommendis Trauen/ Raseborg/ oc det gants-
ske Polaberste Land / icke heller skal de Obotriters Land
kunde vndfly deris Hender / Huor til den anden suarede/
Huem haffuer voldet oss alt dette onde / Den anden sagde
igien/ Seer du den liden Skallet som staar hos Kongen/ den
samme haffuer indført alt dette Onde paa oss. Siden bleff
Segeberg. da Fæstningen fuldendt/ oc kallet Segeberg. Kænsren ind-
satte der en aff sine Tienere eller Drauantere / ved Nassin
Herman / at faarestaa samme Fæstning. Item/ bleff aff
Kloster Kir-
ken til Se-
geberg fund-
derit.
Kænsren en Kircke stiftet ved Roden aff Bierget/ oc offuere
antvordet til Vicelino.

Ericus 3. LXXII.

Ericus 3.
munde.

Erich den 3. kaldis Emund eller Emune/ der aff/ A-
hand haffuer tald meget / oc hafft store Ord / om
hues som hand aldrig haffde gjort/kunde eller vilde/
Hand vaar oc Kong Erich Eneods / Canuri Obotriters
Kongis Broder/ oc bleff aff almindeligt Stemme gjort til
Konge/ hans Broder Harald Kæste forbigangen/ R. Niels
endda leffuendis/ Thi før denne bleff slagen/ er hand vduald
aff menige Mand/ Aar 1130. eller 1131. Huilket saa Land
beuifis/ thi vdi it Bressfaterit Aar 1135. 8. Idus januar.
huor vdi samme Konge til Lund fundere it Cannickedom-
me/ saa indeholdendis/ At Adher Bisp/ vdi samme Kongis
Regimentis fierde Aar / skal det vere sfred / huor vdi hand
ihufommer G Vds Belgierninger imod sig / for huilcke
hand

hand igien vil beuise hannem den Tacknemmelighed. Iff
 store Angest oc Banghed/ere wi veldeligen befriedde aff Gud
 siger hand / Hannem giør wi ære igien / som haffuer befried
 sit Folk/ oc iziengiffuet oss Riget/ oc vor Arffue / oc haffuer
 lat oss vdi vore Forfædris sæde / til at tacke hannem igien/
 for huets Fortieniste wi forhaabis oss/ at haffue veret Seyers
 uindere/ aff vort Gods offre wi hannem goduilligen/ Som
 det Bress videre indeholder. Vdi samme Bress talis om ^{Dronning}
 Dronning Malfred / oc hans Søn Suend / som oc siden ^{malfred.}
 kom til Riget/ kallet Grathemose.

Rong Erich fordræde Lotharium Keyser/at heffne hans
 Broders Knuds dødt/ huilcken der hand kom/ drog hand wa
 skaffet ting tilbage. Erich førde Krigen allene imod Nico
 lao/ oc hans Søn Magno, skundum vlyckeligen / vnder tis
 den lyckeligen / thi hand tit oc offte bleff offuervunden oc sla
 gen vdi Flucten/ huor aff hand oc bleff kallet Erich Harefod/
 som Helmoldus striffuer/oc før er moelt. Siden bleff hand
 beggis deris Seyeruindere/ Vdaff den Victori oc Seyer/
 bleff hand kallet Emune, huilcket er Helmo!do saa meget
 som Merckelig. Stædet er vdi den Sclauiske Krønike før
 ste Bog / 52. Cap. Siden Faderbroderen Nicolans / oc ^{Erich Emad}
 Faderbroder sønnen vaare aff veyen/ begynte hand oc at for
 følge hans egen Broder Harald Ræste / huilcken hand oc ^{forfølger}
 ihiesløg vdi Judland i Skibetorp / der hand tilforne haffde ^{sin egen bro}
 sencket vdi Sly hos Slesuig / tho hans Sønner/ Erich oc ^{der Harald}
 Wigern/ oc ihieslæget de andre met Faderen / vndtagendis en
 heed Dluss/ som Erich den 4. siden oc ihiesløg. Harald skal ^{Harald Ræ}
 vere ihieslagen Aar 1136. Forneffnde Ronge / for sligt ^{ste ihieslæ}
 hans grusomt Tyranni/ er kallet Fulmen Septentriona
 le, det er/ den Nordlandiske Torden oc Liunet.

Rong Erich førde Krig met de Rvaner/ huilcke aff han ^{De Rvaner.}
 nem offuervunden/ soere vdi den Christelige Tro oc lod dem

**Reste først
førde til
Boes.**

Døde / Siden strax faldt de igien til deris Affguds tieniste/
Hand vaar den første aff vore Konger / siges Saxo / som
førde Heste til Sæes vdi Leding / huilket skede vdi den Khat
niste Krig.

**formørket
te.**

Ar 1137. en dag vdi Fasten / sigis vdi Danmark / als
tingest at vere formørket / som det vaar en Nat.

**R. magnus
oc R. Har
rald Gylle.**

Der Kong Magnus / oc Kong Harald Gylle / haffde
tilhobe regæret Norge vdi 4. Ar / da begynte Kong Mag
nus at practicere / huorledis hand kunde komme Kong Ha
rald fra Niget / oc forsamlet en heel hob Folk / ved 600.
Mand / oc der met drog langs Landet / Sønder omkring
Lindesness / da vaar Kong Harald Gylle øster i Viggen / paa
Foss / oc laa der i Rustning met halffandret hundred Mand /
Kong Harald drog til R. Magnus / oc møttis de øster i Vi
gen paa Fyresløff / Der vilde R. Harald Gylle icke styre / ends
dog hand haffde icke sterds parten saa meget Folk / som R.
Magnus / Men droge sammens saa mandeligen / at det vaar
Vnder / saa lides Folk kunde staa saa mandelige / Der my
ke R. Harald Gylle 60. aff de ypperste Kemper / som vaare

**Harald Gyl
le giffuet
flucten.**

vdi hans Hob / De maatte Harald selff rønne Marcken /
De der met drog hand ned til Danmark / til Kong Erich
Emund / Kong Magnus aatte til Hustru Cristine eller Cri
stenge / S. Raud Hertugs Daatter / dog hand icke maatte
lide hende / huorfaare hun drog til Danmark / til hendis
Venner / Der offuer saae Kong Erich Emund / oc andre
hendis Venner / R. Magnum stielte an. Kong Magnus
tuang alt Landet vnder sig / met Skat oc Skyld / oc drog
saa til Bergen / oc bleff der om Vinteren. R. Erich Emund
vdi Danmark / hialp R. Harald Gylle / met 8. Skibe / at
drage ind i Landet met igien / oc samlede hand Folk til hobe /
oc tog Landet vnder sig igien / saa vdi hand faarekom / oc
hastede alt Nord til Bergen / der fant hand R. Magnus /

**R. Erich
Emund hiel
per S. Ha
rald Gylle
met 8. Skibe.**

oc drog til hannem met all sin Mact / Kong Magnus kunde
 icke vndfomme met Skibene / fordi at Jernreckerne laa offuer **R. Magnus**
 Vigen / saa at ingen Skibe kunde komme ind eller vd / Der **fingis oc**
 bleff Kong Magnus fangen / oc leed for **R. Harald** oc hans **hans eyne**
 Raad / oc bleff saa samtyckt / at hans Vnen skulle vdfkingis / **rdstingis.**
 huor aff hand siden kaldis Magnus den Blinde / oc hugge
 de den ene Fod aff hannem / paa det hand ingen Affkomme
 skulle saa effter sig / oc toge hans Kongelige klæder aff han **R. Magnus**
 nem / oc vaar siden send til Trundhiem / der indsat vdi ic **blinde sets**
 Closter. Siden opstod vdi Norge / en heed Siuord Slem **tis i Closter**
 be / aff Kongelige flecte / som fordrede en deel aff Riget / Ha **Siuord**
 rald Gylle bleff indebrend oc ihjelslagen / aff denne Siuord **Slembe.**
 Slembe / huilcken vdtoog Kong Magnus Blinde aff Closter
 i Trundhiem / at hand kunde givre sig diff større Anhang / **Saat 24.**
 Disse tho soere til Danmark / oc sinze der offuer 24. Skibe **Skibe aff**
 til hielp / imod Kong Siuord / oc Kong Inge Haraldsson / **Danmark.**
 Men der de kom til Slag sammens / bleff baade **R. Mag-**
 nus Blinde / oc Siuord Slembe ihjelslagen. Erling Skak **bage Kong**
 ke vaar Kong Inges offuerste Raad / oc Gregorius Dags **ger slagen.**
 sson hans offuerste Krigsmand / Erling aatte til Hustru / **Erling Skak**
 Christine / **R. Siuord** Jorsalefar / oc Dronning Malfreds
 Daatter / Dronning Malfred vaar **R. Voldemars** Mos
 dersyster / for hans Giffertmaal oc Duellighed vaar hand
 holden i stor ære. Effter Kong Siuords død / opstod de to
 andre Brødre / Kong Vnesten oc Kong Inge imod huer an **R. syesten**
 dre / Krigen kom derfor / at **R. Vnesten** haaffde brend Gre **oc R. Inge**
 gorius Dagsens Gaard / Bradsbjerg / Item / hand haaffde
 ladet opbrende det store Nessst (Skibhus) **R. Inge** til
 hørde / met Skibe oc ale / oc vilde ingen Ket givre derfaare /
 som begæredis / De komme sammens ved Joss kirke / der **R. syesten**
 bleff **R. Vnesten** ihjelslagen. Effter **R. Vnestens** død / bleff **slagen.**
 hans Brodersson **R. Haagen** Hardebred Konge / De slogs
 først

først it Slag sammens / ved Kongelle / Der beholt R. Inge
 Mar:ken / Siden kom Kong Haagen atter vdi Rigen igien /
 Der Gregorius Dagsøn det fornam / drager hand imod
 hannem / dem vaar en Elff imellem / vaar frossen / der gaff
 Gregorius Dagsøn sig vd paa / Gregorius slap vdi / De
 met det samme bleff hand stue met en Vil i Quæcken / hand
 begroffuis vdi Gynskekloster ved Skeen / hans Fader haaffde
 ladet stifte / Hans Syster Buge Dagsdaatter vaar Abbes
 disse i samme Kloster. Siden forsamler sig atter R. Haas
 gen / oc møder Kong Inge til Dpslo / Kong Inge laa for i
 Byen / Gudrod Bluffsøn rømde fra hannem met 1500.
 Mand / 400. haaffde hand endda hos sig / Der bleff Kong
 Inge slagen / begraffuen vdi S. Haluords kirke.

R. Haagen
 oc R. Inge.

Siden Kong Erich haaffde faaet Fred / hole hand stren-
 geligen offuer Lowen / oc ansaa huercken Beniscaff / Bild /
 eller nogen haande deel / Der skriffuis oc om hannem / hand
 skal haaffue reyst til Jerusalem / oc besect den hellige Græff /
 huorfaare hand kom helbred tilbage. Imellem hanners oc
 Bisp Eskild aff Roskilde / kom nogen Trætte / men de Sæ-
 landsfar stode Bispen bi / saa Kongen bleff forjaget / til Jut-
 land / Ingen vden Skielm Huides børn / (som Saxo siger)
 sade stille. Der hand kom tilbage / straffet hand Bispen paa
 20. Pund Guld / oc stod hare nock / offuerkommendis der
 R. Erich E. til / Bispens Fader / oc Faderbroder Erchebisp Adher. Si-
 mund thiel / den bleff hand aff Sorteplog en Herremand iblant de Jut-
 slagen aff / der / paa Huedding Herresting / icke langt fra Ribe / vdi en
 Sorteplog. almindelig Forsamling / met it Spiud eller Glauind / igiens-
 nem stæcken / Aar 1139. 18. Ca'. Octob. (Somme haaffue
 1137.) begraffuen til Ribe vdi Domkircken.

R. Inge
 doct.

Samme Aar døer Inge Philippi Søn vdi Suerige /
 aff Giffte / som hans indgaffue hannem. Vnder denne R.
 Erich bleff først i Danmark indførde Præmonstratenes
 ordens

ordens Muncke / som Innocentius 2. vnder Guds Aar 1138. haaffde confirmert, effter Funcij mening.

Aar 1138. effter at Ericus vaar ihieffslagen / indfale vdi Danmarck en stor Jammer oc Plage / de Danske til en Straff / Disligeste Henricus som regøerede Holsten / haaffde forsamlet sit Krigsfolck aff Holsten oc Stormarn / drog om Vintertid hemmeligen ind vdi Sclauen / oc slog det Land med stor Plage. Effterfølgendis Sommer tilraader den ene den anden / at drage for den Fesning Plone / foruden Offuerste / oc formedelst Guds hielp indtog de samme Fesning / meget sterckere end den anden / sloge ihieff alle de Sclauer / som inde vaare / oc med atskillige vdfald forderffuedede de Sclauer / oc ødelagde deris gantze Land.

Ericus 4 LXXIII.

Erich den 4. tilnaaffn Lam / for hans Simpelhed skyld / Erichs Syster søn aff Anne / hans Fader vaar Haagen Erich den godes Sønnesøn. Denne roffis huercken aff sin Forstand eller Veltalenhed / Aff første vaar hand mere forvozen end driffiq / oc derfaare icke meget bequem til Regimente / siden bleff hand mildere. Hand aatte til Hustru Erchebisp Hartwig aff Bremens Syster / heed Ludgardis / hun skulle haaffte tilforn Fredericum Palatinum. aff Sommersborg / hannem bleff hun skild ved formedelst Frenckstaff skyld / ved Kirckens dom / siden fik hun Kong Erich Lam / De der hand døde / fik hun Gress Hermind aff Benteberg / Med hannem afflede hun 3. Døtter / en fik Gress Henrich aff Suarsburg / hand fald vdi en Hemmelighed til Erpford oc døde / Siden fik samme hendis Daatter Ulrich aff Bistuin / Den anden hendis Daatter fik Magnus Burisius en Hertug i Danmarck / De der Manden bleff gildet / oc Dne-

ne vdfungene aff Kong Boldemar / for noget Forræderij
 skyld / drog hun vdi Lante Saren igien / oc aff hendis egen
 Suend bleff hende Næfen affhuggen. Erich Lam hand før
 de stedte Krig met Vluff hans Modersbroder / Haralds søn/
 huilken somme kallet Vluff den onde / indtil hand bleff øde-
 lagd / oc aff Erich ihuelslagen. Der ere oc de / som regne De
 luff iblant Kongerne / saa vel som flere / der haffuer standet
 effter Riget / men alligenel icke haffuer veret ret Konger. Den
 tid vaar en Bisp til Roskilde heed Richo / som haffde veret
 Kong Erich Emunds Predicanter / oc aff hannem bleff hand
 giort til Bisp vdi Sleuing / Denne bleff kallet Aar 1139. til
 Roskilde / oc Eskild der fra kallet til Lund. Denne Richo
 bleff belagt aff Kongen til Kamlose / Vluff vilde den tid
 haffe en anden Erchebisp vdi Eskilds sted / oc at Richo skulle
 bleffuet som hand vaar / Oc det stede til Kamlose / at som Ri-
 cho skulle see vdaff Vinduet / hug en aff Vluffs Tienere til /
 oc hug hannem Hoffuedet aff / huilket stede Aar 1139. 15.
 Caend. Nouembris, den 18. dag Octob. Somme Bys-
 ger holde / Aar 1143. Derfaare bleff Passuen vred / oc
 bandsatte Vluff.

Aar 1139. døde Hertug Henrich aff Benren / hans
 Søn Hertug Henrich Loffue efftersølger hannem / Hand
 effter hans Moders Fru Giertruds Raad / som vaar Kønser
 Lotharij Daatter / forlœnte Gress Adolff den 2. met de Lan-
 de Hoisten / Stormarn oc Wagria.

Aar 1140. denne Adolff den 2. begynte at bygge Eys-
 bele imellem Trauen oc Wacken / oc at befeste Segeberg.

Erich gjorde i samme Aar / eller Aaret strax effter 1144
 hos Juldtoffe i Slaane / en Slactning met Vluff / oc jaget
 hannem vdi en Moese / oc ihuel slog hannem / oc største parten
 hans Folk. Erich paasørde de Bender en Krig / sig til stør-
 re skamme / end Fienderne til skade / Siden drog hand til
 Spen /

Erich Lam
 oc hans bro-
 der Vluff
 v. 115.

Bisp Richo
 Kommer til
 Roskilde.

Erchebisp
 Eskild til
 Lund.

Bisp Richo
 ihuelslagen.

Slag hos
 Juldtoffe
 der Broore
 ne / Hertug
 Vluff slaar
 gen

Syen/ huor hand vaar sød/ der siel hand en Febris, Closter. A. Erich
bliff u. t
munc.
gaff sig vdi S. Knud / oc døde til Dthense vdi en Muncke
Rappe.

Aar 1140. Forstuffedede Nicolus aff Gieltoffe/
Bisp vdi Syen Knuds Brødre Paelige bressue/ at velge en Knudsbrø
dre skulle
velge Bisp
i Syen.
Bisp vdi Syen/ saa offte behoff giordis/ Bressuet haffue vn-
derstreffuet Erchebisp Eskild aff Lund/ Richo aff Roskilde/
Gestike aff Lingløping/ Suend aff Viborg/ Nothold aff
Ribe/ Syluester aff Børzlum/ Suord aff Bergen/ Ors-
mer aff Ferrøe/ Herman aff Slesuig. Samme Richol-
fus Thomæ, fordum Prior til S. Knud/ oc for Prior vdi
Kingsfede/ næruerendis Kong Erich Lam/ som kaldis vdi
Bressuet den 3. Hubaldo Cardinale, Elchillo pontifice
Lundense, skjøtte fornessnde Closter/ hues Gods hand
haffde saacet aff Jørgen Munc/ oc Eyler Gressue aff Ve- Gress Eiler
aff Vestorp.
storp/ eller Bistrup/ Det er den som Saxo lib. 14. kalder
Elienum, Men fordi det Gods laa vdi Sieland/ da solde
hand til Bisp Adher samme Gods/ for 5. Marck/ oc gaff
Closter igien hans Gaard/ Gielletoffe i Lolland/ som hand
en deel siel aff Kong Erich Emund/ som i Bressuet kaldis 2.
(endog hand er den 4.) en deel haffde saacet til Gassue/ for
hans anuende Tienisse vdi Krig/ dog at hannem der aff
skulle stee it Anniuersarium, Hans Søn Rodulf gaff
hand 16. Marck/ at hand skulle bliffue tilfreds met den gaff-
ue/ oc ingen Troette paaaføre Closter.

Suendo 3. LXXI III.

Suend den 3. som siden er kallet Grathe/ Erich E- Suend Gra
the.
munds weete Søn/ hand siel Riget effter Erich Lams
død/ oc bleff vduald vdi Slaane oc Sieland/ Imel-
lem hannem oc Knud den 5. Kong Nielsis Sønnesøn/
Ee ij Ma-

første slag
hos Slange
rup.

Magni Søn/ er førd atskillige Krig/ oc vdi 10. Aar/ mang
g. Slaetninger skeed/ met atskillig Hændelse/ den stund hand
haffuer haffte Skaane oc Sieland/ Knud Judland. Første
Slag de haffde sammens/ skeede Aar 1148. hos Slanger
rup/ der vandt Suend Emund/ der bleff meget Folk paa
baade sider/ Dog Knud bleff fluctig til Judland.

Petrus Du
vinius.

Aaret der effter døde vdi Slesien Petrus Duuinus,
en Dansk/ som haffuer bygte oc funderit S. Vincentij Clo
ster til Breslaw/ som er aff Præmonstratenler Orden/
Hans Epitaphium eller Græsskriffte liuder saaledis.

Hic situs est Petrus, Maria conjugæ fretus,

Marmore splendente, patro Vilhelmo peragente.

Hand vaar høyt anseet vdi hans Fæderne land/ dog drog
hand der vd / wuist aff huad Aarsage/ til Kong Boleslaum
den 3. vdi Polen/ som da oc haffde Slesien/ met sin Fader/
som vaar en rig Mand. Hos hannem bleff hand æret oc an
seet/ Hand sick en begrædelig Afgang/ for hand skiemtet no
get for rundeligen met Christinam Vladislai Husfru/
Kensler Henrich den 5. Daatter/ thi begge Dyene/ bleff han
nem vdstucken/ oc hans Tunge affskaren/ huilcket skede Aar
1144. Hand leffde endda 5. Aar effter/ døde Aar 1149.
Den stückende Skiemt skriffuer Ioachimus Careus vdi de
Slesiske Annalibus fortellis saaledis: Peder/ siger hand
fulde Førsten paa Tact/ oc den tid Natten kom dennem paa i
Kouen/ singe de mad samtens sparsommelige paa en Torffue/
siden lagde de dem at soffue/ vnder it ringe Teppig/ Min ven
sagde Førsten skiemtvijs / din Husfru soffuer vdi Nat bedre
met Abbeden aff Serin end wi giorre / Peder som vaar nu
bleffuen stor/ suaret Førsten igien/ kand stee Herre / eders tør
soffue blødere met Dobiessa. Dobiessa vaar en Tydsk Her
remand/ som vaar ilde lid aff de Poler/ oc hand haffde Knete
forre/ hand skulle haffue liden ærlig omgengelse met Førstin
den.

Denne mes
nis en Lax
mand at
haffue vert

den. Disse Ord fortyckte Førsten hefftig / som tilforne har
de hørt noget der om / Den tid tauzde hand / Siden oplod
hand det for Hustruen / som bleff hart fortrønet offuer Pe-
der. Der siden Førsten aff andre Aarsager / fik it Nag til
hannem / vaar først denne Aarsage til / At som hand skulle
giøre hans Daatters Bryllup / lod hand forjage hannem
aff Byen / Tungen affskære / oc Opene vdstinge.

Ar 1149. lod Kong Suend Erchebisp Eskild ops Erchebisp
henge vdi Lundekircke / vnder Huellingen / vdi en Kurffue / Eskild ops
mistenckendis hannem / at giøre it met hans Modstandere / hengis vdi
Hertug Knud / Men hand fortrød strax Gierningen / gjorde Kurff / men
hannem løs / oc gaff hannem en deel Borringholm / Ahus- de Dage
gaard oc Liungsherret. Siden bleff der Anstand giort vn- vaar vnder
der Kongerne / oc aff Passuen paabøden / mand skulle føre Aresten i
Krig imod de Vender / vor Christelige Troes Fiender. Kircken.
Siden den Vendske Krig haaffde faaet Ende / begynder de Krig met
atter den induortis Krig. Suend der hand kom tilbage / de Vender.
befester hand Roskilde / met Bold oc Graffue / oc sætter der Roskildebe-
til en Hoffuizmand / Ebbe Skielmissøn Huide. Anden gang festis.
slogs Suend met Knud hos Tostrup / oc vant hannem at- elag hos
ter offuer. Ved dette Passdøer Ebbe Skielmissøn 1150. Tostrup.
Tredie gang slogs Suend oc Knud sammens hos Viborg / Tredie slag
Men her vnderligger hand atter / oc vaar Knud for suag / oc hos Viborg
flyede ind i Aalborg. Der fra drager hand til K. Suercke / K. Knud
nu en gammel Herre / hans Stiffader / Der fra til Kongen kommer aff
aff Polen hans Moderbroder / Siden til Hertug Henrich siget.
aff Saxon / Der fra til Bispen aff Bremen. Stacket der K. Suercke
effter døer Kong Suercke / Erich Taduward hans Søn effter døer.
følger hannem / som siden er kallet den hellige / vduald Ar K. Erich
1150. oc fik Kirstine Kong Inges Daatter. Suend for Konge vdi
jager atter sin Vrende / oc befester Viborg / giffuer dennem Sverige.
atskillige Priuilegier oc Friheder / Knud kommer igien vdi festet vdi
borg.

Knud for-
jægtis. Jydland / begynder Krigen paa ny / oc belegger Viborrig/
Suend falder vd met hans / oc hos Naen vden for Viborg
slar hans Lejer op / oc forjager hannem Aar 1151.

Samme Aar bleff **S. Henrich** / Bisp vdi Suerige/
der hand vilde omuende de Findlender / til Christi Tro / ihuels
Bisp i Suez-
rige omuen- slagen / oc derfor giort til en Guds Martyr. Midler tid/
der dem i
Sindland. bygger Suend paa de smaa Inseler alleuegne / Beseftninge/
at forhindre Sørsffuere / som da plagede Danmark. Vdi

Wihense
breed. hans tid bleff Wihense by brendt aff de Vender. Knud drog
vdi Fressland / oc begærede deris Hielp / huilcken hand oc fick.

R. Suend
straffer de
Ditmerste. De Ditmerste opkaste en Festning hos Nylde Aae / der
vndstik oc forbidde de Suend som effterkom / men de bleffue
slagne / Siden gaff Landskabet Suend Skat.

Der Canutus vaar nu 5. gange slagen / drog hand til
R. Knud Fredericum Barbarossam Keyser / begærendis hans hielp
hos **Frede-**
ricum Bar-
barossam. huilcket Skal vere skeed Aar 1152. Suend kom ocsaa kallet
til Mersborg / til Keyseren / met **Boldemar** / Hert. Knuds

Keiseren til
Mersborg
forliger beg-
ge Konger. Søn / som oc meente sig Riget at tilhøre / som Suends Faa
derbrodersøn / **Erich Enegodes Sønnesøn** / Der skeer en for-
handling dennem imellem / som Suend icke holt siden hand
vaar hjemkommen. Da skeede dem atter en anden Fordrag

imellem / ved **Boldemaro**. Frilingensis vdi Keyser **Fres-**
derichs **Gierninger** / lib. 2. cap. 5. taler om den Forhand-
ling Keyseren gjorde dem imellem. Siden tog **R. Suend**
til Hustru / Hertug **Conrad** aff **Saxens** **Daatter** / **Edele.**

Der Freden vaar nu nogerledis vnder dennem giort / da for-
R. Suend søger Suend sin Lykke imod Suerige / men vlyckeligen.
haffuer vly Hand fick til met icke Oprør vdi **Skaane** / for vldelig Skat
te / imod hand haffde paalagt. Knud falder midler tid fra Suend /
Suertge.

Knud giff-
ner Volde-
mar sin Sy-
ker. Vender plyndrede hannem til met **Sieland** / saa at Suend
begynde

begynte nu at trenge til vdlendiske Fjersker / synderligen til **A. Svend**
 Hertug Henrich Løffue aff Saxen / til huilcken oc til Hertug **drager vdi**
 Courad / hand vdrøyste / oc vaar borte moxen tho Nar eller **Lyssland.**
 mere. Vdi hans Frauerelse / bleff Knud oc Boldemar **Knud oc**
 begge vduald for Konger Der Suend det hørde / stiller hand **boldemar**
 sig for deris Ven / oc bleff antagen aff dem / som en Stald **vædelis**
 broder / saa de skiffte Riget vdi tre Parter / Boldemar fick **for Konger.**
 Jutland / Suend Skaane / Sieland / Jyen / oc smaa Der
 ne fick Knud.

Nar 1154 haffuer Paffue Anastasius Anno 2. **Erundhem**
 Pontificatus sui, forordnet / at hues hans Formand Paff **gieris til**
 ue Eugenius ved hans Sendebud Nicolaom Albanen **Erchebisop**
 sem Episcopum . for haffde bestilt her inde / oc vdi Norge / **domme.**
 om Gæstlige Sager / skulle stedse saa holdis : Hand forord
 nede / at Bisp Iohannes aff Erundhem / skulle haffue Pal
 lium eller Erchebisopdommet i Norge / offuer Erundhem /
 oc vnder sig til euig tid / Dyplo / Hammer / Bergen / Sta
 uanger / Dreckender / Suderper / Island / Grønland. Vdi
 samme Bulla staa oc / huad Dage hand skal haffue samme
 Pallium paa / oc slunge Messe / oc huilcke ick / oc huorledis
 hand skulle leffue reent oc pure / andre til it gaat Exempel.

Suend buder siden Knud til gæst vdi Kofkilde / der lod **A. Svend**
 hand bestille / at nogen Morder ihuelog Knud sleimnelige / **indet ihuel**
 met hans Broder eller Slecting Constantino , huilcket ste **sa Hertug**
 de Dagen for Laurentij Nar 1156. Somme haffue 1157. **Knud til**
 Boldemar vndkom neppeligen / hand fructet sig oc drog at **Kofkilde.**
 Jutland / ick vden Liffs fare / for en stor Storm skild / hans **Boldemar**
 nem paakom / hand bleff beuaret for en tid lang vdi Sieland **vndkom saa**
 for Suends effiertractelse / ved Esbern Snare / som vaar **ret.**
 Skielm Huides Sønneløn / vdaff hans Søn Adner / Abs
 lons Broder / som siden bleff Bisp. En heel hob de Vens
 ders skibe vdi samme storm / for omtalct er / vnder Hallands
 side

Suend effterfølger
Voldemar/
men bleff
slagen vdi
Scatehede.

Bisps Eskild
gioris til
Suerigis
Første.

side strandede oc bleffue/ huilcke formedelst Førsternis wenighed opuarcte/ haffde tenckt at giorte deris beste / men Gud besfride de Danske. Suend effterfølger Voldemar til Judsland/ huor de slogs tillsammans/ vdi Græshede/ icke lange fra Viborrig/ 10. Calend. Octobris, som vaar den 23. huor Suend bleff slagen/ oc sammdsteds begraffuen / vdi it tidet Cappel/ Aar 1157. Vdi Kong Suends tide sende Passue Nicolaus Anglicus, sit Sendebud Cardinalem Albanensem til Norge / som gjorde Trundhiem til it Ershobiscopsdomme/ som før er sagt / Oc Eskild gjorde hand der imod/ til Suerigis Første / Denne Nicolaus der hand kom tilbage til Rom/ døde Anastasius, oc hand bleff siden Passue / oc kallet Leo den 4.

Canutus 5. LXXV.

S. Knud
Hertug raade
de offuer
Jutland
allene.

Knud den 5. Kong Nielsis Sønnesøn/aff Mogens/ Lawardus kallet/ hand regæret fast ved 10. Aar/ met it tuiffuelraadigt Haab / Hand bleff ihjelslagen til Roskild/ aff Suend/ som før er sagt.

Voldemarus 1. LXXVI.

Voldemar
den store.

Dronning
Sophia.

Voldemar den 1. den store kallet/ hand vaar en Sønnerriig Konge/ Hertug Knuds Obotritter Kongis Søn/ Der hand haffde ihjelslaget Suend/ regæret hand allene. Hand aatte til Hustru Sophiam/ Kong Mogensis Daatter. Andensteds loests/ hans Hustru Sophiam at skulle veret Kong Suerckis Daatter aff Suerige/ som døde Aar 1198. den 13. Mañ, oc ligger begraffuen til Ringstedde / enten hand haffuer hafft en eller tho eens hedendis/ er wiist. Først vdi Kong Voldemars tid / bleff Absolon/ Skielm Huidis Sønnesøn/ effter en heed Adæt / (som kom effter

effter Richonem, som da nylygen vaar død / Bisp til Ros-
 kilde. Effter Kong Inges død / tog Kong Haagen Har-
 debred alt Landet vnder sig. Erling Slacke sette sig der imod
 De oc deris Venner besluttet / at Kong Magnus Erlings-
 søn skulle vere Konge / hand vaar Kong Siguord Jorsale-
 fars Daattersøn / oc R. Voldemar i Danmark vaar næst
 Sødskindbarn til hannem. Erling foer neder med 10. Skib-
 be til Kong Voldemar / tog Sønnen med / oc forbant sig med
 hannem. Der Erling seyglet tilbage / fant hand R. Haas-
 gen i Tonsberg / der tog hand fra hannem hans beste Skibe /
 Siden giorde de end it Slag ved Strimewog til Søes /
 der bleff Kong Haagen / Kong Suere hans Broder lod
 hannem siden legge vdi Trundhiems kircke. Siden lod sig
 Siuord Siuordssøn Kong Haagens broder tage til Konge /
 Marcus aff Skage hialp hannem / Siuord Siuordssøn
 bleff strax fangen der effter / oc halshuggen vden for Craffe-
 dal / Marcus aff Skage bleff hengd selff anden / paa Quarss-
 nell. Erling Slacke oc Bisp Dyestien bleffue nogen deris
 Wsamdrectighed eens / oc giorde siden it / at hielpe Magnus
 Erlingsøn til Norgis Rige / Hand bleff kronet / 5. Bisper
 næruerendis / oc Passuens sendebud Stephano, hand vaar
 den første som bleff kronet med sliq Stat / som vden Lands
 holdis. Der Kong Voldemar fik Tidender / at Magnus
 Erlingsøn vaar kronet til Konge vdi Norge / da sende hand
 Bud op til Norge / med Bress oc Segel / at minde dem paa
 den Haudel / dennem vaar giort imellem / om den deel hand
 skulle haffue i Norge / alt op i Akerbo / som før er røret. Der
 Kong Erling Slacke fik Bressuene at see / lod hand dem
 forkynde for menige Mand / Der de forskode de ærinde de
 haffde / da bleff der it stort Bulder iblant den menige mand /
 oc sagde alle / at de skulle icke komme vnder Danmarks
 velde / De bade Erling / hand skulle holde dennem den Eed /

R. Haagen
 hardebred.
 Erling Sla-
 cke.

R. Magnus
 Erlingsøn.

Erling Sla-
 cke

R. Haas-
 gen der sig med
 R. Voldemar

R. Haagen
 bleff sagen

Siuord Si-
 uordssøn.

Erling Sla-
 cke oc Bisp
 Dyestien blif-
 ue eens.

R. Voldemar
 forderre
 Norge.

De Norske hand foret haffde dennem oc Riget / Der met soere Sende
vil icke suar budene hjem igien / oc forkyndede Kong Boldemar / huad
re vnder Suar de finge. Kong Boldemar lagde Erling Slacke
Danmark / stor Last paa / oc sagde / at de Norske pleyde altid at røne met
Dude / De truede hannem der met / at hand vilde vere deris
Giest vdi Foraaret. Der Foraaret kom / forsamlede Kong
R. Voldemar Boldemar en stor hob Folk / oc drog op vdi Norge / langs
mar i Norge Vigfiden / Da laa Bønderne allesteds / oc varede Landet /
ge. saa de Danste finge ingen Landgang / Da droge de der fra /
oc komme til Lonsberg / oc steffede der Hoffue ting / men
ingen Almue kom til Tinget / Da sagde Kong Boldemar /
Mig siunis / at dette Folk ville icke vere vnder mit Bold /
Jeg maa enten fare hjem / eller staa mit Euentyr / om ieg skal
hie Erling Slacke oc Kong Magnus / De der met drog hand
ned til Danmark igien / roffuede oc brandskattede / huor
hand drog frem. Der Erling Slacke spurde / at R. Vols
demar vaar kommen op i Norge / da forsamlede hand en stor
hob Folk / oc drog Sønder i Bigen / Der hand kom did /
vaar Kong Boldemar ned dragen met sit Folk / Der effter
sejgde Erling Slacke offuer til Jutland / til Dyrfaae / oc
fant der en stor hob Vdliggere / Erling Slacke lagde dens
nem om Borde / De bleff der it hant Slag aff / dog paa det
sidste stic Erling Slacke offuerhaand / oc bleff mesteparten
slagne / oc en part rømde. Erling Slacke tog Skib oc
Guds / oc huad der vaar / oc drog til Norge met / De stod
denne Feyde imellem Danmark oc Norge nogen stund hen.
Christine Christine Erling Slacks Hustru / Kong Siuord Jorsales
Erling staa fars Daatter / drog ned til Danmark / til Kong Boldemar
staa forli sin Frende / de vaare Synkindebørn / Kongen vndstic hende
ger R. Vol vel / oc vaare de offte til tals om mange haande deel / oc Kon
demar oc gen tog hendis Tale blidelig. Der Foraaret kom sende hun
Erling. Bud til Erling Slacke / at hand skulle komme ned til Dan
marck /

marc/ oc forlige sig met Kong Boldemar. Erling Skacke
 gjorde sig rede/ met it Skib aff de beste / oc bemandede det
 met det beste Folk/hand haffde i Landet/oc seglede til Juds
 land / hand fant Kong Boldemar i Randers / giet til hans
 nem oc sagde / Jeg er hid kommen paa Tro oc Loffue vden
 Leyde/ oc leydet vil ieg vere. Kongen suarede / Leyde skale
 du haffue Erling/ Jeg pleyer icke at handle woertlig met dens
 nem som komme til mig veluilligen. Da giet Erling frem
 til Kongen/ oc kyfte hans Haand/ Der effter giet hand til sie
 Folk igien. Erling Skacke vaar nogen stund hos Kong
 Boldemar/ oc talede der om / at der maatte bliffue Fred i
 Landene / De bleff saa besluttet / at Erling Skacke skulle
 bliffue i Danmark til Biffel / oc Eibern Snare Erchebisp
 Absolons Broder / foer op til Norge imod hannem til Bis
 sel. Der effter hende det sig en gang/at Kong Boldemar oc
 Erling Skacke talede dem imellem/ Da sagde Erling/ Hers
 re / Jeg vil noedigt haffue eders wgunst / derfor stunis mig
 det best vere / at Fred bliffuer giort oss imellem / oc at det ^{sted giorts}
 bliffuer ved den Handel / som før er giort / oc eders Naade
 kunde giøre mig til eders Jarl der offuer / oc vil ieg suerge
 eders Naade en trofast Sed/ at holde det Rige eders Naade
 til Haande/ Jeg vil oc giøre all den Tieniste oc Forplict/ som
 eders Naade bør at haffue aff det Jarldom. Der Erling ^{Erling skal}
 Skacke sic saa fremsørt sine Ord/ for Kongen / da ledde ^{de tog Dis}
 de hannem til Sæde / oc gaff hannem Jarls naffn/ oc all ^{gen til Læn}
 Wigen til Læn/at raade forre/ met all Skat oc skyld/ oc bleff ^{aff B. Vols}
 demar.
 Erling Skacke Jarl saa lenge hand leffde. Disligeste bleff
 dennem oc Fred imellem vdi deris Liffs tid. Der Erling
 Skacke haffde foreent sig met Kong Boldemar vdi Dan
 marc / da bleff hand mectig vdi Norge / oc lagde vind paa/
 at sdelegge alle dennem / som vaare kommen aff Konge
 flecte vdi Norge/ paa det at Riget kunde komme vnder hans

Magnus Søn / oc Effterkommere / Oc lod hand gribe en heed **Su**
Haraldsson uord Haraldsson / som vaar Kong Magni Halffbroder / oc
halsbyggis lod hugge Hoffuedet aff hannem / paa Nordness / ved Ber-
Oluff Skag gen. Dissligeste fordress hand aff Landet Kong Dystens
huz doer til Daattersøn / ved naffn Oluff Skaghuz / oc døde den samme
Zarborg. vdi Aalborg i Jutland / bleff begraffuen vdi vor Frue kirke
 der i Byen.

Ar 1158. eller Aaret der effter / huilket Aar Kong
Mur bygd Voldemar effter Bisp Absolons begæring / lod bygge en
paa Danne- Mur paa Dannevirkle / at forhindre de Saxers oc Sclau-
virde. uers Indfald / Hand førde stor Krig met de Saxoner / Wen-
 der oc Ryner / oc brugte der mest til Bisp Absolons person /
 huor om Saxo vittløfftigen taler.

Dette Aar maatte Gref Adolff den anden oplade til
 Hertug Henrich aff Denren / Lybke by / som hand haaffde først
 bygd / men vaar da øde oc affbrend / Hertug Henrich gaff
 hannem store Priuilegier.

Ar 1160. vor Herris Himmelfars dag bleff Kong
Erich Erich vdi Suerige / som siden er kallet den hellige / ihieslas
den hellige gen til Bysalle / de vaare 10. om den Gierning / Henrich
var Suerig Skatteler oc hans Søn Magnus / vaare der til Hoffuins
ihieslagen. mend / huilke de Helsingers siden / icke langt fra Bysalle / der
 som Dannevirkle kirke er bygd / ihiesloge.

Stephanus Samme Aar bleff Stephanus giore til første Erche-
første Er- bisp vdi Suerige / Kong Erich endda leffuendis / eller icke
hebisv vdi langt effter hans Død. Carl Suerckessøn Konge. Sam-
Suetige. me Aar vaar der Tuist oc Scisma imellem Alexander oc

Scisma mel- Octavianum, om Passuedommet / huor offuer R. Vol-
lem Octau- demar met Erchebisp Eskild / oc nogen andre Bisper / icke
nom oc A- heller kunde offuer ens komme. Erchebisp Eskild holt Ale-
lexander xanders parti / som oc sick offuerhaand / oc meente det vaar
Passue. vret / mand skulle giffue en Scismatico som Octavianus
 vaar Cathedratica. **Aar**

Ar 1161. som Crantzius forteller / vaar Dombor^{vorberens}
rus de Ryancers Legat / inde vdi Danmark / som handlede^{de Ryancers}
om Fred paa deris vegne / met Absolon. Legat.

Samme Ar lagdis Soer Klosters første Fundamens^{Soer Klo-}
ter / Toke Absolons Faderbroder hjalp der flux til. ster bygg.

Ar 1162. som vaar det 7. vdi Kong Boldemars^{Kirke rets-}
Monarchj / da Erchebisp Eskild haffde siddet 25. Ar /^{tan giorte}
Søndagen effter Iacobi Apoltoli dag / bleff Kirke retten
giort / indeholder 25 Artikler / som findis bag vdi Skaans
Lombog / tilfat / Det skal vere skeed vdi it Steenhus / som da
vaar inuellem Lund oc Dalby / effter de Skaaningers be-
gøring / den Sag befordrede Lord Bielckere. Icke langt^{Erchebisp}
der eifter / drager Bisp Eskild til Jerusalem / Kong Bolde^{Eskild til Je-}
mar til Kæpser Frederich / som da holt Herredag til Mens /^{rusalem.}
Absolon fultis met Kong Boldemar / Da bleff den Sag
met Octauiano , som kallede sig Victoram , forhørt. K.
Boldemar drager fra Mens / til Brezanzon / oc der fra vdi
Danmark.

Ar 1163. fødte Dronning Sophia hannem en^{Anud fødte}
Søn / heed Knud.

Samme Ar døde Bisp Richolff vdaß Jyen / effter^{Bisp Richo-}
hand haffde siddet 7. Ar. fus døde.

Ar 1164. haffuer Kong Boldemar met Hertug^{K. Boldem-}
Henrich Løffuis hielp / offuerfaldet de Ryancer / oc Ostven^{mar oc her-}
der. Hand bygde samme Ar it Slaat til Danzig / som^{tug herich}
Vesselen vdløber / huilcket Sobeslaus / som Kong Bolde^{effue vdi}
mar førde Krig met / siden hand vaar bortdragen / igientog. sammens.
Samme Ar bliffuer Livø eller Lino Bisp vdi Jyen.

Samme Ar haffuer Drephanus Erchebisp til Bys-
salle / met Passue Alexandri 3. beuilling / skreffuet en Ens-
cke vdi Vestergylland / Hellenam Skiedwrig / iblant
Helgene.

Gref Adolff
den 2. aff
Holsten sla
gen aff de
Vender.

Samme Aar bleff Gref Adolff den 2. aff Holsten
oc Skowenborg/ som tiende Henrico Leoni for en Krigs
mand/ ihjelslagen aff de Vender.

Bisp Frederich
rich aff Sles
vig bleff i
Belt.

Bisp Frederich aff Slesuig / som hand ville drage
vdi Krig/ imod de Venden/ bleff vdi Belt/ hans Legeme er
siden opsløt/ oc bleff jorder til Soer.

**Hert. Christo
ffer aff
Judland.**

Kong Boldemar aatte en Søn / heed Christoffer/
Hertug vdi Judland / som døde 1166. 3. Idus Aprilis,
begraffuen til Kingstede. Andre holde 1168. Cranzius
lib. 6. cap. 33. skriffuer / at denne vaar hans Slegesfred.

**Lante Ryen
vundet.**

Aar 1167. bleff Durisius Kong Boldemars Frende
fangen / for Mistancle Skyld / hand vilde forraad hannem/
oc hans Dyene vdslungen. Samme Aar haffuer Kong
Boldemar triumpheric offuer de Ryaner. Hand ind
tog oc forstyrrede samme tid Arcona Hoffuetstaden paa
Lante Ryen/oc giorde all Lante Ryen christnet/ Den tid bleff
Lante Ryen met den Geistlige Iurtsdicts lagd vnder Ko
skild søede/ Paffue Alexander haffuer der paa vdgiffuet sin
Bulla/ Somme haffue det Aar 1168. Paffue Alexander
haffuer der paa vdgiffuet sligt it Bress.

**Lante Ryen
lagd vnder
Koskildes
stift.**

Alexander Episcopus, Servus servorum Dei, ve
nerabili fratri, Absoloni Roschildensi Episcopo,
salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum chris
tiana fidei religio, diuina cooperante gratia, propa
gatur, & perfidæ gentis contunditur & refrenatur
malitia, tantum inde gaudium & lætitiâ concepti
mus in animo nostro maiorem, quanto amplius ex
hoc diuini numinis cultus augetur, & universalis Ec
clesia, de die in diem, etiam suscipit incrementum.
Ex literis siquidem charissimi in Christo filij nostri,
Valdemar. illustris Danorum Regis, & plurium alio
rum manifeste comperimus, Quod quædam Insula
Ryo

Ryo nomine dicta, juxta regnum suum posita, tanta idolatriæ & superstitioni, à primitiuis catholicæ fidei fuisset temporibus dedita, ut circumjacentem regionem sibi efficeret censualem, & eidem regno & universis Christianis circumpositis, damna plurima & crebra pericula incessanter inferret, Quod idem Rex cœlesti flamine suspiratus, & armis Christi munitus, scuto fidei armatus considerans, diuino munere profectus, cum brachio forti & extento, duritiem hominum istius Insulæ expugnauit, & exprobrationem atq; immanitatem illorum, ad fidem & legem Christi tam potenter & validæ, magnanimitè reuocauit, ut suæ quoque subjecerit dominationi, Sane quia potentes, ac populus terræ, Angustam Insulam habent, Itaque non possuat proprium Episcopum & pastorem habere, Rex eorum precibus & supplicatione deuictus, necessitate inspecta, nos satis suppliciter & effectuose rogauit, ut tibi curam & administrationem illius Insulæ committeremus, quantum ad spiritualia. Nos igitur petitionibus eiusdem Regis, in quibus cum Deo & iustitia possumus, animo benigniori fauere volentes, & te sicut venerabilem fratrem & firmam columnam Ecclesiæ, gratia & honore præuenire optantes, interventu quoque venerabilium fratrum nostrorum, Eschilli Lundensis Archiepiscopi, Apostolicæ sedis legati, & Episcoporum & principum regni, etiam instantia venerabilis fratris nostri Vpsallensis Archiepiscopi, & dilectorum filiorum nostrorum, Brianensis Abbatis, Iohannis magistri nuncij eiusdem Regis & magistri Galteri clerici, tamen nihilominus inclinati tibi & successoribus tuis, magisterium & prælationem eiusdem Insulæ, inspi-

in spiritualibus indulgemus in perpetuum, absque præjudicio justitiæ altarum Ecclesiarum, si quam in ipsa habent, autoritate Apostolicæ, confirmamus eis, ergo quoniam sunt rudes in fide, & adhuc legis nostræ ignari, verbum salutis annunties, & viam veritatis demonstres, nec non salubribus conditionibus & doctrina Christiana, informes. Datum Benevent, 2. Non. Nouemb. Anno 1168.

Stegelborg Samme Aar lod Bisp Absolon opbygge Stegelborg/
nu Riibens/
hoffu bygd. som Riibenhaffn slaat nu er.

**Carl Suer/
Sesson sla/
gen.** Samme Aar paa Bessingø vdi Suerige / er Carl Suer. Sesson / da Konge i Suerige / ihjelslagen aff Knud / S. Erich Kongis søn / der hand haffde regerit 10. Aar / begraaffuen til Alualter, Knud mistenckte Carl noget at stule voldet til hans Faders Erichs død / oc siden at vere giort til Konge i hans sted.

**Knud Vold/
demar søn
Kronis.** Aar 1170. 7. Calend Julij, bleff Knud Voldemar søn / da kun 7. Aar gammel / met Faderens vilie / kronet til Konge vdi Ringsted / aff Erchebisp Eskild. Samme tid oc sammesteds saae Kong Voldemar / aff samme Erchebisp Eskild / oc Staffen aff Upsal / hans Faders Hertug Knuds Been / at skrinleggis vdi Altere / oc tilbedis / huilcket vaar hannem en høitidelig Dag.

**Hert. Knud
Voldemars
Fader cano/
niceris.** Samme Aar tog K. Voldemar Julin stad ind / nu kaldet Belin / oc forstyrrede dem / saa mand neppe kiender stedet.

**Julis for/
styrret vdi
grund.** Aar 1171. vdi Kong Voldemars Rigis det 14. vdi Sielands Low giort. Absolons Biscopsdøme det 13. da er Sielandste Low giort aff Kong Voldemar / oc den Geistflige ret aff Bisp Absolon til Ringstede. Samme Ret er siden forbedree / aff K. Erich Mendued / huorfaare somme tilskriffue hannem den at haffue sat. Den Skaanste Lowbog er oc giort aff første Kong Voldemar / icke Voldemar den 2. som haffuer giort Tudske Lowbog

**Staanste
Lowbog.**

Loubog / 82. Aar / før den anden er giort. Samme Aar ^{Rallund /} bygde Esbern Snare / ^{borg bygde} Callundborg.

Aar 1173. vaar it store Jordstak i Danmark.

Aar 1174. den 14. Junij, stede en Strid til Vands ^{Stred imel /} imellem Kong Rogens Erlingsøn / oc Kong Suerre ^{afflem 2. No} aff Norge / vdi huilcket Slag Kong Magnus spranck for Bor ^{gens Er /} de / oc sencket sig self / der Seyeruindingen begynte at helde / ^{lingson oc} oc lod der med Liffuet oc Riget. R. Suerre / vnder hues Aff ^{2. Suerre.} komme Riget siden haffuer veret / til R. Oluff / oc Dronning Margretis tide / beholt Riget. Det stunis aff nogle Innocentij 3. Passuis bressue / til Kongen aff Danmark / Erchebispen aff Trundhiem / oc andre Bisper i Norge / som findis lib. 1. Epistolarum decretalium, Denne Sueris Victori, haffuer veret lengre siden / thi Aar 1198. sad den Passue / da vaar Suere ick Konge / endog hand holt sig for Konge / hues Grumhed oc Tyranni Passuen paa det yderske laster / Innocentius straffer til met Bispen aff Bergen / som imod Erchebispens vilie gix it met Suere / hand streff oc til de Islandiske Bisper / oc siger Suere Vandsat at vere / en Mencedig imod Gud / oc hans Helgen / for hans stemme Gierning. stedet er lib. 1. Epistolarum decretalium.

Aar 1175. begynte Nyborg at byggis / aff Canuto ^{Nyborg} Prebestai Søn / Hertug vdi Lolland / hand er begraffuen ^{byggis.} vdi Knuds kircke / oc vaar sat til Gissel hos R. Boldemar.

Aar 1175. bleff it Forbunt giort aff Rogens Erichsøn i Fyen / imod Kong Boldemar / obenbaret.

Vnder Kong Boldemar / Aar 1177. resignede Erchebisp Eskild Lunde stiffe / til Bisp Absolon aff Roskilde / men vaar da kun en Tale / som fuldkoms vdi effterfølgende Erchebisp Aar. Samme Aar bleff Knud Boldemars Søn / Her ^{Eskild siger} tug vdi Skaane oc Halland / men kronedis Aar 1180. ^{sig aff met} ^{Striffet.}

Aar 1178. sagde Eschillus sig aff met Erchebisps

og

doms

dommet/ oc drog vdi Franckerige. For S. Bernardi skuld/
lod Absolon offuer Erchebiscopsdommet.

Aar 1180. eller 1181. vaare de Slaaninget oprøriske / for fremmede Lensmend skuld / dennem vaar sat / for Tiende oc andet mere / Der skede it hart Slag vdi Skaane hos Dyffe Aae / Siden bleff de Oprørste noget stillede / Mand seer en stor Steen opret som Slaget stod / til en Ihuskommelse.

Rom Hertug Henrich Løffue vdi Kaysar Frederichs Ahte / for at hand drog fra hannem vdi den Beleyring for Meyland / oc beuiste hannem all anden Moduillie / Huors faare Kaysaren belagde Lybke / indsic den / oc gjorde der aff en Rikhsstad. Da sic Hertug Adolff den 3. sine Lande / Holfen / Stormarn oc Bagria igien.

Aar 1181. vaar Kaysar Frederich Barbarossa til Lybke / effter at hand haffde fordressuet oc forjaaget Hertug Henrich Løffue. Samme tid vdi Leyren for Lybke / bleff Hertug Bugislaaf den 2. oc Hertug Casmir den 1. aff Pomern / gjort til Rikhsfyrster / at hand der met kunde suecke oc forsørte Hertug Henrich Løffuis maet / vdi Venden / huilcke Pomerske Fyrster Hertug Henrich moxen haffde vnder tuunget sig Kong Voldemar den 1. vaar vdi Forbunt met Hertug Henrich / at vndertuunge dennem gantske Lante Venden / oc haffde Kong Voldemar allerede Lante Xyen / Mekelnborg / oc den Vestre part vdaaff Venden inde / met flere Stæder vdi østre Venden. Kaysar Frederich forskreff da Kong Voldemar til sig / met hans Sen Knud / at møde hannem ved Lybke / Huor de begge møttis ved Traffuen / met stor Praect / den ene som en Romerske Kaysar / den anden som Dane Konning / vdstafferede met it herligt Følge / at lade see deris Stat oc Herlighed. Samme tid / paa det Kaysaren kunde drage Kong Voldemar paa sin side / at hand intet skulle

skulle hielpe sin Suoger/ Hertug Henrich/ Da gaff Keyseren Kong Boldemar it sit obne Bress / paa hues deel hand haffde indtaget vdi Lante Venden / Der paa er tagen Passuens Bulla, ydermere til it fastere Venstaff / den nem imellem bleff bevilget / at forbemelte Konge icke skulle hielpe Hertug Henrich/ som vaar forjaget / Huor til hand stantis forplichtig / effterdi hans Søn Knud aatte forbemelte Hertug Henrich Løffuis Daatter Giertrud / som tilforne haffde Hertug Frederich aff Kadenborg / Oc at Keyserens Søn Henricus, Hertug aff Suaben/ oc Kong Knuds Syster Kirstine / som da kun vaar paa hendis stuede Nar/ met 4000. Lødemarck Brudstat / skulle komme vdi Ectestaff sammens / Brudskatten skulle halffdelen strax betalis / den anden halffdeel naar Brylluppet skede / oc hun at opfødis i Tydskland / hos Keyserens Syster / til hun bleff fuldvoxen.

Nar 1182. 4. Idus Maj, som er den 12. Maj, ^{X. Volde} ^{mar dert.} de Kong Boldemar til Vordingborg / der hand haffde resgæret 25. Nar / begraffuen til Ringsted / som aff hannem vaar forbedret oc fornøet. Somme sigte hannem vere dødt i Jutland / oc ført til Ringsted. Kong Boldemar vnderstod sig vel / oc angreb Norge / som vaar hannem bøden / men hand wskaffet ting drog tilbage / til Slaane. De Vender skal oc igien vere hannem strafalden. Hand aatte tho Sønner / Knud oc Boldemar / begge siden Konger.

Effter Keyserens Begøring / sende Kong Knud sin Syster til Keyseren / da kun 7. Nar gammel / at opfødis / Siden begærede Keyseren halff hendis Brudstat / Der hand icke sict den / bleff hand vred / oc sende hende vrørt tilbage. Den anden Kong Boldemars Daatter / Helenam / ^{Helena B.} ^{Boldemars} ^{Daatter sict} Andre giffue hende it andet Naffn / sict Hertug Wilhelm / ^{Hert. Vil-} ^{helm / aff} Hertug Henrich Løffuis til Brunswig oc Luneborg Søn / ^{Brunswig.}

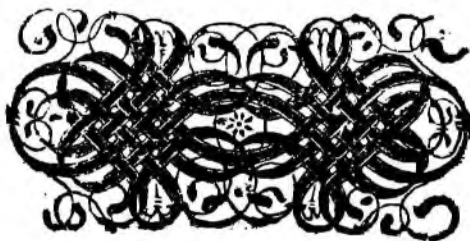
som døde Aar 1213. den 25. Junij, som lod en Søn heed
 Ottho efter sig / xi. Aar gammel. Den tredie hans
 Daatter Ingeborg / siel Philippum Augustum, vdi
 Franckerige. Den sierde / Rigise / siel Kong Erich vdi
 Suerige / hun ligger vdi Ringstede / oc døde Aar 1218.
 8. Idus Maj, Hendis Søn vaar Erchebisp vdi Suerige.
 Denne Ingeborg før omtalet er / kaldis aff Emilio oc Ti-
 lio, Gelberga. Tilius vil / at Augustus skal taget henn
 de Aar 1195. oc tredie Maanet effter at haffue forskue henn
 de. Siden hand bleff trengdi aff Passuen / tog hand hende
 igien Aar 1201. Der Kong Boldemar vaar død /
 da siel Loduig Landgressue aff Dyringen /
 Dronning Sophie igien / hun bleff si
 den forskue aff hannem / oc kom
 hid igien til Dans
 marc.

Dette

Dette er forseeet vdi Trycken.

- Fol. 14. Kongen aff Humers Daatter / lege Hunen.
Fol. 22. Olo seu Olaus Rex XLI. skal rettis oc sættis
Olo XL. Rex. Siden offuer all Bogen skal rettis
Kongernis tal hos huer Konge / indtil Enden/ thi der
er regnet en Konge for manze.
Fol. 41. Gronlandaruum, lege Gronlandorum,
Ibid. æd, lege ad.
Fol. 47. hand met hans Brodr / lege Brødre.
Fol. 131. Alffehune / lege Alffune.
Fol. 145. Melningum, lege Melingum.
Fol. 175. in margine. Chronica Bremensi, lege
Chronico.
Fol. 185. Befalet / lege Befalning.
Fol. 187. bis eodem loco Beyren / lege Beyhern.
Fol. 222. Frauerese / lege Frauerelse.
Fol. 229. Brezanzon / lege Bezanzon.

Register paa denne Hystorie.

A.

Aage oc Ebbe de Longobarders Førster/	24.
Aaret haffuer vereet atskild ved Vinter oc Sommer/	15.
Achilles Cassarus en Krønike Skribenter/	2.
Adelberens Erchebisp til Hamborg dør/	162.
Adeldagus bliffuer Erchebisp til Bremen/ vaar Keyser Ottho meget licr/ dør/	99. ibid. 113.
Adelgarius bliffuer Bisp til Hamborg oc Bremen/ dør/	76. 85.
A. Adalred dør/	66.
A. Adalstanus dør/	99.
Bisp Adeluardus omuender de Vermelender/	174.
Greff Adelulff bliffuer slagen/	64.
Greff Adolff aff Holsten dør/ den 2. bliffuer slagen.	208. 230.
Affbreck paa Kong Alfreds Fole/	80.
Agapetus Passue glædis ved Hedningenis omuendelse/	101
Alaricus den første Gothiske Konge/	22.
Albertus Erchebisp indsættis igien. dør/	183 186.
Passue Alexander skriffuer til Kong Haagen i Norge/	175.
Bisp Alfegus fangis oc bindis/ ynckeligen ihjelslaes/	127. 183.
Kong Alfred besteddis vdi Elendighed/ gior Danste stor Affbreck/ ombringer fire Danste Skibe/ fanger 16. Danste Skibe/ forrenser vdi Grantiam met Krigmaet/ foriager Danste fra deris Koff/ hans	71 72. ibid. 74 77. ibid. hans

Reglster.

hans Belgierninger mod Kong Haften/	78.
bygger en ny Fæstning/	82.
opbygger større Skibe end de Danske/	82.
tager 20. Danske Skibe/	ibid.
Erchebisp Alfredus til Eborack dør aff Fryet/	183.
Hertug Alftrich forløber de Engelske / oc giffuer sig til de Danske /	117.
gør sig Siug/	122.
Dronning Algiua forjagis aff Engeland/	157
dør.	175
Alebrandus bliffuer Bisp til Bremen/	157
fuldkommer sin Formands bygning om Bremen.	ibid.
Alle Helgen dag indstiftis aff Passue Gregorio,	46.
Aluida Kong Skiolds Hustru/	5.
Amleth Kong Krichs Brodersøn/	11.
Kong Amund forjagis aff Suerig/	51.
Angelboer i Sønderjndland/	2.
S. Ansgarius forsendis til Danmark at predicke Guds Ord/	39.
befalis at drage til Suerige/	ibid.
gør is til Erchebisp til Hamborg/	40.
stadfestis aff Passue Leone,	52.
forlœnts met Discopsdømmet til Hamborg/	53.
drager ind i Danmark/	54.
Keyser ind at Suerig/	ibid.
dør / begraffuis til Bremen.	60.
Kong Anslaff Danmarkis oc Norgis Konge/	98
offuermindis aff Kong Adelftano/	ibid.
lader sig døbe/	99.
adopteris aff Kong Edelred/	118.
drager izien til Norge/	ibid.
Anslag om Eduini død/	142.
	Anfue*

Register.

Ansuerus en Munck stenis ihiel for den Christelige Tro til Raseborg/	172.
hans Arm foruaris heel oc wstod til Stade/	179.
Arnoldus Bisp til Spir skicerer sig ved Jernbyrd/	174
Arnulfus Konge har 100000. Danske/	76.
døer ynckeligen/	83.
Ascomanni vdfalde vnder Kong Erich aff Suerig oc Danmarck/	114.
Ascomanniſke Søræffuere falde ind i Vesserer/	161
Afferus forordnis til Bisp i Richuolds sted/	196.
Asthillige Konger vdi Danmarck/	68.
Asthillige Mening om Danmarckis første Begyndelse/	2. oc 3.
om de Normanners vdgang/	36.
om Thyre Dannebochs Affkom/	94.
om Kong Oluff Erngesſons Endelige/	112.
Auoco settis til Bisp offuer Sieland/	149.

B.

Babenbergs Biscopsdomme funderis aff Keyser Hen- rich/	123.
Kong Bysæt met fem Gressuere nedleggis/	65.
Balders brønd vaa Roskild hede/	10.
Baldersund eller Best aff Balder Does broder som ihiel slog Kong Lothar/	ibid.
Behmen bliffuer Christne/	81.
Benedictus den tredie bliffuer Paffue/	59.
Bertrada Keyser Carls Moder døer/	30.
Bertulfus de Merciers Konge/	58.
Biscopsdomme i Danmarck forordnis/	101.
Biscopsdomme i Slaane indstiftis/	190.
Bisperne i Danmarck haſſde ingen viſt Bolig/	105.
H h	Bispen

Register.

Bispen Fernside Snies Søn/	26
Kong Bispen vdi Suerig tillader Vitmarum at predicke Guds ord/	40
forordnis til Konge vdi Norge/	ibid.
Blacco Kong Knuds Forrædere/	194
Blodbad i Danmark/	55
Greff Boldwein aff Flandern beengstigis/	172
Botildis Kong Erich Eyegods Dronning/	196.
Brandenburg beleggis aff Keyser Henrich/	91
Hertug Brinothus i Saxon nedleggis/	116.
Bruno Erchebisp til Colne/	101.
Brunsvig funderis aff Brunone Ludolphi Søn/	60.
Hertug Bruno oc Margreff Sigefred nedlegger de Ascot manner/	115.
Buchingham/ Bedford/oc andre Stæder nedleggis.	116
Burhedus Konge i Mercien vddriffuis aff Danste/	67.
Burisius Kong Boldemars Frende fangis/	230.
hans Døen vdftingis/	ibid.
Buthlus den 2. Omundi Søn antager Regimentet/	22.
oplader Jarmerico Riget/	ibid.
C.	
Galixtus Passue kalder Henricum 4. til den Christelige Tro/	202.
Candenus en Engelske Skribent/	2.
Cantua ødeleggis aff Danste/	119.
Cantuaria vdløffuer til Danste Brandstat/	123.
forraadis aff Elmer Erchedegen/	127.
Canucus de Dbotriters Konge met sin Farbroder Nicolao holder Mode til Slesvig/	209.
forrædeligen ihjelslaes/	ibid.
Canucus 4. Kong Nielsis Sønnesøn/ Hertug offuer Juds land allene.	224.
	Carl

Register.

Carl S. Knuds Søn/ Hertug vdi Flandern.	202.
ihielslaes/	203.
Carl Suerkessøn bliffuer slagen/	232.
Carolomannus Caroli Magni Broder døer/	28.
Carolomannus Keyser Carls Søn døbis/	29.
Carolus Calvus Konge vdi Franckerige/	52.
Carolus Crassus affsøttis/ oc døer i Armod/	76.
Carolus Magnus døer til Achen/	ibid.
Chersonesus huor det findis/	3.
Christi Fødsels tid/	14.
Christne bliffuer slagne/	64.
Christne Erlings forliger K. Boldemar oc Erling/	226.
Hertug Christoffer aff Jutland døer/	230.
Cimbri naar de ere vdfaren aff Cimbrica Chersoneso.	3.
Cimelgeacus Bisp i Engeland fangis oc ransonis/	88.
Cippanam indtagis aff Koffuere/	71.
Clichø Edzarus samler Fol. k/	135.
Clichø oc Vitredus ødelegger Stadford / Skrobefterg oc Lejecaster/	136.
Clichø kom ner i Engeland/ fra vblendiske Stæder/	84.
Conradus vduelgis til Keyser i K. Henrichs sted/	145.
offuereuinder de Poler/ Behmer oc Sclauer/	ibid.
Constantinus Compronimus døer/	29.
Conradus Hertug i Francken bliffuer Keyser/	91.
Corbei kloster i Saxen sunderis aff Keyser Ludouico,	40
Crito vduelgis i Godeskalcks sted aff Sclauen/	181.
forfølger de Christne	200.
ihielslaes aff en Dansk mand/	ibid.

D.

Danerliungs Herkomst/	3.
Danevirke byggis/	32.
D h ij	Dane

Register.

Danevirckis Begyndelse/	100
Dan Humblis Søn Danmarckis første Konge/ huor hand er vduald/	1. 3.
Dan den 2. Vffonis Søn fanger Regimentet effter sin Fader/	13.
Dan den 3. Frothonis Søn / kaldet den stille/ vnderuinger de Saxer/	13.
Danmarckis Bisper forordnis at sidde vdi Raadet/	193.
Danmark faar selff Erchebisp/	198.
Danmarks Rige / formedelst it Slag imellem Sigefred oc King/ skiffis/	37.
Danske 200. Skibe leyre sig paa Vesserer/	32.
Danske gisre indfald vdi Curualia/	49
forjagis aff Northumber land/ved de Vestfaxer/	50.
offueruinder Kong Adelulff aff Vestf. xen/	51
offueruinder Greff Allier hos Lenet/	59.
lider Nederlag aff Greff Esribo aff Hathune oc Greff Adelulff/	59
forrenser fra Engeland til Eborack/	61.
holder Vinterleye til Enouingaham/	63.
vddrager til Eborack/	ibid.
vddrager iziennem Merciam/	ibid.
forlader Ostengeland oc drager ind vdi Vestfaxen.	64
falder ind i Franckerige/	68.
Sengle til Domniam/	71.
1200. bliffuer slagen/	ibid.
sengler til Candat kloster/	74.
sengler ind i Francien/	ibid.
som vaar i Ostfrisla sengle i Sequana/	75.
indfalde S. Laudan i Britanien/	76.
bliffuer slagen aff Kong Arnulffo i Franckerige/	ibid.
i Ostengeland bryder den Contract mei Alfredo vaar giort/	77.

Realtter.

Danske beleggis/	78.
Romne saargiort aff Alffreds Krigshær/	ibid.
vdi Northimbria oc Ostengeland rustet dem til Sæes/	78.
bliffuer slagen/ deris Fæstning indtagis oc Ekibene brend/	79.
bygge en Fæstning hos Skirborg/	ibid.
røffuer oc skender vden all Naade/	ibid.
beleggis hos Butingthun i Ostfaxen/	80.
meæ Normend drage fra Gallien vdi Britanien/	ibid.
deris Fæstning nedbrødis aff Borgerne vdi Lundenia/	81.
holder Vinterleze til Quatberg/	82.
Skibe forderffuis/	ibid.
falde atter i Merciam/	86.
begiffuer sig atter paa Røffueri til Drenford oc Hocten thune/	87.
Kommer igien fra Franckerige effter 19. Aar/ ind igien Engeland/	ibid
loffuer at romme Engeland/	88.
lider Hunzer paa den De Kørice/	ibid.
bygger Fæstning i Ostengeland vdi Hunthendun oc The mesford/	89.
suerge Konge Eduard/	90.
til Legecastel giffuer sig/	91.
indsalder i Sudamthonia/	107
senge ind i det Vand Sokrina/	119.
plyndre Dorsetania/	ibid.
plyndre Downania/	120.
ere omborde at indtage Lundoniam/	125
fanger alt Ostengeland vnder sig/	126.
røffuer Drenford/ Buchenham/ Bedford/	ibid.
decimant captiuos Romanorum more,	123
H h iij	Dan

Regifter.

Danske ihjelslar mere end 3000. Engelske/	184.
De aff Lunden forliger sig med Kong Knud/	140.
Defect in Cathalogo Regum Danicæ,	27.
Desiderius en Longobardiske Konge fangis oc forjagis/	29
Doborus de Ruaners Legat/	229.
Dyrud i Engeland/	184.
Dytner;ker straffis aff Kong Suend/	222

E.

E bbe Erchebisp til Rhemis er Jffrig for Menniskens Sa lighed/	38.
bestholdis for it Dyrør oc affsættis/	51.
Edbertus 2 Bisp vt i Jyen/	162.
Edgari Lov/	114.
Edelredus bliffuer Konge effter K. Edmund	102
ødelegger en stor part aff Northimbria/	ibid.
vdruster Skibsflaade mod de Danske	116.
lader ihjelsla alt Dansk blod i Engeland/	121.
sender Emmam sin Dronning til Normandien/	131.
drager til Engeland/	ibid.
vduelgis atter til Engelske Konge/	133.
offuerfalder Kong Knud oc de Lindeseger/.	ibid.
aturris/ at nogle stode effter hans Liff/	135
djer til Lunden oc begraffuis/	136.
S. Edmundus Konge vdi Engeland marteris aff Regner	
Lodbrogs Sønner/	61. 63.
Edmundus bliffuer Konge i Engeland effter Adelftanum	
hans Brober/	99
afferenger de Danske i Engeland 5. Byer/	ibid.
gør Kong Reinholt til sin Søn/	ibid.
ihjelslaes/	102
Hertug Edmund oc Hertug Erich Streona giffuer sig til	
Kong Knud/	135.
	Hertug

Reglister.

Hertug Edmund samler it tal Folck imod K. Knud/	134.
imod de Danste/ giffuer tabt/	138.
drager i Vestfaxen/	139.
taber Marcken ved Erici Streonæ forræderi/	ibid.
døer til Lunden/	141.
Eduardus bliffuer Konge i Engeland/ i sin Faders Alffreds	
sted/	83.
døer/	91
Eduardus Alffredi Søn/ Kong Knuds Halffbroder vnd	
fandis hos Kong Knud/	161.
bliffuer Konge i Engeland efter Kong Knud/	ibid.
bruger haardhed mod sin Moder Algiuam/	ibid.
Kong Eduard Kong Edelreds Søn/ døer til Lunden i Eng	
geland/	178.
Eduinus Kong Edmundi Broder/ en Raffinkundig Gud	
frøctig Mand/	142
foriagis aff Landet/	143.
ivskoldigen ihjelslaes/	ibid.
Greff Eduinus oc Greff Morcherus bliffuer slagen/	178.
Einer Lambeskeliffuer den beste Skytte i Norge/	112.
dræbis met sin Søn/	168.
Ebbereus slar de Danste til Hengisdune/	50.
Eila en Tyrangibris til Konge i Nortumbriam/	61.
ihjelslaes met Osbryto aff Danste/	62.
Engeland skatter Danmark 72000. Pund/	144
huor fra det haaffuer sit Raffn/	2
skiffis i tho Parter/	140.
skiffis i fire Parter/	142.
deelis imellem Harald oc Knud/	157.
Engelste bliffuer slagen aff Danste/	66.
forfamler sig Mand aff Huse/ oc drager for Colcas	
fram/	90.
	Engels

Register.

Engelske begynder atter en Forsamling/	117.
giffuer atter Danske Brandstat/	118.
haffuer inzen Eycke/	119.
giffuer Fluct/	120.
skatter paa ny til Danmark 36000. Pund eller Mark/	124.
bliiffuer atter slagne/	126.
tilbiude atter Danske 48000. Pund stat/	127.
en part sueræ Kong Suend/	129.
loffuer/aldrig at ville tage nogen Danske til Konge/	133.
lider Nederlag/	137.
ville icke mere giffue Skat til Danmark/	175.
forsømmer en skøn Æyghed/	124.
Erich Barn gioris til Konge/	55.
tager Kong Horms Daatter til Hustru/	ibid.
tyrannizerer imod Prester/	56.
Erich Blodpæ regøerer med sin Fader Harald Harfagre/	57.
faar Kong Haralds Søster til Hustru/	94.
tagis i Regimentet med Harald/	ibid.
nedlegger all Kongelig Sleete i Norge/	ibid.
Kong Erich den hellige vdi Suerig dræbis/	228.
Erich/ Euegod kallet/ kommer i Regimentet effter Duff	196.
Hunger/	196.
Euegods Herkomst/	199.
draager Pillecarims færd/	ibid.
antvorder Harald Ræste Regimentet i sin Fruerelse/	ibid.
vdgiffuer en Recess om Tiende/	ibid.
dær vdi Cypem/	ibid.
Kong Erich i Northimbria forstjudis/	102.
Erich Kings Søns begyndelse/	58.
tilstedet Christendommen	54. Erich

Register/

Erich Knuds weete Broder / kaldet Harefod / oprører Al-	
muen/	210
antager sig Konge Naffn/	ibid.
vndrømmer fra Slesuig til Staane/	ibid.
for hans Mandelighed kaldis Emund/	ibid.
Erich den 3. Emund kaldet/ Kong Erich Eyegods Broder/	
vduelgis til Konge/	212.
forfølger sin Broder Harald Kæste/	213.
fører Krig met de Kyaner/	ibid.
hielper Harald Gyllie met 8. Skibe/	214
ihielslaes aff Sorteplog/	216
Erich den 4. tilnaffn Lam/ saar Regimentet effter Kong	
Erich Emund/	217.
kloster giffuer sig/	219.
Erich Streona giffuer sig til Kong Knud/	135.
Erling Skacke oc Bisp Dyesten bliffuer wens/	225.
Erling Skacke tager Bigen til Læn aff K. Boldem.	227.
Erp Bisp til Jerden/	102.
Erchebisp Eskild kaldis til Lund/	218.
ophengis i en Kurff vdi Lunde kircke/	221
gipris til Suerigis Første/	224
drager til Jerusalem/	229.
religenerer Lunde stiffe til Bisp Absolon aff Kostild/	233.
Enderen gipris til skiel imellem Danmark oc Saxen/	34
Greff Eyler aff Vestorp eller Bistrup/	219.

F.

Feggessunds naffns Herkomst	11.
Fegge tager Horuendille hans Broders Hustru til Ecte/	
ibid.	ibid.
ihielslaes aff Amleth/	ibid.
Find Arnessøn kommer til Grundhiem/	168.
Fi	rømmer

Register.

rømmet at Danmark/	169
fangis i Slaget imellem Kong Harald aff Norge / oc K. Suend aff Danmark/	170.
beuifer sin Friuodighed/	171.
løs ladis/	ibid.
Flandern plyndris aff Normanner/	58
Forbund imellem Kong Suend oc Kong Harald Haard: rodc/	167.
imellem Keyser Henrich oc Kong Suend/	ibid.
imellem Kong Suend aff Danmark oc Keyser Hen: rich/	183.
imellem K. Voldemar oc Hertug Henrich Løffue/	229
mod K. Voldemar gipris aff Mogens Eriksøn/	233.
imellem K. Voldemar oc Hertug Henrich/	234.
Forligelse imellem Danske oc Saxer/	66.
mellem de Danske oc Kong Alfred/	67.
mellem Kong Knud oc Kong Edmund/	140.
mellem Kong Suend oc Bisp Abulgarius/	176.
mellem Harald Graafelder / Trygge Oluffsen / oc Gudrød Bigrnison/	95
Passue Formolus oc K. Arnulffus atskille Hamborg oc Bremen/	81.
døer/	ibid.
Franciscus Balduinus omkommer vdi et Slag imellem Francikerige oc Engeland/	202.
Bisp Frederich aff Slesing druckner i Bølt/ opfinder oc begraffuis til Socr/	230. ibid.
Keyser Frederich Barbarossa kommer til Lybke/	234.
Fred imellem de Danske oc de Mercier/	63.
mellem de Danske oc Kong Alfred opbrydis/	75.
mellem de Danske oc Kong Eduard/	85.
mellem Kong Harald oc Keyser Ottho/	101.
	Fred

Register.

Fred imellem Kong Knud den haarde aff Danmark oc K. Magnus Oluffssøn aff Norge/	156.
imellem Kong Magnus oc Harald Haardrode/	166.
imellem Danmark oc Norge i Kong Suends oc Kong Haralds tide/	172.
Freds pact giort met de Engelske/	72.
Fridleff Dans Søn/ kallet hin snare / vndertuinger sig En geland oc Hyberneland/	13
menis at haffue giort Forbunt met Julio Keysar/	ibid.
Fridleff den anden / kallet den raske / fanger Riget effter Kong Hiarno/	16.
ihjelsaar 12 Riemper i Norge/oc Asmund Konge/	ibid
døer fredelig/	ibid.
Fresser/ Dbotritter eller Sclauer oc Nordalbinger bliffuer K. Godesfred vndergiffuen/	32.
Frotho Haddings Søn succederer sin Fader/	6.
paafører de Østerigiske Krig/	ibid.
forsøger Fresser oc Britanier/	ibid.
døer naturlig Død paa Suerigis indtog/	ibid.
Frotho 2. kallet hin sterke oc fracke eller storlemmede faar Regimentet effter Hugleth/	13.
ihjelsaar Froggerum Kongen aff Norge/	ibid.
Frotho 3. hin gode kaldet/ Fredleui Søn/	14.
vndertuinger sig de Saxer/ Engelske oc Irlander/	ibid.
bekrieger de Suenste/	ibid.
ihjelskingis aff Enzle en Judsk Troldquinde vdi en Koes lignelse/	14.
Frotho 4. kallet den haarde/ Fredleui Søn/ faar effter sin Fader Fridleff/ Regimentet/	16.
ihjelsaar Kongen aff Saxon i it Giestebud/	ibid.
Frotho 5. Kong Oluffs anden Søn / bliffuer Konge effter hans Broder som bleff dræbt/	18.

Realter.

Frotho 5. indbrendis oc dper/	18.
Frotho Knudsson/ kallet haarde Snude / bliffuer Konge vdi Danmark oc Engeland/	83.
bygger Kirke til Aarhus/	ibid.
Fjerde Slag hos Slangerup/	220.

G.

Gudbertus oc Nithart marteris aff de Suenste/	51.
Geistlige forbiudis Ecteskaff/	203
Geua Hertug Videtinds aff Saren Gemahl/	28.
Giermetruda Almethis Hustru for dum Skotlands Dron- ning/	12.
Gipsuig plyndris aff Danste Folck/	116.
Kong Godefred dræbis/	31.
Godefred oc Sigefred bliffuer slagen aff R. Arnulffo/	76.
Greff Godefred i Holsten bliffuer slagen/	201
Godeskalck en Vendiske Herre/	154.
følger Kong Knud at Engeland/	ibid.
Hertug Godeskalck aff Sclauen faar Kong Euends Daatter/	176.
berømmis for hans Gudfryctighed/	ibid.
ihjelslaes aff de Sclauer/	179.
hans Hustru hudstrygis/	130.
Greff Goduin liøber sig Kong Knuds Venstakff/	159.
forærer Kong Knud it skællig Skib/	ibid.
Goduinus Episcopus Roffensis fangis/	127.
God tid i Danmark i Kong Erich Ene gods tid/	200.
Gorm Engelder bliffue Konge i Danmark/	92.
Gorm kallet den ældre Haralds Søn / faar Regimentet effter sin Fader/	28.
Gother eller Juder haffue indtaget sedes Cimbrorum, i. Gottrick eller Godefred den runde/ Gorms Søn succede- ter sin Fader/	28. Gram

Register

Gram Skiolds Søn bliffuer Danefonge/	5.
ihjelslaes aff Suibdager Konge i Norge/	ibid.
meenis at haffue dræbe Henricum en Første aff Saxen/ oc en Jette aff Suerige met hans 16. Brødre/	5.
Gregorius Dagssøn/	216.
Guder at haffue veret til vdi Europa/	10.
Gulharald Knudssøn kommer hjem aff Krigen/	96
ihjelslaes Harald Graafelder/	ibid.
bliffuer offuervunden aff Haagen Jarl/ oc hengd/	ibid.
Gundred eller Gunder en Norst/	70.
Dronning Gunild Erich Blodøxis Hustru forskudis/ oc flyer til Danmark/	92.
Gunild K. Knuds Søster foriagis aff Engeland/	163.
Guthorm Grams Søn/ bliffuer Suibdager aff Norge/ Skatshydige/	6.
Kong Gutrum eller Gorm lader sig døbe/	72.
kaldis Edelstannus/	ibid.
dør/	76.
Gyslemarus oc Bithmarus S. Ansgarij skaldbrodre/	39

H.

Haagen Adelsken en Regenter vdi Norge/	94
forjager sin Broder Erich Blodøxe/	ibid.
røffuer i Engeland/ Skotland oc Irland/	95
faar sin Banesaar/	ibid.
oplader Harald Graafelder sin Broderssøn Riget/	ibid.
Kong Haagen aff Suerig meenis at haffue indset en Hund til Konge i Danmark/	18.
Haagen Jarl faar Norge i forsuar aff K Gorms søn/	97
ihjelslaes aff Lormod Katter/	98
Greff Haagen omkommer/	149
Haagen Jarl Jffuerssøn flyer til Danmark/	168.
Ii iij	Haar

Reglster.

Haagen Jarl holder sig mangelig i Serid/	170.
beskoldis for at Kong Suend vndkommer/	ibid.
forjagis aff Norge/	172.
skader altid Norge/	ibid.
Kong Haagen oc Kong Inge forsamler sig/	216.
Kong Haagen Hardebred bliffuer slagen/	225.
Habord ophengis/	20.
Hacke Hiortu ars Farbroder ihielslaes/	9
Hadding Grams anden Søn ihielslar Alsmund Suibdæ ger aff Norge/	6
menis at haffue ombracht sig self/	ibid.
forsøger sin Enck paa en aff de Hellepontiske Konger/	6
Haldan Kong Frothomis Søn ihielslar Koe oc Scatum sine Brødre/	7.
døer Straadød/	ibid.
Haldan 2. kallet Bierggram / fanger Regimentet effter R. Frotho den 5.	18.
affstaar Riget for sin Broder/	ibid.
Haldan 3. kallet den stercke / aff Kongelig stamme/ kommer effter Siuald	21.
ihielslar Siguarum aff Saxon/	ibid.
Haldan de Danstis formand i Northamtimbria/	67.
Hamborger kircke først bygd aff Carolo Magno,	32.
Biscopsdomme huor vijt det strecker sig/	50.
Hamborg oc Bremen samlis igien ved Passue Sergium/	85.
Hamborg brendis/	187.
Harald den 1. Bluffs Søn succederer sin Fader/ ihielslaes aff Frothone hans Broder/	18. ibid.
Harald den 2. kommer effter sin Broder Haldan/ ihielslaes aff hans Faderbrodersøn/	19. ibid.
Harald den 3. Hn! detand kaldet/ fanger Riget effter sin Fa- der Haldan/	22. Harald

Registret.

Harald den 4. Bigras Søn fanger Regimentet efter sin Fader/	27.
Kong Harald Frager aatte 6. Hustruer/	57.
Harald Gorms Søn bliffuer christnet/	92
tagis til Medhjelp aff Gorm sin Fader/	94
bliffuer Konge/	ibid.
lader Graffstruffe giøre paa Jellinge kirkegaard offuer sin Fader/	ibid
Harald Klack Regners Broder/ R. Kings Søn / met hans Broder oc Dronning døbis/	39.
Harald Grenske i Søndlandten indbrendis/	97.
R. Harald flyer til Julin / huor hand døde/	107.
begraffuis til Roskilde/	ibid.
Harald Harfod vduelgis til Konge i Engeland / oc haarde Knud forskudis/	157.
døer oc begraffuis til Vestmønster/	158.
hans Legem opgraffuis oc senckis/	ibid.
opfinder oc begraffuis til Lunden i Domkircken/	159.
Harald Haardrode R. Oluffs Halffbroder kommer fra Constantinopel/	166.
strøber efter Danmark/	167.
brender oc røffuer vdi Jutland/	ibid.
forsølgis aff Kong Suend/	168.
rømmer fra Trundhiem/	ibid.
biuder R. Suenden Strid til/ om begge Riger/	169
bruger stor Tyranni vdi Norge/	175.
Harald Kong Suends Norsysterssøn bliffuer Konge vdi Engeland/	177.
bliffuer met Greff Tosten ihieslagen/	178
Harald 7. Kong Suends ældste Søn/ faar Regimentet efter Faderen/	191.
døer/	ibid.
Harald	

Register.

Harald Røste ihjelslaes/	213.
Harald Gulle giffuer flucht/ bliffuer indbrend oc død/	214. 215.
Kong Haffens Hustru fangis/ oc tho hans Sønner/ hans Hustru løs ladis/ gier it nyt Løffte/	79. ibid. ibid.
Helena Skieduiig indskriffuis i Helgenis tal/	229.
Helena Kong Boldemars Daatter/ faar Hertug Vil helm aff Brunsuig/	235.
Helge den 2. Haldans Søn/ succederer Røe/ ihjelslaar Hunding oc Hotbrod/ ligger i Blodflam met sin Daatter Hirsu/	7. ibid. 8.
Helligdroctnis kirke i Roskilde/nu Luds kirke/	107.
Helsingborg slaat byggis/	14.
Henninrus/aff andre kallet Hungarus / gier Fred met Lu- douico pio, Caroi Søn/	33.
meenis at skulle haffue veret Holger Danste/	35.
Kenser Henrich indtager nouam terram, døer/ oc begraffuis til Brandenburg/	144. 145.
Kenser Henrich Conradi Søn/haffuer Bryllup met Kong Knuds Daatter/	154.
forfamler sig Krigshøer imod Gref Boldeuin aff Flan- dern/	172.
Hertug Henrich Løffue kommer i Kensrens acht/	233.
Henrich Godeskalcs Søn flyer til Danmark/ faar Sclauonien igien/ faar Critonis Hustru til sin Gemahl/ døer/	181. 200 ibid. ibid.
Henrich Streona falder Kong Edmund til/ raader at omkomme Kong Edmunds Sønner/	138. 143.
Herebret ihjelslaes aff Danste/	50.
Heridagus befallis Hamborger kirke/	32.
Heridus	

Register.

Heridagus forlænis met Rodnael Kloster i Franckerige/	32.
Herigarius Foget i Suerig giør Mirackel/	51.
Hesse først foris til Skibs/	214.
Hetha en Skioldener sættis til Regent offuer Jutland/	22
Hiarne/ Skiold kallet / bekommer Kongelige Regimente/ for it Epitaphio.	16.
ihielslaes aff Fridleff den anden/ Frothonis Søn/	ibid.
Hiartuar holder sig for Danmarckis Konge/	9.
ihielstickis/	ibid.
Hildigardis Dronning dør/	29.
Hiring Kong Haralds Søn forsendis til Engeland/	105.
Hogerius bliffuer Bisp i Adelgari sted/	85.
dør/ oc begraffuis til Bremen/	87.
Hohenborg slaet byggis aff Carolo Magno,	17.
Holger danste en Krigsmand mod de Saracener/	ibid.
Hornendillus bliffuer slagen aff hans Broder Jegge/	11.
Hotherus Habrodi Søn K. vdi Danmarck oc Suerig/	10
ihielslaes aff Boe Balders broder/	ibid.
Hubaldus Erchebisp til Dhenje/	203.
Huglet/ kallet den lille/ succederer Dan Bffonis søn/	13.
ihielslaar til Skibs to store Kemper/	ibid.
Greff Hugo ihielskudis/	197.
Hunding Sigefreds Søn ihielslaes/	7.
Hunding sættis til Suerigis Konge effter Offe Amunds søn/	6.
Hunger i Enie Siualdssøns tid/	24
Humble Dans Fader menis at haffue veret Dommer off- uer Sieland/	-1.
holdis at haffue veret Upsalle Konning/	ibid.
haffuer haffi 3. Sønner/ Dan/ Anzul oc Nore/	2.
Humble Dans Søn/ faar Riget effter hans Fader/	4.

Register.

I.

K. Jacob vdi Suerig/en god Christen/ dør/	173.
Jarmericus eller Jarmerich Siuordssøn/ Danmar-	
ckis oc Bendis Konge/	23.
lader formedelst mistancke haardeligen straffe Suanuil-	
dam sin Hustru/	ibid.
ihielslaes aff sin Hustruis Broder/	ibid.
Vertegn stcer ved Popo/	100.
Ildbrand til Lunden/	184.
Iudfald i Danmark effter K. Erich Emunds død/	217.
Ingeborg Kong Boldemars 3. Daatter faar Philippum	
Konge i Franckerige/	234
Ingel/kallet Bendemod/ Kong Frothonis søn/succederer	
sin Fader/	17.
begraffuen til Cyre/	ibid.
Ingerd Knudsdaatter faar Hertug Folcke i Suerig/	193
Ingeru Kong Suends daatter giffues Oluff Kyrrre vdi	
Norge/	186
Johannes en gammel Bisp for sin Troes bekiendelse slaes	
met Kniple i Mekelnborg oc omföris til spot/	179
myster siden Hender oc Fødder/	ibid.
Island onuendis til Troen/	185.
Je grume Tyranni/	115.
Judland indtagis aff Dan/ fra de Tydske/	1.
indtagis aff Saxer i Kong Helgis tid/	8.
vindis igien aff de Danske/	ibid.
indtagis aff de Saxer i Kong Siuards tid/	23.
Kliffis effter Adeldagi død i thu Biscopsdømme/	125.
Julin stad funderis aff Kong Harald/	103.
beleggis/ oc indtagis/	165. 197.
forstyrris i Grund aff Kong Boldemar/	232.
	Kallund

Reglster.

K.

K Allundborg byggis aff Esbern Snare/	233.
Køysler Carl drager offuer Rhin/	29.
fører Krig mod de Wilger/	30.
kronis til Rom aff Leone Passue/	31.
holder Winterleye til Achen/	ibid.
Kircke byggis vdi Suerig/ oc befalis Erimberto/	54.
Kircke retten gioris/	229.
Kloster kircken til Segeberg funderis/	212.
Knud Erichssøn vduelgis til Konge i Danmark/	73.
Kongen i Skotland giffuer sig vnder de Engelste/	91.
Hertug Knud K. Suends Søn betroes Stibsstaaden/	130
begynder at tyrannizere offuer Mand oc Quinde/	ibid.
vduelgis til Konge aff Krigsfolcket/	132.
offuerveldis aff Kong Eduard/	ibid.
lemlester alle de Gissel hand haaffde/	134.
seygler til Danmark/	ibid.
strax der effter seygler til Engeland/	ibid.
røffuer oc skender Cantiam oc andre Prouincier/	ibid.
vduelgis til Englands Konge/	136.
belegger Lunden/	137.
lider Nederlag hos Pionewe i Westsaxen/	ibid.
drager atter for Lunden/	138.
bliffuer Konge offuer Engeland/	142.
Kongen aff Suerig sender Kong Edmands Sønner til	
Vngern/	143.
Kong Knud tager Algiuam K. Edelreds Effterleffuerste	
til Dronning/	ibid.
lader Erich Streona ihjelslaes/	ibid.
forrenser til Danmark/	144.
drager igien til Engeland/	ibid.
K l ij	Kong

Regifter.

Kong Knud bliffuer Konge i Danmark/England/oc	
Norge/	147.
begaffuer Norge med Penge/	148.
drager ind at Norge med 50. Skibe/	ibid.
bliffuer Konge i S. Sluffs fted/	ibid.
foriager fin egen Suoger Greff Haagen/	ibid.
forrenfer til Rom/	149.
friffuer til England/	150.
deeler Rigerne imellem fine Dørn/	151.
døer/ oc begraffuis Vinthonix/	156.
Knud den haarde / feygler til Flandern/ til fin Moder/	
Algiffua/	158.
vduelgis til Konge i England effter Haralds dørd/	ibid.
heffner den Spaat hans Moder ftede/	ibid.
paalegger Menigheden en stor Skat/	159.
optend til vrede/ sender en stor Krigshær vd imod Vi-	
gorniam/	160.
døer aff Popelfte/	161.
Knud den 4. Suends Søn / faar Regimentet effter fin	
Broder/	191.
faar Eddele Greff Robert Daatter aff Flandern til	
fin Dronning/	ibid.
feyder paa England/	192.
ihielflaes vdi Dthense/	194.
hans Lijg fløttis til S. Knuds kircke/	ibid.
hans Legeme ftrinleggis aff Hubaldo Anglo Bifp	
til Dthense/	198.
Hert. Knud Lauardus bliffuer Konge offuer Venden/	204.
hans Lycke misfundis hannem/	ibid.
hemeligen ihielflaes i Harefted ore ved Ringfted/	205.
Hertug Knud / Kong Erichs Søn aff Danmark faar	
Sclauifke Hertugdømme/	20.
	Hertug

Regifter.

Heriug Knud indfalder i Bagerland/	208.
Knud Boldemarssøn kronis vdi Ringsbed/ canoniceris,	232. ibid.
Krig met de Bender/	221.

L.

LAndfolket raader self for Riget/	20.
Lante Ryen vindis aff Kong Boldemar/ leggis vnder Koskilde stift/	230 ibid.
Lante Saren anfaldis aff Carolo Magno.	29.
Legionum ødeleggis aff Sørøffuere/	107.
Leymarus bliffuer Bisp til Bremen/	187
Keiser Leo aff Orient dør/	29.
Leyre slaat eller By fordum Kongesæde/ aff Dan først byggis/	I. I.
menis at haffue veret bygt aff Kolff den 13. Konge/	I.
Libencius bliffuer Bisp til Bremen effter Adalgarium/ 113 høyligen commenderis aff hans Gudfryctighed oc gode Seber/	114
Libencius Vnuani successor bliffuer Bisp til Bremen/	148
dør/	154.
Keiser Loduigs rundhed mod Erich Kong Harald Klæ- ckis Broder/	39.
giffuer Ansgaris Bress paa hans Biscopdoms Be- skilning/	41
dør/	51.
Longobarders vdgang aff Slaane/	24.
haffde i Begyndelsen effter deris Vdgang/ ingen vist Sæde/	ibid. ibid.
kommer vdi Italien/	ibid.
ødeleggis aff Keiser Carl/	26.

Register.

Longobarders rige kommer til de Francker/	29.
Lotharius tager sin Søn i Regimentet med sig/	58.
døer til Placens/	64.
Lotharius opladis Riget aff hans Broder/	4.
ihielslaes aff hans Vnderfaatte/	ibid.
Lom giort aff Kong Suend i Skiffet/	108.
Ludgardis Kong Erichs Hustru/	217.
Luderus kronis til Kønser/	206.
Lundeby fierde parten giffuis til Skiffet/	198.
Lunden beleggis til forgefuis aff Kong Suend/	130.
Ludolphus Hertug Brunonis Søn sticckis til Hertug offuer all Sæxen/	52.
Ludouicus 4. Arnulphi Søn bliffuer Kønser/	84.
døer/	86.

M.

Magdeborg giøris til en Hoffuettirekte/	103.
R. Magnus aff Norge S. Oluffs Søn acter sig at En- geland/	162.
paaføris Krig aff Kong Suend Estredssøn/ aff Dan- marck/	163.
anfaldet Danmark effter Kong Knuds død/	ibid.
forjager Vender som vaare indfaldne i Jutland/	ibid.
i hans Siugdom oplader Suend Estredssøn Danm. oc Harald Haardrode Norge/ døer/	166. 167
R. Magnus aff Norge kommer til Drencker / Suder- ger oc Mannøer/	197
Kong Magnus Barfod faar Kong Inges Daatter aff Suerig/	198.
R. Magnus oc R. Harald Gylle Norgis Regentere/	214
Kong Magnus fangis oc hans Dyne vdstingis / oc føet- tis vdi Closter/	215.

Magnus

Reglster.

Magnus Burisfus/ Hertug vdi Danmark/	217.
Dronning Malfred/	213.
Mangel i vore Danske Historier/	57.
Margreff/Kaff til Brandenburg indstiftis/	92.
til Hedeby forstyrret aff K. Harald Gormssøn/	99.
Mariero & tilforne keltis Friggerock/	11.
Martyrium skeer i Sclauen/	179
S. Materniani Legeme fører til den helliglands sted/	
offuer Elffuen/	46.
Mening om Kong Suend/	155.
Mercien indtagis aff de Danske/	67.
byttis aff de Danske/	71.
Meresig indtagis aff Danske oc Normend/	80.
Mirackel skeed i Roskild/	188.
Mogens K. Nielsis Søn gifter sig med Suentestlawa K.	
Bureslavi Daatter aff Polen/	204.
Mur byggis paa Danevircke/	228.
Mur gis for om Bremen/	115.

N.

Nicolaus bliffuer Paffue effter Leo,	54.
saantyer at Bremen oc Hamborg annexeris,	55.
Niels Konge faar Regimentet effter sin Broder Erich/	201
affler Magnum met Margrete Kong Inges Daat-	
ter aff Suerig/	ibid.
bygger S. Knuds kloster i Dithense/	ibid.
forliger sin Søn met sin Brodersøn Knud/	209
vndfyer til Slesuig/	211.
ihielslaes aff Skomagere i Slesuig/	ibid.
Nordalbinger selger Christne solck/	56.
Norge stiftis i tre Partter/	112.
Normannien indgiftis de Danske/	75.
Hertug	

Registree/

Hertug Normand ihielslaes/	143.
Normend fare til Søes at plyudre oc røffue/ brender Hamborg/	50. ibid.
ødelegger Eloster kircken oc Liberiet/	ibid
plyndrer Aquitaniam i Franckerige/	53.
deris Bedriffte i Franckerige/	55.
wens indbyrdis om Regimentet i Danmark/	ibid.
lider Nederlag hos Sanduig/	59.
indtager Nantes i Franckerige/	ibid.
kommer til Norduig i Frisland/	69.
røffuer paa Rhin/ Massen/ Skalden/	70.
kommer for Loucester/	89.
forjagis/	ibid.
Norste ville icke suare Danmark/	226.
Northumbria / Cornubia oc Domnania ødeleggis aff Danste/	119.
Nyborg byggis aff Canuto Prebellai Søn/	234

O.

Obotriter vndertuingis aff Ludouico Konge i Tysk land/	52.
Obotriter deris Land skiffis imellem Priebeslaum oc Nielotum/	211
Olanus den 3. kallet Goddrenge/ Gottricks Søn fører stæket Regimente/	33. ibid.
Oldenborg kircke leggis vnder Bremen/	103.
Oluff Ingellson fanger Riget effter K. Ingel/ skifter Riget imellem sine Børn/	17. ibid.
Oluff den 2. kallet hin fracker/ Haraldi successor, ihiel slaes aff Sterckodder/	22.
Oluff Tryggesson oc Gudrød Bjørnsson bliffuer slagen/	Oluff

Register.

Oluff Tryggesson rømmer til Danmark/	97
kommer til Venden/ Irland oc til Norge/	ibid.
Oluff Tryggesson Konge i Norge i R. Suends tid/	109.
paabiuder først Christendommen i Norge/	110.
bliiffuer slagen aff Kong Suend/	155.
S. Oluff Kong Erichs Søn i Suerig succederer sin	
Fader/	145.
ihjelslaes for Kong Knuds gunst skyld/	147
Kong Oluff i Norge den hellige/ ihjelslaes paa Stickle-	
stad/	149.
Oluff Suends Søn den 4. kallet Hunger / kommer løs	
aff sit Fængsel/	195.
bliiffuer Konge/	ibid.
huor aff hand kaldis Hunger/	195
døer/	196.
Oluff Skaghug døer til Halborg/	228.
Enmundus eller Emund R. Oluffs Søn / ihjelslaar R.	
King aff Norge/	23.
Onsdag/ Torsdag/ Fredags herkomst/	10.
Opfør for Skat skyld i Vigornia/	160.
i Danmark/ begynt i Bendshyssel for Neffuegiæld/	193
Ordrag en herømt Krigsmand ihjelslaes/	80
Osbrutus affættis aff sin Kongelig værdighed/	61.
Ossenbrygge Biscopsdømme stiftis aff Carolo magno, 29	
Ostcantia plyndris/	60.
Ostengelske giffue dem/	91.
Othense brendis aff Bender/	222.
Othet oc Roald Danis Høffuismend røffuer Døer oc	
Stæder i Engeland/	88.
bliiffuer dræbte/	ibid.
Wisp Othincar Huide i Ribe døer/	162

Regifter.

Ottho den store Henrici Søn bliffuer Kæyser/	98.
anfaldet Judland/	100.
indreyses vdi Italien/	103.
døer/	104.
Ottho den 2 bliffuer Kæyser/	ibid.
Ottho den 3. bliffuer, Kæyser effter sin Fader/	109.

P.

S. Peders kircke i Cornubia ødeleggis aff Danske Søn røffuere/	108.
Petrus Duunius funderer S. Vincentij kircke til Bre- slaw/	220
Philippus Kong Hastens Søn regerer i Suerig/	193.
Pipinus Kæyser Loduigs Søn døer/	50
Pløne en Fæstning/	217.
Pomern omuendis til Troen/	202.
Popo ved en Jernhandste omuender Almuen vdi Dan- marck til den Christelige tro/	101.
forordnis til Bisp vdi Aarhus/	ibid.
døer/ begraffuis til Bremen/	ibid.
Portland ødeleggis aff de Danske/	109.
Prester tilsticketis i Danmark aff Harald Kong Gorms Søn/	93.
Principes Danorum Regneri Lodbrogs filij cru- delissimi,	62.
Poenitens Kæyser Henrich paaleggis/	190
Prouiffiet oc 9. Cannickedømme i Lund funderis/	192.
Pubislaus oc Niclotus fangis/	208.
24000. Pund/ marck giffuis Danske aff Engelske/	12L

R.

Radet vdi Engeland forsamlis effter Kong Edmunds død/	141.
	Kæyser

Register.

Regner Siuordssøn eller Sigefredssøn/ kaldet Lodbrogz/	38
begiffuer sig met sit Selstæff til Skibs/	46
omkommer i Fængsel/	60
Regnerus forsendis aff Engeland til Fyen at vere Bisp/	144
Regnuardus bliffuer Erchebisp effter Hoggerum,	87.
Reinholt R. Godefreds Broderssøn bliffuer slagen/	31.
S. Rembertus Degn vduelgis til Bremer Bisp/	60
døer/	76
Riber kircke byggis / oc befalis S. Remberto/	56.
Richolff aff Gieltofte Bisp i Fyen forstæffer Knudsbrø/	
dre Passuelig bressue/	219.
døer/	229.
Bisp Richo kommer til Roskild/ ihjelslaes/	218.
Kong King Ingelssøn/ Haralds Systerssøn/ Suerigis	
Konge/	22.
King Suerigis Regenter/ der Bni Erchebisp predickede	
først Guds Ord/	93.
Roe Halbars Søn succederer sin Fader/	7.
ophygger Roskilde hos Jsefford/	ibid.
ødelegger Hageløbing/	ibid.
Rolff den I. Hertug i Normannien døer/	89.
Rolffo succederer Kong Snio/	9.
forredeligen ihjelslaes paa Leyre slaet/	ibid.
Rone bogstæffue brugtis i gammel Dage/	15.
Roskilde/ naar den er bygt/	7.
Roskilde doinkircke byggis aff Steen/	192.
Ryener anfaldet gamle Lyble/	202
Rosffuere skibe aff Danmark komme ind i Engeland/	30.

S.

Saruch Abrahams Oldesaders fødels tid/	2.
Saxen lider stor Dffuerfald/	86.

Register.

Saxer bliffuer slagen ved Stade/	115.
Scato de Saxers Første ihjelslaes/	5.
Scisma imellem Octavianum oc Alexander Passue/	228
Sclauiske Førsters naffne/	106.
Selkaff aff Danske paa ny lander sig i Engeland/ leprer dem til Fuleham/	73. ibid.
Stifter imellem sig Ostengeland/	74.
Passue Sergius stadfester S. Ansgarij Bispedomme/	49.
Sielands Løir giøris/	231.
Sigarus Sivaldssøn succederer Sigualdum 1. ihjelslaes i en Strid/	20. ibid.
Sigefridus Petrus Leuardiensis,	3.
Sigerug en Suenst ihjelslaes aff Kong Gram/	5.
Sigualdus 1. kallet Dørnesorg/ Vnguini søn faar Regi- mentet effter sin Fader/	19. ibid.
giffuer Otharo en Kempe sin Daatter Gyretham/	ibid.
Sigualdus 2. Sigari søn / kommer i Regimentet effter hans Fader/	20. ibid.
Sigualdus 3. forordnis til Konge effter Brøderum,	14
Sigulphus met sin Søn Hert. Sigbrit bliffuer slagen/	85.
Siuardus Omundssøn succederer sin Fader/ myster Liffuet oc Regimentet/	23. ibid.
Siuardus 2. Gottricks Systersøn regærer allene offuer Etiane oc Sieland/	36. ibid.
Siuord Haraldssøn halshuggis/	228
Siuord Siuordssøn tagis til Konge/	225
Siuord Slembe oc Kong Magnus ihjelslaes/	215.
Siuord Snogøye Regner Lodbrogssøn sættis til Hoff- uismand offuer Danmark/	46. ibid.
Sixti oc Henrici Legomer søris til Ramsola/	52
Slag imellem Hert. Adelmundum oc de Danske/ imellem Englesfeld oc Edelulff oc de Danske/	50. 64.
	Slag

Register.

Slag imellem Alfredum oc de Danſke/	65
paa Tottenhede/	86.
paa Brunenberg/	98.
imellem Kong Suend oc Sluff Tryggesson/	III.
vnder Hallands ſide / imellem Kong Harald oc Kong Suend/	169.
for Strandforbrygge hos Eborack/	178.
imellem Grefſ Villem aff Normannien oc K. Harald aff Engeland/	ibid.
i Slaane ved Foduig/	205.
hos Fultoffte/	218.
hos Toſtruppe/	221.
hos Viborg tre gange/	ibid.
hos Dyſiclae i Slaane/	234
Slaaninger bliſſuer oprørſke for fremmede Løenſmend/	233
Slaanſke Lov givriſ/	232.
Stalc Konge aff Benden/offueruindis aff K. Helge/	8.
Stilsmiſſe imellem Danmark oc Tydſkland/ved Thy re Danebod/	99.
Stiold Lothers ſøn ſuccederer hans Fader/	5.
gjører de Saxer ſig ſtatſkyldige/	ibid.
Stioldmøge naar de haſſuer veret til/	20.
Stoelands Naſſns herkomst/	7.
Sleſuig Domkircke byggis aff Kong Erich/	54.
Sleſuig oc Xiber Domkircker opbyggis aff Frotonc,	83
Sleſuig forſtyrriſ/	180.
beleggis aff Kong Niels oc Magno/	210.
ſøger hielp hos Hertug Adolff/	ibid.
Sniø beg. affuis met Danmarks rige aff Kong Haagen aff Suerig/	9.
bliſſuer fuld aff Lus/	ibid.
Sniø Sinaldſſøn faar Riget effter ſin Fader/	24.

Register.

Dronning Sophia faar Loduig Landgreffue aff Dy- ringen/	234.
Stegelborg opbyggis aff Bisp Absolon/	232.
Sterckodders Liffs tid Betegnelse/ lader sig selff dræbis/ begraaffuis vdi Kaaliung/	16. 23.
Stor formørkelse i Danmark/	214.
Stor Jordstak i Danmark/	233.
Stratagama giøris/ giøris aff Kong Harald Haardrode/	138. 168.
Strid hos Holm imellem Danske oc de Cantuarienser/ imellem K. Magnus Erlingssøn oc Kong Suerre aff Norge/	84 233.
Suanteplot ihieslaes met sin Søn/	207
Suend Langfod/	73.
Suend Yarl/	95.
Suend Tiffuestea forordnis til Konge i Danmark/ falder fra den Christelig Lærdom/ vaar opfødt hos de Julinske Førster/ fangis 3. gange aff de Julinske oc igien løffis/ forjagis fra Land oc Rige/ kommer til sit Rige igien/ kommer met Kong Anslaff aff Norge for Lunden vdi Engeland/ nødis at drade der fra igien/ forreyser fra Engeland til Danmark for stor Hun- ger skylt/ drager atter til Engeland/ røffuer oc plyndrer Engeland/ størge de Engelske Fred oc Tryghed/ kaldis oc holdis for Engelske Konge/ høldis aff dem til Lunden/ spotter den døde S. Edmundum, dzer/	107 108. ibid. ibid. 113. 117. ibid. ibid. ibid. 123. ibid. ibid. 129. 130 ibid. 132.
	Kong

Register.

Kong Suend Algiuce søn aff Danmark dør/	156.
Suend Estredssøn indtager Danmark efter haarde R. Knuds død/	161.
vdjagis aff Danmark aff Kong Magno/	164.
Suend Bliffssøn gioris til Drost aff Kong Magno/	ibid.
lader sig giffue Konge naffn vdi Danmark/	165
rømmer at Suerig/	ibid.
optager Kenten i Danmark/ i R. Magni frauerelse/	166
Suend den 2. samtyckis til Danmarkis Konge/	167.
vaar Helt/	170.
suerge Kønser Henrich Trostloff/	172.
forseer sig i sit Gifftermaal/	ibid.
forlader sin Dronning Guitham/	173.
dør i Danmark/ begraffuis til Kostild/	188.
hans Graffskrifte/	ibid.
Suend den 3. Grathe/ Erich Emunds weete søn/ faar Xi get efter Erich Lam/	219.
befester Kostild/	221.
faar Eddele Conrad aff Saxens Daatter/	222.
haffuer wlycke imod Suerig/	ibid.
forreyser at Lydsland/	223.
i hans Frauerelse / vduelgis Knud oc Boldemar for Konger/	ibid.
lader ihjelsla Hert. Knud til Kostild/ met hans Bro der Constantino,	ibid.
efftersfølger Boldemarus/	224.
ihjelslaes i Graahede aff Boldemar/	ibid.
Suenotho Haraldssøn practicere Suig mod sin Fader/	106
Suenste indtager Slaane i Kong Siuark tid/	23.
raader for Danmark i 9. Aar/	113.
S. Sunderodus Erchebisp til Mens/ bliffuer slagen til Worms/	76
Synodus holdis til Mens/	174.
	L'effue

Register.

T.

Teffue kloster opbreendis aff Danste/	119.
Teinesford indtagis aff Kong Eduard/	90.
Thora oc Gyriþa Kong Haralds Hustru/	104.
Thursholt i Flandern indgiffuis S. Ansgario/	41.
Thurs oc Anziens brendis til Aste/	59.
Torckild Adelfar en forfaren Mand vdi fremmede Land/	28
vdspreder Gudsfryctigheds secd i Danmark/	ibid.
Greff Torckild aff Danmark seylter til Engeland/	124.
meetsin Hustru foriagis aff Engeland/	144.
Torckild Nyrefod en Dansk forraader de Engelste/	126
Tormod Katter for sin forrodelig gierning halshuggis/	98
Træbro offuer Rhin affbreendis/	35.
Trætte imellem Kong Harald Haardrode / oc Ciner Lambestelsfuer/	168
Trundhiem giøris til Erchebiscopsdømme	223.
Trugoth vies til Bisp i Sueriq aff Bnuano/	146
Tuist imellem Kønser Carl oc Kong Godofred/	31.
Tyranri skendeligen giøris/	198.

V.

VAndet giør meget skade i Engeland/	134.
Valdemar den første sødis/	205
Valdemar I. den store kallet/ faar Regimentet allene/	224
skriffuer til Norge/	225.
drager op at Norge meet it stor tal Krigsfolk/	226.
døer til Bordingborg/	234.
begraffuis til Ringsted/	ibid
Vetta de Danstis De / huor de heisørde deris berøffuet Guds/	121.
Venceslaus en Første i Behmen ynckeligen myrdis aff hans egen Broder/	104. Ven

Regifter.

Vender vnderteuingis aff Kæiser Ottho/	101.
Vender oc Sclauer falder igien fra Troen/	180.
Vendiske indfalde vdi Danmark/ nedleggis/	165.
Venlig Samtale imellem Kæns. Henrich oc K. Suend/	186
Venigammere beleggis forgeffuis/	89.
Vermund/kaltes hin blinde/succederer sin Fader Biflet/	12
Biffo Vermundi søn faar Regimentet eijster sin Fader/	12
heffner sin Faders Foræet/	ibid.
Viborg befestis/	221.
Hertug Videkind hæffuer Krig met Carolo Magno,	29
flyer ind vdi Danmark/	ibid.
fører en sort Hest til Daaben oc en huid fra/	30.
Biflet Kæricksøn succederer sin Fader/	12.
dræber sin Systersøn/	ibid.
S. Bilhadi Legome for fløttis/	57
Bisp Vilheimi Epitaphium,	189.
S. Billecius aff Bremen predicker for de Gode Nor-	
den Elffuen/	32.
Greff Willelm aff Normannien kronis til Konge vdi En-	
geland/	179.
Vifby kircke naar den er bygge/	197.
Hert. Bliffkiettel forliger sig met Kong Suend/	122.
Bluilda K. Frotonis Syfter giffuis Scoto til Hustru/	7.
Bnguin som menis at vere Kong Haldans Brodersøn/	
succederer Harald den 2.	19.
ihieslaes aff Raguald en Suenst Tyran/	ibid.
Bni Erchebisp besitter sig at forøge Troen iblant Hed-	
ningene/ oc predicker Guds ord/	93.
kommer til Bircke vdi Suerig/	ibid.
døer i Suerig / hans Hoffuet føris til Bremen/ oc be-	
graffuis i S. Peders kircke/	98.
Buano sendis stor skenck aff K. Oluff i Suerig/	146
M m	Buuu

Register.

Vnuanus Erchebisp døer/	148.
Vtho Wistoui Søn ihieslaes/	154.
Gress Vthredus oc Northimbria giffuer sig vnder Kong Knud/	136
Gress Vthredus oc Torckild ihieslaes aff Thurbrand/ en Dansk Herremand/	ibid.
Vor Frue kloster i Roskild/Kingsled/oc S. Michels kir- cke i Slagelse/ funderet/	192.

W.

Walfardus en Engelsk/ drager ind at Suerig/ dem at omuende/	147
bliffuer marterit/	ibid.
Wickport ødeleggis aff de Danske/	115.
Wenighed imellem Kong Carls Arffuinge/ mellem K. Suend oc K. Oluff Tryggesson/	51. 110.
mellem Keyser Henrich oc Hertug Ottho/ mellem K. Erich Lam/ oc Oluff hans Morbroder/	187. 218
Wiltthonia oc Sarbyria opbrendis aff K. Suend/	122
Wiltthune mesten opbrendis aff de Danske/	126.
Wirthonia plyndris oc røffuis/	59
Withestet / Withers Plaz oc Sæde/	L

X.

Kong Ønsten bliffuer slagen/	215.
Øster oc Vester gylland vdi Suerig/	L
Ørenford plyndris oc brendis aff de Danske/	125.
Ørenkaster indtagis aff Kong Suend/ forraadis ved Hugo en Øffuerste/	121. ibid.

F I N I S.

Om de Normanners Herkomst vdi Franckertige/

Ordum vaar en vedtagt Stick vdi Danmark/
da Landet vaar fuld met Folk/oc en gammel Lov/
at Kongerne skulle vduise de vnge aff Landet/ at sø-
ge andre Lande oc Boliger / thi Folket vaar mangfoldigt
oc øngelsom/ thi det vaar stor Offuerslødighed vnder affsuet
Mændene haffde oc saa flere Husfruer/ huilcke vddress fra sig
alle deris Suendbørn / som vaare voren / en vndertagen/
huilken huer lod effter sig sit Arffuegods/ Denne Lov varede
de vdi mange Kongers tid wforkrencket / indeil Kong Lods
brog kom effter sin Fader/ som stis at vere kommen aff Eo-
thorum Slect oc Affkomme / Huilcke Gorhi begynte
sig/ aff de Trojaner at vere kommen / oc Athenore som
vndkom Trojæ forstyrning / med 25000. Mand / ved des
Forcederi/som hand brugte/huilcke der fra komne til Pon-
tum, oc der effter ind i Germaniam, der fra til Danmark
effter mange oc atskillige vanskelige Omsuebe / oc Nedsættelse/
huor de der effter regørede / Oc det samme Land kalte
de aff en synderlig deris Konge slecte Danao, ved Naffn
Danmark. Denne Kong Lodbrog/ effter den gamle Lov
oc Seduane/vdsende sin Søn Bier eller Bigrn / som kaltis
Jernside/ (paa huilken Loddet vaar falden) med sin Hoff-
mestere/ som heed Hasting / en wsigelig tredsk oc vnderfundig
Mand/ at hand skulle søge sig Vdenlands andre Land
oc Boliger/ huilken derfaare kaltis Jernside / at hans Moder
haffde hannem med Troldom saaledis bekræfftiget / at
ingen kunde saare hannem vdi Krig / endog hand vaar alde-
lis blot oc bar. Der Hasting vaar saaledis affærdiget fra
sit Fæderne Land / med den vnge Herre / samlede hand aff de
næste omliggende Lande / Krigsfolk / som vaare lystige oc
kærlindet til Feyde / offrede først sine Guder / for Røaelse/
Men

Menniskelige Blod / aff huilet. Blod alle endrectige drucke. Disse sänge god Vær / oc indseglede for den Haffn / som kaldis Vermen / oc droge op paa Landet / oc forbrende det begantske Gressuedom / forbrende oc S. Dunitini kloster / oc ginge it ynkeligt mord / met spot oc honhed / imod de Christne sloge Emium Bispen ihiel til Neunion, nu kallet Noyion, oc effter hañem alle Geistlige / met deris tilhøre / oc Landfolcket. Der fra droge de op at Sequanam, oc sloge Leyer hos Gemicum, som rettelig saa kaldis / thi lige som en ædelsten skinner vdi en Ring / saa er dette Støed for andre / baade aff Naturens leylighed / oc altingestis Offuerflødighed / it saare bequem sted. Dette Støed er funderit vdi Clodoucl Kongis vdi Franckerige tide / aff S. Philiberto, ved Beaitildæ Hielp oc Bistand / som da vaar Dronning / bleff saa formeret / saa der vaar inde / 500. Muncle. Disse Muncle oc andre der inde / Der de fornam disse Hedningers ankomst / vndsluede nogle / oc skulte sig vnder Jorden / andre met deris Guds vndsluede / Hedningene der de fornamme Støedet øde / opbrende de S. Mariæ kloster / oc S. Peders / oc anden Bygning aldelis ødelagde de / Der fra droge de til Roan / op at Sequanam, opbrende altingest / oc ynckelig tyrannizerede imod de Christne. Droge saa videre ind vdi Landet / oc saa gaat som ødelagde det gantske Neustriam, aff Normanniske grumhed oc Tyranni / sloge de Bispen ihiel / der hand celebrerede den hellige Daab / om Paaske dag / Der til oc saa Clericiet oc Folket / Der fra droge de videre igiennem Andegauisium Forbeed / opbrende deris Stad / Saa oc saa Pictavium støder oc Jester / oc fra Haffuet altingest nederflaar oc forderffuer met Vnen / Siden til Bands offueruant de Turs / oc ødelagde det omlyggenge Land / Jete langt der effter komme de offuer Ligerim til Aureliam, oc forstyrrede Vnen / Lidet der effter komme de igien / oc den siden opbrende / De met saa Ord at beslute de deris selsomme Tragedier / opbrende de oc saa / oc til intet gjorde

giorde Lutetiam Parisiorum, Hossuetfladen vdi Franskerige / som da vaar saare mechtig oc rig / Ugeruis gief det oc mee Biauais oc Nomonto, som vaare mechtige Eoeder / oc Aquitannia, som tilforne gaff gode oc sterke Krigsfolck / maatte da vere vdlendinge til Koff oc Bytte / saa der vaar icke By eller Flecke vdi det Land / som icke bleff plyndret oc forderffuet / aff disse Vdlendinge. Det samme liden Pictaui, in Aquitania, Xanthon, Engolisma, Petragoricum, Lemouicum, Auernus oc Auaricum, som vaare Hossueteoeder i Aquitania. Der Franckerige hen ved 30. Aar / saaledis ynckelig vaar forderffuet / Oc Hasting gierne vilde ophøye sin Herre Vicr eller Bizrn / til høyere Stand / sicck hand i stude / at vilde krone hannem til Keyscr / raadsørde sig derfaare med sine Staldbrødre oc Krigsraad / at indtage Rom / med hemmelige Practicker / Men aff stor Storm oc Wuær / bleff hendressuen til Limis, en sted som for sin Skønhed / Huld saa heed / Borgerne som fornam saadan en stor Flaade / gaff dem paa Volden med deris Vaaben oc Berge / oc raader huer andre indbyrdis til / at staa imod oc giorde verge / Der Hasting hørde saadan deris Drisfighed / mente det at vere Rom / lagde hand all Bind paa den at indtage met Suig / oc der til misbrugte Bispen sammesteds / met hans Orden / Giffuendis faare / at hand icke vaar kommen veluilligen did / men paa Hiemrensen at vere / som den der søgte Fred oc Rolighed / oc sig at vere meget meckst Folck forderffuet aff slem Siugdum / begærede gierne aff dennem at bliffue Christen / Der Gressuen oc Bispen saadan hørde / giorde de Fred met den, som vaar all Freds en wifsigelig grum Fiende / Lader dennem derfaare fri Indgang vdi Byen / Saa gaar Hasting til Kircken / oc tredskelig lader sig døbe / oc gaar tilbage igien en gierig Bliff / Til hannem vaare Faddere / baade Gressuen oc Bispen / dem selffuer til stor skade / Der fra drager hand igien nuiddt til sine Skibe.

Om Natten ved Midnat drog hand sig i sit Harnisk/ oc befaler alle sine / at drage deris Riorteler offuer Harnisket/ legger sig saa paa en Ligbaar/ Nu steer her en wstzelig Raab oc Strig vdi Leyret/ Hasting myes døbt at vere død/ oc alle holer for saadan en Offuerstis Afgang/ Der effter søris hand vdaff Skibet til Kircken / Oc Bispen vdi sin Messes klæder begynder at offre Slactoffer / for den Døde / at hans Siel kunde bliffue salig/ effter at hans Legeme / som vaar vdi Synd oc Ondskabs pøl nederstuncket / nu kunde begraffuis. Men see / midler tid springer Hasting op aff Baaren / oc dræber baade Bispen oc Grefuen/ der effter myrder hand nyckelig Folcket. Effter saadant vendis Guds hus om til it Spectackels hus / huor Gamle oc Unge ihjelslaes / Byen plyndris oc Stadens Mure nederslaes vdi Grund. Der de saaledis denne Stad haffde forderffuet oc ødelagt/ fornumme de / at det icke vaar Kom/ som de meente/ fryctede at de icke skulle komme videre/ effterdi deris whörd Grimbhed nu vaar alt til Kom vdspred oc forlunskabet/ Derfaare raadslaar de met huer andre/ at drage tilbage igien. Bizrn/ som vaar Aarsag til saadant/ oc en Offuerst for Folcket / lidde Skibbrud / der hand vilde drage hjem igien/ oc neppelig fant Haffn hos Engeland/ huor mange aff hans Skibe vnderginge aff Storm/ Der fra seyntet hand til Frisland/ huor hand oc døde. Hasting drog til Carolum simplicem, Konge aff Franckerige/ begærede Fred/ oc bekom den / oc aff hannem fik hand til sten. E vrhem Carnotētem nu kallet Castres. saaledis bleff Franckerige nogen stund ledt digt fra Oprør oc Benighed. Der Franckerige nu vdi langsommelig tid/ vaar fri for saadan Tumult oc zende/ begynte Danmark igien at driffue sin gamle Low oc Seduane / vdsende en Suerm / samlede de unge Karle / som effter Landens Seduane maatte see dem om andre Stæder/ huilcke vdroge met 6. beuebenede Skibe/ landet vnder Slaane/ oc der
fra

fra senглеde de lykkelige indtil de komme til Anglicam
 Britanniam, Mod huilcke de Engelder rustede sig strax/
 maatte dog med skamme drage tilbage / effter at de hafde
 myst mange aff deris / Huilcket der Kong Edelstanus for-
 stod / vdsende hand en Legation til dem / begærede Fred / oc
 bekom den ocsaa / Saa at de forbant dennem ved it euigt
 Venstfaff oc Sammensættelse / Aff huilcken de her effter be-
 gærede Hielp oc Bistand / oc samlede i en kort tid icke ringe
 Krigsfolck / til deris foresette Keyse / Der fra senглеde de mee
 stor Liffs fare / komme til eet sted kaldis Walchras / Mod
 dennem som vaare neppelig befried fra Døden / oc endnu
 trøette aff Hassuet / førde Ramerius Longicolti, som vaar
 Dux Hamenlis eller Hasbanienlis, en stor Krig / huil-
 cken bleff fangen oc ført til Skibene / effter at mange aff hans
 vaare ihieslagen / Vdi denne Slactning bleff 12. aff de dan-
 ske Krigsmend fanget aff Ramerij Soldater / oc sende til
 hans Hustru / Hun sende Bud til de Danske / oc bekom igien
 sin Mand / huilcken hun løste med en stor hob Guld / oc sende
 de Danske igien som hun hafde fangen.

Der mand streff 860. effter Christi fødsel / komme de
 Danske aff Engeland / huor Kollo hafde medveret / med
 en god Bør / effter deris Begøring til Gemeticum, huor
 de forlode effter sig paa Alteret / i S. Vedasti Cappel / trans
 flumen, S. Gertrude been / aff andre kallet Almintrudæ,
 huilcken Cappel kaldis endnu S. Gertrudis, Da Franco
 Archiepiscopus Rothomagensis fornam deris ankomst /
 oc betractet / at sine vaare tilforne nedslagne aff Fienderne / oc
 at ingen kunde vndsette hannem / mente hand at vere raadeli-
 gere / at begære Fred oc forbuut / end at opærre dennem / til sin
 Stæde / Saa drog hand til dennem / begærede Fred / huil-
 cken oc bleff giort imellem hannem oc dennem / Der effter
 droge de Danske med deris Skibe / vnder Stadsmuren / oc
 betractet det at vere en god Vern baade til Lands oc Vands /
 Der

Derfore vdualde de Roan eller Rochemagum til en Hoffuet-
stad/offuer det gantste Gressuedom/siden kaste de Lod vnder
sig/oc sale Lodden paa en Norstkmand heed Koluff / huilken
de ocsaaloffuet Huldskaff oc Mandskaff/som Koluff nu haff-
de bekommet Hoffuiskmandedommet / handlede hand stittelig
met sine/at hand kunde Paris forraste/derfore drog hand op
at Sequanam , met sin Skibsflaade / oc kaste Ancker hos
Hardaus , Der Rainaldus dette bleff var / som vaar en
Første offuer gantste Franckerige / drog hand disse imod/
met en mechtig hob Folck / oc sende Hastingum for sig/ met
andre Sendebud/som endda indehaffde den by Carnorum
huilken dennem tiltaler saaledis/sigendis : Ater vel i mectig-
ge Krigsfolck / aff huad Land ere i hidkomne / eller huad sø-
ger i her vdi dette Land / siger mig huo eders ældste oc Vff-
uerste er/ Her til suarer saaledis Koluff: Wi ere Danste/oc
alle lige mectige/ere komne at vddriffue dette Lands indbyg-
gere/ oc at gipre oss dem vnderdanige. Men huo est du/som
offsaa driffig tiltaler / Her til suaree Hasting/ Haffuer i icke
hørt vdi fordum tid om en heed Hasting/huilken bleff lands-
fluctig aff eders Land / oc kom hid met en hob Skibe / som
ocsa moxen forderffuede dette Land/ oc det ødelagde. Der
til suaree Koluff: Wi haffue vel hørt / at Hasting det be-
gynnte / men fuldendte det ilde. Hasting siger atter/ ville i
giffue eder vnder Kong Carolo , For ingen deel suarede Ko-
luff/ men huad wi met vebnet Haand indtager / det skal vere
alt voris / Dette land du sigge din Konge / hues Legat du ros-
ser dig at vere. Dette forteller igien Hasting sin Vffuerste
Rainaldum , huilken meente met List at offuerfalde Nor-
mannos , oc met haff offuerfalder dennem / Men Koluff
vndfanger dennem met icke frit Mod / dræber Rolandum,
hans Bannerherre / oc slaar mange Frankoser ihjel / oc de
andre paa Fluct. Der effter seygler Koluff til Melende,
indtager det/ oc slaar alle Indbyggerne ihjel. Der Theo-
baldus

baldis Gressue saae sig god Lenlighed til at skuffe Hastings/
tiltaler hand hannem saaledis aff it falske Hierte / Huorfaa
re tildrager du saa din tid / vdi Vreckelshed / du som est en
ypper oc fornemmer Mand / veedst du icke at Kongen acter
at drøbe dig / fordi du tilforne haffuer saa vrettsærdelig vds
gft saa meget Christnet blod / hand haffuer icke forgiet alt det
Onde du haffuer giort hannem / derfaare acter hand at tage
dig aff Dage / din Haand er eens met Rolone (som hand
siger) at i kunde vdslette Francos , huorfaare du met det
snariste skal omkommis aff hannem / derfaare see dig om i ti
de. Aff denne Tale bleff Hastings forfærdet / oc solde strax
Theobaldo sin Stad Carnotenam, oc hues hand haffde/
drog der fra / oc saaes icke mere. Rainaldus fortrød / at
hand saa skendelig vaar slagen i Sluct / huorfaare hand sam
ler sig en større Krigshær / end tilforne / oc offuerfalder Ro
lonem, som icke saadant tenckte / Men Koluff tog hannem
met Fordeel / slog mange aff hans ihjel / oc de andre paa
flucht / Oc en Sijster drøber Rainaldum met en Vjil / Eff
ter dette Slag seyde Koluff videre op til Parijs / men no
gle Spendere atuaret hannem / at Baiocensium Stad/
vaar vden all Bern / oc kunde snarlig indtagis / Derfaare
drog hand did / oc offuervant den / slog Indbyggjerne ihjel /
Iolant andre fanget hand en Adels Jomfru heed Popa/
Gressue Guidonis Silvanectensis Daatter / huilcken hand
der effter paa Danske vijs tog til Ecte / det er paa Hedenst
vijs. Dissimellem kom Kong Edelskani aff Engeland Le
gater til Rollonem , oc beder hannem / hand vilde hielpe
hannem / imod nogle sine Oprørste / Hand haffde stor med
ynct offuer hannem / oc fordi hand icke trøstet sig til at inds
tage Paris / for vbeleynlig tilgang / oc stor Prouiant / som
der vaar inde / Derfaare offuer gaff hand den Belenring / oc
drog ind vdi Engeland / huor hand haardelig straffet de
Oprørste / oc met Bissel / som de gaffue hannem / forligte
N n hand

hand dennem met Kongen / Drog siden ind vdi Franckerige
ixien/ effter at Kongen hannem met stor Skenck begaffuet
haffde. Der Roluff vaar kommen tilbage til Normandien/
beleyrede hand Carnotenam vrbem, oc der hand met
atskillige Instrumenter den stormede / offuerfalder Ri-
chardus Gressue aff Burgundien hannem met sine / oc det
Franziske Folck. Rolff stride mandelige met hannem / ind-
til at Baltharius Bispen wforseende aff Dyen vdfalt / hand
førde Marice kiortel til en Jennick / huilcken Carolus Cal-
vus met anden Helligdom haffde hent fra Constantino-
pel, oc trengde storlig de Danske / huilcke som icke viste huis
Kiortel det vaar / som vaar saa krefftig / bespaattede den / oc
skøde der til/ dog icke til forgeffuis / thi de bleff slagen met en
hastig Blindhed/ Oc der Roluff det fornam/ vigte hand aff/
effter at mange aff de Danske vaare ihjelslagen/ Aff saadan
Modstand bleff Roluff opuaet / at forfølge de Francker/ oc
opegger oc tilskynder sine Staldbrødre / at forderffue det
gantste Land/ Huad skal mand mere siige/ huorledis de glub-
bende Hedninger droge til Christi Gaarestier / Kirckerne op-
brendtis/ Quinderne bleffue fangne hensørde/ Alnnen dræbtis/
oc Hylen skøde offuer alt / Aff saadant ynckelige Mord/
bleffue de Francker aarsaget / oc ginge til Kong Carl / beklag-
gid dennem ynckelige / at formiddelst hans Dankundighed
oc Douenskab bleffue de Christne ødelagde aff Hedningene/
Huoraff Kongen beuegtis oc sende bud til Alticum Fran-
conem Archiepiscopum Rothomagensem, hand skulde
vandre til Roluff oc giffue forre/ at der som hand vilde bliff-
ue Christen/ vilde hand giffue hannem sin Daatter Gisla
met alt det Land om ved Haffuet fra Epte Fluuio indtil
Britannicos Limites. Dette tog Franco Erkebisp sig off-
uer/ oc obenbarer det alt som hannem vaar forresagt aff Kon-
gen/ huilcket befalt Koloni som da var en gammel Mand vel/
oc effter hand haffde raadslagit met sine/ affstod hand at for-
følge

følge de Christne/ gjorde forbunt oc sælligs Dage vdi Tre
 Maaneder/ saa dissemellem skulde handlis Fredeligen paa
 begge sider/ oc der de komme til S. Clerum effter lang for-
 handling/ bleff der Fred giort emellem dennem aff Christi
 Naade/ Koluff soer Kongen Huldskaff oc Mandskaff/ Kon-
 gen gaff hannem sin Daatter/ met de Artickle som før er sagt/
 oc der foruden skulde hand haffue for hans Dote, gantze
 Britanniam, Koloni soer ocsaa Landgens Førster Beren-
 garius oc Alanus. Det Land som ligger ved Stranden oc
 kaldis Northmannia vaar it Vdgrck/paa de Lider fult met
 Skoffue/ thi den bleff altid offucruilet aff Hedningene / Saa
 mand hucreken pløvede eller affskar Træerne/der dette vaar
 saa Enkeligen fuldkommit/drog Kongen hjem til sit/ oc Ko-
 luff met Gressue Roberto drager til Rothomagi m. En
 anden Engelsk Scribent forteller/ at der altingist var beslut-
 tet imellem Kong Carolo oc Kolone, raadde de Grandher
 Koloni at kysse Kongens Been som bruger i Franckeriae /
 Koluff tog Kongens Been op i reyrit loed som hand vilde
 kyst det / der offuer falt Kongen ned paa Kumpen huor off-
 uer bleff it stoert Ladder/ oc hand kyste det dog icke.

Da mand screff 912. bleff Koluff døbt aff Franco
 Erchebisp til Rothomago/ vdi den hellige Træfoldigheds
 Naffn/ hannem holt til Daaben Robertus Dux Franco-
 rum, oc gaff hannem sit eget Naffn/ Da de Danske saae at
 deris Querste var bleffuen Christen forlode de deris Affgu-
 deri/ oc gaffue sig til Christum/ oc bleffue alle døbte/ Der
 Robertus nu haffde vdrattet det / Huorfore hand vor kom-
 men/ drog hand met Glædsfab ind i Franciam, oc Robertus
 Første i Northmannia/ beredde en stoer Brøllups Kost/
 oc der effter tog Kongens Daatter til Ecte paa Christen viff.
 Der effter gjorde hand en Lou vdi Normannien/ at ingen
 maatte Dølle met Tyffuen/ der som saa stede/ skulde mand
 henge dennem begge. Det begaff sig icke lenge der effter i

en Landsby Longapetente, at en Bonde kom Nlem om
 Dagen at vilde huile sig/ oc forloed Tømnen i Marken
 met Langjernit oc Skærren/ hans rforstandige oc wlyk-
 salige Quinde / stall det hemmelige/ oc ville forsøge sin Ly-
 cke/ Første tid der Bonden kom i Marken/ oc fornam det ic-
 ke/ atspør hand Quinden om hun det icke haffde/ men hun
 fornecter det/ Saa gaar hand til Førsten/ oc begerer at hans
 Bofkab maa sig igien tilfickis / hand bad hannem at giffue
 Fem skold at vederlegge hans Skade/ oc befoel siden Folket
 at komme tilfammen met Jern / (Ad Examen calibis)
 Bonden bleff sagt Fri som det haffde tilkiende giffuet / Men
 hans Hustru fangis aff Tienerne / oc bekiender sin Gier-
 ning/ effter at Tienerne hende der til nødde met mange hug/
 Da sagde Førsten til Bonden / vidste du Hende tilforne at
 vere en Tyff/ hand sagde ja/ da suaret Førsten / din Mund
 haffuer dømt dig du skalckactige Suend/ oc befoel dennem
 begge at hengis i en Gallie/ met saadanne strenge Mandater
 oc andre/ beholt Robertus sine Vnderdanne vdi tuang/ oc
 regierede sit Førstendom vdi langvarendis Tid.

Der hans Hustru Gisla vor dødt vden Børn / tog hand
 igien Poppam/ huilcken hand tilforne haffde forskut/ oc ved
 hende haffde hand tilforne afflit Guilelmum, som nu vaar
 Værhafftig/ oc der hand da vaar bleffuen meget Suag aff
 stort Arbejde oc mōdsommelig Krig/ vdi huilcke hand haffde
 dreffuen all sin Alder/ begynte hand at tencke huorledis hand
 vilde besticke sit Førstendom/ oc huo eller i huad maade hand
 hannem det skulle lade/ kallit tilhobe alle de Fornemste vdi
 Normandien/ eblant dem Olaum Berengarium Brito-
 nes, gaff dennem fore Guilelmum sin Son/ oc befoel dem
 at vduelle hannem til deris Første/ Herre oc Krigs Querske/
 det hør mig til sagde hand/ at indsette hannem effter mig/ oc
 eder hør oc bær det at vere hannem Tro/ saaledis giorde hand
 met gode Ord oc venlig Tale/ at de fore hannem Huldskab/

Der

Der effter leffuet hand fein Ar oc siden en Christen døde aff Alder effter hand hæffde regeret 30. Ar. Guilelmus hans Søn som regerit effter hannem vdi 25. Ar /lagde all sin sid paa at beuare den Christelige Tro hand vaar Høy aff Vext/ met ic skjønt Ansiet / skinnendis Dyne/ de Gode vaar hand mild/ oc de Onde som en Løffue forførdelig/ som en Kiempe sterck vdi Krig/ oc loed icke aff at forøge sit Førstedomme aff omliggendis Lande/ huilcken hans Manddom gaff Aarsage at hand bleff altid acted aff Franckerigis Herrer oc de Beste.

Derfore afffulde Berengarius oc Alanus Britones fra den Huldskab de hannem jore/ oc gaffue dennem vnder Kongens Her/ Kab oc loffuede at tiene hannem/ huilcken deris vtrostskab hand met hast begynte at neddemppe indfalt i Britannien oc den brende oc skiende indtil hand Orsagen til saadanne Skalcke oc Meenedige aff Riget bleff vdiagit/ ind i Engeland/ men met Berengario bleff hand igien forligt.

Der disse vaare saa nederdempit/hende det sig at en ved Raffen Riculphus met nogle andre gjorde ic Oprør imod hannem oc sette dennem alldelis forre at vddriffue hannem aff Førstedommit saaledis/ at de met et stort tal Folk droge offuer Sequanam ved Rothomagi Forstad sloge de Leyr/ at de Førsten kunde der fra iage eller oc tage hannem fangen oc ihuelsta oc gjøre sig Northmannien Vnderdannig/ d. r hand saae huorledis hand var beleygret aff sine egne Vnderfotte/ begynte hand at tencke/ huorledis hand kunde befri sit Liff/ gode Raffen/ Vere / oc affuende sine Knechte fra saadanne skien- dige Gierning/ derfore indfalder hand i vdi disse Daarer deris Leyr met 300. beuebuede Knechte/ oc sloeg den største part ihuel aff dennem/ oc de andre paa Fluct som vaare skulte vdi Skow oc Moeser/ Riculphus der hand aff sine vaar forlat/ skuede hand oc saa oc bortkom / men Førsten der hand de d. r de offuerseer/ befant hand at ingen aff hans vaare blesne paa det sted som Slaetningen stoed paa/ kaldis endnu Pratum

Belli. Der han drog aff Krig kom et Bud fran Fisca men-
 li Slot / som sagde hannem en Søn at vere sødt aff Spro-
 ta / til huilcken hand haffde ladet sig giffue paa Dansk Duff/
 huorfore hand bleff saare Glad loed hannem dobe aff Hen-
 rico Episcopo Bajocenti oc kaldit hannem Ricardum.
 Som hand nu haffde triumpheric offuer de Oprørste / gick
 der hof alle de Vdlendiste et stor Strig om hans Mandige
 hed / saa mange Herrer oc Nectige komme aff atskillige Lan-
 de til hans Hoff / bleffue hederligen aff Hannem forærit / oc
 droge saa til deris igien. Der aff Guilelmus Comes Pi-
 ctauiensis , begierede hans Syster Verloct til Hustrue / oc
 bekom hende. Førsten tog sig Herberti Comitis Daatter
 til Ecte / oc førde hende ind vdi Rothomagi Befestning.

Der Ethelstanus Konge aff Engeland hørde det Store
 Nyct om denne mechtige Første / sende hand sine Legater til
 hannem med stoer Elenck oc Gaffue / bad hannem hand vil-
 de indsette Ludouicum sin Sønnesøn Caroli Kongens
 Søn / huilcket formidelt Astelini snediae greb vaar fangen /
 huor hand oesaa døde / oc at hand vilde tilgiffue Alano Bri-
 toni hans Forseelse paa huilcken hand vaar fortørnet. Thi
 Ludouicus nu et Barn med sin Moder Dgina / vaar hens
 flyet til hannem der hans Fader vaar aff de Franckers behen-
 dighed fangit / at de icke skulde tyrangere imod hannem som
 de haffde giort tilforne / denne Carolus vaar den som heed
 Simplex / huilcken slog Robertum Ducem parisientem
 ihjel med mange Suenne / der hand vilde indtage Rigeet.

For denne Orsage bleff samme Carolus fangen aff
 Herberto Comite oc sendtlig besticket til Perona, huor
 hand oesaa døde. Effer Kong Ethelstani aff Engeland
 begiering gjorde Førsten gierne / oc gaff Alano sin Brøde
 til oc tilstedde hannem at komme til ste igien / oc Ludouicus
 som var kommen aff Engeland ved Hugonis magni beuils-
 ling oc andre Biscoper deris / som var aff de fornemste i Fran-
 ckrige /

Ærige/ loed hand Kronis aff Artaibo Archiepiscopo.
Men de Franzoser som icke kunde vere stille / opsetter sig i
mod hannem fem Aar der effter / oc tracter effter huorledis de
kunde hannem vddriffue aff Riget / Huorforre Ludouicus
sender Kong Henrich aff Tyskland bud / begierendis at tale
met hannem oc at giøre Forbunt met hannem / huortil hand
suarede sig icke at ville indgaa saadan en Pact vden Guilel-
mi samtycke / som vaar Dux Normanorum. Der Ludo-
uicus det hørde drog hand strax til Førsten oc begierede Bis-
skand aff hannem imod de Franzoser / huilcken Førsten vnd-
fangit med stoer ære som det sig burde en Konge aff Francke-
rige / met skattelige Apparat oc venlig Tale / oc icke lenge der
effter bestemmit hand Kongerne it vist Sted / huor de sam-
men komne / oc vdi dette forbunt indtog hand ocsaa Hugonē
magnum oc Hubertum Førster. Her vdi sticket sig Gui-
lelmus som en tro oc forstandig Første / der vdgaff nyttelige
oc gaffnlige Raad paa begge sider oc saaledis giorde hand
dennem Venner vnder hin anden / huilcken Fred begge Kon-
ger stadfestit met eed vnder dennem. Huorforre Ludou-
cus betackit Guilelmum, at hand sig saa troelig haffde for-
handlit vdi hans Sag / oc bad hannem at hand vilde holde
hans Søn (som nu nylige vaar hannem fød) offuer Jun-
ten oc kallede hannem Lotharium. Ved det pass / der hand
en gang var vddragen at iage / fant hand to Munkke / huil-
cke for lang tid vaar henschede aff Fryet for Hedningene / oc
der hand vaar kommen fran Gemetico huor de røddede oc
Jeffnede det Dreckenland met deris Hender / dennem atspurs
de hand / huorfra de vaare komne / oc huad for Voliger de til-
forne haffde haffte / Huilckit de opregnede hannem Som det
vaar tilgangen / oc bød hannem kierligheds Tegen Vand oc
Bygbrød / men hand vilde det icke anamme / drog saa ind i
Stoven huor hannem møtte en stoer Wildbasse / huilcken
hand hastig effterfulde / oc stak hannem met it Spiud / saa
at

at Stagen brast aff Jernet / oc Bildbassen søgte hannem /
slog hannem omkring / oc trengde hannem storlig / Oc der
hand nu vaar kommen til sig igien / drog hand til Munkene /
oc anammet aff dennem det venlige Legen / som hand til-
forne hæffde forsmæct / oc loffuet sig der at ville bygge et
Kloster / oc lod det saa rydde aff Torne oc Tidse / oc særges
de S. Peders kloster / som tilforne vaar forderssuet oc ne-
derfalden / der til oc andre Klostere / som vaare forstyrrede /
giorde hand mindre oc skickeligere at bo vdi. Der effter
sende hand Legater til sin Systers Pictauis til Guillelmum
Greffuen / begærendis at hand vilde sende hannem Munk /
som kunde besidde Klosteret. Hans Systers veluilligen sende
hannem 12. Munk / oc en Abbed / Martinum ved Nass /
aff S. Cyprianus kloster / huis Tilkomst hand bleff saare glad
ved / oc førde dennem til Rothomagum, oc met stor ære til
Gemericum, oc foer selff met / met it stort tal Folk / oc ant-
uordet Abbeden Staden / met den gantse Landsby / huils
cken hand liggte aff Lothari Formyndere / der loffuet hand
at giffue sig ind / hæffde det oc gierne giort / vden Abbeden
hæffde affuent hannem / thi hans Søn Richardus vaar
endda spæ / oc befryete sig / at hand maatte vdriffuis aff
Riget / aff andre deris Indskudelse / dog alligeuel begærede
hand aff dennem Rappen / huilscken hand lagde vdi it Strin /
oc hengde en Sølf nøgel der til / paa sit Belte / Saa drog
hand der fra Rothomagum, oc vaar ilde tilfreds for Abbes-
dens fornæctelse / kalder alle de fornemste Førster aff Nor-
mandien oc Britannien / oc giffuer dem sit Anslag tilkiende /
Aff huis Ord alle forundrede sig storlig / oc vidste icke huad
de vilde suare hannem / men vaare bleffuen dumme oc tiens-
dis / Oc der de komme til sig selffuer / begynder de ynckelig at
tale saaledis: Huorfaare naadige Herre / vile du saa snart
forlade oss / oc huo vile du betro dit Herredømme / Da suares
hand / Jez hæffuer en Søn Richardus, derfaare beder ieg
edert /

eder / om i nogen tid haffuer elsket mig / i vilde da giffue til-
 kiende / huorledis i kunde vduellie eder hannem i mit sted / thi
 ieg vil vist fuldkomme det med Gierning / huad ieg loffuet
 haffuer. De vilde icke giøre imod hans Vilie / men alle sø-
 gelig gaff deris Samtycke der til. Der effter sende hand
 Bud til Fiscanium, huor fra hand hente sin Søn / oc den
 vijfte dennem / huilcken alle endrecteligen søre / De bleff hand
 saaledis Regenter offuer Normandien oc Britanien / huil-
 cken hans Fader vdsende til Bajocas, oc antuorde hannem
 Botoai, at opføde / som vaar øffuerst for Krigsfoletet / at
 hand der skulle lære Dansk sprock / at hand saaledis kunde
 giffue Suar / sine oc andre / som behoff giordis / De dette
 vilde ieg skriffue / om dette Sted Gemetico, huad værd vaar
 at mercke / oc der met at giffue tilkiende / met huad deuotion
 oc Andacht / Guilelmus haffuer hafft imod dette Sted at
 forfremme. Dissimellem der Rona Harald Gormsøn
 aff Danmark / hørde denne Førstis Mandighed oc Guds-
 fryctighed / der hand vaar vddressuen aff sin Søn Euend /
 seynlede hand til Normandien / met 60. Skibe / oc begærede
 Hielp aff hannem / huilcken Førsten vndfanget met stor ære /
 oc Liberalitet / gaff hannem Constantienslem Comitatu,
 til Vnderholdning / indtil hand kunde bygge flere Skibe / oc
 fæрге de hand haffde / samle flere Soldater / met huilcke hand
 kunde igien indtage sit Rige.

Ved disse tider vaar der i Flandern en Gressue / tredst
 oc wrolig / som icke kunde vere stille eller tilfreds met det han-
 nem tilhørde / begærede oc andre deris / tørstet effter Riger oc
 Regimente / oc derfare offuerfalt andre. Vlant andet hans
 Forsæt / tog hand it Slaat fra Gressue Herleuinc, som
 kaldedis Monasteriolum, huilcken der hand ingen Hielp
 kunde bekomme / aff Hugone hans øffuerste Herre / drog
 hand met ynckelige Klage til Førsten aff Normandien / oc
 begærede Hielp aff hannem / huilcket hand aff Medynck loff-

net at giøre/ oc belagde Slaattet / Indtog det / oc antuordec
det Herleuino, vel prouianteric, Drog siden igien met
Triumph, til Rothomagum, ved huilcken tid Erchebis
pen aff Rothomago døde/effter huilcken kom Gunardus.
Derfaare tracterde Gressue Arnolffus / met mange aff de
fornemste vdi Franckerige / effter / huorledis de kunde om
komme Førsten/ huilcket de met hannem besuore sig / at sulde
komme/ Der effter sende Arnolffus Bud til Guilhelmum,
begærede Fred/ oc et euige Venstæff met hannem/ oc at ville
forlade Herleuino, for hans skyld all Fortørnelse/ vilde oc
saa selffuer kommet til hannem / haffde hand icke veret siug
aff Chiraga oc Podagel / beder derfaare ydmogelig/ hand
vilde neffne ic Sted / huor de kunde handle met hin anden/
Førsten gjorde sin første Flid/ huorledis hand kunde forsikre
ste Førstedomme/ oc giffue sig i Kloster/ som hand haffde sig
forresøet/ Derfaare neffnde hand ic sted hos Pinchimacum;
forher did met ic stort tal folck/ offuer den Flod Sonne, huor
hand oc saa hendrager/ at hand saadant kunde suldkomme/ Ar
nulphe folck holt paa den ene side ved Floden/ oc Førstens ved
den anden / mit ic Floden vaar en liden De / paa huilcken de
komme tilsammen / kyfte hin anden / oc sade at handle om
diffe Vilkaar/ Men Arnulphus effter Forrædere vijs oc va
ne/ drager Sagen langsommelig som en Edderkoppe / dra
ger saa fra hin anden paa det sidste / der Solen gick neder/
effter de haffde soret hin anden / De see / der Guilhelmus nu
vaar paa Floden/ tilbage kallede hannem tre Dieffuelens
Børn/ tre Soldater fra Arnulffo/ som sagde / at deris Her
re haffde forglemt det allerfornemste/ Huilcken de sloge strax
ihel wsthydeligen/ der hand lagde til Landet / saa hand ingen
Hielp kunde haffue aff sine / for Vandens dybhed. Saa
droge de strax der fra/ oc forlode Førstens Liig saa liggendis.
Berengarius oc Olavus Britones, sampt andre de Nors
manners Hoffuigsmend / der de saae deris Herre at omkom
mis/

mis/ begynte de at strige oc raabe / men kunde icke vndsaett
 hannem/ hues Legom der de haffde bekommet / oc kledt de
 om / fant de en Sölffnagel / som hengde ved hans Bryst
 dug/ oc en vireket Muncle kappe / huilcken hand vden tuiff
 haffde taget hos Gemeticum, om hand haffde lengre leff-
 uet / Saa lagde de hannem paa en Ligbaar / oc førde han-
 nem met det snarreste til Rothomagum, ind vdi S. Mar-
 ria kircke/ met stor Graad oc Vellagelse / oc der begroffue
 de hannem / oc der fore de igien hans Søn Richardo, oc
 antworde hannem Bernardo, at faarestaa / som vaar en
 dansk/ at hand skulle stitteligen oc troligen holde hanem inden
 Stadsmuren/ Saa døde den Gudsfryctige Første Guilel-
 mus, 16 Calend. Januarij, der Kong Ludouicus regere
 rede i Franckerige Anno Christi 944 der hand haffde re-
 geret 25 Aar. Der denne Gudsfryctige Herre / huilcken
 vi troer at vere iblant Guds vdualde/ vaar død/ offret hans
 Søn sig stitteligen i Fromhed oc visdom/ vaar sine betroede
 herig oc lydig/ vdi altingest / som hand vaar van / oc met ic
 høyt Mod. Der de Frankoske Herrer hørde / huorledis
 Arnulphus Guilelmum haffde skendelig omkommen/
 spræede de for saadan Bierning / oc denne Manddraberis
 tilhengere/ som lenge vaare skulte / oc holtis for hans Ven-
 ner / gaffue hans Skielmerij offentlig faare / Men Kong
 Ludouicus saae sig nu en god lenlighed / til større ære oc
 Nælde/ wansæet hand tilforne haffde bekommet mange vel-
 gierninger aff Guilhelmo drog hasteligen til Rothoma-
 gum, lige som hand vilde handle noget synderligt om hans
 Død/ huilcken Rodulphus, Bernardus oc Anslaff / For-
 myndere for Normandien/ vndfinge Førsteligen/ gjorde sig
 meget vdmng/ for h innem / paa deris vnge Herris vegne/
 Oc der Kongen saae Landsens fructsommelighed / Mands-
 sens Lenlighed / oc Skowenis sticketlighed / stek hand Willie
 der til/ oc loffuet meget andet end hand tenckte at holde / had

derfaare/hand maatte see Richardum, huilken der hand
saac at vere it Barn/ aff skønt anseende/ vilde hand / at hand
skulle opdragis iblant sine lige/ vdi hans Hoff/ Dissimellem
vancker der it store Skrig vdi Byen / Richardum at vere
vnder Kongens vold oc mact/ affiat sit Herredømme/ Huor
saare Borgerne met Krigsfolcket indfalder paa Kongens
Gaard / met dragen Berge / met Forsæt / at slaa hannem
ihiel/ Der hand saadant saa/ bleff hand forførdet/ tog Bar
net i sin Gaffn/oc viiste dennem det/ huor aff hand stillede
deris Oprør oc Forsæt/ Oc at hand kunde stille de Norman
ner tilfreds/ effter hans gode Mends Raad / stadfeste hand
Richardo sit Fæderne Førfendømme / effter hand hæffde
foret hannem Trostæff / Hannem tog hand der effter til sig/
oc loffuede (dog met Bedrageri) at hand vilde igiensticke
hannem / optuctet vdi Førfstelige Seder. Der dette saales
dis vaar ganget / holt Kongen hemelig hos sig selfuer / den
Spaet/ hannem vaar vederfaret aff de Normend / oc fors
trød den storlig / drog til Franciam met Richardo, lige
som hand vilde strax hæffne hans Faders dødd/ aff Arnulffs
Flandrensi. Der Arnulffus det fornam/ oc fryctede/ at
Kongen skulle offuerfalde hannem sientlig / begærede hand/
at vndskyldde sig / icke at hæffue slaget hannem ihiel/ vdsende
derfaare sine Legater til hannem met 10. pund Guld / oc be
kiende sig at vere vskyldig i Guilelmi dødd/ oc loffuer at vil
le lade rette de Manddrabere / om Kongen det saa befaler/
Dog legger hand det til / hand skulle icke forgiette den spaet
oc Vanære/ hand oc hans Fader hæffde fanget aff de Nor
mend/ oc sagde/ Det vaar det beste Raad / at hand holt Ri
chardum vdi it stærk Fensel / oc at hand trengde de Nor
manner met stor Skat oc Lynge / indtil de kunde trengis at
drage til Danmark igien/ huor fra de vaare komne. Kon
gen blind i denne Sag / lod sig bedrage / aff denne Førføer
ders Skenck oc Gaffue/ afflyste dem aff saadan en Gierning
der

der vaar vœrd at henge i en Gallie / oc saaledis henvende sin
Brede paa det wskyldige Barn / oc der vdi fulde Pilati Er
xempel/ huilcken affløste en Manddrabere / oc laarsseftede
Christum/som vaar wskyldig / Oc som hand vaar en gang
hos Laudunum Oleuatum , tiltalede hand Richardum
haardelig/ som vaar kommen aff Fuleiact / kallede hannem
en Horesøn/som gjorde sig selfsuer veractig/ oc vden hand aff
stod saadant/vilde hand sla hans Skinnebeen sønder/oc stille
hannem ved all cere oc Herredømme / Hand tilforordnede
oc andre Drauanter huilcke skulle haffue styrre indscende med
hannem / at hand icke skulle vndsty / vnder stor Straff.
Der Asmundus hans Forsuar saadant hørde / huor stren
geliz Kongen haffde indknyet hannem / oc actede huad han
nem hende kunde/ fryctede hand sig storligen/ oc sende Nor
mannis Bud/ oc gaff tilkiende/ huorledis Richardus vaar
fanget/ vnder it ynckelige Fængsel hos Kongen / Der de saa
dant hørde/ befoel de/at skulle holdis offuer det gantse Nor
manniske land/Faste vdi tre Dage/ oc at de skulle bede Gud
for hannem/ Der til befoel hannem oc Asmundus, at hand
skulle skromte sig meget siug / oc legge sig ved Sengen / saa
at alle vdi slige maade skulle mistrøste om hannem / Hand
loder hannem ad / gaar til Sengs / ligeruis som hand strax
skulle ds/ Det saac hans Dectere / glemte derfaare at vare
paa hannem / men huer tog vare paa sit / denne det / den an
den det. En gang vaar der kast it knippe Hør eller Vrter
vdi Gaarden/ vdi huilcket Asmundus hant Richardum,
oc kaste hannem paa sin Axel/ lige som hand vilde bære Soder
til sin Hest/ der Kongen stik Mad / der Gaderne vaare ledis
ge for Jolck/ gaar hand vdaff Byen / til sin Vertis hus / oc
stiger strax til sin Hest / tager Barnet med sig / oc stier ale
hand land/ til Coridianum , huor hand befaler Offuersten
paa Slaattet Barnet/ drager om Natten / oc Harle kom til
Syluanectis , Bernardus Gressue der hand saac hannem/

forunder hand sig/ at hand vaar kommen saa snart / oc vdi
spørger stittelig / huorledis det haffde sig med Richardo,
huilcke hand alesammen hannem fortalde / Huor offue
hand bleff meget glad/ drog strax hastig til Hugonem ma-
gnum, huilcken de obenbaret Sagen / aff huilcken de ogsaa
tog en Eed / at hand skulle forhielpe Baret / Strax kom-
mer de til Cotidiarum, met en stor Krigshær/oc fører han-
nem hastige der fra til Siluaneckenli Stad. Der Kong
Ludouicus saae/at hans Forsæt vaar gangen tilbage/sende
hand strax Bud til Arnulphum aff Flandern/at hand ilen-
dis skulle komme til hannem/ saa de kunde raadsla / huad de
vilde giøre / Til hannem sagde Arnulphus, I veed at Hu-
go magnus holder altid met Normannis, nu er fordi det
te det beste Raad / at besticke hannem met Penge / forunder
hannem derfaare det Førstendømme Normandien / oc be-
holder i Rothomagum, oc huad Priuat vdauffe der aff
gaar / saa maa det vnderfundige Folk vduige aff Landet/
Der Hugo hørde Kongen tale / om disse ting bleff hand oc
forblindet aff Gicrighed/ oc anseer det for best/ heller at bliffi-
ue forsiunet met stor ære / end at holde Richardo Ero oc
Loffue / Derfaare besuærge de sig imod Normannos, oc
Kongen begynte at brende oc stende Calcina, Hugo Ba-
jocaliner Land oc Byer. Der Bernardus en Danst
dette forstod/ sticker hand sig effter Bernardi Siluanecken-
lis Raad / sender Legater til Kong Ludouicum, met saas-
danne Ord: Huorfaare/ Omæctige Første/ forderffuer du
die eget Fæderne land / effterdi det er dig vdi Stilhed oc god
Ro/ naar ingen staar dig imod / affsat derfaare at ræffue oc
ødelegge dine/oc brug dine Normannes vdi Krig oc Fende/
huorfaare tribulerer du dennem met Brand/ effterdi Ro-
thomagus er dig oben faare / anamme derfaare deris villig
Tjeniste/ at du kant met deris Hielp vndfly dine Fienders
anslag. Aff denne Legacion bleff Kongen glad/ oc befoel
sine

sine icke mere at skulle stierende Landet/ oc haster med det snarist
at drage ind i Byen. Imod hannem kom all Clericier oc
Folcket/ som vaar i Byen/ vdaß Porten/ oc raabte/ Vels
signet vere den som kommer i Herrens naßn/ Ternaßt bleff
hand vndfanget Kongelig/ met allehaande Ketter oc Pract/
sorneßfnde Bernardus en Danß/ tiente hannem til Vords.
Der nu Kongen vaar drucken aff Vin vnder Maaltid/ las
ledet Bernardus oc sagde: Naadiste Herre/ denne Dag er
vssoprunden lykkelig/ vdi huilcken wi ere nu bleffuen Kon-
gents/ wi haffue her til dags tient Forsten/ her effier ville wi
tiene en vossueruindeligh Konge/ Lad Bernardum Silua-
nactensem beholde sin Richardum, Gud giffue at wi len-
ge beholder dig for Konge oc Herre/ Sandelig hand haffue
giffuet it ont Raad vd/ huilcken som tilraadde/ at du skulle
skille dig ved den Krigsmact du haffue aff Normandien/
huad er der for en Ziende/ du kunde jo forsærde formedelft
deris sterke Mandighed/ thi de ere lige som wi vnder die
Herßkaff oc Regimente/ som dig goduilligen ville tiene/ aff
it gaat Hierte/ huorfaare haffue du met 20000. beuebnes
din Ziende/ imod oss/ haffue hand icke altid veret din vuen/
oc daglig trætter imod dig. Kongen bleff formildet aff
hans Tale/ oc forsender Hugoni magno Legater/ som
skulle befale hannem/ at vige aff de Normandiske Grenser/
met saadanne Ord: Det er daarligt/ at giffue en anden saa-
dan Mact/ huilcken hand selff land bruge til sit eget behoff/
vden Modßjelse. Der Hugo Magnus det hørde/ bleff
hin fortørnet/ oc drog med det snariste der fra/ vden videre
Skade at gigre/ i Normandien/ De Kongen bleff nogen
stund Rothomagi, oc befalet Gressueskabet en heder Ro-
dolphus Torta, som skulle Aarlig vdkressue Skat oc Ind-
komst/ aff Vndersaatterne/ oc skulle sige huer Low oc Kæt/
oc andet huad saarefale/ huilcken vaar meget verre end Heds-
vingene/ thi hand forsamlode alle Steene aff de Klostere som
vaare

vaare forstyrrede / ved Haffbredden / oc lagde dennem øde /
i Grund / til at særdisge Rothomagum. oc Kongen drager
igien til Laudunum. met Blæde. Dissimellem befryctede
Bernardus en Dansk / at Kong Ludouicus naar hand
kom tilbage igien met Hugone , skulle hand tyrge Nor-
mannos met større Paaleg / fordrer derfaare Kong Ha-
rald Gormsøn aff Danmark / som vaar hos Cartaris Bur-
gum. det er Brngæ i Flandern / hemmelig / det hand seiff
vilde sÿne sig til de Conitantienser oc Bajocenser Knechte /
til Eands / Kongen vilde met sin Flaade indfalde i Norman-
dien / til Bands / oc der stende / at Kong Ludouicus i saa
naade kunde komme hannem til Ords / som begærede at
heffne sig paa sine Wuenner / oc hans gode Vens Guilhel-
mi ducis , huilket oc Harald met Gierning beuiste / oc
Knyttet formerede sig (som det pleyer at skee) at Hedninge-
ne haffde indtaaget Strandsiden / huilket forfærde de Frans-
zoser / Dette giffuer Bernardus en Dansk / oc Roduiphus
Torta Kongen tilkiende / huilcken samlet it stort tal Folk /
oc met det snariste kom til Rothomagum , Der efter befal-
ler hand Harald at møde hannem hos Lekherleuin , oc
giffue Marsage / huorfaare hand haffde indfaldee i hans Ri-
ge / Dette befale Harald synderlig vel / som begærede gierne /
at heffne det Mord før vaar skeed paa Guilhelmum , Da
begge Kongerne komme tilfammen / paa bestemte Dag / De
lenge disputeric oc forhandlet vaar om Guilhelmi død /
som wtskyldig vaar ihuelslagen / kom en Dansk met it Blaff-
uind / oc aff Fryghed opblæst / for hans Vens skyld / stact
Herleuinum igiennem / som vaar Gressue til Monasteri-
olum , for huis skyld Førsten vaar omkommen / saa hand
fale død til Jorden / dette fortrød hans Broder Lamberto ,
oc de andre Fransker storligen / huilcken met stor Fryghed
indfalder til de Danske / som Mandeligen vergede sig / oc
ihuelstoge is. fornemste aff de Franszoser / met mange andre /
huilcke

huilcke de dræbte/ oc de andre sloge de paa Fluct/ Kong Lu-
 d uicus vndkom met en rask Hest/at hand icke bleff fangen/
 men kom en Knecht tilhende / huilcken hand loffuet meget/
 hand icke skulle røbe hannem/ De Landsknechten beuegtis aff
 hans Graad/ oc hemmelig hensørde hannem paa en Insul,
 vdi Sequana, Der Bernardus en Dansk det forstod / lod
 hand samme Soldat kaste i Fængsel / maatte dog paa det
 sidste bekiende sin Forsælse / det hand icke gierne gjorde / for
 den store Gaffue skyld/hand haffde fanget/Saa sørde Bern-
 hardus Kongen aff Den / til Rothomagum, huor hand
 oc bleff met sterck Mact beuaret/ Der nu Gereberga Dron-
 ning hørde/ huorledis hendis Mand vaar fangen aff Nor-
 mannis, bleff hun saare bedrøffuet / oc met det snariste drog
 hun til sin Fader/ Henricum Keyser/ bad hannem/at hand
 met it tal Folk vilde belegge Rothomagum, oc der vdtage
 hendis Mand met Mact/ Der Keyseren hørde hans wyl-
 ske/ suarede hand/ Hannem skede ret / thi hand holt icke den
 Eed/ hand haffde foret Guilhelmo, i det hand haffde skens-
 delig fanget hans Søn / derfaare min Daatter / bør der in-
 gen at hielpe hannem / vden hans egne / Jeg haffuer nock at
 verge mit eget/ Oc der hun saadant forstod / drog hun strax
 ind vdi Franckerige igien / drog saa hen til Hugonem ma-
 gnum, oc begærede / hand vilde met Mact vdtage hendis
 Herre / huilcken sende Bernhardum Siluaneckenlem, oc
 begærede it Møde met Normannis, hos S. Clerum, huor
 Sagen bleff fordragen saaledis / At Kongen skulle komme
 igien til Riget / oc Normanni skulle haffue Kongens Søn
 til Gissel/ met tuende Bisper / Beluacensi oc Suelcionen-
 si. Der dette vaar saa forløbden / drager Kongen igien
 met Bløde til Laudunum, oc Normanni til Rothoma-
 gum. Nogen stund der effter/som Richardus vaar igiens
 kallet fra Bernardo Siluaneckenli, huilcken vaar hans for-
 mynder / kom Kongen aff Franckerige/met sine fornemste til

Epte flod / oc Hugo magnus met hannem / begge met et stort tal Folk / at holde et Møde / met Normannis , Huort heden oc komme Normanni , met Richardo , De effter lang Forhaling paa begge sider / bleff Fred oc Rolighed sticket aff Guds naade / oc de bleffue besuoret met hin anden / for uden Kongens søn / som døde til Rothomago , der paa vaar giffuen Gissel paa begge sider / saa drager huer til sit sted / Kongen til Laudunum , oc Richardus til Rothomagum . Rodulphus Torta Statholderen / bezynte ilde at tractere / medfare oc at suelte hans Vnderdane / vilde icke giffue dem mere til daglige Føde / end 12 Penge / huorfaare den unge Herre bleff forstørnet / forjaaget hannem strax aff Byen / at drage til Paris til hans Søn / som der vaar en Prælat / Saaledis vaar Normandien stille / ved deris Førstis nærverelse / De Harald drager icke lenge der effter ind vdi Danmark / effter at hand vaar forligt met sin Søn Suend . Der Hugo saae / at Richardus bezynte at bliffue veldig / gaff hand hannem sin Daatter til Ecte / effter Bernhardi Siluanecienlis Raad / huilcket storligen forfærdet Kongen oc de fornemste / oc synderlig Arnulphum aff Flandern / som vaar Aarsage til all denne vleylighed . Kong Ludouicus der hand fornem / at disse Førster haffde forbundet sig met huer andre / Da aff Arnulphi Raad / tilbiuder hand Keyser Otthoni vdi Tyskland / Lotharingiam , met den Besteed / Om hand vilde forderffue Hugonem , oc vnderlegge sig Normandien / Huilcken glædde sig storligen / der hand hørde / huad hand lenge tilforne begærede / oc tillaffuede ale huad fornøden vaar / Siden drog hand aff sit Rige / som en stor Storm oc Wuær . Dernæst saanter hand sit Krigsfolk / met Kong Ludouici oc Arnulphi aff Flandern / oc andre deris / Saa indfulde de vdi Hugonis land / oc fortæredede ale huad som vaar vden Byerne paa Landet / Dernæst henvende de all deris Mact imod Normandien / huilcken de vilde

vilde aldelis vdrotte aff Landet/oc fremfende sin Sønnesøn/
 met it stort tal Folt/ at forstrecke Rothomagenles, Til
 huilcken der de komme/ funde de Rothomagenles stille/
 meente derfaare de vaare vduelige/ Huorfaare hand tileg-
 gede sit Folt/ at de met en Fart skulle storme Vortene/ Men
 Normanni obnede Vortene/ vdfalt met stor hast/ oc it fyr-
 rige Mod/ oc met saadan en Fart/ vdsloge de Fjenderne/ at
 Othonis Sønnesøn dræbtis paa Broen/ saa neppelig no-
 gen vndkom at Leyret/ Mens Otho, Ludouicus oc Ar-
 nulphus kom God for God bag effter/ oc sloge deris Leyer
 for Byen/ som de den vilde belegge/ Men der de saae/ at
 den vaar icke læt at offueruinde/ oc hørde sin Sønnesøns
 død/ begynte de at raadslaa hemmelig vnder dem/ huorledis
 de kunde forraade Arnulphum vdi de Normanners
 Hender/ vdi S. Peders kircke oc Andoëni, som vaar vdi
 Forstaden/ Men Arnulphus, der hand saadant forstod/
 lagde hand sine Telte tilfammen/ samlede sine Rustvogne/
 oc ved første Midnats gal/ ryete der fra met hast/ Saa giorde
 de oc saa Otho oc Ludouicus, der de fornumme/ at Ar-
 nulphus vaar henslyet/ oc droge den Bey de komme/ huil-
 cke de Normanni effterfulde/ oc sloge ihiel/ huo de funde/
 saa de laa paa Beyene ihieslagen/ lige som Saar/ oc man-
 ge aff dennem bleff funden i Skovene/ oc omkomne paa at
 stillige steder vdi Normandien/ Saadan en Ende haffuer
 Keyser Othonis Thog/ oc Ludouici, huilcken døde icke
 lenge der effter. De Hugo træt aff Alderdom/ der hand
 saae sin Ende icke at vere langt borte/ sammenfallede hand
 sit Raad/ oc aff deris gode Vilie/ befalede hand Richardo
 sin Søn/ som oc saa heed Hugo, at hand icke skulle falde vdi
 sine Fjenders Hender/ Effter hues Død Richardus giorde
 Bryllup met Emmam, Hugonis Daatter/ sin troloffue-
 de/ oc førde hende til Rothomagum, met stor ære oc Her-
 lighed. Imellem Theobaldo Carnotensium Comiti,

oc Richardo indfalt noget Fiendskaff / saa hand indfalt vdi
Førstens land / hues Anslag hand snart nederdempet / Doz
som Theobaldus saa / at hand intet kunde vdrrette / forspørde
hand hannem hos Droning Gerberga, lige som hand skulde
talet ilde om hende / at hendis søn Lotharius icke skulle regere
rolig i Franckerige / men hand leffuede / Hun skulle derfaare
betencke Middell / huorledis de kunde saa mechtig en Første vds-
lette oc ødelegge / Dronningen troede ale saadant / oc streff
strax sin Broder til Brunoni, som vaar Erchebisp til Colne
oc Første til Bith / begærede Raad / huorledis hand kunde
komme sin Sysstersøn til Hielp / oc fange Richardum, som
vaar hans dødelige Fiende / Strax vdsende Erchebispen en
Bisp / som hannem skulle raade / at hand vilde møde hannem
hos Ambianum eller Amiens, huor hand vilde tale mee
hannem / oc forlige hannem met Kongen aff Franckerige / oc
vndergiffue hannem Riget / Aff huilcke Ord Førsten bleff
skuffet / drog strax aff sted / De møtte hannem tuende Theo-
baldi Soldater / den ene sagde til hannem : Du mechtige
Herre / huort vile du vandre / vile du vere en Første vdi Nor-
mandien / eller en Faarehyrde / Førsten sagde : Huis Tienes-
re ere i / De suarede / Huad kommer det dig ved / huis wi ere /
mens wi ere icke dine / Der Førsten saadant hørde / at det
vaar hannem til beste sagt / saa hand sig skulle vel faaresee /
skenckte hand dennem en Forøring / som de haffde fortient /
drog saa tilbage igien met en hast / oc kom til Rothomagū,
Der Bruno fornām / at hans Skalckhed vaar obenbaret /
drog hand tilbage igien. Der dette Suig vaar til intet
giort / finder Lotharius Konge it andet Raad / aff Theo-
baldi Indstiuelse / sender sin Legat til Førsten / met saadan-
ne Ord / Huor forhæler du saa lunge / den Tienist du est mig
skuldig / veedst du icke ieg er Konge i Franckerige / huilcken du
skalt tiene vdi Krigs væsen / her imod maa du for ingen deel
gipre / Ere mine oc dine wuennen icke glade / at wi ere siender /
Ead

Lad dig nu sig/ oc affleg i saa maade dit stiffe Sind/ oc
 met det aller snarist kom til mig/ at wi kunde met it euigt for-
 bunt hin anden suerge / saa wi der effter kunde holde it gaat
 Venckaff / oc Kongen land glæde sig ved saadan en Første/
 oc Førsten land glæde sig ved saadan en Konge. Aff disse
 søde Ord bleff Førsten beueget / oc lader sig Kongen/ sig at
 ville gierne komme / Herudoffuer bliffuer Kongen meget
 glad/ oc sammen kalder Førstens Wuenner/ Boldeuinum
 aff Glandern/ Gotfridum Andegauensem, oc Theo-
 baldum Carnotensem, til Helueflod / at fuldkomme den
 skendelige Gierning / Førsten vaar paa den anden side aff
 Floden/ met sit Krigsfolck/ hand forlyste at vide/ huad Kon-
 gen gjorde / oc derfaare vdsende hand de / som skulle spende
 huo der vaar hos Kongen / De funde disse samme Gressuer
 som haffde offuerlagt at ihuelsla Førsten / Raader hannem
 derfaare/ at hand met det første viger der fra / at hand icke
 skal falde i sine Fienders Hender / Saa drog hand strax der
 fra/ til Rothomagum, met alle sine / De saaledis forflod
 hand Kongens Hiertelag imod sig. Der Kongen fornam
 at hans Forsæt vilde icke gaa for sig/ men bleff foractet/ drog
 hand til Laudunum, vred oc ilde tilfreds / saa hand strax
 der effter / som Theobaldus raadde hannem / vilde Nor-
 mandien Krig paaføre/ oc samlede de Burgundier oc Frans-
 zoser/ Indtog Ebroicam met Bedragerj / Borgerne wuis-
 dendis/ oc antuorder Gressue Theobaldo Staden/ at hand
 der aff skulle forderffue det onliggende Land / Der Kongen
 nu vaar bortdragen / forfølger Richardus hannem / røff-
 uer oc opbrender Dunensem eller Carnotensem Comi-
 tatum, De der hand haffde forderffuet alle huad Theobal-
 do tilhørde / kommer hand tilbage igien / met stort Koff oc
 Bytte / Theobaldus forsømmer sig icke / men met en hob
 Folck/ Førsten til Spaat/ slog sit Telt hos Vermentrude
 by/ oc star der sin Leyer/ Førsten met stor Forsigtighed/ dras

ger offuer Floden Sequanam, om Midnat i all Stilhed / oc i Morgenstunden offuerfalder dennem / oc ihuelstar 640. de andre saargiorde forkeer dennem at Stowen / oc Theobaldus flyer met Skamme / oc siden met saa Lienere kom til Carnorum, Paa huilcken Dag hans Søn døde / saa Christus heffnede hans Skatckhed / oc den gantse By Carnorum opbrendis. Førsten drog vdi Marcken / fant de døde Corpor, hand røre aff Barmhiertighed / lod dennem alle begraffue / oc de saargiorde lod hand føre til Rothemagum, oc besoele dennem at lægis / aff Bartskerne / oc siden hensende dennem til Theobaldum. Da Førsten saae sig aldelis at vere bespent met Kongens oc alle Førsters suig oc Vnderfundighed / sende hand sine Sendebud til Kong Harald Gormsøn aff Danmark / bad hannem / at hand vilde vndsette hannem / met det første / oc met fremmet Folt / alleniste til at formindske de Frankers Gallenscaff / huilcke Tidender Kongen gierne vndsic / begaffuet Legaterne met stor Skenck / oc loffuet sig met det snarest at vndsette hannem. Huad skal mand mere sige / til dette Thog vdryster sig de Danske / en stor Krigshær / met allehaande Krigsmunitton, huilcke met det snarest seygler offuer Passuet / til Sequani ostia, huilcke Førsten met Blæde vndfanget / oc hannem opfølgede paa Floden / til Guinoldi fossam, huor de kaster Ancker / oc raadslar huorledis de kunde Frankerige vndertuinge / Saa falder de aff Skibene / oc det gantse Land ødelegger / met Koff oc Brand. Der dette nu saae ske / holtis der en Synodus til Laudunum, huor Bisperne vaare tilsammen komne / at kiende / huorfaare de Christne saa plagedis aff atskillige Krig oc Modgang / vdsende saa en Prælat til Førsten / som skulle atspørge hannem / for huad Aarsage / hand som vaare en Gudsfrøctig Første / saaledis tyrannizerede imod de Christne / Aff huilcken der samme Prælat forstod / om Kongens Bedragerij / oc at Theobaldus

haffde

haffde hannem frataget Ebroicam, Saa begæret hand
 fælligs Dage aff Førsten / til at fordrage Sagen / oc betom
 dem / Loffuet oc at skulle der vdi forknytte Lotharium, som
 hannem skulle veluillig fyllest giøre. Der Theobaldus
 hørde Kongen at ville giøre Fred / vden hans Raad oc Vid-
 skaff / befryctede hand sig / at det skulle gaa vd offuer han-
 nem / derfaare forsende hand en Muncck met hast til Førsten /
 oc begærede at vilde fordragis met hannem / at hand forstod
 sig at haffue fortøruet hannem / oc at hand vilde gierne off-
 uergiffue hannem Ebroicam, Huor aff Førsten glæder sig /
 oc forsikret hannem at komme til sig / huilcken icke alleniste
 indgaff hannem Byen / Men effter de haffde giort it fast
 Venckaff / begaffuet hand Førsten met stor Skenck oc Gaff-
 ue. Der Mødet skulle holdis / lod Førsten opslaa sine Paus-
 luner / iblant de Fremmedis / oc vdi deris Lener / met stor
 Pracht oc Bielse / hos Guinoldi folsam, Inden huilcken
 hand vndfanget Lotharium, met sine fornemste / huor Lo-
 tharius confirmerede oc stadfeste Førsten sine Førstendoms-
 me / gjorde Forbunt met hannem / oc bekrefteet det met Eed /
 Der effter omuende hand mange H:dninger til Christi tro /
 Men de andre som vilde bliffue ved deris gamle Tro / for-
 sende hand til Hispanien / huor de vdi atskillige Krig forstyr-
 rede 18. Stæder.

Ved dette Pass dzer Emma, Førstens Hustru / Hu-
 gonis magni Daatter / foruden Dørn / Oc icke langt der
 effter tog hand sig til Ecce / en meget skøn Jomfru / som heed
 Gunner, aff Dansk Adel / oc lod sig giffue til hende / paa
 Christen vijs / Aff hende afflede hand Richardum Viz,
 Robertum, oc Malgerium, met to andre Sønner / der
 til osaa tre Døttre / en aff dennem som heed Emma / siet R.
 Edeiredum aff Engeland / huilcken fødte hannem Kong
 Eduardum, oc Alfredum, som langt der effter bleff skel-
 mist vjs ihjelslagen / aff Goduino Gressue. Den anden som
 heed

heed Hawisa/ siet Godfridum Gressue aff Britannien / aff
 huilcken hun fødte Alanum oc Eudonem, Den tredie/ heed
 Matildis, oc siet Gressue Edon, om huilcken videre skal
 talis. Richardus iblant andre gode Gierninger / som
 hand stedse gjorde / opbygget hand Trinitatis kircke til Fi-
 scanium, som vaar vsigelig stor oc herlig / beprydet med
 allehaande Ornamentter, Kom oc nogle Abbeddømme paa
 Fode igien / it vdi Rethomagi Forstad / S. Peder til ære /
 It andet Andoeni, Det tredie paa it Bierg/ som kaldis
 Tumba, oc det besatte med Muncke / S. Michel til ære.

Ved disse tide døde Kong Lotharius, oc vdi hans
 sted/ bleff aff alle vduald / Hugonis Søn / til huilcket han
 nem forhialp Richardus, huilcken oc snart der effter døde/
 oc effterlod Franckerige sin Søn Roberto, som vaar en
 Gudfryctig Mand / oc elskede Religionen. Richardus,
 iblant andre Gassuer/ vaar oc med denne begassuet / at hand
 gierne forligte alle / som hand hørde at vere wens / med hin
 anden/ enten ved sig selfsuer/ eller oc ved sine Sendebud / De
 det effter Skriften / som siger: Beati pedes pacem por-
 tantes, Hand vaar lang paa Personen/ skøn i Ansigtet/ met
 it langt Skæg / oc it graat Hoffuet / holt meget aff Clercker
 riet/ foractede de Hoffærdige / elskede de ydmyge / oc hialp
 gierne Staerke / forsuarede de Faderløse / Encker / oc de
 som vaare fangne / dem igien løste hand. Met saadanne
 gode Dyder skonde Richardus som en ret Christi Eddels-
 skeen. Der effter bleff hand sluz / oc kallede sin Broder/
 Rodolphum til sig / forhandlet met hannem / huorledis
 hand sit Fæderne land kunde besticke. Hans Broder kunde
 vdi lang tid intet suare hannem for Corrig / Paa det sidste
 suaret hand hannem saaledis: Endog tieriste Broder/ du nu
 stunnis at myste din Egemilige krafft / dog alligeuel hør det
 dig til / men du leffsuer / at forsiune dine Land. Der effter
 lod Jærsten kalle til sig sin Søn Richardum, met de for-
 nemste

nemste vdi sit Land/ oc befale dennem sin Søn / met saadant
 ne Ord / I gode Mend / oc Staldbrødre / ieg haffuer her
 til Dags veret eders Offuerst / men nu nødis ieg til/ effter
 HÆrens vilie / at stillies fra eder / Derfaare om i nogen
 tid haffuer elsket mig / da beder ieg eder / i ville tage til eders
 Herre denne min Søn / oc verer hannem tro / som i haffuer
 veret mig / thi i kunde icke lenger haffue mig hos eder / som
 nu skal gaa den Sti / som alle vandrer. Aff denne Tale op-
 splis det ganste Hus / met Graad oc Hulen / Effter nogen
 tid vaar forloben / giffuer alle sig veluillig til / at stadfeste
 hans Begøring / suerger Richardo Huldskaff oc Mand-
 skaff / Her effter forgtis Siugen / mere oc mere / at hand bleff
 Suag oc Amectig / opløste sine Øyen til Himmelen / bad
 Gud om Naade / oc der effter døde / til Fiscanium , Aar
 996. effter Christi Fødsel. Richardus hans Søn skaffet
 sig it synderligt gaat Loff oc Rassin / offuer sit ganste Land /
 oc all Normandien førde hand vnder en Religion / som vaar
 en tappert Helt / førde sit Krigsfolck mandelig / oc hiembær
 altid Seuer aff sine Fiender / Oc endog hand vaar Leeg / dog
 alligeuel vaar hand induortis Geistlig / synderlig imod Cle-
 riciet , Gudsfyctig oc Andactig / Vnder hues Regimente
 samlede mange Manck / huilcke lige som Bier / samlede
 Christo / til det euige Rige / mange Hedninge. Vdi hans
 Regimentis begyndelse hende sig it slemte Oprør aff Þor-
 derne / huilcke forsamlede sig paa atskillige Støeder hemelig /
 oc raad slog / huorledis de kunde leffue effter deris egen Vilie /
 Oc lige som de haffde bruket Skow / Jiskevand / vden all
 Modsigelse tilforne / saa vilde de oc saa at saadant fremdelis
 skulle holdis / Derfaare vdsende de tuende aff deris / som saa-
 dant skulle vdføre til de andre / som boede mit i Landet / som
 oc saadant skulle stadfeste / Der Førsten saadant hørde / sende
 hand sin Broder Rodolphum Bud / met noget Krigs-
 folck / som skulle forstyrre deris Forsamling / Hand vaar icke

Ken/ men fangee strax alle de fornemste / affhug dem Hender
 oc Fødder/ oc sende dennem wduelige til de andre/ som kunde
 forstyrre dennem fra saadan deris Forsæt / oc met deris E
 zempel kunde affuise dennem / saa de icke saadant mere skulle
 begynde / Der met bleff Bøndernis Forsamling til intet / oc
 huer drog til sin Plow oc Harre. Ved disse tider vndflog
 sig Guithelmi Førstens Broder/ aff Fader alleniste/ at vil
 de vere vnder hans Herredom / heller oc givre hannem nos
 gen Billighed/ aff Oxunense Comitatu, huilcket Førsten
 haffde vnt hannem/ Oc der hand icke vilde lade sig slge / eff
 ter hand vaar tit paamint / oc straffet derfaare / bleff hand
 fangee formedelst Rodulphi Hielp oc Raad / oc last vdi
 Laarnet til Rothomago, huor hand sad fem Aar / den
 nem affliffuet hand/ som vaar Aarsage til det Oprør / andre
 som det viste / drest hand aff Landet. Fem Aar der effter/
 vndfom Guithelmus aff Laarnet / formedelst en Rnectis
 Hielp/ som vandt hannem igiennem Rinduct / paa Forff
 uet/ met ic lang Keeb/ Oc nogen stund der effter / der hand
 befant/ at det vaar hannem bedre / endog met Liffs fare / at
 bede sin Broder om Venstfaff / end at søge andre Førster el
 ler Herrer til forgefuis / Saa hende det sig/ at hand fant sin
 Broder / som iagede vdi Vermenli skow / der gic hand til
 hannem/ oc laste sig ned paa Jorden / begørede Forladelse/
 hannem oprenste Førsten strax / met Rodolphi vilie (som
 bekiende/ huorledis hand vaar vndkommen) oc forlod han
 nem all sin Forseelse/ oc der effter elstet hannem som sin liere
 Broder / gaff hannem Oxunensem Comitatum, oc en
 skøn Jomfru Licelinam, som vaar Turketelli, en for
 nemme Herremands Daatter / met huilcken hand afflede 3.
 Sønner/ Robertum, huilcken kom effter hannem in Co
 mitatu, oc Guithelmum Sueksionum Comitum, der
 til Hugonem Luxoniensem præfulem. der denne W
 illie vaar nederlagd/ vaar der Fred vdi Normandien.

Ved

Ved disse tider bleff Edelredus Konge i Engeland / som
 haffde Emmam Førstens Søster / formedelst nogen Tuist/
 imellem dennem / operret imod Førsten / lod vdflicke it store
 tal Skibe / hannem til skade / oc befoel sit Krigsfoelck offuer
 det gantze Land / at de paa en bestemt tid skulle komme til
 hannem vbeuebnet / huilcke hand befoel met Kongelig Au-
 thoritet , at de skulle seygle til Normandien / oc den met
 Brand oc Mord aldelis ødelegge / de skulle alleniste spare
 S. Michels bierg / oc icke forbrende saa helligt it sted / oc føre
 hannem Richardum fangen oc bunden / Effter de haffde
 altingest vndertrøed / huilcket hand befoel dennem at givre/
 met det snariste / Huilcke seygler met sterck Vind / komme til
 it Sted hedder Sare / huor de landede / oc siden brende alles
 uegne for Fode / Huilcket der Rugellius saae ved sine Spen-
 dere / samlede hand de Constantienses Knechte / oc andre/
 som kunde opkaldis met en fart / vdfalt imod dennem / met
 saa stor Hast oc Iffrighed / at ingen kom tilbage igien / som
 kunde forkynde det sine Effterkommere / thi en aff deris / som
 vaar trøet aff Løben / sad langt fra oc saae / huorledis det gic
 sine Staldbrodre / bleff saa forskærdet / at hand forgierte sin
 Strøbelighed / oc løb til Skibene met en Hast / oc forkynde
 det sine Staldbrodre / som vaar i Skibene / huilcke allesam-
 men gaffue sig til de tre største Skibe / oc roede dennem vð
 paa Stranden / mistroffendis om Liffuet / oc seylede saa met
 det snarreste til deris Konge / der hand saae denem / strax bege-
 rede hand deris Offuerste / men de suarede / naadigste Konge /
 vi saae icke Førsten / men vi saae alleniste it Gressuedonunis
 forskærdelige Foleck / met huilcket vi stridde / met voris store
 skade oc Fald / Der ere icke alleniste sterke Krigsmend / men
 osaa frimodige Quinder / huilcke met Saastange ihiesfoge
 de fornemste aff voris Mend / aff huilcke vi vide dine beste at
 vere ihieslagen / Oc der Kongen saadane hørde / skammeet
 hand sig met stor Blusel. Gaufridus Gressue aff Britan-

nien/ der hand saae Richardum, at haffue Fremgang/ vdi
alt hand anslog/ oc at hans Mectighed vdspreddis allenege
ne/ begynte hand at tencke ved sig selfouer/ at der skulle vere
meget store Venstaff imellem dennem/ der som hand tog
hans Syfter Hadvis til Ecte / Det vaar Førsten saare
taetnemmelig/ oc hans Raad vdi Normandien / Oc hand
giorde deris Bryllup paa Christen vis/ med stor Herlighed
oc ære/ oc siden mee stor Stenck foræerde dennem / der de
droge tilbage / Ved hende afflede Gaufridus tuende Søn
nes/ Alanum Viz, oc Endonem, huilcke regærede Bri
raanniam, lang tid effter hans Død. Der Normandien
saaledis vaar lykkelig vnder saadan en Herre / bestemmet
Edelredus Konge aff Engeland/ sit Rige/ som haffde veret
lykkelig vnder mange Konger / med it whørsom oc mere end
Hedenste Naafund/ thi hand bestillede/ at alle Danste/ som
leffde vnder hannem rolig oc fredelig / Der de dennem intet
saadant foruente/ at omkommeis paa en tid / oc deris Quin
der at nedgraffuis til Brystet/ oc saa at hise Hunde paa den
nem/ som kunde vdslide deris Bryst/ oc bide dem / Smaa
diendis Børn lod hand slide op til Dørrene/ huor ingen vaar
der saadan hans Tyranni kunde heffne. Der dette Blods
bad gick an til Lunden / vndsthyede til Haffuet nogle unge
Karle/ oc komme til Tamesia, der fra til Haffuet / oc der
næst ind vdi Danmarck / huor de fortalde Kong Suend/
huorledis hans Folk saa ynckelig vaare omkomne. Da
Kongen dette hørde / bleff hand bedrøffuet / oc sammentakles
de alt sit Raad oc Førster/ raadslag med dennem/ huad hand
skulle giøre / effter hand dennem haffde vnderuist/ om saad
dan whørsig Gierning / Huilcke bleffue beuegede/ aff deris
Frenders oc Venners dødelige Mord / med it Rundhaab
oc Samtycke/ at heffne deris Død/ aff gantske Mact / Der
effter lod hand vdskriffue aff sine oc andre Lande/ Knechte/
som begærede Sold oc Penge/ at skulle komme til en bestem
met

met tid / Til denne tid kom it stort tal Jolek / til Skibene / oc
 der opvunde de Senel / oc seylede hen til Eboraca territo-
 ria, huor Kongen forlod sit Jolek / oc drog til Rothoma-
 gum, met nogle Skibe / oc talde met Første Richardo,
 huilcken Stadfeste en languarendis Fred / imellem huer andre /
 at der skulle bliffue it euigt Forbunt imellem Kengerne aff
 Danmark / oc Førsterne aff Normandie / oc deris Effter-
 kommere / Saa at hues Danske ville selge det / som de toge
 fra deris Fiender / det skulle de lade de Normanner bekom-
 me / Oc der som nogen Dansk bleff saargiort / oc behøffuede
 Benners hielp / at hand skulle lægis hos de Normanner /
 som i sit eget Hus. Der Kongen nu dette haffde giort eff-
 ter sin Begøring / met Førsten / drog hand met hast til sine /
 som vaare bleffne til Eboracum, Oc strax der hand kom
 til sin Høer / forderffuede hand oc sine / Landet / met Koff oc
 Brand. Der Eboracenses saae sig icke hielpis aff nogen /
 gaffue de dennem / oc satte Gissel / Saa droge de til Can-
 tium, huilcken By gjorde det samme. Der effter beleager
 hand Lunden / huilcken By icke kunde taale saadan Beley-
 ring / mens gaffue dennem vnder hans Vilie. Edelredus
 Konge / som da vaar til Vinthonia, da hand saae / at hand
 vaar forlaet aff hans / de Engelender / samlede hand alt sit Eiz-
 gendefæ / drog siden der fra / vdaff Riget / met sin Hustru oc
 Børn / Eduardo oc Alfredo, ind vdi Normandie / til
 Richardum, huilcken vndfanget hannem hederlig / huor
 hand oesaa bleff met stor Rigdom / saa lenge hand vaar Land
 fluetig. Siden der Kong Suend tracterede om Rigers
 Ænlighed til Lunden / bleff hand der effter strax slug / oc døde /
 hues Egeme de Danske Balsommerede / oc førde det til
 Danmark / der at begraffuis. Effter hannem regærede
 Canutus hans Søn / Der hand vndfick Regimentet / be-
 færet hand hans Høer / legger sin gantste Flid paa / icke at
 forlade det Thog / som hans Fader haffde begynt / men

kalder til Hielp tuende Konger / *Lacinam Suecorum,*
Allaum Noricorum. Dissimellem hørde Edalredus
 Kong Suends død / oc beredde saa altingest / som hørde til
 Seylag / oc met Gløde drager til ste Rige / met sin Dron-
 ning / oc begge Sønner / *Eduardo oc Alfredo,* huilcke hand
 freinsende met sin Moderbroder. Mens Kong Knud for-
 samlede it tal Folt / met huilcke hand vdføer aff sit Rige /
 som it sterck Boer / oc seylede til Engeland / mee ste Krigs-
 folt / kom til Tamesin, oc siden til Lunden Gressstaff / mod
 huilcke / der hand nu ste Folt vdføetter paa Landet / de En-
 gelste toge til Berge / som vaar aff det ganeste Land / oc for-
 samlede hos *Auxendunum,* huilcke paaforde hannem it
 farligt Blodbad / Mod huilcke Kongen stride saa mandelig
 oc met saa stor it Nederlag / at ingen det kunde telle / huor
 mange tusinde der vaare slagne den Dag / aff de Engeste /
 De strax her effter belegger hand Lunden / vdi huilcken Edel-
 redus Kongen da laa / saare siug / oc icke lenge der effter / der
 Siugen formerede sig / døde. Kong Knud der hand hørde
 Kongens død / aff sine gode Wends raad / tog hand paa
 Christen vjs / til Ecce / hans Dronning *Emma,* huilcken hand
 tilforne haaffde aff Wyen vdtaget / oc gaff for hendis Kan-
 kon / Guld oc Solff / offuer det ganeste Leyre / Aff huilcken
 hand afflede haarde Knud / som der effter bleff *Danmarkis*
 Konge / oc en Daatter heed *Gumild,* huilcken *Henricus*
 den Romerske Keyser siden fick til Gemahl / De de som boe
 de i Lunden mistrøffede dennem / at kunde lengre bliffue der
 ved / for Hungers skyld / lode derfaare Portene op / oc gaffue
 sig aldelis vnder Kongen / De her effter gick *Canuto* all Er-
 geland til hende. De dette vilde ieg indsætte / at ieg kunde vnder-
 deruise dennem / som icke vidste *Eduardi* Herkomst / Nu
 kommer wi til voris Forsæt.

Ved dette Pass / tog *Odo Carnotensis* Gressue /
Matildam, *Richardis* Syster til Ecce / huilcken hand gaff
 halff

halffdelen aff Dorcastrino castro, til Morgengassue/ met
det Land som laa ved Arne flod/ Men der hun vaar død/ no
gle Aar effter vden Børn / begærede Førsten samme Land
igiengiffue hannem/ Derfaare samlede Førsten det Britan
niske oc Normanniske folck/ ved Arne flod / oc bygde der it
Slaaet/ Tegul kalled / oc der til lagde Førstel aff Odonis
Gressuedsmme/ oc det befestede met Folck / til huilcke hand
flöz sin Lijd / Men Odo met Hugone Grimanenli oc
Vallerado Melletenli, same deris Folck rede den gantste
Nat/ oc om Morgen tilig met vdslagen Jennick/ komme for
Tegulense slaaet / Der de fornemiste som Førsten haffde la
det effter sig/ saae saadant / lode de en sterck Bacc inden saar
re / oc vdfalt saa hastelig / met deris Folck / at stridde imod
Sienderne/ at de sloge mange aff dennem / andre saargiorde
de / oc oplectte de andre / som vaare vndflyede / oc dennem
haffde forstucket vdi Skow oc Mark. Odo oc Vallera
dus, at de kunde befri deris Liff / flyede til Dorcastrini be
festning/ oc Hugo der hans Hest bleff slagen vnder hannem/
vndfom hand til Guds / hand til met stelde sit Panker / huil
cket hand vaar idragen / vnder Forren eller Ploynningen paa
nogle Agre / tog siden Hvrde fløeder paa / oc met hannem
fløette Jaarestien/ fra it sted til it andet/ paa sine Ry'er / oc til
ra vder Normannos, at de met stor hast/ skulle forfølge des
ris Siender/ som icke langt der fra flyede slemmelig / Der de
vaare saa hendragen / tog hand ind at Skowen / met Hvr
den/ som viste hannem Veyen / Oc siden paa tredie Dag/
kom til Cinomanis, i eelendige maade aff Torne reffuet oc
slidet. Der Førsten saae/ at Odo vaar kommen til saadan
en Haardnaekenhed / vdsender hand sine Legater / oc sig til
Nictv vdkalder tuende Konger paa hin side Nassuet/ Olauru
Noticorum, oc Lacinam Suecorum, met mange W
christne / huilcke met it frit Mod vdkomme stercke / oc met
for

stor hast fengede til de Britanniske Grenset / Huilcke der
Britones saae / meente de / at de vaare komme at røffue / oc
vilde saaledis dennem forraske / Men Hedningene der de for
nam deris Suig / brugte de oc saa deris Suedighed / oc grass
uede store dybe Grassuer / offuen til sneffre / paa en slet March
paa huilcken de fornam dennem at skulle komme / at deris
Rytters Heste der vdi kunde bryde Venene / oc kaste Mans
den aff Hesten / huilcken de saa met det snarest kunde drøbe /
De Britones saa kommendis / offuerfalder hastigt deris
Fiender / oc indfalder saaledis vdi deris Snare / oc drøbis
ynkelig / at neppelig nogen vndkom der fra. Siden droge
Pagani videre / belegger Dali festning / oc der de det indtog /
ophrende de det / oc de der inde vaar / met Saiermone deris
Offuerste / Siden fengede de der fra / oc droge til Sequane
minde / oc op at Floden / til Rothomagum , Huilcke Jør
sten vndfangede met stor øre. Der Kong Roberius aff
Frantzerige hørde / at Pagani haffde giort Britones saa
dan Skade / oc at Richardus dennem haffde vdkallet / at
nederdemppe Odonis Gienstridighed / befryctede hand / at
de skulle forderffue Franciam , Derfaare tilhobe kalier hand
sine fornemste aff Riget / oc begge Parter / som vaare wens /
befoel hand at komme til Coldras , huor hand dennem strax
saaledis forligte / At Odo skulle beholde Dorcalinum leyr /
oc Jørsten skulle bekomme sit Land / met den festning Te
gule , som altid skulle bliffue vdi hans / oc hans Arffvingers
verge / De der effter drog hand hiem til sine Konger / oc eff
ter hand dennem haffde hederligen begaffuet / gaff hand den
nem Orlog at drage tilbage / dog at de skulle findis villigt
naar hand paatreffde. Kong Olaus befalt vel den Chri
sten Religion / derfaare lod hand sig døbe / met nogle aff sine /
huor til hannem raadde Erchebispen Robertus . aff huilcken
hand oc bleff døbt / drog saa hiem igien til sit Rige / Hand
bleff siden forrødelig ihjelslagen aff sine / oc saaledis indgick
vdi

vdi Guds Rige / en Konge oc Martyr , som effter sin Død
giorde store Mirackler.

Richardus omhyggelig / om hans Effterkommere /
der hand hørde Goisfridum Gressue aff Britannien / at
haffue en Søster heed Judith / som vaar meget skøn / oc met
hoffuiske Seder / den begærede hand ved sine Legater / aff
hendis Fader / huilcken gierne samtyckte her vdi / Oc der
hand haffde forskreffuet hende / huad hende pro Dore til
hørde / førde hand hende til S. Michaelis Archangeli
Grenser / huor Førsten lod sig giffue ved hende / Aff denne
afflede hand Richardum, Robertum, oc Guilhelimum
huilcken bleff Muncck hos Filsanum , Fick ocsaa mange
Døttre ved hende / En / Adelig / siick Rainaldus Gressue aff
Burgundien / den anden / Boldeuinus aff Flandern / den
treddie døde Jomfru. Der effter drog Goisfridus Gressue
til Rom / oc effterlod Britanniam vdi Førstens testame-
telse / oc hans tuende Sønner / Alanum Viz , oc Endo-
nem, huilcken døde der hand vilde drage tilbage igien.

Ved disse Tider / som Burchardus Comes Milde-
nensis vaar til Hoffue / hos Robertum Konge i Francke-
rige / indtog en aff hans Soldater / Valterius , hans Fests-
ning / forstucken met Stenck oc Gaffue / oc met hemmelig
Practick / antuorde den Odoni Gressue / Der Kongen det
hørde / befoel hand Odoni , at hand den Burchardo skulle
igien antuorde / Men hand forlod sig paa denne sterke Fests-
ning / thi det laa mit i Sequana , omfløt paa begge sider /
suarede / At hand det aldrig vilde givre saa lenge hand leffde /
Hvorfaare Kongen bleff vred / oc vdkallet Richardum
Førsten / at tale met hannem / huilcken hand saareholt den
Spaas / hannem vaar skeed / bad hannem / at vilde beuise sig
Trofast / oc hielpe hannem / at hand i Le saa skulle forhaanis
aff sine egne / Førsten lod sig saadant gaa til Hierte / forskreff
strax it stort tal Folck / oc drog til Mildunum , oc det belage

de/ paa den ene side aff Floden / oc Kongen met sine paa den anden side/ oc det stormede met veldige Blyder / Oc der de Mildunensles saae / sig ickte at kunde taate saa mechtige Fiender / oplode de Portene / oc lader Kongen ind / Da spares Førsten Menigheden / oc hand antuor det Førsten Forræderren/ oc forordnet Soldater som skulle beuare Fæstningen / oc Kongen antuorde det igien Burchardo , oc lod Forræderen henge vdi en Gallie / met sin Hustru / saa betalde de anem deris store offuermaade Driftighed/ Her effter drog Førsten til sit eget/ Paa huilcke tide Normanni vaar vant til at offueruinde deris Fiender / oc ickte at fly for nogen. Try Ar der effter døde Henricus Førsten aff Burgundien/ foruden Børn / oc lod Robertum Kongen aff Franckerige til sin Arffuing / Hannem vilde ickte de Burgundier aff Hoffærdighed anamme / derfaare belegger hand Landrinum Niuernensem Gressue / inden for Altisiodorum, saa lenge indtil hand vnderlagde sig Landrinum , met deris Gissel/ Der fra drog hand siden met Richardo , brende oc sticende Burgundien/ Oc der hand haffde sat Vern paa alle Sloete / satte hand sin Søn til Offuerst / offuer Burgundien/ Saaledis bleff denne Hoffmod afflage / imod Kongen aff Franckerige / oc Førsten drager i Normandien. Rainaldus offuer Aone, Gressue aff Burgundien / der hand hørde Førstens gode Nyete/ sende hand sine Sendebud/ som skulle begære hans Daatter til Ecte/ huilcken hand ocsaa bekom/ oc førde hende ind i Burgundien / met stor Herlighed / oc gaff sig ved hende paa Christen vjs / huilcken lang tid der effter bleff fangen aff Hugone Comite Cabilonenli, for nogen Fiendskaff skyld / imellem dennem/ oc det ved Suig / oc siden foruardis i it sterck Fængsel / met Volte oc Jern / Der Førsten hørde saadan hans wbillig Bedrøffuelse/ Saa sende hand strax Legater til Hugonem , at hand for hans Wøn skyld/ vilde lade sin Suoger fri oc leddig/ huilcken Legation

Hugo

Hugo icke alleniste foractet/ men ocsaa foruarer vdi haarder
 Jengsel / oc lagde sterck Vact for Dørrèn. Der det bleff
 sagt Richardo, befoel hand sin Søn Richardum, at hand
 skulle met sine Normanner drage ind i Burgundien / oc heff-
 ne den Bret aff gantse Mact / Dette vdtrettet hans Søn
 met gantse flid/ oc beredde alt huad der til giordis behoff/oc
 met stor Mact aff Normandien / oc Normend / beleyrede
 Castrum Menvaldum, huilcket de forbrende met Dørn/
 Quinder/ oc Mend / fordi at Sienderne opærrede dennem
 met Skud oc Pile/ thi de fordristede dennem for meget paa
 Stadens besefning. Saa droge de der fra / oc opbrende
 huor de droge frem/ komme saa til vrbem Cabilonensem,
 Der nu Hugo eracte / sig icke i nogen maade at kunde staa
 saadan en Krigshøer imod/ kom hand oc førde en Sadel paa
 sin Axel/ salt paa Knæ for Richardi den ynges Fødder / oc
 bad om Naade/ huilcket hannem oc bleff tilsted/ at hand skul-
 le frigiøre Rainaldum, oc met Sed bedreffte Richardo,
 at hand dette skulle fyllestgiøre hannem til Rothomago.
 Der dette vaar giort/ drog hand til sin Fader igien / De end-
 dog Førsten vaar meget ypperlig vdi alle sine Gierninger/ oc
 aff alle berømmet / saa vaar hand alligenel vdi Christi dyr-
 celse/ saa at Muncke oc Clericiet kaldede hannem met gaat
 stiel den Gudfræetige / som gierne saa fattige Folck til gode/
 Hand salt paa det sidste vdi en stor Skrøbelighed / oc lod
 kalde til Fiscanium, Robertum Archiepiscopum, met
 alle Normanniske Førster / huilcke hand gaff tilkiende / at
 hans Døds time tilstundede/ Huor aff alle begynte storligent
 at grøede/ der graade Muncke oc Clericiet, der graade stor-
 re Herrer/ der graade oc de Fattige / at de skulle myffe saa-
 dan en Herre oc Patron, Der effter lod hand kalde sin Søn
 Richardum, huilcken hand gjorde til en Første offuer sine
 Land/ effter ste Raads beuilling/ De hans Broder Rober-
 tum, gaff hand det Gresskaff Oxunensem, at de skulle

tiene hannem/ Oc der altingest vaar saaledis vel sticket / døde hand Anno Christi 1026. effter hand haffde regæret 53. Aar. Richardus den vnge / kom effter sin Fader / regæret kun it Aar/ Oc lige som hand haffde det samme naffn/ saa bleff hand oc saa hans Arffuing til gaffns / Hand vaar til Krig saare sticketlig / oc aldelis vdi Troen Catholicus, oc vaar offuer maade from imod Guds Tienere/ Holt sit Krigsfolck vdi god Affue/ oc haffde altid lyst til Fred oc Rolighed / Men hans egen Broder oc Frende vilde da icke tilstede/ at hand lenger skulle glæde sig aff Freden / met opuercket hans Broder Robertum til Rebellion oc Oprør/ aff nogle onde Menniskers Indstuedelse / Der 2. Aar vaare moxen forløben/ drog hans Broder til sit Slaat Falise/ met sine Mend/ laugede sig til Krig / for intet actede hans Broders Herredømme / Hannem belagde Førsten strax met icke stort tal Folck/ stormede oc ned slog Murene/ met atskillige Machiner oc Buluerck/ indtil saa lenge / at Robertus fortrød sit Forsæt/ oc paa det sidste forligte sig met sin Broder. Huilcken der effter drog til Rothomagum, Anno Christi 1028. met nogle aff sine/ oc der hasteligen døde / som mange mener/ forgiffuen/ Oc lod effter sig sin Broder Robertum Herre vdi Normandien/ Saa forkyndis nu Richardi broder en Første offuer alt Førstendommen/ huilcken vaar streng imod de Oprørste/ oc Lemfeldig imod de gode/ der til god oc Gudfryctig/ Huorfaare hand lenge vaar vdi Rolighed/ foruden at hand haffde Robertum Archipræsulem misstænt/ oc hannem derfaare belagde vdi Ebroico by / Huilcken der hand haffde bekommet Frihed / drog hand til Robertum Konge / Landfluctig / met nogle aff sine / Oc siden fatte Normandien vdi Passuens band. Der Robertus bleff anderledis vnderuist / oc merckte / at hand haffde giort Bret / fortrød hand sin Gierning / kallede Wispen tilbage igien/ oc tog hannem igien til sit Raad / oc altid siden bleff

tro/ Siden vddreff hand dennem/ som haffde Lyft til Riff oc
 Trøette/ Beholt hos sig tho forstandige/ huilcke hand brugte
 vdi alle Sager / oc dennem ophøvede til Dignitet oc ære/
 hues Fromhed de gode rofede / oc de onde lagde hannem saas
 dant til/ lige som det skulle komme aff vforstand. Aff hues
 Orden vaar Guilhelmus Bellemenlis, som vilde forsøge
 hans Gemæte/ Derfaare rebellerede hand ex castro A-
 lencio, huilcket hand haffde til Læn / Saadan hans Hof-
 færdighed at straffe/ kom Førsten met mange Krigsfolck/ oc
 trengde hannem saa lenge inden Fæstet / indtil saa lenge hand
 begærede Naade/ kom til hannem/ oc bar en Sadel paa sine
 Skuldre/ Huilcken Førsten tilgaff/ endog hand det aff skromt
 begærede / oc satte hannem i sin Stand igien / oc drog saa
 der fra. Men Guilhelmus ickte langt der effter bleff oprø-
 rissk igien/ oc vdsende sine Sønner / Falconem oc Rober-
 tum, met en hob Krigsfolck/ huilcke som indfalt i Norman-
 dien/ Mod huilcke nogle drog aff Førstens hus / oc begyntes
 en blodig Krig vdi Barenonis skov/ Dog formedelft Guds
 Naade bleff saa meget vdtretet / at de dræbte Falconem,
 den Oprørisstis Søn / oc hans Broder Robertus neppe
 vndkom at Skoven / huor den stærste part oc bleff. Der
 Guilhelmus hørde deris Død / som da saa meget Siug/
 bleff hand saaledis bellemet aff Sorrig / at hand strax opgaff
 sin Aand / Oc i saa maade siet det Oprør en Ende. Epi-
 scopus Bajoralinæ vrbis, Hugo Rodolphi Gressuens
 Søn / der hand dette saae / at Førsten vilde følge de Bissis
 raad / oc forlade sine / begynte hand oesaa paa it Fund / oc
 befestede Ebroicum castrum, met Krigs munition / oc Fes-
 tallie/ der til met Folck/ Siden drog hand ind vdi Francker-
 rige/ at samle sig Krigsfolck / huilcke kunde hielppe hannem/
 at staa imod sine Fiender. Hans Sind fornam Førsten vel/
 oc samlede aff Normandien / Folck / som belagde det samme
 Castel, at ingen kunde komme ind eller vdi / Der Hugo saae

at hand der fra vaar vdeluct / bleff hand bange for sine som
der vaar inde / begærede ved sine Sendebud aff Førsten / at
de maatte ledig giøris oc passere der fra/huilcke hand oc strax
vddress/ oc hand selff met de andre hand lenge begærede/bleff
lenge Landfluctig/ De Førsten befatte Slaattet met Krigs
folck oc Munition, effter det sig hæffde opgiffuit.

Ved dette Pass / begærede Boldeuinus Setrapa
Flandrensis, at ædelgiøre sit Affkomme/ drog til Rober-
tum Kongen aff Franckerige/ oc begærede hans Daatter til
sin Søn Boldeuino, huilcken hand bekom / oc førde hende
fra Kongens hus vdi Buggen / til sit eget / oc opfødde hende/
til hun bleff Mandvoren/ met stor Flid/Hues Søn/ der
hand bleff giffuen til hende / vddress hand sin Fader / formes
delst det store Suogerstæff / huilcken der hand vaar ynckelig
forlat aff sine/ begærede hand aff Førsten i Normandien / at
hand vilde hielpe hannem / De Førsten forbarmede sig off-
uer hannem/ vddrog aff sit Land / met stor Mact / til Flan-
dern/ oc den opbrende oc skende/Drog til det Castel Cioca,
oc det ødelagde/oc forbrende alt hues der vdi vaar. Huilcket
der de andre Herrer saae / oc fryctede for saadan skade / for-
lode de Sønner / oc droge til Faderen / oc satte Gissel for
dennem/ Der Boldeuinus kunde icke imodstaa saadan en
Mact / sender hand Førsten Legater / begærer ydmøgelig-
gen/ at hand vilde vere en Meglere / imellem sig oc sin Fa-
der/ Hues Begæring hand effterkom / oc forligte dennem/
at de kyfste hin anden/ oc bleffue Venner/ Saa bleffue de ens
met hin anden/ oc afflagde all Riff oc Trøtte. Førsten kom
til Normandien igien/met sin Høer vskad/Ved huilcke tider
Robertus vdi Franckerige Konge / dør / oc Henricus
hans Søn effterfølger hannem. Kong Henricus vaar
Konge vdi Franckerige / men Robertus hans Fader leffde/
Der effter bleff hand saaledis forhadet aff sin Moder Con-
stantia, huilcken lagde vind paa / hvorledis hun kunde vdi
driffue

driffue hannem aff Riget / med nogle Gressuer / som besuore sig met hin anden/ Hun begærede at sætte vdi hans sted Robertum, Førsten aff Burgundien/ Huorfaare hand nødsdis til / effter hans gode Venners raad / at drage met 12. Tienerer alleniste/ til Normandien/ til Førsten / som da vaar til Fiscanium, oc begærede hand vilde stande hannem bi/ effter som hand vaar det plictig aff Forbunt / Huilcket Førsten gierne giord e/ fornedriget hans Wuenner / oc forkom deris Gods/ De i saa maade giorde sin vlyckfaliige Moders Driffte til intet.

Gressue Alanus vdi Britannien lod sig oc saa slaa met Hoffærdighed/ mod huilcken Førsten oc førde ie stort tal Folck/ salt ind vdi Britannien/ oc opbrende det gantste Dolsli Gressuedømme / oc drog siden tilbage igien met it stort Bytte. Effter at de vaare hendragen / begærede Alanus at oprette sin Skade oc Spaat / følge hannem strax effter met it store tal Folck/ at forderffue Abrincatensem Comitatum, Mod huilcke traadde / de som vaare der effterlat til Bern/ oc ihjelsloge Britones, saa de stuntis ved Venen at vere adspred lige som Saar / De hand drog igien met Spaat til Rodonis.

Den tid som Edlredus Konge aff Engeland / vaar vddressuen aff Suend Konge i Danmark / oc vaar dragen vdi Normandien/ Landfluctig/ De der hand nu drog til Ruget igien/ effterlod hand sine 2. Sønner/ Richardo, deris Moderbroder / dennem at opføde / huilcke som bleffue opfødde vdi hans Hoff/ met saadan ære oc Kierlighed/ lige som de haffde veret hans Brødre / Huor offuer hand rørdis aff Barmhiertighed/ sende Bud til Kong Knud / oc befaleet / at hand strax skulle ansee deris languarende Landfluctighed/ oc igien giffue dennem deris eget / endog det vaar vel silds/ oc det for hans Skuld/ Hand vilde icke lyde hannem at/ men sende sine Legater tilbage / som førde ingen glade Tidender/ Derfaare

Derfaare bleff Førsten optend aff Brede/ oc met sine beste
Mend opsamlede en stor Skibsflaade/ huilcken hand fors
samlede aff all Normandien/ i en flacket tid/ oc den besatte
met mange veldige Folek/ oc komme de tilsammen hos Fi-
scanium, Saa droge de deris Seyel op/ oc der de vdkom-
me paa Haffuet/ reyste en veldig Storm/ oc førde dem til en
De/heder Gernsi, met stor Liffs fare/ huilcket ieg mener at
vere skeed for Eduardo rege, huilcken Gud vilde lade regæ-
re/ foruden Blods vdgynelse/ huor hand laa i lang tid/ aff
Modbyrd/ som lenge varede/ Der offuer bleff Førsten saare
bedrøffuet oc ilde tilfreds/ Oc der hand saae/ at hand icke
kunde komme offuer/ vende hand tilbage/ oc met en fart kom
til S. Michels bierz. Saa tog hand en part aff Flaaden
til at stiende Britanniam, oc siden met hans Kexsener/ be-
redde/ at offuerdrage dem paa den anden side/ Da Alanus
saae sig at vere i stor Fare/ paa begge sider/ sende hand Bud
til Robertum Viz Archiprælulem, begge deris Nors
broder/ oc besøel hannem at komme til sig met hast/ oc fors-
tellet hannem sine Lands forderffuelse/ oc huorledis Førsten
vaar fortrønet paa hannem/ Saa tog Prælaten hannem/
met hans egen gode Vilie/ oc førde hannem til S. Michels
bierz/ gaff saare/ at hand henflyede til hans Barmhiertigs-
hed/ Huilcken hand dog paa det sidste ved Christi hielp saae
ledis forente/ at de bleffue forligte met huer andre. Der nu
saadant vaar nederdempte/ kommer Kong Knuds Legater/
oc forkynder Førsten/ at hand vilde giffue hans Sønner halff-
parten aff Riget/ oc sine Arffuinge/ met Fred vdi sine Dage/
fordi hand vaar meget strøbelig/ huilcket Førsten da vilde
forhale/ indtil saa lenge/ hand vaar kommen fra Jerusalem/
huilcken Kexse hand haffde lenge attraad/ huorfaare hand
kalder sin Robertum Archiepiscopum Rothomagen-
sem, met de beste aff Førstendøim met/ oc obenbarer dennem
sit Anslag/ huilcke alle bleffue betagen met Forundrelse/ oc
Fryct/

Fryet/ for hans Fruerelsis Skyld / at hans Land midler tid
 maatte forderffuis / De hand saaregaff dennem sin eneste
 Søn Guilhelmum, at de skulle vduelle hannem til deris
 Herre vdi samme sted / oc giøre hannem til Offuerste for de-
 ris Krig/ huilket hand gierne aff dem begærede / De endog
 hand vaar saare vng / alligeuel glædde de dennem ved hans
 Næruerelse/ oc hannem endrectelige vdualde / til deris Her-
 re/ oc suore hannem Huidskaff / oc det bekræftiget med deris
 Eed. Der saadant vaar fuldkommet effter hans Vilie/ oc
 den vnge Herre bleff opdraget vnder sine Formyndere/ som
 vaare vise oc forstandige Mend/ oc hand hæffde sat altingest
 til rette vdi sit Land / sagde hand dennem gode Nat / met sit
 Selkaff/ oc gaff sig saa paa Reysen / Ingen kænd sig eller
 tale/ huad Almisse hand beføl huer Dag at vddelis til de
 fattige/ De effter languatig Vandring / kom hand paa det
 sidste til den hellige Graff/ vdi huilken den Himmelske Kon-
 gis allerhelligste Lijg vaar begraffuen / Ingen kænd heller sig
 ge/ huad Graad hand der felde otte gantste Dage / oc huad
 Skenk hand der vdsste/ Der effter drog den gode Gudstye-
 tige oc mechtige Herre til Niceam, effter hand hæffde giort
 stor Penitens / oc besøgt alle hellige Stæder / vdi huilken
 By hand bleff meget Suag / Anno Christi 1034. huor
 hand oc saa døde/ hues Siel vi troer nu at vere vdi Himme-
 len/ effter at hand vor HCRre met mange gode Gierninger
 hæffde foræret/ De hand bleff begraffuet vdi S. Mariæ kir-
 ke/ som er inden Stadsmuren / met stor ære oc Prægt / aff
 sine. Effter hannem regærede hans Søn Guilhelmus,
 om huilken vi ville her effter høre / met huad Møde oc W-
 mage hand vndgick sine listige Fienders Anslag/ oc huorle-
 dis hand dennem offuervant / oc at det icke skal formedelst
 Douenhed vdslettis/ huad hand gjorde vdi sine Dage/ oc lig-
 ge som det er tilgaaet vdi Sandhed/ vdi hans tid/ De endog
 hand vaar foruden Fader / vdi hans første Regimente / dog

alligeuel optuctedis hand vdi høffuiste Seder/ formedelst si-
ne Formyndere. Vnder hies Begyndelse mange Nor-
manner/ opbygde dennem selff Fester/ oc affuigede fra den
Tro/Kaff de hannem burde/ Der aff folgede atskillige Op-
rør/ Tuist oc Forderffuelse/ mange dapper Krigsfolck ne-
derlagdis vdi Krig/ som Hugo Montis fortis, imod Val-
chelino, vdi huilcket Slag de bleff begge. Der effter fors-
merede det sig/ oc den unge Herris Formyndr Gress
Gislebertus bleff oc saa slagen/ oc i atskillige Tider Tuoldus
hans Tuctemester/ Esbertus hans Hoffmester/ De effter
alle Henricus Konze aff Franckerige/ wanseet hans Fader
haffde giort hannem meget til gode/ oc sagde: At hand in-
genlunde vilde forlige sig met hannem/ saa lenge Tegulen-
se castrum, waar paa Jode/ Saadant tilstedde de Nors-
mend aff Begyndelsen/ huilcket siden fortrød dem/ Men
Gislebertus Crispinus, huilcken Robertus haffde tilfor-
ne vne det Slaat/ der hand saadant deris Samtycke hørde/
vilde hand icke giffue sit Samtycke der til/ men drog ind at
Slaattet met stercker Haand/ oc sticket sig til at lide huad
kunde paakomme/ huilcken Kongen strax beleprede/ De mee
saa Ord/ Hand lod sig beuege aff Førstens bøn/ oc imod sin
Wille/ antuordet hannem Slaattet/ huilcket hand saae for
allis Nassun at opbrendis. Siden drog Kongen der fra/ oc
icke lenge der effter drog hand indtil Oxunensem Comita-
rum, oc forbrende Argentonium, Førstens Flecke/ oc mee
stort Bytte drog der fra/ De der hand drog tilbage igjen/
kom hand til Tegulense castrum, oc der gjorde imod sin
Eed/ at det skulle icke i fire Aar opbyggis/ aff nogle sine/
huilcket dog skede/ thi hand lod det opbygge/ oc besatte det
met Folck oc Jetalie/ drog siden der fra. Der Turstinus
Oxunensis Hoffuismand seer/ at Førsten waar regoeret aff
Kongen/ oc saa gaat som indtagen/ at maatte giøre hans
Wille/ bleff hand oc saa affældig/ samlede sig aff Kongens
Soldæ

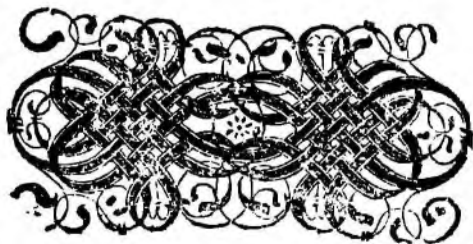

Soldater / at befeste den Befestning Falise / at de skulle icke lenger vere Førsten vndergiffuen / Huilcket Førsten met sine Normanner belagde / oc strax der effter stormede de Slaats eet / at de paa en kort tid nedersloge Muren / Oc der som Natten haffde icke indfaldet / haffde de fuldkommet deris Willie / Oc der hand saae / sig icke at kunde lenger taale saadan mact / begoerede hand at maatte passere met sine / drog saaledis hen i Landfluctighed.

Ved dette Pass døde Robertus Archiepiscopus Rothomagensis, effter huilcken kom Malgerius Ober-ti, Førstens Broder / Thi Richardus secundus, der In-dith vaar død / tog sig en anden Quinde / Papiam, aff huil-cken hand afflede tuende Sønner / Valgerium Archipræ-sulem, oc Guilhelmum Archalensem, Denne Guil-helmus ananmet til Forloening Comitatum Tolagi, aff Førsten / som da vaar vng / at hand skulle vere hannem tro / Men hand bleff hoffærdig aff sin Herkomst / oc bygde it fast Befestning / paa it høyt Bierg / huor aff hand tyrannize-ric, offuer det gantske Land / oc foractede Førsten / huilcken der imod met sin Broder oplaster en Vold oc Befestning neden ved Bierget / oc besetter det met Jettallie oc Jolck / mes-geet sterck / Huilcket der Kong Henricus hørde / kallede hand strax tilhammen sine Francker / at besterme den Sted / som laa offuen faare / oc befalet sit Jolck at slaa Leyer hos Al-banum, Der Førstens Jolck fornumme saadant / førde de aff Kongens Jolck en hob i Hinderhold / oc ihuelstoge mange aff dennem / iblant huilcke vaar Inglaranus, Comes Ab-batis villæ, oc Hugo som kaldtis Bardulphus, met man-ge andre / Oc Kongen / der hand saadant forstod / drog hand bedrøffuet hen met Spaat / Oc Guilhelmus icke lenge der effter aff Hungers nød maatte opgiffue Slaattet / drog saaa-ledis der fra Landfluctig. Ved disse tider døde Canutus Konge vdi Engeland / Effter hannem regoerede hans Søn

Haraldus, fød aff Elgifuz hans Concubina, Der Richardus hørde hans Død / som hand for lenge gierne haffde seet / vdruster hand sig fra Normandien / thi hand vaar endda hos Forsten met 40. Skibe / oc seglede til Hamptonia huor hand finder it stort tal Engelske / met huilcke hand stermyger / oc dræber en stor part aff demnem / Eiden drazer hand til Slibene / De der hand seer / at Engeland icke kunde indtagis vden stor Mact oc Folek / drog hand til Normandien igien / met stort Wytte. Hans Broder Alfredus met meget Folek vaar indkommen i Engeland / paa it andet sted / hand bleff aff Gressue Godcuin vndfanget til Herberge / oc forredeligen oc met Suig om Natten bunden oc forsent til Kong Harald met sit Selstass / hans Wyen bleff vdfstunget / hans Folek affliffuede / Harald Harefod døde ffacket der effter. Haarde Knud aff Danmark effterfulde sin Broder / hand vaar fød aff Emma / som vaar Kong Edwards Moder / hand kallede hans Halffbroder Eduardum / før fød / fra Normandien / oc lod hannem boe hos sig / Hand døde der effter 2. Aar / oc lod Ednardum den gode til Arffuing / Denne gode Kong Eduard regærede 22. Aar / haffde ingen Børn / Hand forsende Robertum Erchebisp aff Cantuaria, fra Engeland / oc oplod Riget Vilhelmo, hans Slect / hand sende effter hannem Gressue Harald / til Rothomagum, som paa Rizens vegne skulle suerge hannem Huld / sstass. Der Eduard nu vaar død / antager Haraldus formedelst Suig oc it Oprør / Riget / oc met hans Anhang oc Selstass / forholder Kong Vilhelmo, som vaar Kong Edwards rette Arffuing / met wrette / Riget forre / oc giør hannem Arffuels. Vilhelmus hørendis det / giør sig fær dig met en stor Slibstaade / oc lander vnder Passuensel / huor hand bygde en fast Vern / hand bygde oc it andet hos Hastings. Harald met de Engelske komme 2. Idibus Octobris, frimodeligen an / met it stort tal Folek / til Hastings /

gis/ siden hand haffde nederlagt sin Broder Godeuinum,
 som Kong Harald Harfagre / Konge aff Norge vilde ind-
 sætte. Der de komme til Slags sammens/bleff Kong Ha-
 rald / Richardus de Brionia, Kong Vilhelmi Frende/
 skød hannem ihjel/ Hand bleff siden efftersøgt/oc kiend iblant
 de Døde/ formedetst it Tegen hand haffde paa Beenet/ oc
 vden Præce begraffuen vdi it Cappel / til Balsheni. Vil-
 helmus kronis til gantske Englands Konge/ der effter om
 Julen/ Aar 1066. regæret 22. Aar / Død oc begraffuen til
 Cadomer Abbedi, aff S. Staffens orden/ som hand
 haffde funderit, Hans Hustru Mathildis døde til Roan/
 oc ført til Cadomer kloster / Effter hannem regærede hans
 Søn Vilhelmus, vdi 13. Aar. Huem videre om Guil-
 helmi Effterkommere / Stamme oc Linie begærer at vide/
 hand læse sig Engelske Historier/ da befinder hand/at Gui-
 helmi Linie/ paa Mand siden/ haffuer ende vdi denne Dros-
 ning Elisabeth/ som nu for stacket siden døde. Dette haffuer
 ieg saa korteligen vilde fortelle aff Thoma Valsinghami,
 oc andre Engelske Krønicker / Oc det fordi / at mand kand
 see oc skionne / at de Normend vdi Franckerige / oc de
 Danske/ som før haffde Engeland inde/ ere
 kommen aff it slags Folck/ oc ere
 Landmend sammens.

Brentet i Riiben

haffn / vdi Hans Stockel
mans Tryckeri.

A N N O

M. DC. III.

Sumpt: Iohan: Aalburgent.

Portegnelse paa de Christne Konger / Som i denne Bog indeholdis.

Gorme bleff Konge i Danmark ved HÆRRES Aar 900. (som nogle mene) Hand
fick den ypperlige Tyre/Kongens Daatter aff Engeland til Hustro/ Døde 931.

**Knud slagen
i Strid vdi
Ireland/Aar
930.**

Harald den Vise/ den Sielte aff det Naffn (som Særo meen) met
Tilnaffn Blaatand/ Konge vdi Danmark/ 50. Aar efter sin Fæ-
der/ forfremmede den Christelige Religion offuer det ganske Rige
ge/ gaff aller først Lov oc Ret/ oc bestickede en herlig Politie/
bleff dræbt aff sin Søn 980. oc begraaffit vdi Roskilde/ vdi Hellig
Trefoldigheds Kircke/ som hand selst hadde fundert.

Gunld bleff giffuen Erich Blods-
ore/ Konge i Norge/ efter hans
Fader Harald Hørfager den først-
ste/ som ene regerede offuer sam-
me Rige/ efter at de Næsse Konge
ger vaare døde.

**Lagen thiel-
slagen aff de
Sember.**

Suend II. kaldet Tinefæg/ Danmarkis Konge efter sin Gudfryctige Fader/
vaar først vgdelig/ oc ho gange fangit af de Wendiske/ oc tredie gang
fordressuen vdi 14. Aar/ aff Kong Erich vdi Suerrike/ oc bleff vdelndig i
Skotland/ dog omsier omuendt/ oc kom til Riket igjen/ oc hadde Norge oc
Engeland vnder sig/ døde 1014. vdi Eborack.

Harald Graafeld/ Kong vdi Norge/ efter
Lagen Adelsteen/ Slegesfred/ oc kom i sin
Broders Erich Bodoris sted.

**Thyre bleff giffuen
Oluff Tryggessen/
Konge vdi Norge.**

Knud II. Store/ bleff Konge vdi Danmark oc Engeland efter sin Fader/
oc Norges Kong efter S. Oluff/ regerede vdelndig oc fornumstelig 22.
Aar/ døde i Winthou i Engeland/ oc icke hos Roan/ som nogle mene/ 1036.

Erstrid/ somme kalde hende Margrete/
bleff giffuen Oluff vdaff Engeland
Thyris Broder/ som vaar Goduins
Hustro/ Gressue i Cantuaris.

Thyre Olfonis Syfter bleff
giffuen Goduin Gressue i
Cantuaris.

**Gunld/ somme
kalde hende Au-
nigunda / bleff
giffuen Henrico
III. Keyser Cun-
radi Saliqui
Søn.**

Suend vduald
Norgis Konge
aff sin Fader
1029. Regere-
de der efter sin
Fader 4. Aar/
døde 1040.

Harald vduald
aff sin fader Kon-
ge vdi Engeland
1029. Regerede
der samme sted eff-
ter fader 3. Aar.
døde 1039.

Knud III. den haars-
de/ Konge i Dan-
mark efter sin Fader 6.
Aar/ oc Kong i Eng-
land efter sin Bro-
oder 2. Aar/ døde i
Engeland 1042.

Bisern thielslagen
aff Suend Gods-
uins Søn.
Esbern vddress-
uen aff Enges-
land.

Suend III. Erstrids
Søn/ bleff Konge i
Danmark 1046. eff-
ter Mogens S. Os-
luffs Søn/ som vaar
Anuds den haardis
Søn/ døde 1074.

Erich bleff giffuen
Anud den storis stift
søn/ Eduard Konge
i Engeland/ effter
Anud den haardis
fuldbroder/ som døde
1066.

Suend som stor
sin Fader thiel/
Somme kalde
de hanuom
Bisern.

Harald Kong i
Engeland eff-
ter Eduard stift
Aar/ thielslas-
gen aff Wilhels
mo Normanno.
1067.

Toftind gierdt til
Gressue vdi Nors-
thumbria aff Ed-
uard/ effter Si-
uad bleff oprøst
imod Harald sin
Broder/ hand fale
i Frig/ 1067.

**Harald VII.
Konge i Dan-
mark/ effter sin
Fader 2. Aar/
døde 1076.**

S. Knud IV. Kong
i Danmark/ effter
Harald sin Bro-
der 12. Aar/ thiel-
slagen i Othense
1088.

Bent thiel-
slagen aff
Almuen
met Knud
sin Bro-
der.

Oluff Hunger
bleff Kong vdi
Danmark/ eff-
ter Knud sin
Broder 7. Aar/
døde 1095.

Mogens
døde
Barn.
Emund.

Erich IV. kaldet Eye-
god/ bleff Konge vdi
Danmark/ effter Os-
luff sin Broder/ oc re-
gerede 7. Aar/ døde
i Cypren/ 1102.

Suend døde
i Viborg
1046. eff-
ter Mogens S. Os-
luffs Søn/ som vaar
Anuds den haardis
Søn/ døde 1074.

Ybbe vilde
icke anafte
Riget/ som
hanem var
tilbudit.

Niels Kong i Dan-
mark/ effter Erich
IV. Thielslagen aff
de Sleswiger/
1135.

Inger bleff giff-
uen Oluff Byre-
re/ Kong Harald
den haardis Søn
i Norge.

Erich bleff giffuen
Godskald de Wens-
ders Første/ Leed
martyr aff de Wens-
diffe met sin Hoss-
bonde/ 1065.

**Cizele bleff
giffuen Es-
rich Gothet**

Carl Gress-
ue i Glandes-
ren/ effter
Balduin 7.
thielslagen
1127.

Inger bleff
giffuen
Sald den
Suenske.

Anna
bleff
giffuen
Lagen
Lam/ Kong i
Danmark/
effter Erich
5. Døde vdi
Othense/
1174.

Harald Sleges-
fred/ met Til-
naffn Keyse/
thielslagen aff
sin Broder Er-
rich V. 1136.

Erich V. met Til-
naffn Emund/
Kong i Danmark
effter Niels/thiel-
slagen aff Plog-
den sorte/ 1139.

S. Knud Hertug vdi Slesvig/
bleff formedelst Keyser Lo-
tharium Konge i Meckelborg
effter Erudte/ 1123. Thielslas-
gen aff Mogens sin Sæbro-
ders Søn/ 1130.

Mogens sin Stens-
dis Mandrabere/
de Gothers Kon-
ge/ i Suerrike Je-
slagen aff Erich 5.
1135.

Thydge Inger vdi
sin Vng-
dom falde
aff en Bæst oc døde.

Buthwe/ Meckel-
borgis Første/ Je-
thielslagen aff den
Tyran Cruco.

Henrics Meckelbor-
gis/ oc de Vagrers
Første/ effter at hand
haffde thielslagit den
Tyran Cruco/ oc bleff
kaldet den Wendiske
Konge/ effter hand
haffde vundit sevr off-
uer dem aff Lantery-
gen/ som haffde belage
Lybeck.

Carl.
Knud.

Knud. Bene-
dictus. Arnol-
phus/ Det
hand skulde traas
de i sin Norbro-
ders sted i Glans-
deren/ driffuis til
bage aff Wilhels-
mo Normanno.

Oluff Erich oc
effter Bisern i-
megen thielslag-
Erich ne met de
bleff risfader.
slagen aff Er-
rich VI. 1144.

Suend IV. Kong
i Danmark/ effter
Erich VI. Haffde
arstillig Lycke 9.
Aar/ bleff slagen
1156.
tvingde sig de Ryglender oc de
Wendiske/ døde hand/ 1182.

Voldemar I.
Fong i Dan-
mark/ effter Suend
1111. 26. Aar
Oc der hand
haffde vnder
Erich VI. Haffde
arstillig Lycke 9.
Aar/ bleff slagen
1156.

Christens
giffuen
Mogens
den blin-
de/ Si-
uad nord Jor-
selfars Søn
Kong vdi
Norge.

Anud V.
Kong vdi
Danmark
met Sue-
nd/ oc aff
samme Suend
forvædelige thiel-
slagen i Roskilde
1156.

Mistuous
døde før
end hans
Fader.

Suentepolett de
Venders Første
thiel slagen eff-
ter sin Fader aff
Dafonden Hol-
ster/ 1127.

Anud thiel
slagen aff
sin broder
i Lutkens-
borg.
gen aff
de Ry-
ger.

